

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rappoort

BOTANISK SERIE 1983-1

Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag

i forbindelse med den norske

myrreservatplanen

Asbjørn Moen og medarbeidere

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk Serie" inneholder stoff fra det fagområdet og det geografiske ansvarsområdet som Botanisk avdeling Museet representer. Serien bringer stoff som av ulike grunner bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller kan det være foreløpige rapporter, og materialet kan senere bli bearbeidet for videre publisering. Det vil også bli tatt inn foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt. Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien starta i 1974, og det fins parallelle arkeologiske og zoologiske serier.

Til forfatterne:

Manuskriptet kan være maskinskrevet eller håndskrevet med tekst på den ene sida av arket. Ord som skal settes i kursiv, skal understrekes. Som språk blir norsk brukt, unntatt i abstract (se nedenfor). Med manuskriptet skal følge:

1. Eget ark med artikkelens tittel og forfatterens/forfatterenes navn. Tittelen bør være kort og inneholde viktige henvisningsord.
2. Et referat (synonym: abstract) på maksimum 200 ord. Referatet innledes med bibliografisk referanse og avsluttes med forfatterens navn og adresse.
3. Et abstract på engelsk med samme innhold som referatet.

Artikkelen bør forøvrig inneholde:

1. Et forord som ikke overstiger to trykksider. Forordet kan gi bakgrunn for artikkelen med relevante opplysninger om eventuell oppdragsgiver og prosjekttilknytning, økonomisk og annen støtte fra fond, institusjoner og enkeltpersoner med takk til dem som bør takkes.
2. En innledning som gjør rede for den vitenskapelige problemstilling og arbeidsgangen i undersøkelsen.

3. En innholdsfortegnelse som svarer til disposisjonen av stoffet, slik at inndeling av kapitler og underkapitler er nøyaktig som i sjølve artikkelen.

4. Et sammendrag av innholdet. Det bør vanligvis ikke overstige 1% av det originale manuskriptet. I spesielle tilfelle kan det i tillegg også tas med et "Summary" på engelsk.

Litteraturhenvisninger i teksten gis som Rønning (1972), Moen & Selnes (1979), eller dersom det er flere enn to forfattere som Sæther et al. (1980). Om det blir vist til flere arbeid, angis det som "Flere forfattere (Rønning 1972, Moen & Selnes 1979, Sæther et al. 1980) rapporterer", i kronologisk orden uten komma mellom navn og årstall. Litteraturlista skal være unummerert og i alfabetisk rekkefølge. Flere arbeid av samme forfatter i samme år gis ved a,b,c osv. (Elven 1978a). Tidskriftnavn forkortes i samsvar med siste utgave av World List of Scientific Periodicals eller gjengis i tvilstilfelle fullt ut.

Eksempler:

Tidskrift: Moen, A. & M. Selnes, 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Posen, med vegetasjonskart. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96.

Kapittel: Gjærevoll, O., 1980. Fjellplantene. - s. 316-347 i P. Voksø (red.): Norges fjellverden. Forlaget Det Beste, Oslo.

Bok: Rønning, O.I., 1972. Vegetasjonslære. - Universitetsforlaget, Oslo/Bergen/Tromsø. 101 s.

Forøvrig vises til Høeg, O.A., 1971. Vitenskapelig forfatterskap, 2. utg. - Universitetsforlaget, Oslo. 131 s.

Eventuelle tabeller, plansjer og tegninger leveres på egne ark med angivelse av hvor i teksten de ønskes plassert.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Referat

Moen, A. & medarbeidere, 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 1*: 1-160.

I rapporten beskrives 132 myrlokaliteter. Det er klare regionale forskjeller i myrenes utforming (hydromorfologi), vegetasjon og flora fra vest til øst og fra lågland til fjell. Høgmyrer fins i låglandet, og de varierer fra kysten (atlantisk høgmyr) til innlandet (platåhøgmyr, eksentrisk høgmyr). Terrengdekkende myr fins i de mest humide (nedbørrike) delene, i de indre deler hovedsakelig 300-400 m o.h., i fjordområdene 100-200 m o.h. og på Vikna enda lågere. Bakkemyrer mangler i låglandet, men dekker store areal i resten av fylket. Flatmyrer er vanlige over hele fylket, mens strengmyrer og blandingsmyrer er best utvikla i de indre, høgereliggende deler.

Myrene dekker 20% av arealet under barskoggrensa, og dette er den høyeste myrfrekvensen for fylkene i Norge. Øvre Forradalsområdet er foreslått tatt med i den internasjonale verneplan for myr. Velutvikla høgmyrer (bl.a. Leiråmyra i Snåsa), lokaliteter med terrengdekkende myr (bl.a. i Namdalseid) og andre myrtyper er gitt høyeste nasjonale verneverdi. En rekke lokaliteter er foreslått vernet for å dekke opp den store variasjonsbredden som fins innen fylket.

Asbjørn Moen, *Universitetet i Trondheim, Det Kgl. norske Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk avdeling, 7000 Trondheim.*

Abstract

Moen, A. & co-workers, 1983. Mire investigation in Nord-Trøndelag, a report prepared in connection with the Norwegian national plan for mire nature reserves. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 1*: 1-160.

Mire localities situated within 132 different areas in Nord-Trøndelag province are described. Distinct regional differences, with regard to mire structure (hydromorphology), vegetation and flora are found to exist from west to east as well as with increasing altitude. Raised bogs are found in the lowlands from the coast (atlantic raised bogs) to the inland areas (eccentric raised bogs, plateau bogs). Blanket bogs are found in the most humid districts, in the inlands mostly 300-400 m a.s.l. in the fjord districts 100-200 m a.s.l., and in Vikna nearly down to sea level. Sloping fens are not occurring in the lowlands, but they are covering very large areas in the other parts of the province, and in the most humid districts a surface slope of 15-20° are not uncommon. Flat fens are common all over the province, while flark fens and mixed mires are most common in the eastern parts.

Below the forest limit, 20% of the area of Nord-Trøndelag are covered with mires. One area (Øvre Forradal area) has been proposed for inclusion in the international scheme for mire preservation. Several localities are considered especially worthy of preservation on a national scale.

Asbjørn Moen, *University of Trondheim, The Royal Norwegian Society of Sciences and Letters, the Museum, 7000 Trondheim.*

Oppdragsgiver: Miljøverndepartementet,

Avdeling for naturvern og friluftsliv

Rapporten er trykt i 500 eksemplar

Trondheim, desember 1982

ISBN 7126-82-261-0

ISSN 0332-8090

Forord

Foreliggende rapport inngår som en del av arbeidet med den norske landsplan for myrreservat. Miljøverndepartementet, Avdelingen for naturvern og friluftsliv er oppdragsgiver.

Arbeidet med myrplanen har strukket seg over mange år, og mange personer har deltatt i arbeidet. Morten Selnes, Tor Øystein Olsen og Jan-Erik Kofoed har hatt ansvar for feltarbeidet for knapt halvparten av de beskrevne lokalitetene, og de har hatt hovedarbeidet med å beskrive disse. Asbjørn Flatberg, Berit Forbord Moen, Jon Moen og Torfinn Rohde har deltatt som feltassistenter.

Kapittel I og II gir generell beskrivelse av metoder, fagtermer, klassifiseringssystem o.l., og kapitlene blir brukt som innledning til flere myr-rapporter i Sør-Norge.

En rekke enkeltpersoner, organisasjoner og institusjoner har gjennom årene hjulpet til med arbeidet. I tillegg til de som er nevnt ovenfor nevnes Karl Dag Vorren som har gitt nyttige opplysninger om myrer i Namdal-området. Torfinn Rohde har hjulpet til med redigering og Else Marie Mosand har maskinskrevet rapporten. Alle som har bidratt takkes.

I årene etter 1969 er det utarbeidet flere foreløpige rapporter, del-rapporter og notater om myrene i Nord-Trøndelag. Foreliggende rapport erstatter disse rapportene.

Trondheim den 1.11.1982

Asbjørn Moen

Referat

Abstract

Forord

I.	FAGLIG ARBEID MED LANDSPLAN FOR MYRRESERVAT	5
1.	MYRAREAL OG MYRDANNELSE	5
2.	ØKONOMISK UTNYTTING AV MYRENE	6
3.	VERDIER AV MYR I NATURTILSTAND	6
4.	MYRPLANEN OG STATUS FOR MYRFREDNING I NORGE	7
5.	OVERSIKT OVER DET FAGLIGE ARBEIDET I SØR-NORGE	8
6.	METODER I VERNEPLANARBEIDET	9
II.	KLASSIFISERING AV MYR	18
1.	INDELING ETTER DANNELSEN	18
2.	HYDROLOGISK INDELING	18
3.	GEOGRAFISK INDELING	19
4.	INDELING I MYRKOMPLEKS	19
5.	INDELING I MYRTYPER (HYDROMORFOLOGISKE)	20
6.	INDELING ETTER VEGETASJON	27
III.	MYRUNDERSØKELSENE I NORD-TRØNDELAG	30
1.	OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID OG MATERIALE	30
2.	MYRAREAL	34
3.	MYRTYPER	37
4.	FLORA	43
5.	VEGETASJON	43
6.	KONKLUSJON, VERNEVERDI	48
IV.	BESKRIVELSE AV LOKALITETENE	50
Lok.	1. Grong. Moamyra i Harran	50
"	2. Leka. Sør for Horrifjellet	50
"	3. Leka. Myr ved Kvaløen.....	50
"	4. Leka. Vest for Rauberg	51
"	5. Leka. Øst for Skei	51
"	6. Levanger/Stjørdal. Øvre Forradalsområdet ..	51
"	7. Levanger. Øst for Huldretjønnen	53
"	8. Levanger. Myr sørvest for Langåsdammen	53
"	9. Levanger. Skjevelås-Veråsmyra	54
"	10. Namdalseid. Kongsmyran	55
"	11. Namdalseid. Øst for Hegdølin	55
"	12. Namdalseid. Vest for Finnvollvatnet	57
"	13. Namdalseid. Vest for Furudalsvatnet	57

Innholdsfortegnelse (forts.)

		Side
Lok.	14. Namsskogan. Sør for Austjord	58
"	15. Namsskogan. Øst for Myrmo	58
"	16. Namsskogan. Ved Brekkvatnet	59
"	17. Namsskogan. Myr ved Finnvollen	59
"	18. Namsskogan. Nordvest for Austvatnet	59
"	19. Namsskogan. Stormyra, Strøpdalen	60
"	20. Namsskogan. Nordøst for Tverråa	60
"	21. Namsskogan. Sætermyra	61
"	22. Namsskogan. Ved Stormoen	61
"	23. Overhalla. Stormyra ved Hammer	63
"	24. Nærøy. Ved Gravvik kirke	63
"	25. Nærøy. Haltussvatnet	64
"	26. Nærøy. Ved Lavvatnet	64
"	27. Nærøy. Ved Skogstad	66
"	28. Snåsa. Leiråmyra	66
"	29. Snåsa. Hauganmyra	67
"	30. Snåsa. Landsemmyra	68
"	31. Snåsa. Ålmyra	69
"	32. Snåsa. Steinkjermyra	69
"	33. Snåsa. Haffelmyra	71
"	34. Snåsa. Seisjømyrene m.m.	72
"	35. Snåsa. Brennmyra	72
"	36. Steinkjer. Øst for Bjørdal	73
"	37. Steinkjer. Bågåmyra	74
"	38. Steinkjer. Okstadmyra	75
"	39. Steinkjer. Elimyra	75
"	40. Steinkjer. Stormyra	76
"	41. Steinkjer. Finnstadmyrene	76
"	42. Steinkjer. Møytlamyra	77
"	43. Steinkjer. Tangeråsmyra	77
"	44. Steinkjer. Røseggmyran	80
"	45. Steinkjer. Nordtugmyrene	81
"	46. Steinkjer. Kvitmyr	81
"	47. Steinkjer. Brandsegmyra	82
"	48. Steinkjer. Saursaumyra	82
"	49. Steinkjer. Noemsmyra	83
"	50. Steinkjer. Hodalsaune	83
"	51. Steinkjer. Nord for Leksdalsvatn	83
"	52. Steinkjer. Rygganmyra og Raudmyra	84
"	53. Stjørdal. Beistadkjølån, Raudtjørnin	85
"	54. Stjørdal. Kongrosletta-Ruvlen	86
"	55. Stjørdal. Sørvest for Åstjønna	88
"	56. Stjørdal. Mellom Alnli og Skolnli	88
"	57. Verdal. Kaldvassmyra	88
"	58. Verdal. Leinsmyra	89
"	59. Verdal. Skaffelimyra	90
"	60. Verdal. Sør for Sullia	90
"	61. Verdal. Bellingsflata	91
"	62. Verdal. Brattåsen-Spjeldberget	91
"	63. Verdal. Stormyra	93
"	64. Verdal. Storslettet m.m.	93
"	65. Verran. Myrer i Simadalen	94
"	66. Verran. Myrer ved Nedre Silderen	95
"	67. Verran. Ved Siriklumpen	97
"	68. Meråker. Rangledalen	97

Innholdsfortegnelse (forts.)

		Side
Lok.	69. Nærøy. Arnhaugmyra	98
"	70. Vikna. Vest for Arlivatnet	99
"	71. Vikna. Øst for Arlivatnet	101
"	72. Vikna. Skjelåsmyra	102
"	73. Vikna. Sandstad	102
"	74. Vikna. Øst for Svanflog	103
"	75. Vikna. Kvaløya	104
"	76. Vikna. Sørvest for Trollskardfjellet	105
"	77. Vikna. Ved Trontjørna	107
"	78. Vikna. Svinøya i nord	108
"	79. Vikna. Svinøya i sør	109
"	80. Vikna. Bøsseløya	109
"	81. Vikna. Ivarsøya	111
"	82. Stjørdal. Øst for Sundal	111
"	83. Namsskogan. Bjørhusdal	112
"	84a. Namsskogan. Spunstjønnen	112
"	84b. Røyrvik/Namsskogan. Kleivbekken	112
"	85. Røyrvik. Storfloen	114
"	86. Røyrvik. Flatmyra	114
"	87. Røyrvik. Ved Stallvikelva-Tverrelva	115
"	88. Høylandet. Stormyra, Teigmyra m fl.	115
"	89. Høylandet. Flåttmyra	116
"	90. Høylandet. Myr ved Øy	116
"	91. Høylandet. Myrer på Hovden og Kjølen	117
"	92. Høylandet. Myr omkring Hevlan	117
"	93. Overhalla. Risvikmyran	118
"	94. Fosnes. Stormyra m fl.	118
"	95. Fosnes. Holvikmyran m fl.	120
"	96. Namsos. Flymyra, Åsheim	121
"	97. Namsos. Flymyran	121
"	98. Grong. Stormyra	123
"	99. Grong. Sanddøla-Luru	123
"	100. Grong. Storfloa og Storåstjønnen	123
"	101a. Snåsa. Lurudalen	124
"	101b. Snåsa. Øst for Andorsjøen	124
"	102. Steinkjer. Vest for Tømmeråsen m fl.	125
"	103. Steinkjer. Ved Lauvatnet m fl.	125
"	104. Lierne. Ved Gosen og Øystre Tverråa	126
"	105a. Lierne. Skrapptjømfloen	128
"	105b. Lierne. Sæterfloen, Storloken	128
"	106. Lierne. Storfloen	128
"	107. Lierne. Fjelløyfloen	129
"	108. Lierne. Øst for Sørli	129
"	109. Lierne. Ved Holmåsen	130
"	110. Lierne. Gravfloen	130
"	111. Lierne. Ved Berglia m fl.	131
"	112. Lierne. Endlausfloen	131
"	113. Lierne. Fossdalen	133
"	114. Namdalseid. Åsmyran	133
"	115. Namdalseid. Skjerpmomyra	134
"	116. Namdalseid. Finnmyra, Holimyra	134
"	117. Flatanger. Beingårdsstormyra	135
"	118. Namdalseid. Ved Sandvasselva	135
"	119. Namsos. Ved Bogna og Spøtta m fl.	137

Innholdsfortegnelse (forts.)

	Side
Lok. 120a. Namsos. Myrer ved Myrset	138
" 120b. Namsos. Mølnhattmyra	138
" 121. Namdalseid. Ved Daltjørnbecken m fl.	138
" 122a. Namdalseid. Vest for Tømmeråshøgda	140
" 122b. Namdalseid. Øystesætran og Dorås	140
" 123. Namdalseid. Skatlandsvatnet	142
" 124. Verdal. Kulstaddalsflåa	142
" 125. Namdalseid. Kjølmyra	143
" 126. Overhalla. Myrer N for Reinbjør	143
" 127. Overhalla. Stormyra S for Nordelva	144
" 128. Namsos. Aursundlimyrene	144
" 129. Namsos. Myr S for Aursundlia	145
" 130. Høylandet. Nyloddomyra, Karienget m fl. ..	145
" 131. Overhalla. Stormyra ved Engan	146
" 132. Grong. Spennmyra	147
Stormyra i Overhalla og andre høgmyrer i Namdalen	148
Tabell 6. Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter	150
V. LITTERATUR	
1. LITTERATUR KAPITTEL I OG II	153
2. LITTERATUR KAPITTEL III OG IV	155
VI. BILDER	157

I. FAGLIG ARBEID MED LANDSPLAN FOR MYRRESERVAT

De tre første avsnittene (myrreal, myrdannelse, utnytting og verdier av myr) er i hovedsak hentet fra Moen (1973) der det også refereres til litteratur.

1. MYRREAL OG MYRDANNELSE

Begrepet myr defineres på mange forskjellige måter, og om utgangspunktet er biologisk, geologisk, geografisk eller kombinasjoner av disse, blir resultatene forskjellige. Botanisk sett er myra voksested og substrat for en bestemt type vegetasjon, geologisk er myra en lagrekke av torv, mens den geografisk sett er et landområde. Denne sistnevnte definisjon stemmer best med den alminnelige bruk av begrepet, og med myr menes da et landområde, der myrplantene og torva som er dannet av disse, innbefattes.

Landets totale myrreal er anslått til å være omtrent 30.000 km², eller nesten 10% av landarealet. Av dette ligger ca. 2/3 under skoggrensa.

Det meste av verdens myrreal ligger i den boreale barskogssona som danner et bredt belte over de nordlige deler av Nord-Amerika og Eurasia, inkludert mesteparten av Skandinavia. Denne sona er preget av en lang og kald vinter med en kort og kjølig sommer. Det kjølige klimaet gjør at fordampningen er vesentlig mindre enn nedbøren, noe som fører til at grunnvannet blir stående høgt i flate områder. Oksygenet har liten evne til å løse seg i stillestående vann, og de fleste myrer har fullstendig oksygenmangel opp til grunnvannsnivået. I det oksygenfattige miljøet blir livsmulighetene sterkt redusert for de fleste organismegrupper, og dette gjelder de bakterier, sopp og dyreorganismer som er viktigst for nedbrytningen av det produserte plantematerialet. En del planter er imidlertid spesialiserte i dette miljøet. Dette gjelder karplanter med luftvev i stengler og røtter, og torvmosene som kan leve i de øverste lag av myra. Det organiske materialet som disse myrplantene produserer, nedbrytes dårlig i det oksygenfattige miljøet på myrene, og resultatet blir torvakkumulering.

Myrer dannet ved gjenvoksning av tjern egner seg godt for å finne ut av vegetasjonshistoriske forhold gjennom analyse av planterester og andre avsetninger som er lagret i myra. Ved nedbrytningen av plantematerialet er det de mest bestandige delene som blir tilbake. Dette gjelder bl.a. blomsterstøv (pollen) og sporer som er omgitt av harde cellevegger som er uhyre resistente og som bare ødelegges ved oksydasjon. En rekke plantearter produserer veldig mengder blomsterstøv som hvert år avsettes og lagres i myra, der det kan bevares i tusenvis av år. Blomsterstøv avsettes hele tida mens myra vokser i høyden, og myra blir på denne måten et vegetasjonshistorisk arkiv. Analyse av torvprøver fra bunnen og oppover i myra gjenspeiler vegetasjonens sammensetning og utvikling fra myra ble dannet til i dag.

2. ØKONOMISK UTNYTTING AV MYRENE

For *jordbruket* i vårt land har myrene til alle tider vært viktige produksjonsareal. I mange hundre år er myrene benyttet som slåtteareal. Høsting av den naturlige vegetasjonen er i dag ikke lønnsomt, og myrene grøftes for å øke produksjonen.

Torvlagene som er avsatt i våre myrer, representerer en viktig naturkapital som kan benyttes på ulike måter. Grøfting fører til bedre gjennomlufting ved at grunnvannet senkes. Dermed vil en del av det organiske materialet nedbrytes, noe som fører til at tidligere bundne næringsstoffer blir frigjort. I torva er det bundet store mengder nitrogen som suksestivt frigjøres, og i motsetning til forholdet på de fleste fastmarkslokaliteter, er det ikke nitrogenmangelen som er mest produksjonsbegrensende, likevel er det ofte lønnsomt å tilføre noe nitrogen. Kalium og fosfor er det lite av i torva, og disse stoffene og en del mikro-næringsstoffer (f.eks. bor og mangan) blir mangelvare etter grøfting.

Utnyttningen av myrene til *skogreising* ved grøfting, planting og gjødsling har vist gode resultat, og store areal er grøftet.

Det siste tiåret er det for skog- og jordbruksformål årlig grøftet ca 60 km², og totalt er mer enn 5000 km² eller omkring 25% av myrarealet under skoggrensa grøftet. Av dette er 1.500 km² blitt dyrket, og dette utgjør 15-20% av landets dyrkede areal. Årlig øker denne prosenten, idet 60% av arealet som nydyrkes i dag er myr.

Brenntorvproduksjonen har i områder med lite skog vært viktig, og i store kystområder har nesten alle myrene blitt påvirket av torvstikking. Tidligere kunne det på ett år bli tatt ut mer enn 2 mill. m³ brenntorv. I dag er denne utnyttningen så godt som slutt, mens produksjonen av *strøtorv* har tatt seg veldig opp. Årlig tas det ut ca 250.000 m³, og ganske store myrareal blir også på denne måten avtorvet.

Med de effektive metoder for tørrlegging av myr en i dag rår over, blir det mer og mer vanlig å benytte myrene til *byggeområder, idretts- og parkanlegg* osv.

3. VERDIER AV MYR I NATURTILSTAND

Det ligger mange interesser i å verne myrer i naturtilstand. Dette kan være av økonomiske, rekreasjonsmessige eller vitenskapelige grunner.

Myrene virker som svamper i terrenget, og de er viktige for grunnvannsforholdene over større områder. Myrene har stor evne til å filtrere forurenset nedbørsvann, og myrtjern og kilder er viktige vannreserver.

På myra produseres plantematerialer som for en del avsettes og lagres som verdi-full torv. Mer direkte nyttiggjør vi oss av årets planteproduksjon ved høsting av moltemyrene. For mange av våre jaktbare viltarter er myrene viktige biotoper, og kravet til et variert naturmiljø gjør at i deler av landet med lite myr, kan grøfting få store konsekvenser for en del dyrearter.

Myrene utgjør en vesentlig og karakteristisk del av vårt landskap, og i låglandet i store deler av landet representerer myrene den mest opprinnelige, urørte naturtypen. Og for å bevare allsidigheten i naturmiljøet og preget av villmark er det nødvendig å verne om myrene.

For undervisning på alle skoletrinn, og for forskningen er det av betydning å ha tilgang på urørte myrer. Myrene har et meget variert plante- og dyreliv der viktige sammenhenger mellom vegetasjonen og miljøforholdene trer særlig klart fram. Myra er enestående som naturtype ved at den produserer og avsetter sitt eget substrat. Gjennom lagrekken av torv inneholder myrene viktige dokument for utforskningen av tidligere tiders klima og vegetasjon, og også for utforskningen av bosetning og jordbruk i de ulike deler av landet.

4. MYRPLANEN OG STATUS FOR MYRFREDNING I NORGE

Mens vi tidligere hadde mange urørte myrer, avtar dette antallet stadig. Nytt grøfteutstyr og nye grøftemetoder har gjort det mulig å utnytte myrene til en rekke formål. Over halvparten av arealet som nydyrkes i Norge, er i dag myr, og i vår landbrukspolitikk går vi inn for å øke landets dyrkaareal. Dette er en av grunnene til at det i dag er et stort press på de gjenværende, urørte myrområdene.

Ikke alle myrtyper er like lønnsomme å grøfte, noe som fører til at enkelte myrtyper er mer utsatt enn andre. Særlig er låglandsmyrene og de næringsrike myrene utsatt, og i noen deler av landet er allerede viktige myrtyper, plante- og dyrearter blitt borte som følge av myrgrøfting.

Det prinsipp som bør legges til grunn for utnyttningen av våre myrer, som av alle andre naturressurser, er at inngrepene fordeler og ulemper må avveies nøye. Ved en slik totalvurdering må de nevnte og andre verdier av myrene tas med. For å oppnå en slik målsetting, kan imidlertid ikke hver myr vurderes isolert. Spesielt gjelder dette for de vitenskapelige interessene, da målsettingen her er å bevare et utvalg av alle forskjellige myrtyper i landet. For å kunne vurdere flest mulige myrer i sammenheng, har Statens naturvernråd tatt initiativ til å få utarbeidet en egen landsplan for myrreservat.

Arbeidet med den norske myrreservatplanen inngår som et ledd i internasjonalt samarbeid for undersøkelser og vern av myrer i hele verden. Dette Telma-prosjektet ble startet i 1960-åra, og det utgjorde en del av Det internasjonale biologiske program. IBP er avsluttet, men det internasjonale verneplanarbeidet videreføres gjennom en egen seksjon i International peat society.

Arbeidet i Norge utføres etter oppdrag av Miljøverndepartementet, Avdelingen for naturvern og friluftsliv. Arbeidet startet i 1969 ved parallelle registreringer i Nord-Norge og Sør-Norge. Arbeidet i Nord-Norge er utført av Per Hornburg og Karl Dag Vorren, jfr. Vorren (1979). Arbeidet i Sør-Norge beskrives i neste underkapittel.

I forhold til andre land, kom vi seint i gang med arbeidet med fredning av myr. Inntil 1.1.1978 var det opprettet 5 myrreservat som omfattet 22 km². I 1978 ble myrplanen for Østfold avsluttet og 14 myrreservat ble opprettet. Disse reservatene dekker et totalareal på 6,3 km², derav 3,7 km² myr. Etter Landskogstakseringens beregninger 1964-76 er det 194 km² myr i Østfold, og fredet myrareal utgjør derved 1,9% av myrarealet. I 1980 ble planen for Vestfold avsluttet med 11 myrreservat som dekker et myrareal på 0,8 km², og dette utgjør 1,3% av myrarealet i det fylke. I 1981 er fylkesplanene gjennomført for Akershus og Oslo og Vest-Agder, og det er opprettet henholdsvis 20 og 13 myrreservat i disse fylkene. De siste årene er det dessuten opprettet noen få reservat utenom fylkesplanene, og pr. 1.1.82 er det opprettet 66 myrreservat i Norge.

I tillegg kommer myrer som er fredet innenfor nasjonalparker, fuglereservater, skogreservater o.l.

Verneplanarbeidet i Norge blir nå gjennomført på den måten at det offentlige naturvern legger fram planer for hvert fylke. Disse fylkesplanene utarbeides med basis i framlagte fagrapporter som dekker ett eller flere fylker. Fylkesplanene fra fylkesmannen blir sendt på høringsrunde bl.a. til grunneiere, landbruksetatene osv. Etter høringsrundene blir planene behandlet i Myrutvalget. Dette utvalget består av 5 personer; to representerer landbruket, to det offentlige naturvernet og en formann som ikke representerer noen av interessene. Til slutt er det Regjeringen som avgjør fredningssakene, og reservatene blir opprettet ved Kongelig resolusjon. I løpet av få år er det meningen at alle fylkene har gjennomført sin fylkesplan for vern av myr.

5. OVERSIKT OVER DET FAGLIGE ARBEIDET I SØR-NORGE

Arbeidet i Sør-Norge er hovedsakelig utført ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet.

Nedenfor følger en oversikt over feltarbeidet som er utført for hvert av årene 1969-1980.

	Antall dv	Fylker	Fagbotanikers navn
1969	ca 100	Møre & R., Sør-Tr., Nord-Tr.	A. Moen
1970	ca 200	Østlandsfylkene (inkl. Telem., Vestf.)	K.I. Flatberg & A. Moen
1971	ca 180	Sørlandet, Vestlandet (inkl. Sogn & Fj.)	K.I. Flatberg & A. Moen
1972	23	Nord-Trøndelag	A. Moen
1973	ca 50	Trøndelag	T. Klokk, A. Moen
1974	60	Hedmark, Møre & Romsdal	A. Moen
1975	48	Møre & Romsdal, Trøndelag	A. Moen
1976	10	Østfold	A. Moen
1977	36	Telemark, Akershus, Hedmark	A. Moen
1978	115	Oppl., Hordal., Rogal., Hedm., Sør-Tr.,	J.E. Kofod, A. Moen, E.M. Torbergesen
1979	33	Buskerud, Sør-Trøndelag	A. Moen, T.Ø. Olsen, E.M. Torbergesen
1980	105	Sogn & Fj., Møre & R., Nord-Tr.	A. Moen, T.Ø. Olsen M. Seines
1982	10	Nord-Trøndelag	A. Moen

Opplysningene om antall dagsverk i felt gjelder for ansvarlig feltbotaniker (navn oppgitt i oversikten) og assistenter, og omfatter det totale antall reisedager slik det framkommer på reiseregninger (dvs. inkl. reisedager, befaringer, orienterende møter i fylkene o.l.). Vanligvis har ansvarlig feltbotaniker hatt med seg en assistent. Opplysningene om fylker som er undersøkt gjelder bare når det er brukt mer enn 3 dagsverk av fagbotaniker. De siste årene er det foretatt kortere befaringer i flere fylker i forbindelse med gjennomføring av fylkesplanen eller ved spesielt kontroversielle vernesaker. Som eksempel nevnes 1978 som var et aktivt år. Da ble det foretatt registreringer med 5-15 dagers arbeid av ansvarlig feltbotaniker i 5 fylker (Oppland, Hordaland, Rogaland, Sør-Trøndelag, Hedmark), 3 dagers feltarbeid i Møre og Romsdal, befaringer i Telemark, Aust-Agder og Nord-Trøndelag.

I årene 1969-1971 ble alle fylkene i Sør-Norge undersøkt for første gang, og en oversikt over resultatene er oppsummert hos Moen (1973). I årene 1972-1982 er det foretatt suppleringer i alle fylkene. I Agder-fylkene ble dette utført av Arne Pedersen etter direkte engasjement fra det offentlige naturvern. I Hedmark har Eli Heiberg foretatt supplerende undersøkelser som ikke er tatt med i våre oversikter.

Etter feltsesongen 1982 er det utført i underkant av 1000 dagsverk i felt av personer engasjert i Trondheim. Noe over halvparten av dette er utført av fagbotanikere (navn opp-listet ovenfor), mens resten gjelder assistenter. Utenom arbeidet de første 2 årene, har det ikke eksistert langsiktige planer for gjennomføringen av prosjektet, noe som har ført til improviserte opplegg og en del urasjonelt arbeid. I stor grad har en tilpasset seg fylkenes behov for registreringer til fastsatte tider.

Undersøkelsene i Sør-Norge omfatter ca 900 myrlokaliteter, og de fleste av disse lokalitetene består av flere myrer, slik at flere tusen enkeltmyrer er oppsøkt. Beskrivelse og verne vurdering foreligger for de aller fleste lokalitetene i fylkes- eller landsdels-rapporter.

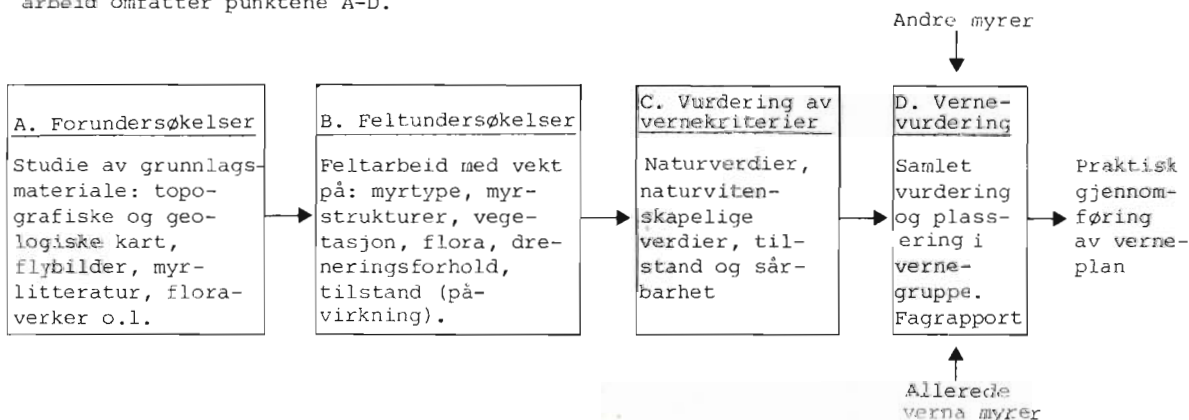
Det faglige arbeidet med vern av myr i Sør-Norge er ikke avsluttet. Det trengs videreføring særlig på to felt:

1. Supplering av verneområder. Deler av Sør-Norge er dårlig dekt, særlig gjelder dette de høgereliggende delene. For flere fylker har en ikke hatt tilgang på brukbart fly-bildemateriale, og registreringene har derfor blitt noe tilfeldige og ufullstendige (gjelder f.eks. store deler av Telemark). Ytterligere kunnskap om våre myrer vil også klart nok nødvendiggjøre vern av flere objekt.

2. Mer detaljert informasjon om områder med høg verneverdi. Mange av områdene som er/blir fredet trenger skjøtsel for å restaurere inngrep eller for å holde en kulturfase (f.eks. på slåttemyr). Våre primærregistreringer har vært raske, og de har vanligvis ikke skaffet fram nok detaljkunnskap for å lage en skjøtelsesplan. En slik plan krever vanligvis detaljert oversikt over myrtyper, dreneringsforhold, detaljerte vegetasjonskart og god oversikt over plantesamfunn og flora. Arealfestet informasjon av denne type er også i mange tilfeller nødvendig for å kunne avgjøre størrelse/avgrensing av verneområde i forhold til andre interesser.

6. METODER I VERNEPLANARBEIDET

Arbeidet med verneplan for myr kan skjematisk framstilles på følgende måte, der vårt arbeid omfatter punktene A-D.

A. Forundersøkelser

a. Innkomne forslag

Etter at Statens naturvernråd i 1966 vedtok at det skulle utarbeides en landsplan for myrreservat, ble det utsendt oppfordring om å foreslå fredningsområder. Det kom inn mange forslag fra ulike institusjoner og enkeltpersoner, og Statens naturverninspektør laget en oversikt over de viktigste forslagene (Krogh 1969). De innkomne forslag dannet et viktig materiale for arbeidet i starten av prosjektet. Senere har det også kommet inn forslag på lokaliteter som bør vurderes i vernesammenheng, og særlig gjelder dette fra noen av naturvernkonsulentene i forbindelse med suppleringsregistreringer i fylkene. Men også landbruksstaten har vært aktiv i å foreslå områder som alternativ til kontroversielle verneobjekt. Mange interessante myrer med høy fredningsverdi har blitt foreslått, men forslagene har ofte vært tilfeldige og lite underbygd. Alle forslag er forsøkt vurdert ved kart- og flybildestudier, og en god del er oppsøkt i felt.

b. Litteratur og botaniske samlinger

Botanisk litteratur for undersøkelsesområdene er studert på forhånd. Det er sparsomt med botanisk vitenskapelig myrlitteratur i Norge, men spesielt floristiske arbeid har vært til stor nytte. Dette gjelder både lokale floraarbeid og større floraoversikter (f.eks. Fægri 1960). Samlingene og den faglige ekspertise ved de naturhistoriske museene har vært til stor nytte ved å gi informasjon om forekomst og utbredelse av viktige myrplanter.

c. Kartstudier

Topografiske kart i målestokk 1:50 000 (serie M711) med UTM-rutenett er brukt ved arbeidet. De nye kartene, som er laget på grunnlag av flybilder, er gjennomgående gode og viser godt myrenes utstrekning. De oppfotograferte rektangelkartene er ofte dårlige. Økonomisk kartverk er ikke brukt under forundersøkelsene. Tilgjengelige geologiske- og kvartærgeologiske kart i ulik målestokk er studert som ledd i forarbeidet.

d. Flybildestudier

Høgtflygningsbilder (målestokk 1:30 000 - 1:40 000) av nyest mulig dato er så langt mulig benyttet. Store deler av landet har manglet slike bilder, og da har lågtflygningsbilder eller bilder av AMS-dekkingen blitt benyttet. Sistnevnte serie fra 1955 i målestokk 1:50 000 har svært varierende kvalitet, og gir ofte reduserte muligheter for skikkelig tolking. Lågtflygningsbildene er vanligvis svært gode, men arbeidssomme for bruk over større områder.

Flybilder er lånt hos Norges geografiske oppmåling, Jordregisterinstituttet og fylkene. For Trøndelag og Møre er flybildearkivet ved Botanisk avdeling, DKNVS Museet brukt.

Under forundersøkelsene har en så langt mulig foretatt fullstendig flybildegjennomgang for undersøkelsesområdene. Alle lokaliteter som har syntes interessante og aktuelle er

vurdert i stereoskop. I stereobetraktning gir gode flybilder en god oversikt over myrenes form og strukturer, dreneringsforhold, hellingsforhold, variasjon i vegetasjon (bl.a. ved ulike gråtoner i svart/kvitt-bilder), inngrep osv.. Lokalitetene som er oppsøkt er vanligvis vurdert på flybilder på forhånd. Bruken av flybilder i felt omtales senere.

Flybildestudiene har vært av avgjørende betydning i arbeidet med å plukke ut lokaliteter for feltundersøkelser. Mange "unødvendige" turer er spart ved at flybilder har avslørt grøfting eller andre inngrep på lokaliteter som tidligere var ansett for å ha høy verneinteresse. Studiene av flybildene har gjort det mulig å foreta en sammenlignende vurdering av alle lokaliteter innen et område, og så velge ut de lokalitetene som har finest utforming av myrtypene eller som synes mest varierte. Dette har ført til at det er lagt stor vekt på myrenes utforming i myrplanen, mens andre viktige vernekriterier (f.eks. forekomst av sjelden flora og vegetasjon) som flybildene ikke gir informasjon om, ikke har hatt samme betydning.

B. Feltarbeidet

Med basis i forundersøkelsene og en streng prioritering mellom aktuelle lokaliteter har en satt opp reiserute.

For hver lokalitet har en søkt å skaffe oversikt over:

Myrtyper. Flybildene i stereo sammen med feltobservasjoner gir oversikt over myrenes form, strukturer, hellings- og dreneringsforhold o.l. Det er gjort notater i feltbøker og for noen lokaliteter er det foretatt inntegning på flybilder.

Vegetasjon. Artssammensetning og fordeling av de viktigste plantesamfunn er notert, og for noen lokaliteter er det laget grove vegetasjonskart.

Flora. For de aller fleste lokaliteter er det fylt ut kryssliste som viser alle karplanter og alle torvmosearter, og et utvalg av andre mose- og lavarter (se fig. I). Det er gjort notater om forekomst og voksested for plantegeografisk interessante arter.

Inngrep, påvirkning. Det er gjort notater om tekniske inngrep, kulturpåvirkning o.l.

For de fleste lokalitetene er det tatt fotografier (dias og svart/kvitt). På noen myrer er det foretatt undersøkelser av torvdjupne og torvtype, og det er tatt målinger av surhetsgrad pH og ledningsevne i myrvann i endel plantesamfunn.

I felt gjør en seg vanligvis også opp en mening om naturverdier, naturvitenskapelige verdier, lokalitetenes egnethet for vern og lokalitetens verneverdi i forhold til andre oppsøkte lokaliteter. Disse vurderingene omtales senere.

C. Vurdering av vernekriterier

Tidligere (kap. I. 3.) er omtalt generelle verdier av å beholde myr i naturtilstand. Nedenfor følger en oversikt over kriterier for vern av myr som er aktuelle for verneplanen. Det er skilt mellom verdier i naturen selv ("naturverdier"), verdier (brukerinteresser) for naturvitenskapen og kriterier for vurdering av tilstand, sårbarhet o.l. Kriteriene for naturverdi og verdi for naturvitenskap (kriteriene 1-13 nedenfor) har generell interesse for å opprette naturreservat. Bruken av vernekriteriene for prioritering mellom lokaliteter er i stor grad avhengig av det materialet som er samlet inn, og dette setter klare begrensninger for

Myrplanter (mire plants)

Lokalitet (locality) Oslo, Lørensetertjern, Aurtjern, Holbekken, Blankvann.

Høgde o. h. (altitude) 310-360 m.

Grid.ref. NM 92-94, 54-55

Reg.av (recorder), dato (date) F. Wischmann.

10, 14 sept. -68, A. Moen 27. aug., 16. sept-70.

/: forekomst (species recorded)

Aln g, z. Andr. Arct a. Bet n, p. Call. Emp h, z. Erica. Jun. Led. Lois. Myr. Oxyc m, z. Pice. Pin. Prun p. Rham z. Sal ar, ad, ca, gl, ha, he, la, lap, li, myrs, myrt, nfg, pe, ph, rep. Sorb. Vacc pi, x, y-i.
A/c. Alis. An n. Ang a, z. Bart. Calla. Callth. Card am, ny, pr. Cer cae, cer. Cham. Cic. Cirs z, p. Coel. Com. Coral. Corn. Cre. Chrys a. Cyst m. Dact c, z, z, z, ps, z. Dro z, i, z. Dry l.o. ph, th. Epil ad, al, an, da, no, la, pa. Epip h, p. Eq z, z, z, pa, p, sc, sp, v. Euphr. Fil z. Gal z, z, s, t, z. Gent pn, pu. Ger s. Ge z. Gymn. Ham. Hipp z. Ir. Iso e, l. Koen. Lem m, t. Leont.

Tillegg (additional species):

Dactylorhiza fuschii x traunsteineri
Malaxis monophylla
Potamogeton gramineus

Linum c. Lis c, g. Litt. Lobel. Lyc z, i, s. Lycopus. Lys t, v. Lythr. Mdi. Melam z. Ment aq, ar. Meny. Mont. Myo b, c, p. Myrio z. Narth. Nigr. Nyl, p. Nymph. Oxyr. Pafn. Ped l, oe, z. sc-c, sy. Peta f. Peta c. Ping a, vi, yd. Plat b, c. Polyg s, v. Pol z. Pota z, fi, z, po. Pote z. Prune. Pyr m, z. Ram. Ran ac, co, fla. Rub a, zh. Rum acetosa. Saus. Sag nod, p. Sax aiz, hir, n, s. Scut g. Selag. Solid. Spar z, er, h, y. Stell als, ca, nem. Sulc. Thal al. Tof p. Trien. Trigl z. Troll. Tus. Utr z, ni, o. Val sam. Ver al, z, sc, se. Vic cr. Vio b, ep, pa.

Agros ca, z, z. Alo ae, g. Anth. Brz. Calama ca, n, z. Car acuta, ad, ap, aq, atra, atro, big, br, bz, cae, can, capil, capit, cho, dja, djo, disp, egh, ela, elo, flac, flav, glo, hele, hos, ja, lap, las, lax, lepi, lifn, liv, lol, mag, microg, ni, no, oed, pall, pan/cea, parall, payc, pulli, ra, rem, ros, rot, sax, sca, sten, ten, tum, vgg, ves. Desch z, z. Eri z, b, g, z, m, r, s, y. Fes z, v. Gly f. Hier o. Junc z, arc, art, ba, bi, buf, bul, cas, con, ef, z, k, sq, z, trig. Holc l Kob s. Luz m, z. Mel z. Mol. Nard. Phal z. Phrag. Phl c. Poa alpig, alpin, pa, z. Rhy z, f. Scheu. Schoen. Sc ca, g, z, l, mam, pal, z, sy. Siegl. Typ a, l.

Br ps, we. Call g, r, sa, z. Callella. Camp z. Cat. Cincl s. Clim. Crat z, z, f. Ct m. Di-ella p. Dier z, z. Drep z, ex, f, z, r, tu, u. Fiss z, o. Hel. Hyp cup. Leucob. Mees t, u. Mn ci, ho, ps, pu, ru, se. Onch v, w. Pal z. Phil ca, z, s. Pohl w. Rhac l. Rhod. Rhyt l, s, t. Scler p. Scorp z. Spl am, l, s, v. Tom.

Sph anger, ann, aong, b, ce, com, con, cu, fa call (fa s. str., angu, fl), fi, fa, gi, in, li, mag, maj, mo, ne, o, pal, pap, pla, p, q, ri, ryb, rus, sq, st, subf, subn, subs coll. (subs s. str., ad, in), tgn, ter, va, wu.

Bazz t. Jung co. Leioc ban, r. Moersch. Ricc m, z. Scap ul, un.

Figur I. Eksempel på utfylt myrkrysslister. (Lokalitet 1 Akershus og Oslo, fra Moen & Wischmann (1972)).

hvilke kriterier som kan brukes på det aktuelle myrmaterialet. Under omtalen nedenfor vurderes verdien av kriteriene for verneprioritering mellom lokalitetene.

Ratcliffe (1977) og Gjessing (1980) har vært viktige kilder for utarbeiding av avsnittet om vernekriteriene.

Naturverdier

1. Historisk dokument. Lokaliteten kan gi opplysninger om forhold i tidligere tid. Gjennom vegetasjonshistoriske studier fungerer torvlagene som historisk dokument. Bare unntaksvis (der det foreligger interessant vegetasjonshistorisk materiale, f.eks. Våletjern i Hedmark, se kriterium 9) er dette kriterium tillagt spesiell vekt.

2. Prosesser i nåtid. Lokaliteten gir opplysninger om nåtidens tilstand eller viser nåtidens prosesser. Gjenvoksning av tjern, gjengroing av slåttemyr og torverosjon er eksempler på suksesser som foregår på myr. Disse prosessene gjenspeiles i strukturer, flora og vegetasjon, og de tillegges en viss vekt.

3. Produksjon. Produksjon er en fundamental biologisk egenskap, der plantene er de egentlige produsenter. I vanlige myrøkosystem er produksjonen større enn nedbrytingen, og det avsettes torv. Dyreartene er avhengige av planteproduksjonen, og høgproduktive areal er viktige. Vern av høgproduktive myrøkosystem er imidlertid i denne sammenheng i seg selv ikke tillagt spesiell vekt.

4. Sjeldenhet. Verneverdien vurderes ut fra sjeldenhet når det gjelder myrtype, strukturer, vegetasjon og flora. Det må dessuten skilles mellom sjeldenhet i stort (landssammenheng) og smått (lokalt). Vern av truede og sjeldne arter arbeides det med utenom myrreservatplanen, og vanligvis tillegges ikke forekomst av en enkelt planteart avgjørende vekt for verneverdien (unntak f.eks. for storak (*Cladium mariscus*)-lokalitet ved Småtjønnene i Vest-Agder, der denne sjeldne arten vokser ved ei skikkelig myr). Forekomst av flere sjeldne myrarter, eller flere arter av stor plantegeografisk interesse tillegges stor vekt, og det samme gjelder forekomst av sjeldne myrtyper eller vegetasjonstyper.

5. Typisk område. Lokaliteten består av myrtyper, vegetasjon og/eller flora som er typisk (representativ) for et område. Det er viktig å få med fine soneringer innen myrvegetasjonen og mellom myrvegetasjon og andre naturtyper. Ofte fins mange lokaliteter som dekker den vanlige variasjonsbredden, og det blir da ofte mindre viktig hvilke lokaliteter som fredes. I myrrike områder med mange myrer av lignende utforming er det ofte tilfeldigheter som har gjort at ett bestemt område er oppsøkt og derved foreslått vernet. Når det foreligger vernealternativ er dette nevnt under beskrivelsene. Ofte vil andre verneinteressener, økonomiske hensyn o.l. kunne avgjøre hvilken av slike lokaliteter som fredes.

Kriteriet tillegges vekt.

6. Klarhet, størrelse. Lokaliteten har utforminger, sammenhenger eller prosesser som trer særlig klart fram. Størrelse i seg selv tillegges mindre betydning, men vanligvis øker verdien for andre kriterier (bl.a. diversiteten) med økende størrelse. Spesiell interesse knytter det seg til lokaliteter med "velutvikla" myrtyper.

Innen et klimaområde er terrengforholdene avgjørende for utformingen av myrtypene. Dannelse av velutvikla typer krever ofte store areal med jevn topografi og bestemte typer av løsavleiringer. På slike "gunstige" lokaliteter vil myrene få anledning til å utvikle seg

fritt. Torvavsetningene endrer etter hvert terrengforholdene, og store ombrotrofe myrer er lite influert av terregnforholdene i forhold til mindre myrer. Det er klimafaktoren som er utslagsgivende for utformingen og den videre utvikling av slike myrer. I verneplanarbeidet er forekomst av slike velutvikla myrer tillagt stor verdi.

7. Diversitet (mangfold). Det skilles mellom mange typer av diversitet, bl.a. i myrtyper, vegetasjon og flora. Forekomst av mange myrtyper- og vegetasjonstyper gir høgt mangfold. Floralister for lokalitetene gir et bilde av den floristiske diversitet. Kriteriet tillegges vekt.

8. Del av større sammenheng. Myrene kan inngå som deler av et større landskap med flere verneinteresser. F.eks. ligger Forra-myrene i Nord-Trøndelag i et område der det også er med interessante vann- og skogøkosystem (Moen & Jensen 1979). I forbindelse med vern av norsk natur er det et viktig kriterium å kombinere mange verneinteresser i ett område. Imidlertid foretas ikke slik vurdering i forbindelse med verdisettingen av verneverdi i myrreservatplanarbeidet, og kriteriet tillegges bevist ikke vekt. Imidlertid kommenteres i rapportene forekomst av andre verneinteresser når dette er kjent. Under oppsetting av reiserute for feltarbeid har en også bevist prioritert å oppsøke myrer i tilknytning til verneområder o.l. (se kriterium 16).

Naturvitenskapelige verdier (Brukerinteresser)

9. Klassisk område. Kriteriet brukes når det foreligger gamle undersøkelser og disse kan gi grunnlag for interessante studier av endringer i naturen. Kriteriet har verdi, men er lite aktuelt for myrer i Norge (unntak for f.eks. Våletjern i Hedmark, beskrevet av Holmboe (1903)).

10. Nøkkelområde. En myrlokalitet kan tenkes å utgjøre et nøkkelområde for tolking og dokumentasjon av naturvitenskapelige interesser, men kriteriet er ikke brukt for å skille mellom verneverdien til oppsøkte lokaliteter.

11. Forskningsverdi. Verdien for forskning er vanligvis også knyttet til andre kriterier, og forskningsverdi er ikke tillagt vekt som eget kriterium i myrreservatplanarbeidet.

12. Pedagogisk verdi. Myrene har verdi som studie/undervisningsobjekt for mange skoletrinn. Kriteriet er ikke tillagt vekt i myrreservatplanarbeidet ved vurdering av verneverdige lokaliteter i internasjonal, nasjonal og regional sammenheng. I noen tilfeller er kriteriet tillagt vekt for "lokal verneverdi" - gruppe 3.

13. Referanseverdi. Dette kriterium omfatter verdien av å bevare et område mest mulig urørt for å kunne studere natursystemene under minst mulig påvirkning. Dette har egenverdi, og dessuten er det viktig for å kunne sammenligne med områder som er påvirket av naturinngrep.

Dette er et meget viktig kriterium som gjelder generelt for å opprette et nett av upåvirkta fredningsområder. Ombrotrofe myrer har spesielt stor referanseverdi, da de representerer den eneste naturtypen som bare får næring gjennom nedbøren.

Ombrotrofe myrer er derfor bl.a. spesielt velegnet for å "måle" endringer i nedfall gjennom nedbøren. For å vurdere lignende myrlokaliteter mot hverandre ved verneprioritering er kriteriet ikke brukt.

Vurdering av tilstand og sårbarhet

14. Tilstand, grad av uberørthet. For store deler av landet er myrer uten menneskelig påvirkning sjeldne, og graden av uberørthet tillegges betydelig vekt. Intakte myrer, og spesielt ombrotrofe myrer har verdi som referanseområder.

Kulturpåvirkning behøver imidlertid ikke bare være negativ, og vern av kulturpåvirka myrer hører med sentralt i verneplanarbeidet. Spesielt gjelder dette gamle slåttemyrer og myrer/heiområder som regelmessig har vært brent og beitet. Disse typene av kulturpåvirkning har hatt stort omfang, og formet store myrområder.

Utstrakt grøfting og andre tekniske, irreversible inngrep er alltid vurdert å redusere verneverdien.

For noen påvirka myrer kan en snakke om potensiell verneverdi som vesentlig forskjellig fra den aktuelle. Dette gjelder myrer som er påvirka av inngrep og som kan synes lite verdifulle, men der restaurering kan øke verdien. Bare for spesielle myrtyper er denne problemstilling aktuell i vårt land.

I verneplanarbeidet tillegges "tilstand, grad av uberørthet" stor vekt.

15. Sårbarhet. Kriteriet er sammensatt og omfatter flere forhold. Lokaliteter som er sårbare p.g.a. beliggenhet søker en å unngå å frede, (grenser mot neste kriterium). Derimot fins det plantesamfunn og arter som er lett sårbare ved små inngrep eller endret kulturpåvirkning, og som derfor må vernes og skjøttes. Disse forhold lapper over mot andre kriterier (bl.a. sjeldenhet). Som selvstendig kriterium er sårbarhet ikke tillagt spesiell vekt i myrreservatplanarbeidet.

16. Egnethet for vern. Noen myrer kan ligge utsatt til (sårbare, f.eks. ved større boligområde) mens tilsvarende myrer andre steder kan ligge i beskytta områder. Det er lagt vekt på å finne fram til verneområder som er minst mulig utsatt for inngrep. Det er også lagt vekt på å finne fram til områder der det er lett å finne en fornuftig arrondering og der det ikke er tilsig av forurenset vann o.l. Under oppsetting av reiserute har en prioritert å oppsøke myrlokaliteter i kanten av allerede verna områder (f.eks. i tilknytning til etablerte skogreservat) og i nedbørfelt for verna vassdrag, men uten at dette har påvirket vernevurderingen (se også omtale under kriterium 8).

D. Samlet vernevurdering

De opplistede kriteriene (1-16) utgjør et hjelpemiddel ved vernevurderingen. Noen av kriteriene er innbyrdes uavhengige, mens det mellom andre kriterier er et avhengighetsforhold. Det er også eksempler på at høy verdi for ett kriterium har tendens til å gi låg verdi for et annet (f.eks. gir høy verdi for klarhet ofte liten diversitet). Kriteriene er heller ikke like viktige, og de kan ikke tillegges samme vekt i ulike deler av landet. For eksempel tillegges artsrikdom på myr større vekt i Agder-fylkene enn i Trøndelag, noe

som henger sammen med at myrene i Agder generelt er mye mer artsfattige (rik vegetasjon er sjelden). Et annet eksempel på ulik bruk av et kriterium er at i noen pressområder (f.eks. Jæren og låglandet ved Oslofjorden) tillegges ikke graden av uberørthet samme vekt som i områder med store, intakte myrområder.

Ved verne vurderingene gjengitt i rapportene i landsplan for myrreservat har en ikke satt tallverdier for lokalitetene for hver av de nevnte kriteriene. Under arbeidet med myrreservatplanen har det foregått en kontinuerlig prosess for å identifisere de "beste" lokalitetene. I dette arbeidet er kriteriene for naturverdi viktigst, og spesielt kriteriene 4 (sjeldenhet), 5 (typisk område), 6 (klarhet) og 7 (diversitet) er tillagt stor vekt. Kriteriene for naturvitenskapelige verdier (nr. 9-13) er tillagt liten vekt ved vurdering av lokaliteter mot hverandre. Vurderingene av tilstand (kriterium 14) har avgjørende betydning for verneverdien, og dessuten er vurderingen av egnethet (kriterium 16) tillagt vekt.

Det foretas en vurdering av verneverdi for hver lokalitet som henholdsvis *typeområde* og *spesialområde*.

Verdi som typeområde. Verdien av myra som representativ lokalitet for et større eller mindre område, f.eks. landsmålestokk, landsdel eller region (kriterium 5, typisk område). Spesielt viktig i større sammenheng (internasjonalt/nasjonalt) er det å frede store velutvikla myrkompleks der myrtypene trer særlig klart fram (kriterium 6, klarhet).

Myrene varierer fra landsdel til landsdel, og det er primært for verneplanen å sikre et utvalg av de regionale typene. Arbeidet med typeområder gjør det ønskelig med en inndeling av naturen i regioner, jfr. Abrahamsen et al. (1977) som deler Norden i 60 regioner ut fra mange naturkomponenter. Det arbeides med egen inndeling i myrregioner.

Verdi som spesialområde. Dette gjelder verneverdi av interessante økosystem av mindre vanlig eller ekstrem type. Myrene er uunnværlige for en rekke spesialiserte plantearter som må ha myrene for å leve. Dessuten inkluderes sjeldne plantesamfunn, spesielle utforminger av myrtyper, myrstrukturer o.l. (viktigst er kriteriene sjeldenhet (4) og diversitet (7)).

For å foreta en samlet vurdering av verneverdien av myrene trengs god oversikt over myrtyper, myrvegetasjon og myrflora. Arbeidet med myrreservatplanen har blitt preget av at våre myrer har vært dårlig utforsket.

Da et vellykket fredningsprogram over norske myrer bare kan utarbeides etter inngående kjennskap til de ovenfornevnte forhold, har vi ansett det nødvendig med arbeidet med myrreservatplanen i Sør-Norge å kombinere den praktiske registrering med vitenskapelig utforsking av myrene.

Undersøkelser over dyrelivet er ikke foretatt under arbeidet med myrreservatplanen. Ved å frede lokaliteter med representative myrtyper, vegetasjon og flora må en gå ut fra at også representative dyresamfunn på myrene vernes. Det foretas dessuten systematisk kartlegging av fuglelivet på myrer og andre våtmarker i forbindelse med egne verneplaner for våtmark.

Ut fra ovenfor nevnte kriterier er myrene klassifisert i vernegrupper (etter Sjørs 1971).

Gruppe 1.a. Særlig verneverdig internasjonalt (Telma-myr). Ved starten av prosjekt Telma i 1967 ble det oppfordret til hvert land å søke å komme fram til fredning av et fåtall av store og velutvikla myrkompleks som har stor internasjonal verdi. I Norge bør ca 20 myrer plukkes ut og komme med i Telma-planen. Det er et krav at myrene er godt naturvitenskape-

lig dokumentert. Selv om dette kravet ikke er oppfylt i alle tilfeller, er det foreslått 17 myrer i Norge som bør være med i Telma-planen (Moen 1979).

Gruppe 1.b. Særlig verneverdig nasjonalt; typeområde. I arbeidet med den nasjonale myrreservatplanen gjelder det å få bevart mest mulig av variasjonsbredden av myrene gjennom fredning av noen store *typiske* myrkompleks. Et fåtall av disse vil komme med i Telma-Planen, og de øvrige grupperes til 1.b.

Gruppe 1.c. Særlig verneverdig nasjonalt; spesialområde. Myrene i denne gruppe er oftest små, men har høyeste verneverdi. En stor del av myrene er små rikmyrer i låglandet. Rike myrer dannes bare i områder med kalkrik mineraljord, og i låglandet i Sør-Norge fins dette så godt som bare i områder med høy befolkningskonsentrasjon. Dette har gjort at viktige typer av rikmyr, som er særlig godt egnet til dyrking, er i fare for å forsvinne fra vårt land. Også rikmyrarter er i fare for å bli utryddet.

I gruppe 1.c. inngår også små myrer som representerer spesielle forhold med hensyn til myrstruktur og utforming.

Gruppe 2. Verneverdige myrer av landsdelsinteresse. For å dekke et videst mulig spekter av norske myrer, må det også vernes myrer utenom de særlig verneverdige. I gruppe 2 fins store og små myrer, dels inneholder gruppen myrer som ved ytterligere undersøkelser vil kunne komme i gruppe 1. For landsdelene har ofte disse myrene aller høyeste verneverdi. På samme måte som i gruppe 1 kan det skilles mellom b. typeområde og c. spesialområde.

Myrene i gruppe 1 og 2 er aktuelle som fredningsobjekt etter naturvernloven.

Gruppe 3. Verneverdige myrer av lokal interesse. Disse myrene har det først og fremst lokal interesse å få vernet. Dette er myrer som ikke behøver å vernes etter naturvernloven. Kan også splittes opp i b. typeområde, c. spesialområde.

Gruppe 4. Liten verneverdi.

Gruppe 5. Uten verneverdi.

Bruken av kriteriene for evaluering av verneverdien er komplisert og den har et klart subjektivt innhold. Den samlede vurdering av verneverdi er også vanskelig. Dette gjelder også vurdering av hvor mange reservat det er nødvendig å opprette for å dekke variasjonsbredden innen et område. Lokalteter som er vurdert i vernegruppe 1 må prioriteres, mens det ofte er tilstrekkelig med et utvalg av lokalitetene i vernegruppe 2. Som nevnt under omtalen av kriterium 5 (typisk område) eksisterer det i store deler av landet mange alternative verneobjekt for å frede de typiske myrene. I fagrapportene er kjennskap til vernealternativ omtalt under den enkelte lokalitet. Som vist i skissen som innledet kap. 1.6. er det ideelt sett nødvendig å vurdere alle myrer i et område ved den samlede verneprioritering (dvs. allerede verna myrer, oppsøkte myrer og andre myrer). I områder med tilgang på god flybildedekning har en også trukket inn "andre myrer" ved vernevurderingen, og mulighetene for vernealternativ til oppsøkte lokaliteter er da omtalt i fagrapportene.

II. KLASSIFISERING AV MYR

Det fins en omfattende myrlitteratur som er lagt til grunn for framstillingen i foreliggende kapittel. Sjørs (1948) og Overbeck (1975) har vært de viktigste avhandlingene, og her gis også god litteraturoversikt. I den videre framstilling blir det referert til litteratur bare i spesielle tilfeller. Store deler av framstillingen er lik med Moen (1973) som også gir oversikt over den viktigste myrlitteraturen som er nyttet.

1. INNDELING ETTER DANNELEN

Akkumulering av organiske jordarter (torv) skjer når produksjonen av organisk stoff er større enn nedbrytingen. Etter dannelsesmåten kan det skilles mellom tre typer:

Gjenvoksningsmyrene har begynt som organiske avsetninger i vann. Gjennom lagrekken av torv kan det studeres hvordan ulike prosesser har funnet sted, fra isen (eventuelt havet) trakk seg tilbake til i dag. I torvprofilene kan en se soner av høghumifisert, oftest mørk torv avsatt under tørrere og varmere klimaperioder veksle med soner av lysere, mindre humifisert torv dannet under perioder med fuktigere og kaldere klima. Myrer dannet ved gjenvoksnings av tjern egner seg særlig godt for å finne ut av vegetasjonshistoriske forhold gjennom analyse av planterester og andre avsetninger (ved makrofossilanalyse, pollenanalyse o.a.).

Primærmyr har startet ved at torv er dannet direkte på fuktig mark. Dette synes å ha vært en vanlig måte myrer er dannet på etter at isen trakk seg tilbake etter siste istid. Senere har primær myrdannelse funnet sted i deltaområder, elvesletter og areal tørrlagt ved landheving (jfr. Elveland 1976).

På forsumpningsmyrene har torvdannelsen funnet sted på opprinnelig tørrere fastmark, oftest tidligere skogdekt mark. Størstedelen av myrarealet i Norge er dannet på denne måten. I områder med høy humiditet har myrdannelsen kunnet finne sted i sterkt hellende terreng, og særlig humide områder har til og med forhøyninger i terrenget blitt dekt av torv (terrengdekkende myrer, se senere).

2. HYDROLOGISK INNDELING

Myrer som bare får tilførsel av vann gjennom nedbøren (ombrogennt vann, av ombros: regn, genesis: opprinnelse, dannelse) er ombrogene myrer (= nedbørsmyrer). De myrene som i tillegg også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda (minerogent vann), de minero-gene myrene (= jordvannmyrene), deles videre etter den måten myrene får sitt grunnvann på.

Topogene myrer har omtrent vannrett grunnvannspeil og myroverflata er også så godt som flat. Disse myrene er vanligvis dannet ved gjenvoksnings av tjern o.l.

Soligene myrer har tydelig hellende overflate av grunnvannet, og dette er myrer i skrånende terreng (f.eks. bakkemyrer).

Limnogene myrer får tilført overflatevann fra bekker, elver, oversvømmende sjøer o.l.

3. GEOGRAFISK INNDELING

Alle de hydrologisk definerte typer av myr nevnt ovenfor kan finnes innenfor ett og samme *myrkompleks* (geografisk begrep) som tilsvare det vi vanligvis mener med ei myr. Ved undersøkelser av myrkompleksene er det da naturlig å studere mindre deler for seg. Myrdeler der de hydrologiske forhold er noenlunde enhetlige, kalles *myrelement*. Karakteristiske, viktige kombinasjoner av myrelement kan gjenta seg i naturen, f.eks. høgmyr med elementene lag, kantskog og myrflate (se fig. II, øverst). Slike *myrelementsamlinger* (synelement, ny term) danner basis for inndeling i myrtyper (se avsnitt 5). Et myrkompleks kan bestå av en myrelementsamling (f.eks. flatmyr) som igjen kan bestå av et myrelement. Men vanligvis danner flere element en elementsamling og flere elementsamlinger ett kompleks.

Myrelementene kan bestå av en *struktur* som dekker et større areal, eller vanligst av to eller flere strukturer, der strukturene er noenlunde likt fordelt over hele overflata. Det kan være store forskjeller bl.a. mellom tørre og våte partier, og elementene består av strukturer som f.eks. *høljer* (bløte partier på ombrotrofe myrer), *flarker* (avgrensede, våte og flate partier på minerotrofe myrer), *tuer* (små forhøyninger på ombrotrofe og minerotrofe myrer) og *strenger* (lange, smale forhøyninger som virker demmende på et myrelement - vekslende med høljer eller flarker). *Gjøl* (svensk term, der høl kan nyttes som norsk term) brukes for sekundære vannansamlinger på myr.

Parallelt til den hydrologiske inndeling i ombrogen og minerogen myr, benyttes som geografiske og biologiske betegnelser; *ombrotrof* og *minerotrof* (trophe: næring).

4. INNDELING I MYRKOMPLEKS

Myrkompleksene kan danne grunnlag for klassifisering. Det er vanlig å skille mellom *ombrotrofe myrkompleks* som er dominert av ombrotrofe element (bare mindre deler er minerotrofe) og *minerotrofe myrkompleks* som er dominert av minerotrofe element. Ofte er det blanding av de to typene, og en kan da bruke betegnelsene ombro-minerotrofe og minero-ombrotrofe myrkompleks. I arbeidet med myrreservatplanen klassifiseres myrkompleksene på denne måten:

- O: Ombrotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 80% eller mer.
- M: Minerotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 80% eller mer.
- OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 50-80%.
- MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 50-80%.

For store deler av Europa er det vanlig at en eller noen få typer av myrelementsamlinger dominerer myrkompleksene innen en region, og det har vært naturlig å bruke myrkompleksene som klassifiseringsgrunnlag. Myrkompleksene har da blitt karakterisert ut fra den dominerende myrelementsamling. Myrkompleksene for store deler av vårt land er svært sammensatte og varierte. Det er vanlig at et myrkompleks består av en mosaikk av flere myrelementsamlinger, f.eks. veksling mellom høgmyrparti, flatmyr og bakkemyr, mens andre myrkompleks i samme region består av andre elementsamlinger. Dette tilsier at det som generelt klassifiseringsgrunnlag for hydromorfologiske myrenheter nyttes mindre sammensatte typer enn myrkomplekset. Inndelingen av myrkompleks begrenses derfor til den ovenfor refererte firedeling ut fra ombrotrofi/minerotrofi. Tidligere er det også i forbindelse med den norske myrreservatplanen nyttet en vanlig inndeling i myrkomplekstyper (jfr. Moen 1973 som beskriver 8 typer), men begrepene har vært brukt slik at det innen samme myrkompleks kan være flere myrkomplekstyper. Derved er det langt på veg myrelementsamlinger som har blitt karakterisert også tidligere.

5. INNDELING I MYRTYPER (MYRFORMTYPER, HYDROMORFOLOGISKE TYPER)

Inndelingen i myrtyper bygger på myrenes ytre form (morfologi) og markfuktighet (hydrologi). Myrtypene gjelder for *myrelementsamlinger* (synelement, dvs. karakteristiske viktige kombinasjoner av myrelement, se avsnitt 3).

Begrepet myrtype har vært brukt på mange forskjellige måter i myrvitenskapen (jfr. Sjørs (1948: 49 ff) som advarer mot å bruke begrepet p.g.a. dette). Imidlertid har de fleste vanlige begrep (f.eks. begrepet myrkompleks) blitt tillagt ulikt innhold hos ulike forskere. Begrepet myrtype er det naturlig å knytte til enheter som bygger på myrenes utforming (alternativt begrep: myrformtype)

Myrtypene er utskilt på grunnlag av flybildestudier og undersøkelser i marka.

Flybilder vurdert i stereo viser særlig godt myrenes form og strukturer, hellingsforhold, dreneringsretning o.l. I marka undersøkes i tillegg hvilke partier som er ombrotrofe (ut fra mineralvannindikatorer i plantedekket) hvor stor helling de ulike myrdeler har (målt med klinometer i nygrader, g) høyde og bredde på strukturene o.l. På grunnlag av dette er myrene karakterisert til type. Det skilles mellom 7 hovedtyper, og innen disse opptrer definerte myrtyper.

Formålet har vært å lage et klassifiseringssystem der alle myrreal kan karakteriseres. Noen av typene er godt definert og allment akseptert (f.eks. konsentrisk høgmyr). Andre typer er nye, men klart definert (f.eks. kanthøgmyr). Dessuten fins "typer" som omfatter en samlesekk av utforminger som nok senere kan splittes opp i flere typer (f.eks. Cu, Annen planmyr).

Høgmyr brukes i streng oppfatning og omfatter bare tydelig hvelva ombrotrofe myrelementsamlinger. Høgmyrene har allsidig hvelving (kuppelform) med helling ned mot minerotrofe myrparti- eller fastmark. (I myrvitenskapen ellers brukes ofte "Hochmoor" synonymt med ombrotrof myr).

I tillegg til beskrivelse, nevnes eksempler på typene når disse er beskrevet i myrlitteratur fra Sør-Norge. Fig. II viser skjematisk tegning av 13 av myrtypene.

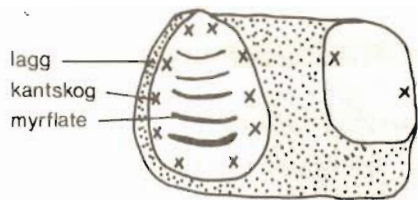
A. Ekte høgmyr

"Ekte" høgmyr omfatter høgmyr med kantskog og lagg. Vanligvis er dette myrer som er klart avgrensa mot fastmark eller tilgrensende myrtype. Overgangstyper, og problemet med plassering mot gruppe B og C forekommer. Gruppe A er søkt holdt som høgmyr i streng oppfatning. Ofte er det problemet med at det fins overgangstyper innen gruppen.

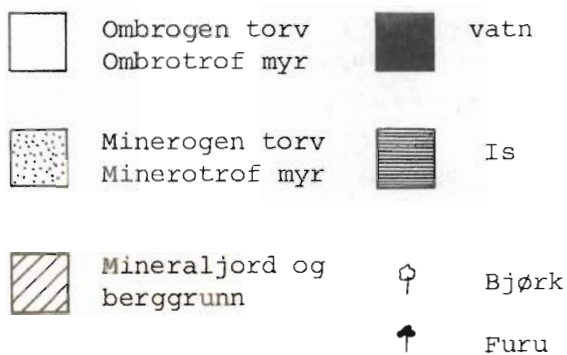
Ak. Konsentrisk høgmyr

Konveks, symmetrisk høgmyr med det høyeste punkt i eller nært sentrum. Omkring dette er strukturene (tuestrenger og høljer) ordnet konsentrisk og viser på den måten den konsentriske form. Også elementene (myrflate, kantskog og lagg) er oppbygd konsentrisk. Dannes på flat mark, ofte over gjengrodde tjern. Overgangstyper først og fremst mot Ae og Au.

Holmsen (1923: 121 ff) beskriver og viser myrkart fra Aurstadmoen i Nes, Akershus, som er ei fin konsentrisk høgmyr.

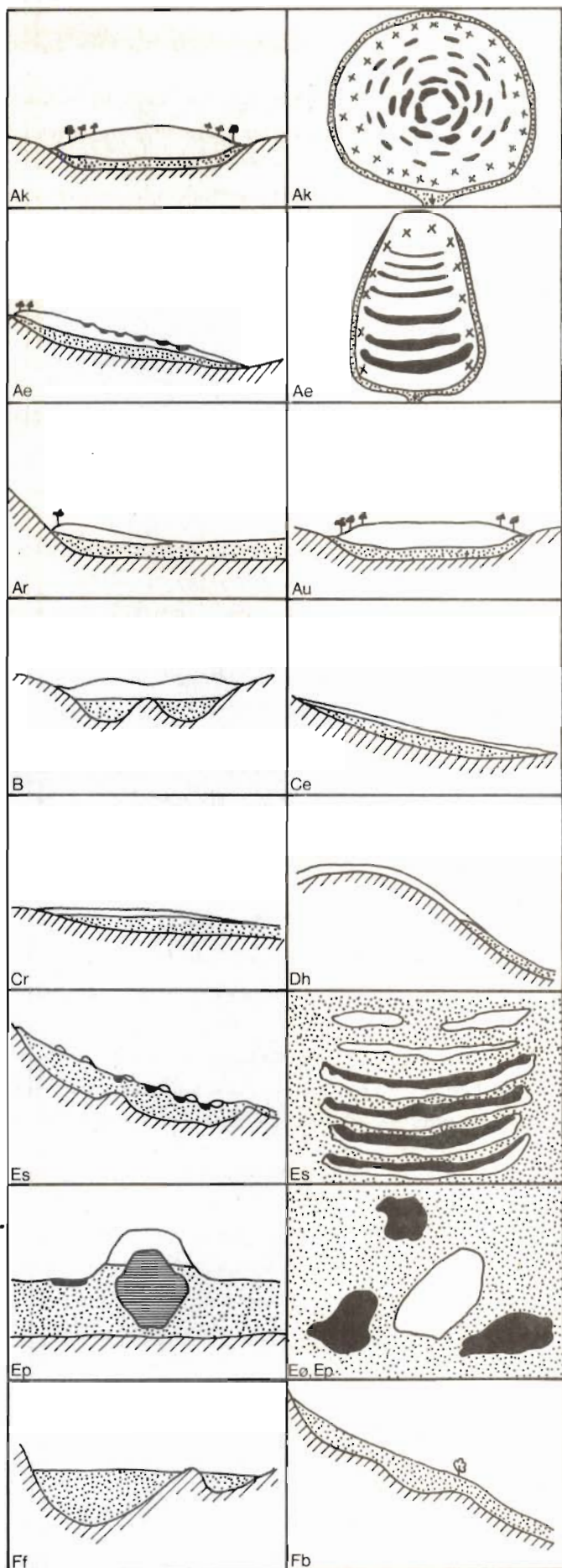

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høyre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myrelement. Myrflata består av myrstrukturene hølje og tue

A-D: Ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.) *Konsentrisk høgmyr*
- Ae (profil og overfl.) *Eksentrisk høgmyr*
- Ar (profil) *Kanthøgmyr*
- Au (profil) *Platahøgmyr*
- B (profil) *Atlantisk høgmyr*
- Ce (profil) *Eksentrisk planmyr*
- Cr (profil) *Kantplanmyr*
- Dh (profil) *Terrengdekkende myr s.str*
- Es (profil) og overfl.) *Strengblandingsmyr*
- Ed (profil og overfl.) *Palsmyr*
- Eø (overfl. som Ep) *Øyblandingsmyr*
- Ff (profil) *Flatmyr*
- Fb (profil) *Bakkemyr*
- (Fs *Strengmyr* tilsvarende Es, men med minerotrofe strenger)

Figur II. Skjematiske framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematiske framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger.

Ae. Eksentrisk høgmyr

Høgste punkt ligger nært ene kanten, eller de høgste partiene er ryggformet. Mot den nærmeste myrkanten mangler regelmessige strukturer. Mot den fjerneste myrkanten (distalsiden) er det strukturer på tvers av hellingsretningen, og strukturene er halvsirkelformet eller parallelle. Kantskog og lagg fins bare for deler, og ofte er komplekset delt opp i flere elementsamlinger av minerotrofe dråg (svensk term der vi kan bruke det norske drag).

Holmsen (1922: 129 ff) beskriver torvlagene på Gaardsmyren i Våler og viser snitt av denne typiske eksentriske høgmyra. Moen (1973: 187) viser flybilde fra Rønnåmyra i Grue, ei fin eksentrisk høgmyr.

As. Skoghøgmyr

Som vanlig på høgmyr fins lagg og kantskog, men differensieringen mellom kantskog og myrflate er svak, idet hele myrflata også er furubevokst. Differensiering i tuer og høljer mangler, eller den er svak (utforminger av høgmyr med trebevokste tuer og markerte høljer inngår i andre høgmyrtyper).

I sørøstlige del av landet fins furubevokste høgmyrer (f.eks. Skien, N for Gulset, jfr. Flatberg 1971: 44). Disse høgmyrene er alltid små, og dette er nok grunnen til at egentlig åpen myrflate mangler. Skoghøgmyr synes å mangle i typisk utforming i Norge, men de små høgmyrene med furubevokst myrflate føres likevel til denne typen. Fra østlige del av Sverige er ganske store "skogshøgmosser" beskrevet.

Ar. Kanthøgmyr

Sterkt hvelva, små ombrotrofe elementsamlinger danner rygg- eller hesteskoform i kanten av større myrkompleks. Markert lagg mot fastmarka, og ofte smal kantskog. Toppen av hvelvinga har tuevegetasjon, mens matte- og løsbunn dominerer distalt der det er diffus overgang mot minerotrof myr. Moen (1970: fig. 54) viser snitt gjennom ei slik myr.

Au. Platåhøgmyr (s. lat.)

I typisk utforming har typen bratt kantskråning med kantskog som er velavgrensa mot flatt myrplan. Omfatter en heterogen samling av ekte høgmyr som ikke faller inn under de tre øvrige typene. Egne utforminger/typer kan skilles ut. Noen utforminger har svake strukturer på myrplanet, mens andre har markerte, men uregelmessige strukturer. Erosjon kan være utbredt. EuroIa (1962) og Oberdorfer (1975) bruker også begrepet "Plateauhochmoore" i vid betydning. I streng oppfatning synes typen å være bundet til områder sørøst for Norge.

B. Atlantisk høgmyr

Omfatter høgmyr (dvs. allsidig hvelva nedbørsmyr), der kantskog mangler, og der det også vanligvis mangler kantskråning og skikkelig lagg. Hvelvingen kan være svak, og det er ofte vanskelig å avgjøre om den skyldes topografien. Ofte er det avgrensingsproblem mot ut-

forminger i gruppe C. Gruppe B er forsøkt holdt eksklusiv, idet tvilstilfeller vanligvis er ført til gruppe C. Det er ofte vanskelig å avgrense elementsamlingene, og det er vanlig at atlantisk høgmyr inngår i store myrkompleks som er dannet ved at flere små adskilte myrer er vokset sammen ved ombrogen torvdannelse. Det er ofte glidende overgang mellom myr og fukthei. Holmsen (1923) viser flere profil av atlantisk høgmyr, bl.a. fra Smøla (jfr. Holmsen op.cit.: 86 og pkt. 1).

Bk og Be har ofte vært ført til henholdsvis Ak og Ae.

Bk. Konsentrisk atlantisk høgmyr

Atlantisk høgmyr med konsentriske strukturer er nevnt hos Vorren (1970), men er ikke observert i Sør-Norge.

Be. Eksentrisk atlantisk høgmyr

Svake forsengkninger (høljer) og strenger forekommer på hellende deler av store atlantiske høgmyrer. Forekommer bl.a. på Smøla (se myrrapport for Toppmyr og Røkmør) og Andøya (jfr. Vorren 1970, fig. 6). Ofte forekommer flere adskilte elementsamlinger i nedre del av større kompleks.

Bu. Asentrisk atlantisk høgmyr

Dette er en heterogen type av atlantisk høgmyr som mangler regelmessige strukturer, og der det ikke fins noe klart senter (derfor brukes betegnelsen asentrisk).

Høgmyr ved kysten domineres vanligvis av tuevegetasjon, som dekker store, enhetlige areal både i svak helling og på store flater. Ofte fins små myrtjern eller gjøler (f.eks. Smøla, jfr. Osvald 1925). Andre utforminger har utbredt erosjon, der erosjonsfurer med naken torv veksler med store tuer. Overgangstyper mot Cu er vanlig.

C. Planmyr

Omfatter ombrotrofe myrelementsamlinger som ikke er klassifisert som høgmyr. Heterogen gruppe som omfatter mange ulike utforminger av ombrotrof myr. Myrene mangler hvelving, eller hvelvingen er liten. Ofte inngår minerotrofe parti i forsengkninger på de ellers ombrotrofe myrene. Kantskog og lagg er vanligvis dårlig utvikla.

Ce. Eksentrisk planmyr

Ensidig hellende myrelementsamling som alt overveiende er ombrotrof, og med markerte, tverrorienterte strukturer (regelmessige tuestrenger og høljer). Øverst er det ofte en svak antydning til lagg som hindrer minerogent vann å renne ut på myrflata. Ofte kommer noe minerogent vann utover og det er da ikke skarpt skille mellom ombrotrofe og minerotrofe parti. De dypeste høljerne (f.eks. gjøler) har ofte mineralvannindikatorer.

Holmsen (1923) viser kart over Galåsmøren i Trøsil der de ombrotrofe delene av myra tilhører typen.

Glidende overgang mot As og Es.

Cs. Skogplanmyr

Kantskog og lag mangler eller er lite markert. Overflata er ikke (eller svakt) hvelva, og mangler strukturer, men er furubevokst. Godt utvikla skogplanmyr (Waldhochmoore) i streng oppfatning er en kontinental type og fins knapt i Norge (jfr. Aletsee 1967).

Cr. Kantplanmyr

Flat tuedominert ombrotrof myr som ligger på lokaliteter som ikke overflømmes i flomperioder. Ligger særlig i kanten av større myrer der det mangler tilsig fra omgivelsene eller der tilsiget er minimalt (ofte på vannskiller). Vanligvis er det ingen (eller svak) differensiering mellom flate og kant. Typen er småkuppert og risdominert. Typen er omtalt hos Nordhagen (1928) fra Sylane som "Marginalhochmoore".

Overgangstyper mot Ar og andre typer av C.

Cu. Annen planmyr

Denne "type" er svært heterogen og inneholder ombrotrofe planmyrer som ikke faller inn under de øvrige typene. Noen utforminger mangler differensiering mellom strukturer, eller strukturene er svake (dvs. mindre enn ca 20 cm nivåforskjell på tue-høylje). Andre utforminger har uregelmessige, markerte strukturer. Erosjon preger ofte sistnevnte utforming.

D. Terrengdekkende myr (s.str.) (teppemyr)

Begrepet terrengdekkende myr brukes i streng oppfatning, og omfatter ombrotrof myr som dekker landskapet som et teppe (også kalt teppemyr). Som krav til terrengdekkende myr gjelder at ombrotrof vegetasjon dominerer en kuppel (haug) i terrenget, eller skråninger med større helling enn 3^g. Ofte er torvdjupna liten, og minerotrofe parti forekommer spesielt i forsenkninger som erosjonsfurer o.l. Bakkemyr inngår nesten alltid i tilknytning til terrengdekkende myr, og det er ofte avgrensingsproblem. Innenfor myrelementsamlingen må ikke minerotrof myr dekke mer enn ca 20%.

Måmyra i Rogaland (jfr. Moen 1975) er et godt eksempel på terrengdekkende myr.

Dh. Haugmyr (haugteppemyr)

En haug (kuppel) i terrenget er dominert av ombrotrof myr (minerotrofe parti dekker mindre enn 20%). Topografien setter klare grenser for forekomsten, og i noen tilfeller tolereres små, oppstikkede fastmarkskoller. Overgangstyper mot gruppe C og F.

Til haugmyr regnes og hellende partier nedenfor kuppelen når disse er sammenhengende.

Dt. Hellende teppemyr

Ombrotrof myr med mer enn ca 3^g helling som dekker betydelige sammenhengende areal (mer enn ca 10 daa). Skikkelig kuppel med ombrotrof myr mangler, noe som vanligvis skyldes topografien. Ofte vanskelig å sette grense mot utforminger av bakkemyr.

E. Blandingsmyr

Blandingsmyr omfatter myrtyper der det er en mosaikk mellom ombrotrofe strukturer (vanligvis tuer) og minerotrofe partier. De typiske blandingsmyrene er stabile typer. "Overgangsmyr", dvs. myr som i utviklingsstadium er i ferd med å vokse seg ombrotrof er forsøkt unngått. Ombrotrofe og minerotrofe deler dekker hver minst (10-) 20% innen elementgruppen.

Es. Strengblandingsmyr

Ombrotrofe strenger i veksling med flarker. Strukturene er regelmessige og danner rett vinkel på myrenes hellingsretning.

Nordhagen (1928) beskriver "Strangmoore" med ombrotrofe strenger fra Sylane. Jfr. og Næss (1969).

Ved myrundersøkelsene i Sør-Norge deles typen i flere undertyper etter utforming og dominansforhold mellom strenger og flarker.

Eø. Øyblandingsmyr

Ombrotrofe tuer (ofte kalt "miniatyrmosser" på svensk) i veksling med minerotrof myr. Tuene danner ikke noe regelmessig mønster.

Forekommer på flåte myrer, Nordhagen (1928) beskriver "Inselmoore" fra Sylane.

Erosjonskompleks med veksling mellom ombrotrofe tuer og minerotrofe forsenkninger (med mye naken torv) utgjør en egen undertype som inkluderes i øyblandingsmyr.

Ep. Palsmyr

Palsene er store torvhauger (i typisk utforming 6-7 m høge) med en kjerne av frossen, minerogen torv med innsprengte sjikt og linser av nesten rein is. Palsene har et overflatelag av ombrogen torv, og palsene fins spredt på flate, minerotrofe myrer. Store likheter, og problem med overgangstyper til øyblandingsmyr. Nordhagen (1928) nevner små palsmyrer fra Sylane, jfr. ellers Sollid & Sørbel (1974) som beskriver små palsmyrer fra Dovre, og Vorren (1967).

F. Minerotrof myr

Dette omfatter myrtyper der minerotrofe parti dominerer i myrelementsamlingen (ombrotrofe parti dekker mindre enn 20%). Ofte er det vanskelig å avgrense elementsamlingene.

Ff. Flatmyr

Minerotrof myr som er flat eller som har svak helling (mindre enn 3^g). Typen omfatter hovedsakelig areal med topogen og limnogen markfuktighet, men også svakt hellende soligene myrer inngår.

Typen har flere utforminger som forekommer i Norge. *Flommyr* omfatter myrer med limnogen markfuktighet og fins ved vatn, tjern, elver og bekker som overflommes i flomperioder.

Bassengmyr er topogen myr med stagnerende vann.

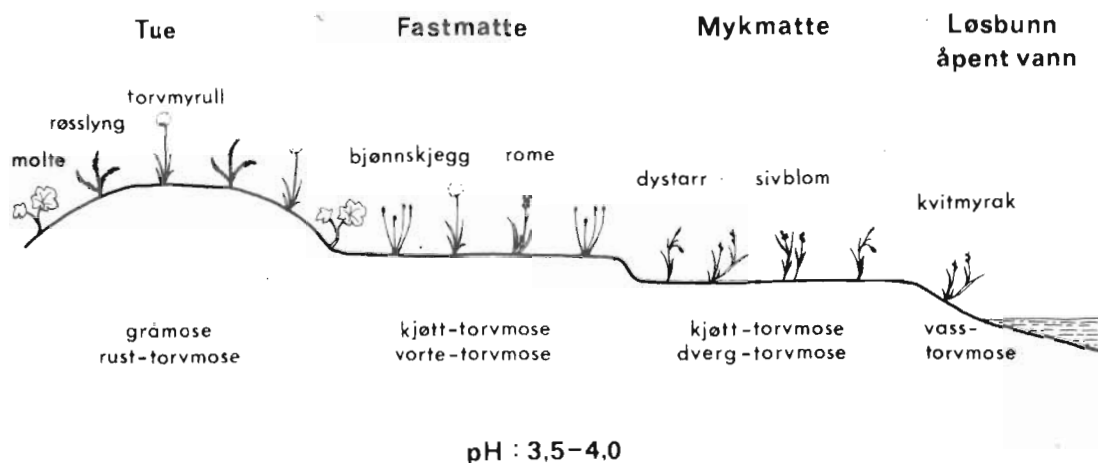
Det er glidende overgang mellom flatmyr og bakkemyr, og det er hellingsvinkelen som definerer skillet.

Fb. Bakkemyr

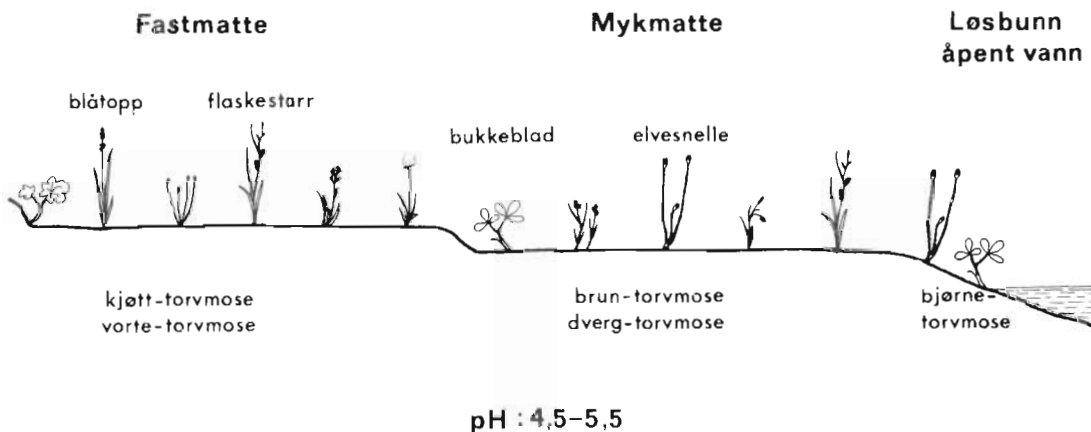
Omfatter soligen myr med helling større enn ca 3^g. Det kreves at myrelementsamlingen med tilstrekkelig helling er minst 1 daa. Det skilles mellom *svakt hellende bakkemyr* (3-8^g), *bratt bakkemyr* (8-15^g) og *særlig bratt bakkemyr* (> 15^g).

Bakkemyr i streng oppfatning domineres av fastmatter, og i sentrale og østlige deler av Fennoskandia er dette den utforming som forekommer. I oseaniske strøk fins soligen myr med stor helling som har dominans av lyngvekster (særlig *Calluna*) og andre tuearter. Disse utformingene danner overgangstyper mot terrengdekkende myr (s.str.), og tuebakkemyr kan

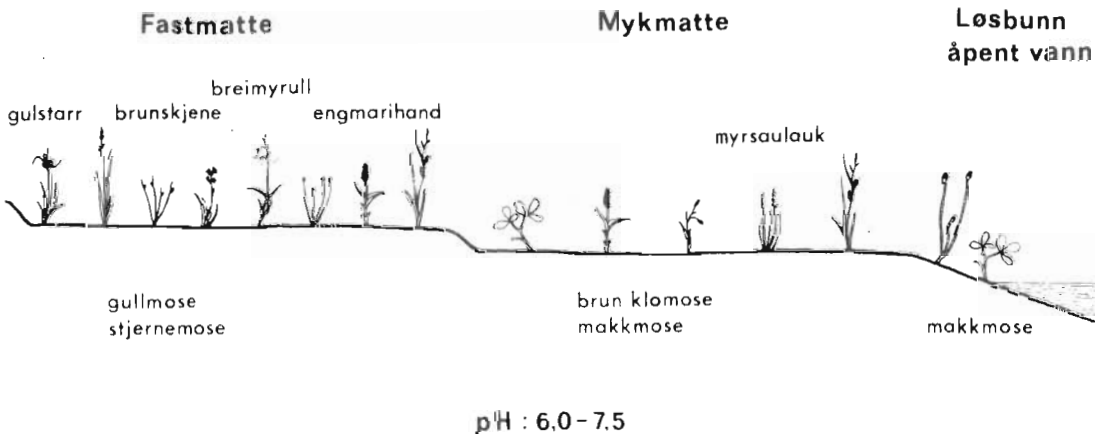
NEDBØRSMYR

FATTIGMYR

RIKMYR

Figur III. Skjematisk skisse som viser fordelingen av noen typiske myrplanter på tue, fastmatte, mykmatte og løsbunn for henholdsvis nedbørsmyr, (ombrotrof myr), fattigmyr og rikmyr (inkl. ekstremrikmyr). Myrvannets pH for de ulike typene er tatt med.

utvikle seg til terrengdekkende myr (s.str.). I Storbritannia mangler skikkelig fastmattebakkemyr, og soligen myr inkluderes vanligvis i terrengdekkende myr. På denne måten omfatter "blanket bog" både ombrotrofe og minerotrofe typer. I de senere årene har også britiske forskere prøvd å tillegge skillet ombrotrofi/minerotrofi større vekt (jfr. Ratcliffe 1977).

I vårt land (i motsetning til andre europeiske land) opptrer både bakkemyr s.str. (dvs. fastmattebakkemyr) og tuebakkemyr.

I arbeidet med myrreservatplanen i Sør-Norge skilles *tuebakkemyr* ut som en egen undertype. Ofte er det også problem med å sette grense mellom tuebakkemyr og fukthei (og det fins knapt noen botanisk/økologisk klar grense). Overgangstyper kan benevnes *heimyr*, men dette er ikke brukt som egen type i rapportene fra myrreservatplanen (areal av heimyr er inkludert i tuebakkemyr).

Fs. Strengmyr

Både strenger og flarker er minerotrofe (i motsetning til strengene hos strengblandingsmyr). Strukturene er regelmessige og danner rett vinkel på myrenes hellingsretning.

Næss (1969) omhandler strengmyr (inkl. strengblandingsmyr) på Hedemarken.

Nordhagen (1928) beskriver "Strangmoore" med minerotrofe strenger fra Sylane.

Ved myrundersøkelsene i Sør-Norge deles typen i to:

a. Med markerte strenger. Dette betyr at strengene framtrer tydelig, og at nivåforskjellen mellom streng og flark er mer enn ca 20-30 cm.

b. Med utydelige strenger. Ofte er det flarker som danner forsenkninger på myra, uten at partiene mellom flarkene skiller seg ut fra omliggende mattevegetasjon.

Hver av de to undertypene differensieres videre etter utforming (tue, matte, løsbunn, gjøl) og dominansforhold mellom strenger og flarker.

G. Kildemyr

Ei kilde er et konsentrert framspring av grunnvann. Omfatter både stabile (eustatiske) og ustabile (astatiske) kilder. Vanligvis dekker kildene små areal.

6. INNDELING ETTER VEGETASJON

I Norge er det tydelig regional forskjell i myrenes utforming og vegetasjon fra nord til sør, fra øst til vest og etter ulik høyde over havet. Som eksempel på en relativt klart definert vegetasjonstype med begrenset regional forekomst, kan nevnes *gråmosemyra* som bare forekommer i de vestlige delene av landet. Ved siden av gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) som oftest dominerer i tuevegetasjonen, karakteriseres typen også av en rekke andre arter med vestlig utbredelse. Tilsvarende fins østlige vegetasjonstyper der for eksempel den østlige arten granstarr (*Carex globularis*) dominerer.

Innenfor den enkelte myra kan det være store forskjeller i vegetasjonen. Disse forskjellene har dannet grunnlaget for å klassifisere myrene i århundrer. Eventyrforfatteren Peter Chr. Asbjørnsen var den første her i landet, han klassifiserte myrene for å finne ut brenntorvverdien. Det fins en rekke senere klassifikasjonssystemer som på samme måten har vært praktisk rettet. En del av disse er redegjort for hos Løddesøl & Lid (1950).

Det fins også flere system som bygger på tradisjonell plantesosiologisk inndeling, bl.a. beskrevet hos Nordhagen (1943).

Nyere skandinavisk myrforskning, særlig etter den svenske økologen Hugo Sjørs, har utviklet andre klassifikasjonssystemer for myrvegetasjonen. Her foretas en inndeling av vegetasjonen etter tre hovedgradienter. Disse *vegetasjonsgradientene* henger sammen med variasjoner i økologiske forhold, *økologiske gradienter*.

a. Fra ombrotrof til rik vegetasjon

Det foretas en hovedinndeling mellom ombrotrof og minerotrof myrvegetasjon. Den ombrotrofe vegetasjonen er den aller fattigste, i den vegetasjonen bare får tilført næring gjennom nedbøren (nedbørsmyr). Den minerotrofe vegetasjonen deles videre i flere enheter etter nærings-tilgangen, og det fins gradvise overganger mellom disse enhetene. Det skilles mellom fattig, intermediær, rik og ekstremrik vegetasjon.

Forskjellen i vegetasjonen mellom disse enhetene henger sammen med torvens og myrvannets næringsinnhold, uttrykt ved bl.a. pH, ledningsevne og kalsiuminnhold. Mens pH på ombrotrofe myrer gjennomgående ligger omkring 3,5-4,0, er den på de minerotrofe myrene høyere, og den øker gjennom serien av enheter, og de rikeste myrene har pH over 7,0, jfr. fig. III.

Enhetene karakteriseres gjennom planteartene, i det det er svært få arter som fins i alle enhetene. På de ombrotrofe myrene kan bare 20-30 karplantearter klare seg. Antallet arter øker fra enhet til enhet, og i rikmyrvegetasjonen fins mer enn 100 forskjellige karplanter. Oversikt over arters fordeling langs enhetene er utarbeidet fra ulike deler av Fennoskandia, og det henvises til Malmer (1973) for oversikt og referanse til disse arbeidene. Hos Moen & Wischmann (1972), Moen (1973b, 1975) er gitt oversikt over artenes fordeling på myrer i henholdsvis Oslo-området, Trøndelag og Rogaland/Agder.

b. Fra tue- til løsbunnvegetasjon

De fleste myrene har en ujevn, småkupert overflate. I myrvitenskapen skilles det ut fire ulike typer definert ut fra vegetasjonen (typene brukes også dels som betegnelse på strukturer).

Tuene er dominert av lyngartene, særlig er røsslyng (*Calluna vulgaris*) og krekling (*Empetrum* spp.) vanlige. Gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) og rusttorvmose (*Sphagnum fuscum*) dominerer ofte i bunnen.

Fastmattene er faste å gå på og karakterisert av arter som rone (*Narthecium ossifragum*), småbjørnskjegg (*Scirpus caespitosus*) og stjernemose (*Campylium stellatum*).

Mykmattene får ved trakk langvarige spor og karakteriseres av fuktighetskrevende arter som dystarr (*Carex limosa*), kvitmyrak (*Rhynchospora alba*), torvmoser (*Sphagnum* spp.) og makk-mose (*Scorpidium scorpioides*). Karplantesjiktet er glissent, mens mosene dekker i bunnen.

Løsbunn har liten bæreevne og meget spredt forekomst av en del av artene som forekommer i mykmattene. Grunnvannet står det meste av året i dagen.

Variasjonen i vegetasjonen henger sammen med bl.a. fuktighetsforholdene, vekslingene i grunnvannstand og torvens fasthet.

c. Fra myrflate- til myrkantvegetasjon

I kanten av myrene fins en rekke arter som mangler ute på solve myrflata. Oftest er forekomsten av trær og busker begrenset til myrkanten, selv om spredte furuer kan forekomme på tuene også ute på myra. De artene som på myra bare fins i kanten, forekommer også så godt som alltid også i andre vegetasjonstyper som skog-, eng- eller heivegetasjon. Men det fins

også en god del arter som bare forekommer ute på selve myrflata, og dette er eksklusive myrarter. Dette gjelder bl.a. en rekke starr-arter (*Carex spp*) og moser, særlig torvmoser (*Sphagnum spp.*).

Mens de to andre hovedgradientene i myrvegetasjonen stort sett faller sammen med lett fattbare variasjoner i økologiske forhold, er denne vegetasjonsgradient mer kompleks. Torvdybde, skyggevirksomheter o.l. er faktorer som henger sammen med kanteffekten.

Myrkantvegetasjonen har vanligvis trær eller busker, og ved praktisk kartlegging skilles mellom henholdsvis skogbevakst, krattbevakst og åpen myr.

d. Vegetasjonsenheter

Figur IV gir oversikt over de 26 vegetasjonsenheter og viser skjematisk plasseringen av enhetene langs fattig- rik og fuktig- tørr-gradientene. Ved vegetasjonskartlegging i stor målestokk, ved Universitetet i Trondheim (jfr. Moen 1981) nyttes 10 myrenheter og en rekke underenheter der de samme prinsipper for inndeling er lagt til grunn. Systemene er derfor svært like, men symbolsettingen er forskjellig. Systemet som er brukt ved myrreservatplanen gjør det mulig å karakterisere de 26 enhetene med ett symbol (bokstaver), noe som forenkler tabelloversikter, databehandling o.l.

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevakst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	--	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I	N	S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevakst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevakst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevakst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevakst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevakst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte	Ø. Fattig høgstarrsump
N. Åpen intermediærmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Å. Rik høgstarrsump

Figur IV. Oversikt over vegetasjonsenheter for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeidet med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig- rik og tørr- fuktig.

III. MYRUNDERSØKELSENE I NORD-TRØNDELAG

1. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE

Det faglige arbeidet med landsplan for myrreservat i Nord-Trøndelag startet i 1969 (cfr. Moen 1969). I årene 1970-1975 ble det også oppsøkt endel lokaliteter, dels etter oppdrag fra det offentlige naturvern, dels i forbindelse med andre undersøkelser i fylket. Moen (1975) gir en oversikt og foreløpig verne vurdering av de 67 lokalitetene som var oppsøkt fram til 1975.

I 1980 ble det foretatt feltundersøkelser for å fremme forslag til verneplan for myr i Nord-Trøndelag. Da ble de fleste av lokalitetene 68-124 oppsøkt. Den faglige plan ble oversendt fylket våren 1981. Rapporten til fylket (i manuskriptform) var i alt vesentlig lik med foreliggende rapport, unntatt beskrivelse av lokalitetene 125-132 og avsnittet s. 148-149.

I 1982 ble det foretatt supplerende undersøkelser i Namdal-området (lokalitetene 125-132), og i tillegg ble noen lokaliteter som er kontroversielle i vernesammenheng (lokalitetene 23,93,114,115) oppsøkt.

Metodene ved undersøkelsene er gjennomført som beskrevet i kapittel I. I Namdal-området er det utført omfattende myrundersøkelser av Karl Dag Vorren (jfr. Vorren 1979) og både gjennom nevnte publikasjon og ved personlig kontakt er hans erfaringer og materiale blitt benyttet. Ellers har tilgangen på fullstendig dekning av gode flybilder for fylket vært av avgjørende betydning. Flybildearkivet ved Botanisk avdeling er benyttet, og før feltsesongen 1980 ble det foretatt systematisk gjennomgang av bilder for de delene av fylket som ikke tidligere var dekt. På grunnlag av dette forarbeidet ble det satt opp oversikter over lokaliteter som burde oppsøkes i forbindelse med myrreservatplanen. Alle lokalitetene ble på forhånd studert på flybilder i stereoskop, og ved oppsetting av reiserute ble det foretatt en streng prioritering. Det ble lagt stor vekt på å få oppsøkt de lokalitetene som ut fra flybildene syntes mest interessante (se ellers kap. I.6). I de indre og høgereliggende deler av fylket er det store myrareal som representerer omtrent de samme typene vurdert fra flybilder. Bare et fåtall av slike lokaliteter er oppsøkt, og lokaliteter i tilknytning til varig verna vassdrag eller vassdrag som er verna i 10 år er prioritert.

Myrundersøkelsene er også dels kombinert med andre botaniske undersøkelser i fylket. Dette gjelder bl.a. undersøkelsene i Øvre Forradalsområdet (jfr. Moen og Jensen 1979), Nord-Fosen (Moen & Selnes 1979) og undersøkelser ved de 10-årsverna vassdrag (Sæther, Kofoed & Øiaas 1981, Selnes & Sæther 1982).

A. Moen har utført feltarbeid innen prosjektet i flere år i perioden 1969-1982 og oppsøkt 79 av de lokalitetene som beskrives. Som assistenter har deltatt: Berit Forbord Moen (1969), Jon Moen (1969), Asbjørn Flatberg (1973), Torfinn Rohde (1982). Morten Selnes har foretatt feltregistreringene for lokalitetene 83-123 (hovedsakelig Namdal-området) og arbeidet ble utført i perioden 29.7.-29.8.1980. Tor Øystein Olsen har foretatt feltregistreringene for lokalitetene 69-81 (Vikna-området) i perioden 26.7-1.8.1980. Jan-Erik Kofoed har utført feltarbeidet (i 1979) som ligger til grunn for beskrivelsen av lokalitet 124 (Skjækerdalen).

A. Moen har hatt ansvar for å plukke ut lokalitetene som er oppsøkt, og han har i samarbeid med de andre klassifisert og beskrevet lokalitetene. I dette arbeidet har artslistene, notater, inntegnet informasjon på flybilder, lysbilder o.l. vært til stor hjelp. Registreringene i felt er i stor grad "standardisert", og gjennom for- og etterarbeid regner en med at både klassifiseringen til myrtype, vegetasjon og verneverdi er blitt enhetlig, til tross for at flere personer har utført feltarbeidet.

Gjennom myrundersøkelsene i Nord-Trøndelag er det innsamlet ca. 800 karplantekollekter som er innlemmet i herbariet. Ca. 500 kryptogamkollektorer er samlet, og vil senere bli innlemmet i herbariet. Det er utarbeidet 132 myrkrysslister, som også oppbevares ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet sammen med det øvrige materialet.

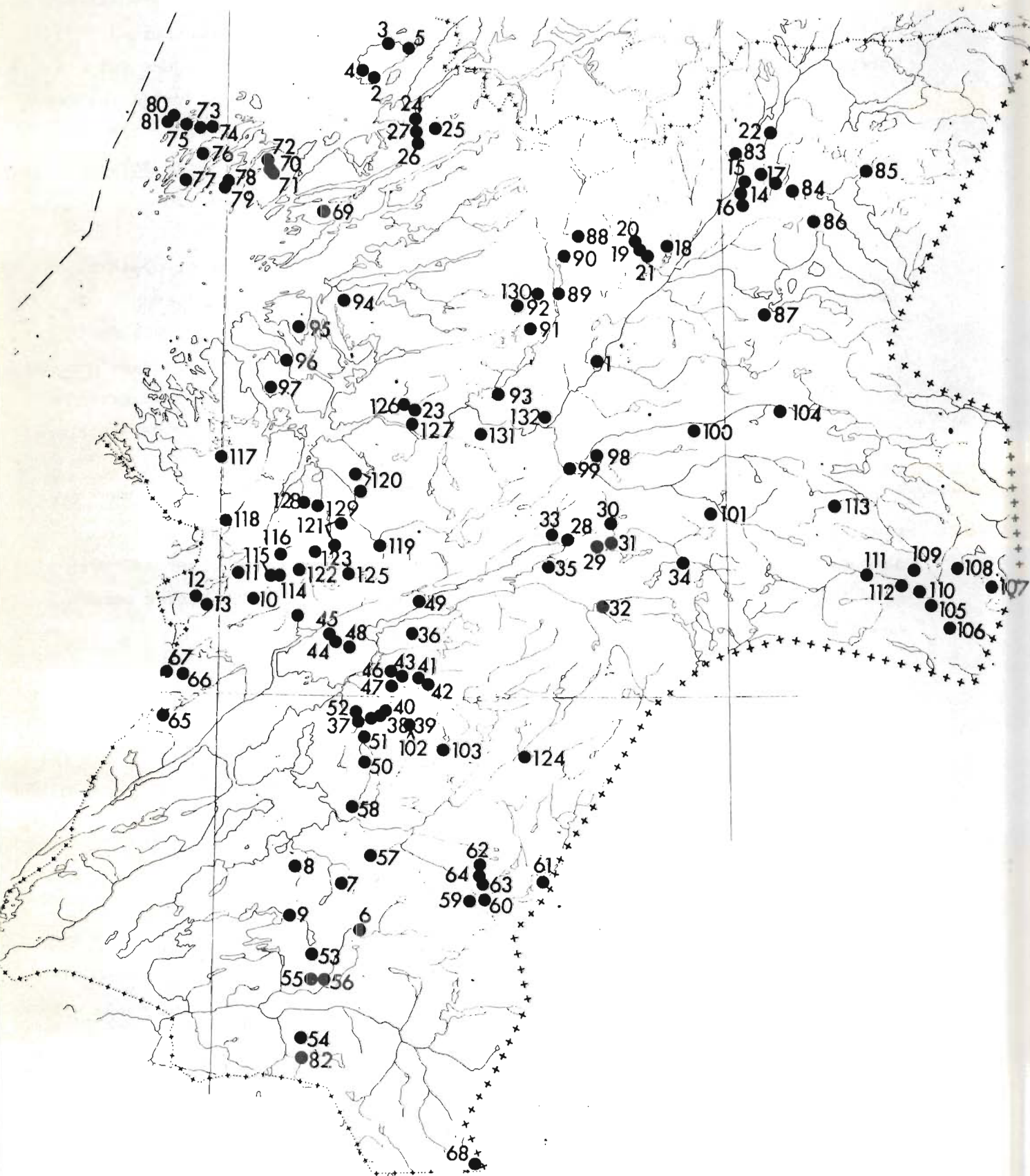

Fig. 1a. Kart over oppsøkte myrlokaliteter i Nord-Trøndelag.

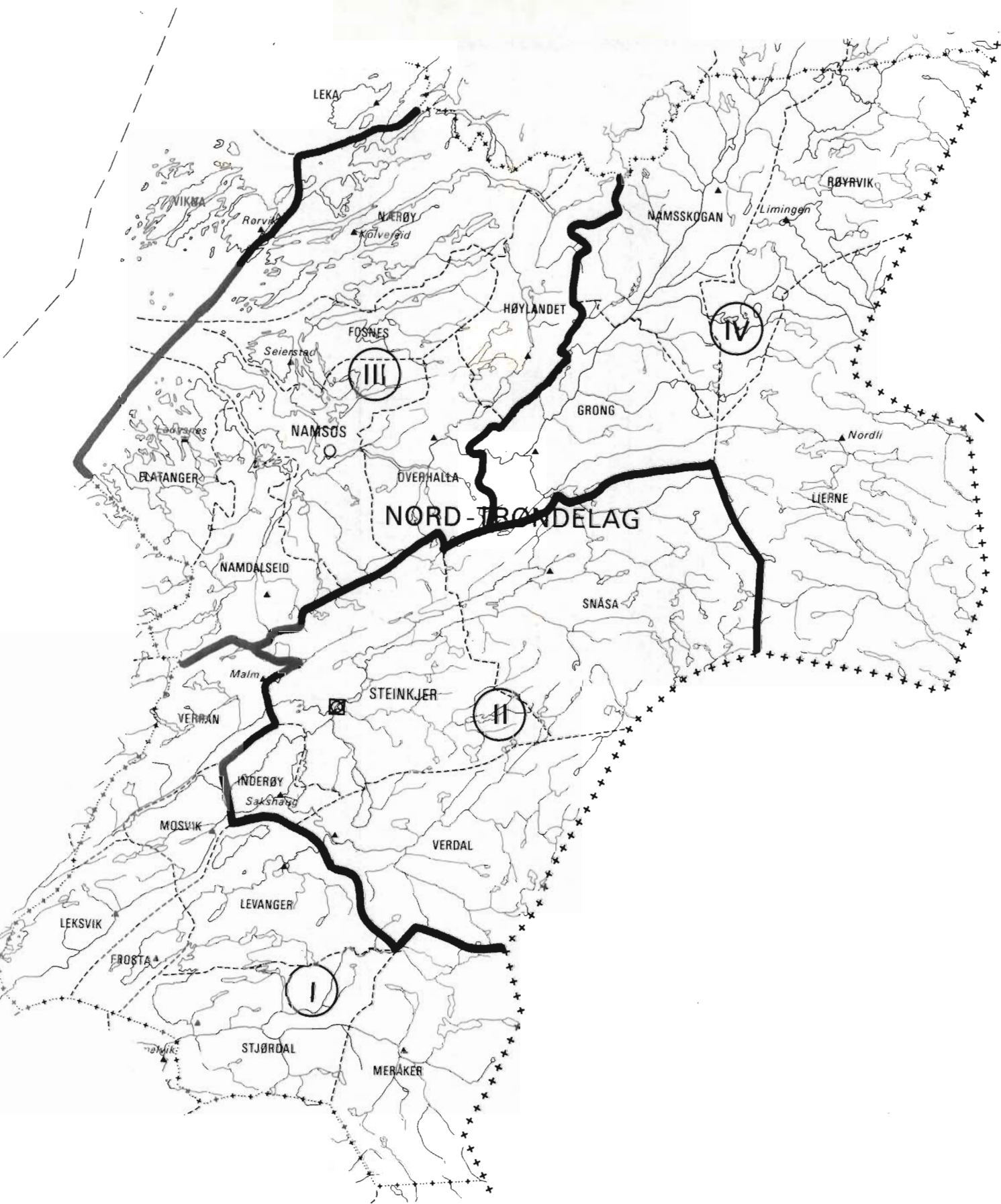

Fig. 1b. Kommunekart for Nord-Trøndelag. Fylket er delt i fire delområder (etter Landskognaktseringen 1964-1976, Løvseth og Nordby in prep.). I. Inn-Trøndelag sør; II. Inn-Trøndelag nord; III. Namdalen vest og IV. Namdalen øst (jfr. tab. 3.).

Tabell 1. Oversikt over lokaliteter i Landsplan for Myrreservat i Nord-Trøndelag. Myrtyper (kolonne 5,6,7) og vegetasjonsenheter (kolonne 8) er beskrevet i kap. II. (jfr. bl.a. fig. II og IV).

* Lokaliteten er sterkt endret som følge av tekniske inngrep, og er derfor ikke (eventuelt bare delvis) klassifisert.

Kolonne 5: O: Ombrøtrofe myrkompleks. N: Minerotrofe myrkompleks. ON: Ombrø-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%). MO: Minerotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%).

Kolonne 6 og 7: Ae: Eksentrikk høgmyr, An: Kanthøgmyr, Au: Platåhøgmyr, Bk: Atlantisk asentrikk høgmyr, Ce: Eksentrikk plannyr, Cu: Annen plannyr, Dh: Terrengdekkende høgmyr, DE: Terrengdekkende, hellende teppemyr, Ee: Strengplanningmyr, Es: Øyblandingmyr, Ff: Flattmyr, Fd: Bakke- og Fg: Strengmyr, G: Kilde, Tillegg til Es og Fg: 1/4: markerte/utydelige strenger i veksling med gjel. 2/6: markerte/utydelige strenger i veksling med løsbunn. 3/6: markerte/utydelige strenger i veksling med natte. Tillegg til Fd: b: bratt bakke- myr (>8° helling). B: særlig bratt bakke- myr (> 15° helling). t/T: Tuebakke- myr dekker 40-80%/>80% av bakkesyra.

Kolonne 8: Verneverdi (jfr. kap. II). 1. Særlig verneverdig, o. internasjonalt. 2. nasjonalt, typeområde, o. nasjonalt, spesialområde. 3. Verneverdig i landdel- sammenheng. 4. Lokal verneverdig. 5. Liten verneverdig. 6. Utten verneverdig.

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse	høyde m	areal ha	Ombrøtrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forkomst av ekstremrik (E) eller rik vegetasjon, sjelden art (S). Små bokstaver betyr lite/svak forkomst	Verneverdi
1. Grong. Moasmyra i Barran	1824 III	UM 80,62	90	13	O	Ce	-	B,C,A,E	E	2
2. Leka. Sgr for Hørrfjelllet	1725 III	PT 22,17	60	2	M	FbBT	(Ff)	Q,V,P	K	3
3. Leka. Myr ved Kvaløen	1725 III	PT 25,23	60	10	M	FE	-	F,G,Q	R	2-3
4. Leka. Vest for Røuberget	1725 III	PT 19,18	30	10	M	FE	-	G,H,Q,V	E	3
5. Leka. Øst for Skei	1725 II	PT 28,22	30	10	MO	FE	Cu	F,A,G,B	-	3
6. Levanger/Stjørdal. Øvre Forradalsområdet	1722 III	PR 30,40	450	5000	M	Fbb,FF,Cu,Fs4,5,Dh	Ar (G)	G,L,K,q,h,i,u	K	1a
7. Levanger. Øst for Huldertjøenna	1722 III	PR 24,63	300	70	M	FE,Fb	Cu	G,H,K,A	R	2-3
8. Levanger. Sørvest for Langsådammen	1722 III	PR 13,65	195	55	OM	FE,Cu	Ae,Au,Ar,Fb	A,M,R,d,D,V	R	1c
9. Levanger. Skjevelås-Veråsmyra	1722 III	PR 14,56	190	40	O	Cu	FE	C,A,D,B,C	R	2
10. Namdalseid. Kongsmyrå	1623 II	PS 03,15	310	200	M	Fbb,FF,Dh	Eg,Fs5	G,I,A	r	1b-2
11. Namdalseid. Øst for Hegdøla	1623 II	NS 99,21	200	130	M	FE,Fbb,Cu	Ae	G,A,q,l,i	e,R	1b
12. Namdalseid. Vest for Finnvollvatnet	1623 II	NS 93,16	240	70	M	FE,Fbb	Cu,Fs5,Ar	G,H,Q,A	r	2-3
13. Namdalseid. Vest for Furudalvatnet	1623 II	NS 94,16	280	30	M	Fbb,FE	Ar (Dh)	G,h,k	-	3-4
14. Namskogaa. Sør for Austjord	1824 I	VM 08,92	230	15	M	Fbb	FE,Fs5	Q,R,L,T	R,e	3
15. Namskogaa. Øst for Myrø	1824 I	VM 09,93	240	5	M	Fbb	- (G)	Q,T,V	E	4
16. Namskogaa. Ved Brekkvatnet	1824 I	VM 08,90	240	5	M	Fbb	FE	Q,S,T	R	3-4
17. Namskogaa. Myr ved Finnvollen	1824 I	VM 13,98	280	5	M	Fbb	FE	Q,S	R	5
18. Namskogaa. Nordvest for Austvatnet	1824 I	VM 93,84	350	50	M	Fbb,FE	Fs5 (G)	Q,L,Q,S,F	R,e	1c-2
19. Namskogaa. Stormyra, Stropgdalen	1824 IV	VM 89,85	250	50	M	Fbb,Fs5,4	FE	Q,L,Q,S,T	R	2
20. Namskogaa. Nordøst for Tverå	1824 IV	VM 87,86	300	30	M	Fbb	FE	G,L,Q,K	R	2-3
21. Namskogaa. Sætermyra	1824 IV	VM 90,83	230	10	M	Fbb	Fs5,FE (G)	Q,R,S,V,U	E,S	2
22. Namskogaa. Ved Stormoen	1924 IV	VM 15,05	230	30	MO	FFF	Bu,Cu	I,H,A,F	-	2-3
23. Oerhalla. Stormyra ved Hammer	1723 I	PS 32,54	50	35	O	Cu,Ae	FE	A,C,D,S,e	-	1b-2
24. Nerøy. Ved Gravvik kirke	1724 I	PT 30,10	50	1	M	FE	-	G,F,A,K	r	4
25. Nerøy. Haltussvatnet	1724 I	PT 34,08	70	10	OM	Cu	FE	A,M,L,r,d,e	R	3
26. Nerøy. Ved Lavvatnet	1724 I	PT 30,05	60	15	MO	FE	Cu,Fb (G)	L,M,A,F,q,e	E,S	2
27. Nerøy. Ved Skogstad	1724 I	PT 31,06	60	2	H	FE	-(Fb) (G)	V,Q,W,R,s	E,S	2-3
28. Snåsa. Leiråmyra	1823 IV	VM 72,29	50	0	O	Ae	FE	C,A,B,E,d	-	1b
29. Snåsa. Hauganmyr	1823 IV	VM 78,27	100	60	O	Ae,Cu	FE	C,A,E,d,t	E	(1b)-2
30. Snåsa. Landsemmyra	1823 IV	VM 80,32	170	150	MO	FF,Cu,Bu	Ae	I,G,A,F,b	-	2
31. Snåsa. Ålomyra	1823 IV	VM 81,29	100	30	O	Au	Cu,Ae,FE	A,C,F,b,i	-	5
32. Snåsa. Steinkjermyra	1823 III	VM 78,16	200	200	O	Cu,FE	-	C,A,D,g	-	1b-2
33. Snåsa. Hafellmyra	1823 IV	VM 69,30	160	50	OM	Cu,FE	-	A,C,G,B,i,k	r	3(-5)
34. Snåsa. Seisjømyrene m.m.	1823 II	VM 92,25	300	100	M	FbB,Fs4,5,FE	Eg	G,I,X,f	(1c)	(1b)-2
35. Snåsa. Brennmyra	1823 III	VM 68,24	80	50	O	Ae,Cu	FE	A,D,C,d,q	R	2-3
36. Steinkjer. Øst for Bjordal	1723 II	PS 35,11	200	10	O	Cu	FE	A,C,B,D,g	r	3
37. Steinkjer. Bågåmyra	1722 IV	PR 24,93	60	80	O	Ae	Au	C,A,E,d	-	1b-2
38. Steinkjer. Okstadmyra	1722 IV	PR 28,95	90	45	O	Ae	-	A,D,C,b,e	-	1b-2
39. Steinkjer. Elismyra	1722 IV	PR 29,96	90	30	O	Ae	-	A,C,B,d,g	-	(1b)-2
40. Steinkjer. Stormyra	1722 IV	PR 30,96	90	80	O	Ae,Cu	-	C,A,B,d,i	-	4
41. Steinkjer. Finstadmyrene	1723 II	PS 36,31	100	30	OM	Ae,FE	-	A,D,C,G,i	-	1b-2
42. Steinkjer. Møtmyra	1723 II	PS 37,32	100	1	U	Ae	-	A,C,B,D	-	1b-2

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	Utm- referanse	Høyde o. h. m	Areal m ²	Ombrottf/alnrototrof		Andre typer som dekker over 1 ha I parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsbeteieter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Førekømt av ekstremerik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små bøklaver betyr lite/svak førekømt.	Vernesverdi
43. Steinkjer. Tangeråsmyra	1723 II	PS 33,02	130	25	O	Ae	-	A,C,B,d,e	-	2
44. Steinkjer. Røsegmyran	1723 III	PS 19,10	80	25	OM	Ae	Ff (C)	C,A,B,d,e,q,g	E	(1b)-2
45. Steinkjer. Nordtugmyrene	1723 III	PS 18,11	90	-	-	-	-	-	-	5
46. Steinkjer. Kvitsmyr	1723 III	PS 32,03	100	50	O	Ae,Cu	-	C,A,D,b,e	-	1b-2
47. Steinkjer. Brandsegmyra	1723 III	PS 31,00	100	80	O	Ae	-	A,C,B,D,e	-	4
48. Steinkjer. Saursaunmyra	1723 III	PS 22,08	50	100	O	Ae	Ff	C,A,D,B,E,h,m	r	2
49. Steinkjer. Noemmyra	1723 II	PS 36,18	150	50	M	Ff	-(C)	Q,V	E	4
50. Steinkjer. Hodalsaune	1722 IV	PR 26,86	80	15	O	A?	-	-	-	5
51. Steinkjer. Nord for Lekedalsvatn	1722 IV	PR 25,90	80	13	O	Au	-	A,C,E,b	-	2
52. Steinkjer. Ryggmyra og Raudmyra	1722 IV	PR 24,95	60	65	O	Ae	Ff	C,A,E,d,b	-	(1b)-2
53. Stjørdal. Beistadkjelan, Raudåtjernan	1722 III	PR 18,48	350	800	M	FbB,FF,Ps5,4	Ar,Cu,Dh,En1(G)	C,L,I,h,k	E,S	1b
54. Stjørdal. Kongrosetta-Ruvlen	1721 IV	PR 17,32	450	500	M	FbB,FF,Dh,Ps5,Sp	-	G,L,f,i,q,s	E	1b
55. Stjørdal. Sørvest for Astjønna	1722 III	PR 18,44	300	1	N	Fbb	-	Q,T,V,X	S	4
56. Stjørdal. Mellom Almli og Skolmli	1722 III	PR 20,44	300	1	M	Fbb	-	Q,T,G,K	R	4
57. Verdal. Kaldvassmyra	1722 III	PR 27,68	200	50	OM	Au,FF	-(G)	A,B,C,V,W,r	S,S	1b
58. Verdal. Leinmyra	1722 IV	PR 24,77	40	100	O	A?	-	-	-	4-5
59. Verdal. Skaffelmyran	1722 II	UL 51,59	520	150	M	Fbb,FF	Cu,Ar,Dh	G,L,r,f,q	E	2
60. Verdal. Sør for Sullia	1722 II	UL 51,61	490	10	M	Fbb	FF, (Ar), (Dh)	G,L,f	e	3
61. Verdal. Bellingsflata	1822 III	UL 63,64	500	150	M	FF,Fbb	Cu,Ps5	G,H,F,L,a	e	2
62. Verdal. Brattåsen-Spjeldberget	1722 II	UL 53,67	620	60	M	Fbb,FF	Ps6, (Dh)	G,Q,L,i,t	E	1b-2
63. Verdal. Storsmyra	1722 II	UL 53,64	420	50	M	Fbb	Dc,FF,Dh	G,K,F,A	R	3
64. Verdal. Storslettet s.s.	1722 II	UL 52,65	430	60	M	Fbb,FF	Ar,Cu,Ps5 (G)	G,Q,L,r,h,t	E	1b-2
65. Verran. Myrer i Simadalen	1622 I	NR 87,93	280	10	M	Fbb	FF, (Ar) (G)	Q,G,L,t,f,s	E,S	2-3
66. Verran. Myrer ved Nedre Silderen	1623 II	NS 89,01	290	10	M	Fbb	FF, (Ar) (G)	V,Q,X,W,G	E,S	1b-2
67. Verran. Ved Siriklumpen	1623 II	NS 86,02	300	20	M	Fbb	FF,Ps5, (Ar)	G,f,i	-	3
68. Meråker. Rangledalen	1721 II	UL 49,10	780	400	M	FF,Fbb,Sp,Ps5	-(G)	G,H,Q,m,i	E	1b-2
69. Nerey. Arnhaugmyra	1724 IV	PS 13,19	20	25	*	-	-	-	-	5
70. Vikna. Vest for Årlivatnet	1624 I	PS 02,96	20	30	MO	FF	Cu,Bu,Fb,Ps4	F,G,A,h,c,b,q	R	(1b)-2
71. Vikna. Øst for Årlivatnet	1624 I	PS 02,97	20	45	MO	FF	Cu,Fb,Dc,Ce,Ps2	F,G,r,h,i,b	r	2
72. Vikna. Skjellåsmyra	1624 I	PT 01,00	15	16	MO	FF	Bu,Cu	A,F,G	-	(2)-3
73. Vikna. Sandstad	1624 I	NT 88,06	5	3	*	-	-	-	-	5
74. Vikna. Øst for Swanflog	1624 I	NT 90,06	5	8	*	-	-	-	-	5
75. Vikna. Kalvøya	1624 I	NT 86,06	10	30	MO	FF	Dc,Dh	F,G,A,Q,l,r	R	(1b)-2
76. Vikna. Sørvest for Trollskardfjellet	1624 I	NT 89,01	10	18	MO	FF	Bu,Cu	G,F,A,h,q	R	2
77. Vikna. Ved Trontjønna	1624 I	NS 87,96	15	8	OM	-	FF,Bu,Cu,Dc	A,F,B,G,h	r	2(-3)
78. Vikna. Svinøya i nord	1624 I	NS 94,95	15	11	OM	-	Bu,FF,Sp,Dc,Fb	G,A,h,h,c	r	1b-(2)
79. Vikna. Svinøya i sør	1624 I	NS 94,94	30	10	O	Dh	-	A,b	-	2c
80. Vikna. Basseleøya	1624 I	NT 84,07	10	40	MO	FF	Dc	F,A,h	-	3
81. Vikna. Ivarsøya	1624 I	NT 83,06	10	5	O	Dh	FF	A,F,g	R	3
82. Stjørdal. Øst for Sunndal	1721 IV	PR 17,29	300	10	MO	-	FF,Fbb,Ar,Cu,Ce,Ps5	G,H,I,Q,H,A	R	2-3
83. Namsskogan. Bjerhusdal	1824 I	VN 07,00	200	120	MO	FF,Cu,Sp	Fb,Ps5	G,B,A,h,i	r	2
84a. Namsskogan. Spunstjønna	1824 I	VN 15,96	500	60	M	Fbb,FF	-	Q,G,L,R	K	2
84b. Røyrvik/Namsskogan. Kleivuekken	1924 IV	VN 18,93	520	80	M	FF,Fbb	(G)	G	r	3

	Kartblad serie #711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Høyde o.h. m	Areall ha	Diameter/minerotfor	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kløder) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (litum bokstaver langt. 10%)	Forekomst av ekstremitik (E), eller tikk (T) vegetasjon, sjelden art (S). Skal bokstaver betyvr litte/avvik forekomst.	Vernestadi	
85.	Røyrvik. Storfloen	1924 IV	VM 32,97	450	200	M	FE,FB,Fs4-5,Cu	-	G,1,Q,H,1,0	R	11b)-2
86.	Røyrvik. Flatmyra	1924 IV	VM 22,88	460	12	M	FbD	FE	Q,1,1,X	R	2
87.	Røyrvik. Ved Stallvikelva-Tverrelva	1824 II	VM 12,70	440	250	M	FbD,FF,Dh,Fs5-6	-	G,Q,4,0,0,1	R	(1b)-2
88.	Høylandet. Stormyra, Teigmyra m.fl.	1824 IV	UM 77,87	220	120	MO	FbB,FF,Cu	Ee1,Fs5	G,A,B,1,1	-	2-3
89.	Høylandet. Flåttmyra	1824 III	UM 72,76	65	20	M	FE	Cu,Fb	G,0,0	-	3-(4)
90.	Høylandet. Myr ved Øy	1824 III	UM 73,82	65	20	M	FE	Cu	B,0,0,1,0,0,0	-	2-3
91.	Høylandet. Myrer på Hovden og Kjølén	1824 III	UM 67,70	200	150	M	Fbb,FF	Dv,Fs6,Ce,Ac	G,1,0,0,0	-	2
92.	Høylandet. Myr omkring Hevlen	1724 II	UM 65,75	220	100	M	Fb,FF,Fs4-5	Cu	G,1	-	(3)-4
93.	Overhalla. Risvikmyran	1724 II	UM 60,57	40	60	OM	Ac,Ee1	Cu	B,G,A,C,0,0	-	1b)-(2)
94.	Fosnes. Stormyran n. fl.	1724 III	PS 17,75	40	75	OM	Cu,FE	Fb	A,B,G	-	2-3
95.	Fosnes. Holvikmyran n. fl.	1724 III	PS 09,69	30	250	O	Cu,Ce,Bu,Es3,FE	-	B,0,0,0,0,0	-	(1b)-2
96.	Nannos. Flymyra, Åsheim	1724 III	PS 07,62	30	45	OM	Cu	FE,Es3	B,0,0,0	-	3-4
97.	Nannos. Flymyran	1624 II	PS 04,56	100	60	OM	Cu,FE	-	A,B,G,1	-	2
98.	Grong. Stormyra	1823 IV	UM 78,45	170	45	OM	Cu	FE,Ee1,Fs6,Fb	B,G,0,0	-	2
99.	Grong. Sanddala-Luru	1823 IV	UM 73,42	110	40	OM	Ce,FE	Cu,Fb	B,0,0,0	-	3-4
100.	Grong. Storfloa og Storåstjønnen	1823 I	UM 97,48	400	200	M	FbB,FF,Fs5,Cu,Dh	-	G,0,0,0,0,0,0,0	R	2
101a.	Snåsa. Lurudalen	1823 I	UM 99,35	290	140	M	FE,Fb,Fs5,Es2	-	G,1,0,0,0,0,0	-	2-3
101b.	Snåsa. Øst for Andersjøen	1823 I	VM 01,20	390	160	M	FbB,FE,Fs5	Cu	G,1,0,0	-	2-3
102.	Steinkjer. Vest for Tømmeråsen n.fl.	1722 I	PR 34,93	330	500	M	FbB,FF,Es	Cu,Fs5	G,1,0,0	-	2-3
103.	Steinkjer. Ved Lauvatnet n.fl.	1722 I	PR 42,90	400	300	M	FbD,FF,Dh,Es	Fs5	G,1,0,0	-	(1b)-2
104.	Lierne. Ved Cosen og Syste Tverrå	1823 I	VM 12,52	450	200	M	FbB,FE	Fs6,Cu	G,1	-	3
105a.	Lierne. Skrapptjønnfloen	1923 II	VM 39,15	360	27	OM	Ac,FE	-	A,B,L,G,Q,C,D	R	1b
105b.	Lierne. Sæterfloen, Storloken	1923 II	VM 42,15	350	200	MO	FE,Ce,Cu,Es,Fb,Es2	-	B,0,0,0,0,0	R	1b)-2
106.	Lierne. Storfloen	1923 II	VM 45,00	380	60	OM	Cu,FE	Fb,Es	G,0,0	-	(2)-3
107.	Lierne. Fjelløyfloen	1923 II	VM 52,17	520	100	M	FbB,FF,Cu	Fs5	G,0	-	3
108.	Lierne. Øst for Særlit	1923 II	VM 46,22	600	900	M	FbB,FF	Cu,Es,Fs5	S	-	2-4
109.	Lierne. Ved Holmsen	1923 II	VM 38,21	550	200	M	FbB,FF,Cu	Fs5,Es	G,0,1	r,e	2-3
110.	Lierne. Gravfloen	1923 II	VM 38,16	370	10	O	Es	-	A,B,D,0,C	-	2-3
111.	Lierne. Ved Berglin n.fl.	1923 III	VM 28,21	400	300	MO	FE,Cu,Fb,Es3,Fs5	Ce,Es	G,0,0,0,0,0	r	(1b)-2
112.	Lierne. Evliaustfloen	1923 III	VM 36,18	370	100	MO	FE,Cu,Fb	Fs5	G,0,0,0,0,0	-	2-3
113.	Lierne. Fosdalen	1923 IV	VM 22,34	500	250	MO	FbB,FF,Cu,Es,Fs5	-	G,0,0,1,1	-	(2)-3
114.	Namdalseid. Åsmyran	1723 III	PS 07,22	60	40	O	Es	Ac,FE	A,B,0	-	(1b)-2
115.	Namdalseid. Sjøermyra	1623 II	PS 06,21	70	70	OM	Ac,FE,Ac,Cu	-	A,B,0,0,0,0,0	r	2
116.	Namdalseid. Finnmyra, Høllagra	1723 III	PS 07,24	30	30	O	Es,Ac	FE	A,B,0,0,0	-	3
117.	Flatanger. Beingårdstormyra	1623 I	NS 96,43	120	100	OM	Cu,FE	Fb,Fs4-5,Es,Es3	B,0,0,0,0,0	-	(1b)-2
118.	Namdalseid. Ved Sandvasselva	1623 I	NS 98,30	200	250	M	FbB,FF,Dh,Es	Fs5	G,0,0	-	2-3
119.	Nannos. Ved Bogna og Spotta n.fl.	1723 IV	PS 21,19	150	150	MO	FE,Cu,Fs5	Es,Es3	G,0,0,0,0,0	-	2
120a.	Nannos. Myrer ved Myrset	1723 IV	PS 21,42	50	30	MO	FE,Cu	Ee1	G,0,0,0,0	r	2
120b.	Nannos. Høinhattmyra	1723 IV	PS 22,38	50	35	M	FE	Es3,Cu,Fb	G,1,0,0,0	r	2
121.	Namdalseid. Ved Daltjørbekken n.fl.	1723 IV	PS 18,27	400	60	MO	FE,Cu	Fb	G,0,0,0,0,0,0,1	r	(2)-3
122a.	Namdalseid. Vest for Tømmeråshøgda	1723 III	PS 11,23	110	60	MO	FE	Es,Cu,Es3,Fs5	G,0,0,0,0	r	2-3
122b.	Namdalseid. Østsettran og Dorås	1723 III	PS 14,25	100	80	MO	FE,Cu,Ce	Es2,Fb,Fs4	G,0,0,0,0	r	2
123.	Namdalseid. Ved Skatlandsvatnet	1723 IV	PS 24,27	130	75	MO	FbB,FE	Cu,Es,Es3,Fs1	G,0,0,0,0	-	3
124.	Verdal. Kulstaualsflåa	1722 I	UL 60,87	375	300	M	FE,FbB,Es	Fs4-5,Cu	H,0,0,0,0,0,0	c	2-3
125.	Namdalseid. Kjømyra	1723 III	PS 19,24	120	46	M	FE	FbB	G,0	-	2-3
126.	Overhalla. Myrer T for Reinbjør	1723 I	PS 37,54	30	14	OM	Ac	Cu,FE	A,C,0,0,0,0	R	2
127.	Overhalla. Stormyra S for Nordelva	1723 I	PS 33,53	30	5	O	Ac	-	C,0,0,0,0	-	(3)
128.	Nannos. Narsundlimyrene	1723 IV	PS 12,35	85	57	MO	FE,Cu	Ac,Fb,Fs5,Ac	G,0,0,0,0,0	r	2-3
129.	Nannos. Myr S for Narsundlia	1723 IV	PS 14,35	75	10	OM	Cu	FE,Ac	A,C,0,0,0,0	-	2
130.	Høylandet. Nydoddmyra, Karisjøen m.m.	1824 III	OK 69,76	260	75	M	FbB,FE	FbB,Es	Q,0,0,0,0	E,S	1c
131.	Overhalla. Stormyra ved Engen	1723 I	UM 56,50	80	10	O	Ac	Cu	A,C,0,0,0,0	-	2
132.	Grong. Spennmyra	1824 III	UM 72,56	150	76	OM	Ce,Cu,Ar	-	A,C,0,0,0	-	2-3

2. MYRAREAL

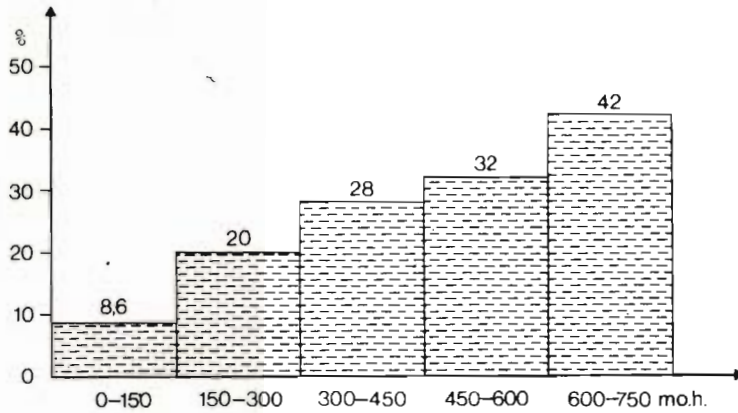
De mest fullstendige beregningene av myrarealet i landet er utført av Landsskogtakseringen. Takseringene i 1919-33 omfattet arealene under skog-grensa, mens de siste takseringene gjelder for arealene under barskog-grensa. Det fins ikke undersøkelser over myrarealene for fjellområdene. Landsskogtakseringen bruker følgende definisjon på myr, (Løvseth & Nordby 1980). "Til myr regnes torvmarker som i naturlig tilstand har så liten produksjonsevne at de ikke kan regnes som produktiv skogmark". Her er det altså ikke satt noe krav til torvtykkelsen, men all skogproduktiv myr er holdt utenfor. Deler av arealet som er klassifisert som "vannsyk skogmark" vil omfatte myr, slik botanikere benytter begrepet.

I Nord-Trøndelag har Landsskogtakseringen foretatt takseringer i 1921, 1942-45, 1960 og 1964-76. Av tabell 2 går det fram at myrarealet under barskog-grensa ligger på ca. 2500 km², eller ca. 20% av arealet.

I fig. 2 er vist fordelingen av myrarealet på høydebelter innen barskogområdet ut fra oppgavene til Landsskogtakseringen 1964-76 (Moen 1979 viser tilsvarende figur ut fra Landsskogtakseringen 1961). Tabell 3 viser myrarealet i fire deler av fylket fordelt på høydebelter. Det går klart fram at myrarealet er svært ulikt fordelt innen fylket. Under 150 m o.h. er myrfrekvensen godt under 10%. Sør i fylket er den bare 2,5%, mens "Namdalen vest" har 12%. I høgdeområdene over 150 m o.h. er myrfrekvensen høyere enn 20% innen de aller fleste delområdene og høydebeltene. Myrfrekvensen stiger med økende høyde over havet, og det går fram av arealoppgavene at store deler av fylket har en myrfrekvens på over 30% i høgdeområdene 300-750 m o.h. Dette gjelder altså områdene under barskog-grensa.

Låglandsområdene har minst nedbør og det varmeste klima, og det er derfor naturlig at disse delene har minst forsumpning og myrareal. I tillegg til klimaet er topografien, berggrunnen og løsmassene viktige for forekomsten av myr.

De myrrikeste delene av fylket ligger i øvre del av barskogsregionen i de indre deler. I øvre Forradalsområdet (jfr. Moen et al. 1976) dekker myrene ca. 70% av et 50 km² stort område i høgdenivået 400-500 m o.h. I omtrent samme høgdenivå i Lierne, Snåsa, Steinkjer og Verdalen fins flere andre myrlandskap av samme dimensjon som øvre Forradalsområdet. På kysten har flere av øyene store myrareal (Vikna, Jøa).

Figur 2. Myr under barskoggrensa i Nord-Trøndelag fordelt på høgdebelter. Arealet under barskoggrensa utgjør 12401 km², og av dette dekker myrene 2481 km², eller 20,0%. Skogproduktiv myr er ikke tatt med. Etter Landsskogtakseringen 1964-76 (Løvseth og Nordby in prep).

Tabell 2. Myrarealet under barskoggrensa (for 1921 under skoggrensa) i Nord-Trøndelag etter Landsskogtakseringens registreringer 1921, 1942-45, 1960, 1964-76. Vikna og Leka er ikke med ved de tre siste registreringene. Myrarealet over skoggrensa er det ikke oppgave for.

	Myrareal i km ²	Myrareal i % av totalarealet (inkl. fjellområdene)	Myrareal i % av arealet under (bar)skoggrensa
1921	2783	12,4	20,5
1942-45	2573	11,7	ca. 21
1960	2256	10,3	18,7
1964-76	2481	11,3	20,0

Tabell 3. Myrarealet i prosent i Nord-Trøndelag fordelt på fire delområder og ulike høgdebelter (etter Landsskogtakseringen 1964-76, Løvseth & Nordby in prep.). Vikna og Leka er ikke med. Se fig. 1b.

	Alle belter (0-750 m o.h.)	Alle belter (0-750 m o.h.)				
		0-150	150-300	300-450	450-600	600-750
Inn-Trøndelag sør:	20	2,5	16	33	38	38
Inn-Trøndelag nord:	23	5,7	20	37	37	13
Namdalen vest:	16	12	20	24		
Namdalen øst:	22	7,7	27	16	28	45
Hele fylket	20	8,6	20	28	32	42

3. MYRTYPER

I kap. II er myrtypene beskrevet. I Nord-Trøndelag er det mange myrtyper, jfr. tab. 1 der alle de 132 myrlokalitetene er karakterisert med hensyn på myrtype. Noen av myrtypene er sjeldne, andre er vidt utbredt. I låglandet i Nord-Trøndelag er ombrotrofe myrkompleks svært vanlig, men i høgereliggende strøk er det de minerotrofe kompleksene som dominerer.

Ae. Eksentrisk høgmyr

I låglandet i Steinkjer-Snåsaområdet er dette en svært vanlig myrtype. Også i låglandet i Namdalseid og i Overhalla fins mange eksentriske høgmyrer. Ellers fins typen spredt i låglandet utenom de vestlige delene. Østover fins typen helt til Lierne (lok. 105). Noen av de største og fineste eksentriske høgmyrene ligger øst for Steinkjer (jfr. lok. 37-52). Leiråmyra i Snåsa (lok. 28) er av de aller mest regelmessig oppbygde, store eksentriske høgmyrene i Trøndelag. Denne myra har parti med markerte strenger. Flere av de eksentriske høgmyrene har høljegjøler. De eksentriske høgmyrene representerer en viktig regional naturtype. Bildene B og F (s. 158, 160) viser to eksentriske høgmyrer.

Au. Platåhøgmyr

Platåhøgmyr fins innen de samme områdene som eksentrisk høgmyr. Disse to høgmyrtypene utgjør de store høgmyrene i Trøndelag, og det kan være glidende overgang mellom typene. Platåhøgmyrene fins i flatt terreng, mens eksentrisk høgmyr vanligvis fins på svakt hellende mineraljord. Platåhøgmyr fins med utforminger med markerte strukturer, der ofte erosjon er utbredt. Kaldvassmyra i Verdal (lok. 57) har et stort, sentralt parti av platåhøgmyr der det er markerte vekslinger mellom høge tuer og våte (noe eroderte) høljer. Flybildestudier viser at i nærheten av Kaldvassmyra (i Verdal og Levanger) fins mange lignende høgmyrer, og platåhøgmyra på Kaldvassmyra representerer en regionalt vanlig utforming (jfr. bilde D, s. 159).

Andre utforminger av platåhøgmyr mangler strukturer, eller strukturene er svake. Dette er ofte små høgmyrer der tuevegetasjon (ofte trebevokst) dominerer.

Ar. Kanthøgmyr

Typen dekker små areal, og den er vanskelig å ta ut med sikkerhet på flybilder. Typen har hovedsakelig blitt tatt ut ved feltundersøkelsene til A. Moen. Når en har vært i tvil om forekomst av typen, er objektet vanligvis ført til planmyr. Typen er nok langt vanligere enn det tabellen viser.

Kanthøgmyr fins i fin utforming i nedbørrike områder i øvre del av barskogssona, f.eks. på Nord-Fosen (lok. 11-13).

Bu. Atlantisk asentrisk høgmyr

Atlantisk høgmyr fins ytterst, langs kysten. I Nord-Trøndelag fins flere atlantiske høgmyrer på Vikna. Oftest er dette små elementsamlinger, vanligvis med svake strukturer, men også utforminger med markerte strukturer fins. Lokalitet 76 vurderes å ha de mest markerte, hvelva atlantiske høgmyrene, men også innen flere andre lokaliteter er typen bra representert. På Jøa (lok. 95) fins overgangstyper mellom atlantisk høgmyr og ekte høgmyr.

Ce. Eksentrisk planmyr

Typen fins spredt i låglandet fra Vikna og langt innover i landet. Objekt som er klassifisert til denne type har ofte likheter enten med eksentrisk høgmyr eller strengblandingsmyr. Typen har svak/manglende hvelving, og minerotrofe innslag fins ofte i de dypeste høljerne. Oftest er elementsamlinger av eksentrisk planmyr små, men også større myrer fins (f.eks. lok. 1).

Cu. Annen planmyr

Heterogen type med mange ulike utforminger. Dels fins elementsamlinger med markerte strukturer, og dette gjelder for flere av de store myrene i Nord-Trøndelag (f.eks. lok. 32,33,94-99,117). Dels har disse myrene utbredt erosjon, og det veksler mellom markerte tuer og løsbunn. Ofte er det innslag av mineralvannindikatorer i de dypeste forsenkningene. Andre utforminger av planmyr har svake strukturer, ofte gjelder dette små ombrotrofe parti som er tuedominert. Men også fastmattedominert planmyr er ganske vanlig. Det er ofte overgangstyper mot høgmyr.

Dh og Dt. Terrengdekkende myr

Typen fins spredt i øvre del av barskogsbeltet i de nedbørrike delene av fylket. Vanligst fins typen i høgdenivået 200-400 m o.h. (de høgstliggende forekomstene i øst). På Vikna fins terrengdekkende myr helt ned til havnivå (se lok. 79). De fleste store terrengdekkende myrene innenfor kysten ligger på morenehauger (drumlines). Slike store, fine terrengdekkende myrer fins bl.a. innen lok. 6,10,91,103,118.

Es. Strengblandingsmyr

Strengblandingsmyrer kan danne overgangstyper mot eksentrisk planmyr eller mot strengmyr. Ved typifiseringen har innslaget av ombrotrofe/minerotrofe parti vært avgjørende for plasseringen. I låglandet fins strengblandingsmyrer innen myrkompleks som domineres av ombrotrofe parti. Dette gjelder bl.a. lok. 93 og 95, og disse strengblandingsmyrene har størst likhet med eksentriske planmyrer. Men forsenkningene mellom strengene er klart minerotrofe, og ofte dekker disse flarkene større areal enn de ombrotrofe tuestrengene. Ofte er nok disse låglandsmyrene under endring, og ved ytterligere vekst vil nok mange av disse strengblandingsmyrene gå over i planmyr.

I de indre deler av fylket forekommer mer typiske, stabile strengblandingsmyrer, bl.a. innen lokalitet 101.

Eø. Øyblandingsmyr

Typen består av to hovedutforminger. I de høgereliggende delene øst i fylket fins typiske øyblandingsmyrer (lok. 68,105,106,108,113) med små ombrotrofe tueparti ("miniatyrmosse") i veksling med mattevegetasjon. I vest fins øyblandingsmyr der det veksler mellom ombrotrofe tuer og eroderte, minerotrofe parti (f.eks. lok. 10,78).

Innen lokalitet 68 fins overgangstyper mot palsmyr (jfr. bilde C, s. 158).

Ff. Flatmyr

Flatmyr fins overalt i Nord-Trøndelag der det fins myr, og typen dekker store areal.

Fb. Bakkemyr

Bakkemyr mangler i låglandet, men er ellers vanlig, og dekker store areal. Ytterst på kysten går bakkemyr helt ned til havnivå. Ved de indre fjordstrøk fins bakkemyrer ned til ca. 100 m o.h., og østover stiger denne grensa, og i de indre strøk fins bakkemyr hovedsakelig over 200 m o.h. I kyststrøkene fins tuebakkemyr sammen med fastmattebakkemyr, (bare angitt for lok. 2). Bratt bakkemyr (dvs. med mer enn 8^g helling) fins vanlig i Nord-Trøndelag innen områdene der bakkemyr er vanlig. Særlig bratt bakkemyr (dvs. med helling over 15^g) fins hovedsakelig i øvre del av barskogssona (200-400 m o.h.), f.eks. i Øvre Forradalsområdet (lok. 6) og Nord-Fosen (lok. 10,13).

De store myrlandskapene i Nord-Trøndelag som dekker mange km² er oftest dominert av bakkemyr, og av de 14 myrtypene i fylket er det nok bakkemyrene og flatmyrene som dekker størst areal (jfr. bilde A; s. 157).

Fs. Strengmyr

Strengmyrene fins spredt innenfor områdene med bakkemyr. Vanligvis er elementsamlinger av strengmyr små, og inngår som mosaikk med bakkemyr eller flatmyr. Store strengmyrer (slik de opptrer på indre Østlandet) er sjeldne, og dessuten har vanligvis strengmyrene i Nord-Trøndelag svake/utydelige strenger. Ofte er det flarkene som danner forsenkninger på myra, mens "strengene" ikke er oppbygd i forhold til den omliggende fastmatte. Strengene har nesten alltid fastmatte, mens flarkene oftest har løsbunn og mykmatte, men også flarkgjøler fins. De største strengmyrene fins over ca. 300 m o.h. i de indre deler av fylket, f.eks. Røyrvik (lok. 85,87), Lierne (lok. 111-113) og Meråker (lok. 68).

G. Kilde

Kildene dekker alltid små areal, og forekomstene er derfor satt i parentes i tabellen. Det går fram av tabellen at skikkelige kilder bare er registrert innen 16 lokaliteter. Kilder er nok oversett innen mange lokaliteter, likevel synes det klart at innen store deler av fylket er kilder sjeldne.

4. FLORA

Myrene i Nord-Trøndelag har stor variasjon i floraen. De store, ombrotrofe myrkompleksene i låglandet er ekstremt artsfattige, mens rikmyrene kan være svært artsrike. Dels fins store ombrotrofe parti i veksling med rike og ekstremrike parti innen samme myrkompleks (f.eks. lok. 57 Kaldvassmyra i Verdal, der Moen & Moen (1977) viser at de vestlige deler av myra med kilder og ekstremrik vegetasjon har svært høgt artsantall).

Det er stor forskjell i artsinnholdet på myrene i vest og myrene i øst. I vest inngår en rekke vestlige arter, som f.eks. klokkeling (*Erica tetralix*), kysttorvmose (*Sphagnum imbricatum*). Andre av de vestlige artene, som heisiv (*Juncum squarrosus*) og rome (*Narthecium*) går svært langt inn i Nord-Trøndelag. Det er og stor forskjell på artsinnholdet i låglandet (med låglandsarter som pors (*Myrica gale*) og kvitmyrak (*Rhynchospora alba*)) og på fjellmyrene (med fjellarter som agnorstarr (*Carex microglochin*) og blankstarr (*C. saxatilis*). På Vikna og Leka går en rekke fjellarter helt ut til ytterste kyst og helt ned mot havnivå (f.eks. hårstarr (*Carex capillaris*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*)).

Nomenklaturen til karplanter følger Lid (1974), moser følger i hovedsak Nyholm (1954-69) og Arnell (1956), lav etter Krogh et al. (1980). Norske navn på moser etter Lye (1968) og Flatberg et al. (1977). Bakerst i rapporten (tab. 6) følger liste som viser norske og latinske navn på myrplanter.

5. VEGETASJON

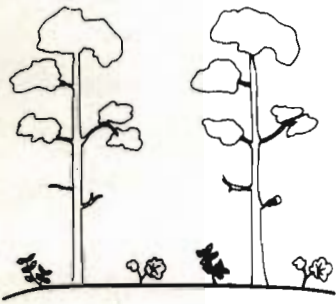
Figur 3 viser oversikt over de viktigste myrartenes fordeling på ombrotrof myr i Trøndelag. De to artene som er satt i parentes (sveltstarr (*Carex pauciflora*) og rome (*Narthecium*)) fins begge på ombrotrof myr i denne del av landet (begge artene mangler ombrotroft i mer kontinentale strøk).

Tabell 4, 5 og 6 viser de viktigste myrartenes fordeling langs gradientene fattig-rik, tue-løsbunn og myrflate-myrkant.

Ombrotrof tuevegetasjon viser klare regionale trekk i Nord-Trøndelag. I ytre strøk dominerer gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) i markerte tuer, mens rusttorvmose (*Sphagnum fuscum*), kysttorvmose (*S. imbricatum*) og *Dicranum groenlandicum* (jfr. Vorren 1979) er vanlige arter. De to sistnevnte artene mangler i midtre og indre strøk av fylket, og her er gråmose også sjelden eller mangler på låglandsmyrene. Rusttorvmose dominerer, og kvitkrull (*Cladonia stellaris*) kommer inn sammen med andre lavarter. Under beskrivelsen av lokalitetene er ofte arter i tuevegetasjon nevnt.

NEDBØRSMYR

KANTSKOG

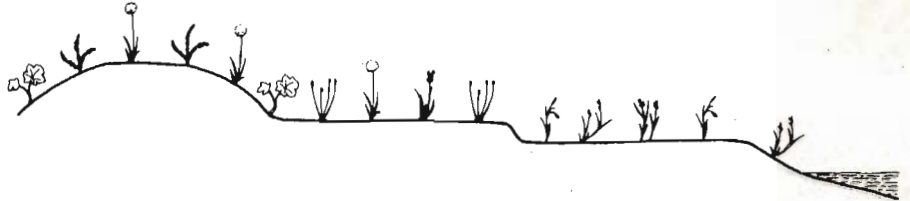
MYRFLATE

Tuve

Fastmatte

Mykmatte

Løsbunn

Picea abies

Pinus sylvestris

Betula pubescens

Vaccinium myrtillus

V. uliginosum

V. vitis-idaea

Melampyrum pratense

Rubus chamaemorus

Calluna vulgaris

Empetrum spp.

Pinguicula villosa

Sphagnum fuscum

S. imbricatum

Rhacomitrium lanuginosum

Cladonia spp.

Betula nana

Drosera rotundifolia

Eriophorum vaginatum

Oxycoccus microcarpus

O. quadripetalus

(*Carex pauciflora*)

Sphagnum rubellum

S. magellanicum

S. papillosum

Drosera anglica

Andromeda polifolia

Scirpus caespitosus

(*Narthecium ossifragum*)

Carex limosa

Rhynchospora alba

Scheuchzeria palustris

Sphagnum cuspidatum

S. balticum

S. tenellum

Figur 3. Oversikt over myrartenes fordeling på ombrotrof myr. Gjelder Midt-Norge. Bare et utvalg av de viktigste kryptogamer er tatt med.

Tabell 4.

Fordelingen av en del arter i myrvegetasjonen langs fattig-rik - gradienten. Gjelder for Trøndelagsområdet med unntak av kysten.

A. Moen, K. I. Flatberg, september 1972.

Artsgruppe	Ombrotrof vegetasjon	Minerotrof vegetasjon			
		Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
1			-----		
2				-----	
3					
4					
5					
6					
7					
8			-----		
9					
10					

_____: Vanlig forekomst
 -----: Sjelden eller spredt forekomst
 Uten symbol: Manglende eller tilfeldig forekomst

Artsgruppene.

1. Arter i ombrotrof og fattig (sjelden intermediær) vegetasjon.

Melampyrum pratense, *Rubus chamaemorus*, *Calliergon stramineum*, *Cephalozia* spp., *Cladopodiella fluitans*, *Dicranum leioneuron*, *D. undulatum*, *Drepanocladus fluitans*, *Gymnocolea inflata*, *Sphagnum balticum*, *S. compactum*, *S. cuspidatum*, *S. fallax*, *S. girgensohnii*, *S. lindbergii*, *S. magellanicum*, *S. majus*, *S. rubellum*, *S. russowii*, *S. tenellum*.

2. Arter i ombrotrof, fattig og intermediær (sjelden rikere) vegetasjon.

Carex pauciflora, *Eriophorum vaginatum*, *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria palustris*, *Aulacomnium palustre*, *Sphagnum imbricatum*, *S. papillosum*, *S. pulchrum*.

3. Arter i ombrotrof - ekstremrik vegetasjon.

Andromeda polifolia, *Carex limosa*, *Drosera anglica*, *D. rotundifolia*, *Erica tetralix*, *Lycopodium selago*, *Myrica gale*, *Narthecium ossifragum*, *Oxycoccus* spp., *Scirpus caespitosus*.

4. Arter i fattig og intermediær vegetasjon.

Carex echinata, *C. canescens*, *C. magellanica*, *C. rotundata*, *Cornus suecica*, *Juncus filiformis*, *Trientalis europaea*, *Sphagnum angermanicum*, *S. annulatum*, *S. centrale*, *S. molle*, *S. riparium*.

5. Arter i fattig - ekstremrik vegetasjon.

Carex lasiocarpa, *C. nigra*, *C. panicea*, *C. rostrata*, *Equisetum fluviatile*, *Eriophorum angustifolium*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Potentilla erecta*, *Odontoschisma elongatum*.

6. Arter i intermediær og rik vegetasjon. (+ preferans for intermediær vegetasjon).

Carex livida, *Viola palustris*+, *Calliergon sarmentosum*, *Dicranum bonjeani*, *Drepanocladus exannulatus* coll +, *D. tundrae*, *Sphagnum contortum*, *S. platyphyllum*, *S. subfulvum* +, *S. subnitens* +, *S. subsecundum* coll +, *S. teres*, *S. warnstorffii*.

7. Arter i ekstremrik, rik og intermediær vegetasjon.

Carex chordorrhiza, *C. dioica*, *C. tumidicarpa*, *Equisetum palustre*, *Euphrasia frigida*, *Hammarbya paludosa*, *Juncus stygius*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Rhynchospora fusca*, *Selaginella selaginoides*, *Scirpus hudsonianus*, *Succisa pratensis*, *Drepanocladus badius*, *Paludella squarrosa*, *Riccardia pinguis*.

3. Arter i ekstremrik, rik og spredt i intermediær vegetasjon.

Parnassia palustris, *Saussurea alpina*, *Tofieldia pusilla*, *Campylium stellatum*, *Drepanocladus revolvens* coll., *Leiocolea* n.n., *Mnium rugicum*, *Scorpidium scorpioides*, *Tomentypnum nitens*.

9. Arter i ekstremrik og rik vegetasjon.

Bartsia alpina, *Carex buxbaumii*, *C. flava*, *C. pulicaris*, *C. saxatilis*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata* coll., *Eriophorum latifolium*, *Juncus alpinus*, *Pedicularis oederi*, *Scirpus quinqueflorus*, *Thalictrum alpinum*, *Triglochin palustre*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Calliergon giganteum*, *C. richardsonii*, *C. trifarium*, *Calliergonella cuspidata*, *Cinclidium stygium*, *Meesia trifaria*, *M. uliginosa*, *Mnium elatum*, *M. pseudopunctatum*.

10. Arter i ekstremrik vegetasjon.

Carex atrofusca, *C. capillaris*, *C. capitata*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. microglochin*, *Dactylorhiza pseudocordigera*, *Juncus castaneus*, *J. triglumis*, *Gymnadenia conopsea*, *Kobresia simpliciuscula*, *Listera ovata*, *Salix myrsinites*, *Saxifraga aizoides*, *Schoenus ferrugineus*, *Catoscopium nigratum*, *Cratoneuron commutatum*, *Ctenidium molluscum*, *Fissidens adianthoides*, *F. osmundoides*, *Leiocolea rutheana*.

Tabell 5.

Fordelingen av en del arter i myrvegetasjonen langs vegetasjonsgradienten tuve-løsbunn. Myrkantartene, der de fleste tilhører gruppe 4, er stort sett utelatt. Gjelder Midt-Norge.

Artsgruppe	Tuve	Fastmatte	Mykmatte	Løsbunn
1				
2				
3				-----
4				
5				
6				
7				
8			-----	

_____ : Vanlig forekomst.

----- : Sjeldnere eller spredt forekomst.

Uten symbol : Vanligvis manglende.

Artsgruppene.

1. Arter hovedsakelig i tuvevegetasjon.

Calluna vulgaris, *Empetrum* spp., *Pinguicula villosa*, *Vaccinium* spp., *Rhacomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum*, *S. imbricatum*, *S. nemoreum*, *Cladonia alpestris*, *C. rangiferina*, *C. sylvatica* coll.

2. Arter i tuve- og fastmattevegetasjon.

Betula nana, *Melampyrum pratense*, *Rubus chamaemorus*, *Myrica anomala*, *M. taylorii*, *Ptilidium ciliare*, *Sphagnum warnstorffii*, *Tomentypnum nitens*.

3. Arter i tuve-, fastmatte- og mykmattevegetasjon, sjeldnere løsbunn.

Andromeda polifolia, *Drosera rotundifolia*, *Erica tetralix*, *Eriophorum vaginatum*, *Dicranum leioneuron*, *Sphagnum magellanicum*, *S. rubellum*.

4. Arter i fastmattevegetasjon.

Bartsia alpina, *Carex canescens*, *C. capillaris*, *C. flava*, *Dactylorhiza pseudocordigera*, *Listera ovata*, *Molinia caerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Schoenus ferrugineus*, *Saussurea alpina*, *Succisa pratensis*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Campylium stellatum*, *Drepanocladus badius*, *Fissidens adianthoides*, *F. osmundoides*, *Leiocolea rutheana*.

5. Arter i fastmatte- og mykmattevegetasjon.

Carex atrofusca, *C. dioica*, *C. hostiana*, *C. lepidocarpa*, *C. nigra*, *C. pauciflora*, *C. saxatilis*, *C. tumidicarpa*, *Dactylorhiza incarnata*, *Eriophorum latifolium*, *Euphrasia frigida*, *Myrica gale*, *Parnassia palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Scirpus caespitosus*, *S. hudsonianus*, *Selaginella selaginoides*, *Calliergon sarmentosum*, *Leiocolea* nn., *Sphagnum papillosum*, *S. subfulvum*, *S. subnitens*, *S. Subsecunda* coll., *S. teres*.

6. Arter i fastmatte-, mykmatte- og løsbunnvegetasjon.

Carex lasiocarpa, *C. rostrata*, *Drosera anglica*, *Equisetum palustre*, *Eriophorum angustifolium*, *Menyanthes trifoliata*, *Pedicularis palustris*, *Scirpus quinqueflorus*, *Triglochin palustre*, *Cladopodiella fluitans*, *Drepanocladus revolvens* coll., *Gymnocolea inflata*, *Riccardia pinguis*, *Sphagnum balticum*, *S. compactum*, *S. pulchrum*, *S. tenellum*.

7. Arter i mykmatte- og løsbunnvegetasjon.

Carex chordorrhiza, *C. limosa*, *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria palustris*, *Utricularia minor*, *Calliergon trifarium*, *Drepanocladus exannulatus*, *D. fluitans*, *D. schulzei*, *Scorpidium scorpioides*, *Sphagnum annulatum*, *S. cuspidatum*, *S. lindbergii*, *S. majus*, *S. riparium*.

8. Arter i løsbunnvegetasjon, sjeldnere mykmatte.

Carex livida, *Juncus stygius*, *Lycopodium inundatum*, *Rhynchos fusca*, *Utricularia intermedia*, *Fossombronina dumortieri*, *Siphula ceratites*.

Tabell 6.

Fordelingen av en del arter langs vegetasjonsgradienten myrflate-myrkant. Særlig artsgruppe 5 har mange flere arter. Gjelder Midt-Norge med unntak for kysten.

Artsgruppe	Myrflate	Myrkant
1		
2		-----
3		
4	-----	
5		

_____ : Vanlig forekomst

----- : Sjeldnere forekomst

Uten symbol: Vanligvis manglende

Artsgruppene.

1. Arter i myrflatevegetasjon.

Carex limosa, *C. livida*, *C. rariflora*, *Drosera anglica*, *Hammarbya paludosa*, *Juncus stygius*, *Pinguicula villosa*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*, *Scheuchzeria palustris*, *Schoenus ferrugineus*, *Calliargon trifarium*, *Drepanocladus fluitans*, *Gymnocolea inflata*, *Sphagnum balticum*, *S. cuspidatum*, *S. imbricatum*, *S. lindbergii*, *S. majus*, *S. subfulvum*.

2. Arter vanligst i myrflatevegetasjon.

Carex chordorrhiza, *C. pauciflora*, *Dactylorhiza incarnata*, *Drosera rotundifolia*, *Cinclidium stygium*, *Drepanocladus badius*, *D. revolvens* coll., *Leiocolea* nn., *L. rutheana*, *Scorpidium scorpioides*, *Sphagnum fuscum*, *S. magellanicum*, *S. pulchrum*, *S. rubellum*, *S. subnitens*.

3. Indiffererte arter.

Andromeda polifolia, *Bartsia alpina*, *Betula nana*, *Calluna vulgaris*, *Carex atrofusca*, *C. dioica*, *C. hostiana*, *C. lasiocarpa*, *C. panicea*, *C. rostrata*, *Empetrum* spp., *Erica tetralix*, *Eriophorum angustifolium*, *E. latifolium*, *E. vaginatum*, *Myrica gale*, *Molinia coerulea*, *Narthecium ossifragum*, *Oxycoccus* spp., *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pinguicula vulgaris*, *Rubus chamaemorus*, *Scirpus caespitosus*, *S. hudsonianus*, *S. quinqueflorus*, *Selaginella selaginoides*, *Thalichtrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Campylium stellatum*, *Sphagnum compactum*, *S. papillosum*, *S. subsecunda* coll., *S. tenellum*, *S. texes*,

4. Arter vanligst i myrkantvegetasjon.

Carex buxbaumii, *C. canescens*, *S. echinata*, *C. flava*, *C. nigra*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Dactylorhiza maculata*, *Equisetum palustre*, *Gymnadenia conopsea*, *Juniperus communis*, *Pedicularis oederi*, *Pinus sylvestris*, *Potentilla erecta*, *Succisa pratensis*, *Trientalis europaea*, *Viola palustris*, *Vaccinium* spp., *Sphagnum angermanicum*, *S. flexuosum* s. lat., *S. molle*, *S. nemoreum*, *S. riparium*, *S. russowii*.

5. Arter i myrkantvegetasjon.

Agrostis canina, *A. tenuis*, *Alnus* spp., *Betula pubescens*, *Calamagrostis purpurea*, *Carex capillaris*, *C. vaginata*, *Cornus suecica*, *Crepis paludosa*, *Deschampsia caespitosa*, *Equisetum sylvaticum*, *Filipendula ulmaria*, *Galium boreale*, *G. palustre*, *Juncus filiformis*, *Melampyrum pratense*, *Picea abies*, *Polygonum viviparum*, *Ranunculus acris*, *Salix* spp., *Saussurea alpina*, *Calliargonella cuspidata*, *Cratoneuron* spp., *Mnium* spp., *Philonotis* spp., *Sphagnum centrale*, *S. palustre*, *S. strictum*.

Det fins også en rekke andre klare regionale forskjeller i artsinnhold og dominansforhold innen den ombrotrofe vegetasjonen. Slike regionale trekk vil bli dokumentert i senere publikasjon.

Fastmatte av fattigmyr er den dominerende vegetasjonsenhet (jfr. fig. IV, Kap. II, 6 som viser enhetene). Det fins flere utforminger av enheten, men som regel er arter som bjønnskjegg (*Scirpus caespitosus*), torvull (*Eriophorum vaginatum*), duskull (*E. angustifolium*), blåtopp (*Molinia*) og flaskestarr (*Carex rostrata*) blant de vanligste artene. Rome (*Narthecium*) dominerer også store myrareal. De nevnte artene har vært viktige for produksjonen av fôr på myrene, og store myrareal har vært nyttet som slåtteareal helt fram til siste krig.

Intermediær, rik og ekstremrik vegetasjon fins spredt i fylket, og vanligvis utgjorde de rike myrene de beste slåttemyrene. I tabell 1 går det fram at rik vegetasjon sjelden dominerer store myrareal. Ekstremrik vegetasjon er registrert innen ca. 30 lokaliteter, og vanligst fins bare små areal med ekstremrik vegetasjon. Rik (og ekstremrik) vegetasjon er registrert innen halvparten av lokalitetene.

6. KONKLUSJON, VERNEVERDI

I tabell 1 er alle lokalitetene gitt verneverdi etter det system som er omtalt i kap. I.

Øvre Forradalsområdet (lok. 6) er karakterisert som særlig verneverdig i internasjonal sammenheng (verneverdi 1a). Dette området er stort, variert og intakt (jfr. Moen et al. 1976).

Verneverdi 1b og 1c (særlig verneverdig nasjonalt) er gitt til en rekke lokaliteter. Dette gjelder en rekke høgmyrer i Steinkjer-området (lok. 37, 38, 39, 41, 42, 44, 46, 52). Minimum 2-3 av disse må fredes som reservat, og blant disse objektene må en sikre variasjon i beliggenhet og utforming. Lokalitetene 37, 41 og 44 utgjør et naturlig minimum for fredning. I Snåsa peker Leiråmyra (lok. 28) seg ut som ei særlig fin eksentrisk høgmyr. Men også Hauganmyra (lok. 29) har høg verneverdi, og representerer delvis andre utforminger av høgmyr enn Leiråmyra. I Namdalseid og i Namdalen (Overhalla) har en rekke fine høgmyrer blitt grøftet. Av restene som fortsatt har høg verneverdi bør lok. 114 (alternativt 115) i Namdalseid og lok 93 i Overhalla fredes (se s.148). Lokalitet 105 i Lierne har også ei fin eksentrisk høgmyr som ligger svært langt inn i landet, og som har høg fredningsverdi.

Kaldvassmyra i Verdal (lok. 57) har mange kvaliteter som gir den høg fredningsprioritet. Også myr sør for Langåsdammen i Levanger har høg verneverdi p.g.a. variert og rikt planteliv.

På Vikna er det flere lokaliteter som har høg fredningsverdi, og følgende lokaliteter som representerer ulike typer og vegetasjon har høg prioritet: På Svinøya fins to interessante myrer, der lokaliteten i nord (lok. 78) har høgest prioritet. Lokaliteten sør på øya (lok. 79) har terrengdekkende myr, og av de oppsøkte terrengdekkende myrene på Vikna har ingen høgere verneverdi. Imidlertid synes terrengdekkende myr å være tilstede på Røddøy (lenger nord i Vikna, ikke oppsøkt). På Kalvøya (lok. 75) er det allerede verna interessante myrer. Ellers har myrene ved Årlivatnet (lok. 70 og 71) og myrene sørvest for Trollskardfjellet (lok. 76) høg fredningsinteresse (lok. 77 er vernealternativ til lok. 76).

Av store myrareal i Fosnes kommune er det bare små areal tilbake som er aktuelle i fredningssammenheng. Av disse har deler av lok. 95 høg prioritet, da en innen denne lokalitet fortsatt kan verne siste rest av viktige regionale typer. I kystområdene peker også Beingårdsstormyra i Flatanger (lok. 117) seg ut som et viktig verneobjekt.

I litt høgereliggende deler av fylket er det store myrlandskap en rekke steder. Øvre Forradalsområdet er nevnt. I samme distrikt, men med innslag av noe annen vegetasjon ligger lok. 53 og 54 i Stjørdal. Minst ett av disse myrlandskapene bør fredes. I Verdal fins også lignende myrlandskap med rike bakkemyrer, der lokalitet 62 og 64 er særlig aktuelle. På Nord-Fosen har lokalitet 11 variert vegetasjon, mens lokalitet 10 og 118 er store myrlandskap der terrengdekkende myrer inngår. En av lokalitetene (10 eller 118) bør komme med i verneplanen.

I Snåsa fins store myrlandskap, og lokalitetene 32 og 34 har høgere prioritet enn lokalitet 30. Alle disse lokalitetene representerer trivielle typer.

Små rike bakkemyrer med fredningsinteresse inngår i lokalitet 18 i Namskogan, lok. 66 i Verran og lok. 130 i Høylandet. I de indre deler av fylket i nord fins store myrlandskap, og av disse har følgende lokaliteter høgest verneinteresse: Lokalitet 85 og 87 i Røyrvik, og lokalitetene 105 og 111 i Lierne. Lokalitet 103 i Verdal/Steinkjer har høg verneverdi. Rangledalen (lok. 68) helt sørøst i fylket bør fredes sammen med myrene sør for fylkesgrensa i Tydal.

Ovenfor er omtalt lokaliteter som er vurdert til verneverdi bedre enn 2. Men også blant lokalitetene med verneverdi 2 fins mange aktuelle objekt for fredning. Nord-Trøndelag har et stort og variert spekter av myrtyper med variert planteliv. Det er spesielt viktig å sikre de utsatte typene, først og fremst gjelder dette typer som er knyttet til låglandet.

IV. BESKRIVELSE AV LOKALITETENE

Lokalitet 1. Grong. Moamyra i Harran

Kbl. M711: 1824 III UTM: UM 80,62-63 H o.h.: 90-100 m
Flybilde: 3401 D6-7 Areal Ca. 130 daa Oppsøkt: 24.7.69 A.M.
Verneverdi: 2

Myrtype: Ett sammenhengende ombrotroft kompleks som oppfattes som to elementsamlinger av eksentrisk planmyr (kan nok tolkes som eksentrisk høgmyr). Fine breie kantskoger, fine regelmessige strukturer med høljegjøler (dels minerotrofe).

Flora: Rhynchospora alba og Narthecium fins ombrotroft. Artsfattig myr.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer. Fine kantskogsamfunn. Mattevegetasjonen dominerer, men tuer er vanlige, og løsbunn (gjøler) fins.

I tuevegetasjon bl.a. Betula nana, Sphagnum fuscum, S. nemoreum, Pleurozium schreberi, Cladonia spp. (bl.a. C. stellaris), Racomitrium lanuginosum.

Inngrep: Kraftlinje krysser. Små grøfter i sør.

Lokalitet 2. Leka. Sør for Horrfjellet

Kbl. M711: 1725 III UTM: PT 22,17 H o.h.: Ca. 60 m
Flybilde: Areal: 20 daa Oppsøkt: 3.7.70 A.M.
Verneverdi: 3

Bakkemyrer og flatmyrer med ekstremrik vegetasjon. Små myrer i mosaikk med hei. Schoenus ferrugineus vokser på grus og berg. Mange andre rikmyrarter inngår: Carex hostiana, Sieglingia, Saxifraga aizoides, Thalictrum alpinum.

Lokalitet 3. Leka. Myr ved Kvaløen

Kbl. M711: 1725 III UTM: PT 25,23-24 H o.h.: Ca. 60 m
Flybilde: RSV 8511, 8511A Areal: 100 daa Oppsøkt: 3.7.70 A.M.
Verneverdi: 2-3

Flatmyrer i forsenkninger mellom bergrabber. Dels rik vegetasjon med Dactylorhiza incarnata.

Påvirka av tekniske inngrep. Fine strandenger i området.

Ved Steine (ca. 3 km lenger mot sørvest) fins Eriophorum gracile.

Lokalitet 4. Leka. Vest for Rauberg

Kbl. M711: 1725 III UTM: PT 19-20,18 H o.h.: Ca. 30 m
Flybilde: Areal: 100 daa Oppsøkt: 4.7.70 A.M.
Verneverdi: 3

Små flatmyrer i mosaikk med heivegetasjon. Dels rik vegetasjon, med Schoenus ferrugineus. På oksydert torv står Siphula ceratites.

Lokalitet 5. Leka. Myrområder øst for Skei

Kbl. M711: 1725 II UTM: PT 28-29,22 H o.h.: Ca. 30 m
Flybilde: Areal: Ca. 100 daa Oppsøkt: 4.7.70 A.M.
Verneverdi: 3

Store myrer, mest fattig vegetasjon. Noe ombrotrof myr inngår. Ingen av de oppsøkte områdene hadde høy verneverdi p.g.a. tekniske inngrep. Det er mulig at et noenlunde intakt område kan finnes. Brukbare flybilder har ikke vært tilgjengelige.

[Vorren (1979) klassifiserer myra som eksentrisk høgmyr.]

Lokalitet 6. Levanger/Stjørdal. Myrene i Øvre Forradalsområdet

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 20-34,50-60 H o.h.: 400-1550 m
Flybilde: 1530 D51-55 Areal: 50000 daa Oppsøkt: 1969-1973 A.M.
Verneverdi: 1a Figur: 4, bilde A.

Myrtype: Bakkemyrer dominerer, vanligst med helling 3-10^g, men helt opp til 20^g helling forekommer. Flatmyrer dekker store areal i dalbunnen. Små strengmyrer med svake strenger (fastmatte) forekommer spredt, og har løsbunn flark (noen steder opptrer gjøl). Små, plane nedbørsmyrer inngår i kanten av flatmyrer og som flekker på store flater. Terrengdekkende myr fins flere steder. Små kanthøgmyrer som er svakt utvikla inngår noen få steder. Se ellers Moen et al. (1976) og Moen & Jensen (1979).

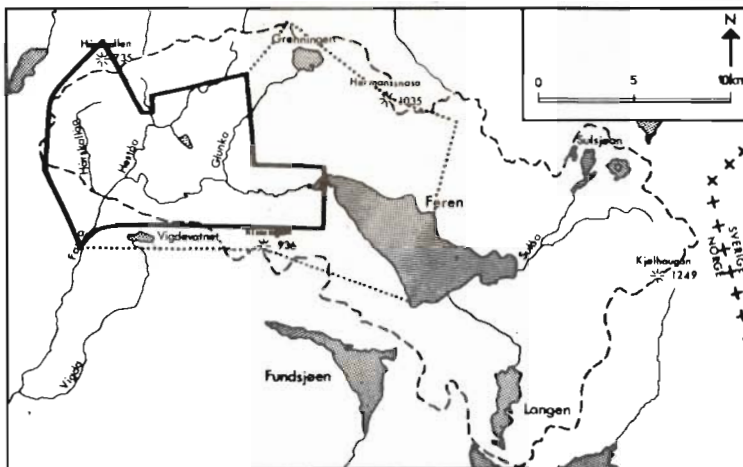

Fig. 4. Lokaltet 6, myrene i øvre Forradalsområdet. Heltrukken strek viser området med høyest verneverdi; prikking viser tilleggsområdet for fredning; stiplet linje viser nedbørfeltet. Etter Møen og Jensen (1979).

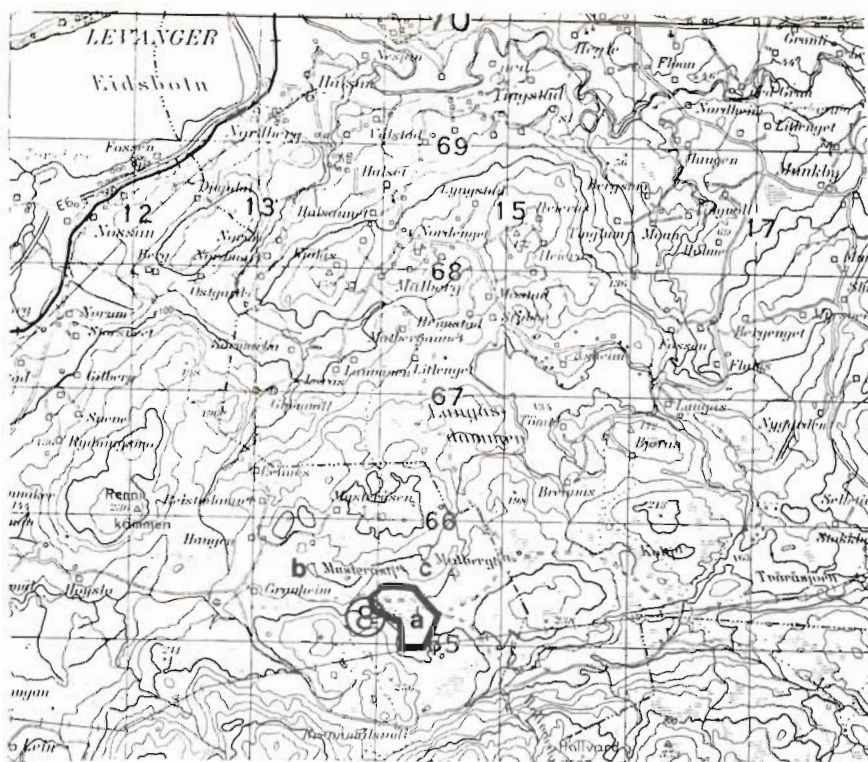

Fig. 5. Lokaltet 8, myrer sørvest for Langåsdammen, Levanger. De tre myrene er merket (a,b,c) og for myr a er det vist forslag til vernegrense. Utsnitt av Kbl. 1722 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 7. Levanger. Myrer øst for Huldertjønna

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 24,63 H o.h.: 300 m
Flybilde 1530 B46-47 Areal: 700 daa Oppsøkt: 20.7.69 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyrer, små bakkemyrer og mange små elementsamlinger av ombrotrof myr.

Flora: Carex lepidocarpa, C. livida, Dactylorhiza incarnata, Juncus stygius. I tuevegetasjon er Racomitrium lanuginosum vanlig.

Vegetasjon: Dominerende fattigmyr, men med en god del ombrotrof, intermediær og rik vegetasjon. Ekstremrikmyr fins. Ombrotrof myr har mest tuevegetasjon, ofte at mineralvannindikatorer er vanlige i forsenkninger. En god del skogbevokst myr. Fattigmyrer har mest mattevegetasjon. Løsbunnsamfunn er vanlige i veksling med tue.

Inngrep: Ingen.

Diverse: Trivielle typer.

Lokalitet 8. Levanger. Myr sørvest for Langåsdammen

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 13-14,65 H o.h.: Ca. 190-200 m
Flybilde: 1530 B43-44 Areal: 550 daa Oppsøkt: 21.8.73 A.M.
Verneverdi: 1c Figur: 5 25.8.73 A.M.

Myrtype: Tre adskilte myrer med vekslende ombrotrofe parti og flatmyr. I sør fins svak bakkemyr. De ombrotrofe partiene er delvis hvelva og det fins utforminger av eksentrisk høgmyr (innen myr b), kanthøgmyr (særlig innen myr c) og platahøgmyr. Dels mellomformer og planmyr.

Flora: Ekstremrikt vokser: Carex lepidocarpa, Dactylorhiza incarnata, Hammarbya, Rhynchospora fusca, Schoenus ferrugineus. Ombrotroft vokser: Narthecium, Rhynchospora alba. Sphagnum angermanicum fins.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon domineres av tue (Racomitrium lanuginosum, Sphagnum fuscum) med mye fastmatte. Mykmatter er vanlig, og løsbunn fins spredt (Sphagnum tenellum dominerer).

Flatmyrene og drågene domineres av rik og ekstremrik vegetasjon, og det fins både fastmatte, mykmatte og løsbunn.

Diverse: Lokaltet 8 består av tre adskilte myrer. Alle tre har veksling mellom ombrotrofe og minerotrofe parti med ekstremrik vegetasjon.

a. Myra i S. 200 daa. Flora og vegetasjon beskrevet fra denne myra. Myra er svært variert med innslag av mange sjeldne/interessante plantearter, og den har høg verneverdi (lokalt navn: Stråmyra).

b. Myr ved Masteråstj. 250 daa. Flere ombrotrofe parti, i vest fins markerte regelmessige strukturer. Sterkt grøfta.

c. Myr ved Matbergstj. 100 daa. 4 ombrotrofe parti adskilt av dråg som ligger i sirkel rundt tjernet. Fine lagger, dråg og kantskooger (hovedsaklig ved øverste kant).

Lokalitet 9. Levanger. Skjevelås-Veråsmyra

Kbl. M711: 1722 III

UTM: PR 14,56-57

H o.h.: 180-190 m

Flybilde: 1530 D48-49

Areal: 400 daa

Oppsøkt: 19.7.69 A.M.

Verneverdi: 2

Figur: 6

Myrtype: To ombrotrofe myrkompleks. Det sørligste er minst (100 daa). Begge myrene har sentralt parti med markerte strukturer (høge velavgrensede tuer og løsbunn/mykmatte), kantene har mindre differensiering. Den største myra har gjøler, og minerotrofe parti i vest. Begge myrene har parti med svak hvelving, men begge myrene klassifiseres som planmyr.

Flora: Rikmyrparti i vest med Carex flava, C. pulicaris, Dactylorhiza incarnata.

Vegetasjon: De sentrale delene med markerte strukturer er dominert av tue (med Racomitrium lanuginosum, Sphagnum fuscum, lavarter) og mykmatte/løsbunn (mye Sphagnum tenellum). I kantene dominerer tuevegetasjon og skogbevakst nedbørsmyr.

Diverse: Noe torv er tatt helt i sør. Noen små stier/veger og små grøfter fins. Aktuelt verneobjekt.

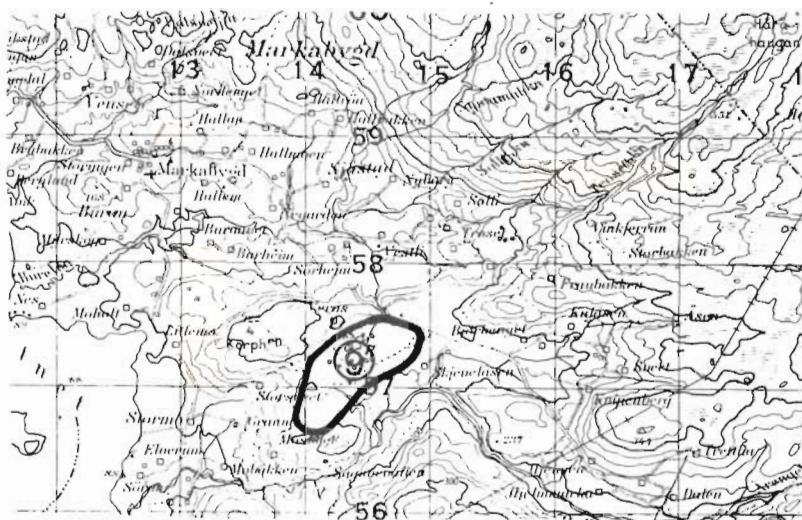

Fig. 6. Lokaltet 9, Skjevelås - Veråsmyra, Levanger, med inntegnet verneforslag. Utsnitt av kbl. 1722 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

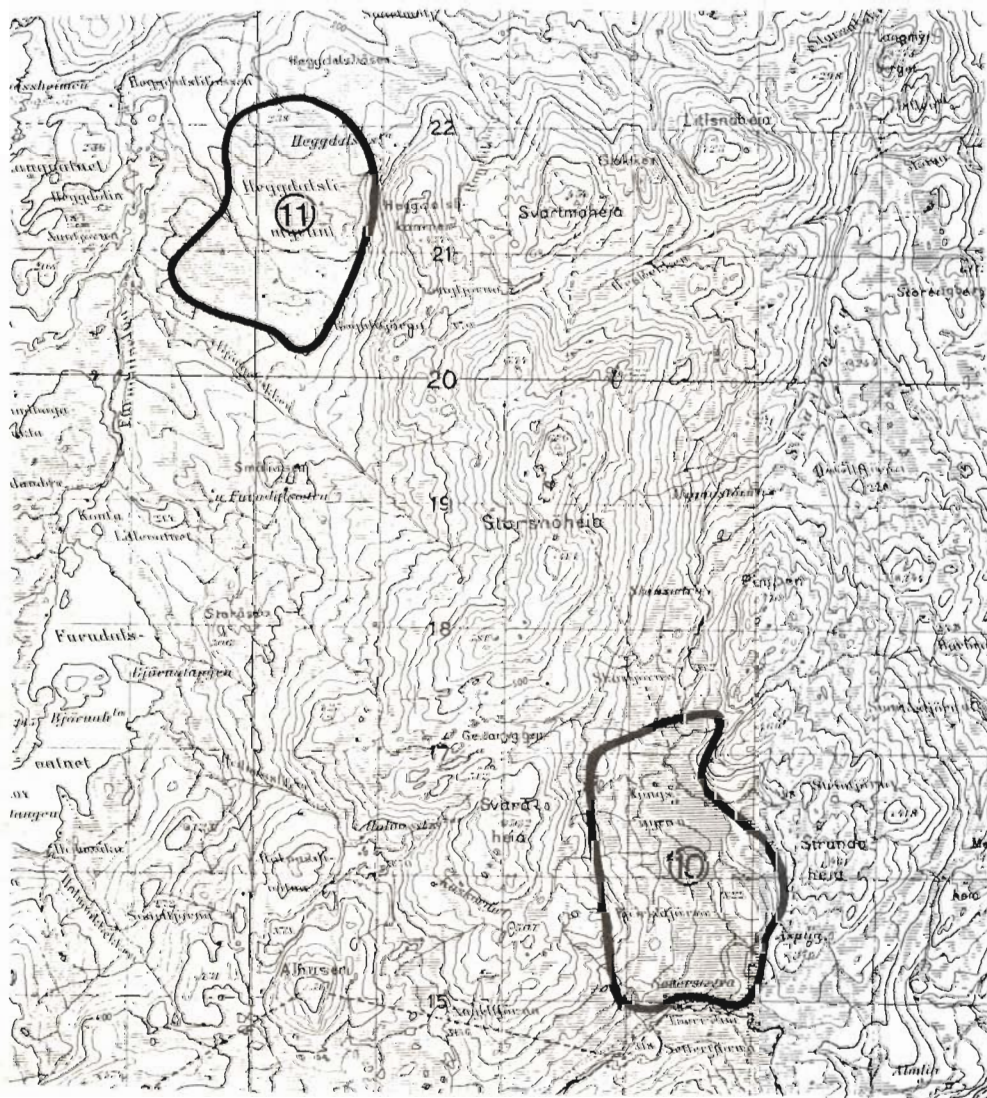

Fig. 7. Lokaltet 10, Kongsmyr og 11, Heggdalslimyran, Namdalsøid. Verneforslag. Utsnitt av kbl. 1623 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

mattevegetasjon er vanlig i nordøst, og der fins også ekstremrike flekker. Tuevegetasjonen domineres av Racomitrium lanuginosum.

Inngrep: I vest er det foretatt store snauhogster, og ellers er det endel hogst på fastmarka ved myra. Ellers ikke tekniske inngrep.

Diverse: Aktuelt verneobjekt gjennom at myra er svært variert og med fine innslag av rik vegetasjon. Se ellers Moen & Selnes (1979).

Lokalitet 12. Namdalseid. Vest for Finnvollvatnet

Kbl. M711: 1623 II UTM: NS 91-94,16-18 H o.h.: 180-300 m
Flybilde: 3190 M23,24 Areal: 700 daa Oppsøkt: 18.7.73 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyrer og bakkemyrer dominerer. Små ombrotrofe myrer, dels kanthøgmyr, dels planmyr. Svake strengmyrer.

Flora: Rikmyrarter ved Sellitj: Carex buxbaumii, C. flava, Dactylorhiza incarnata. Dessuten nevnes: Carex vesicaria, Lycopodium inundatum, Rhynchospora alba, Sphagnum angermanicum, S. molle, S. strictum.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer. Dessuten inngår andre fattigmyrtyper. Ombrotrof og intermediær vegetasjon fins flekkvis, rikmyr er sjelden. Dels høgstarrsump ved Sellitangen.

Inngrep: Finnvollvatnet er regulert. Finnvollen har gardsbruk. Tidligere slåttemyr.

Diverse: Trivielle typer som nok kan fredes i et annet område med mindre inngrep. Området beskrives (med vegetasjonskart) hos Moen & Selnes (1979).

Lokalitet 13. Namdalseid. Vest for Furudalsvatnet

Kbl. M711: 1623 II UTM: NS 93-95,16-17 H o.h.: 200-350 m
Flybilde: 3190 M24,25 Areal: 300 daa Oppsøkt: 18.7.73 A.M.
Verneverdi: 3-4

Myrtype: Mange småmyrer, mest bakkemyr (til 20^g helling) og flatmyr. Det fins også små, svake terrengdekkende myrer.

Flora: Rhynchospora fusca ved Grastjørnin. Splachnum luteum er vanlig.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer og fastmatte er vanligst. En god del erosjon der Erica tetralix er svært vanlig. Ombrotrofe tuepartier og intermediær vegetasjon inngår.

Diverse: Hogstflater er vanlige i området. Trivielle typer og stort sett små myrer, jfr. Moen & Selnes (1979).

Lokalitet 14. Namsskogan. Myr sør for Austjord (Stormyra, Brekkvasselv)

Kbl. M711: 1824 I UTM: VM 08,92 H o.h.: Ca. 230 m
Flybilde: 4080 D7-8 Areal: 150 daa Oppsøkt: 25.7.69 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype: Bakkemyr, flatmyr og strengmyr i veksling.

Flora: Rik- og ekstremrikarter som Carex capillaris, Dactylorhiza incarnata og Eriophorum latifolium er vanlige. Rhynchospora alba er vanlig.

Vegetasjon: Rikmyr dominerer, men også intermediær og fattig vegetasjon er vanlig. Fastmatter dominerer, men mykmatte, løsbunn og tue er og vanlig.

Inngrep: Noe dyrka i nord, og deler av myra sterkt beita, med gjerder. Kraftlinje krysser myra. Flatehogst omkring myra. Tidligere slåttemyr.

Diverse: Myra er typisk for området, men ligger inntil dyrkamark, og typene bør vernes et annet sted (f.eks. lok. 18-19).

Lokalitet 15. Namsskogan. Myrer øst for Myrmo (bakkemyrer ved Brekkvasselv)

Kbl. M711: 1824 I UTM: VM 09,93 H o.h.: Ca. 240 m
Flybilde: 4080 D7-8 Areal: 50 daa Oppsøkt: 25.7.69 A.M.
Verneverdi: 4

Myrtype: Små bakkemyrer som dels er skogbevokst. Strengmyr og kilder inngår.

Flora: Rik- og ekstremrikindikatorer er vanlige, bl.a. inngår: Carex buxbaumii, C. capillaris, Epilobium davuricum, Gymnadenia.

Vegetasjon: Rik- og ekstremrik vegetasjon dominerer.

Diverse: Nydyrking ved vegen, små myrer som tidligere er slått. Typene bør vernes i områder med større, sammenhengende myrareal.

Lokalitet 16. Namsskogan. Ved Brekkvatnet

Kbl. M711: 1824 I UTM: VM 08,90 H o.h.: 240 m
Flybilde: 4080 D7-8 Areal: 50 daa Oppsøkt: 25.7.69 A.M.
Verneverdi: 3-4

Bakkemyr og flatmyr. En rikmyrart som Dactylorhiza incarnata er vanlig. Rik bakkemyrvegetasjon er vanlig. Myrene øst for elva er oppsøkt, og disse er små og preges av mye grøfting. Myrene vest for elva er større, og har nok høyere verdi selv om grøfting og hogst også påvirker dette området. Myrene i dette området vurderes å være uaktuelle som fredningsobjekt.

Lokalitet 17. Namsskogan. Myr ved Finnvollen

Kbl. M711: 1824 I UTM: VM 13,98 H o.h.: 280 m
Flybilde: 4080 C9-10 Areal 50 daa Oppsøkt: 25.7.69 A.M.
Verneverdi: 5

Bakkemyrer med rik vegetasjon. Grøfting har ødelagt verneverdien.

Lokalitet 18. Namsskogan. Myrer nordvest for Austvatnet (Ausvassråstor-
myra og Dikkelmyra)

Kbl. M711: 1824 I UTM: UM 93-94,84-85 H o.h.: 300-400 m
Flybilde: 4080 E2-3 Areal: 500 daa Oppsøkt: 20.9.72 A.M.
Verneverdi: 1c-2 Figur: 8

Myrtype: Bakkemyr (helling til 14^g), flatmyr og strengmyr. Kilder inngår.

Flora: En rekke kalkkrevende arter inngår: Carex capillaris, Dactylorhiza incarnata, Epilobium davuricum. Gymnadenia.

Vegetasjon: Ausvassråstormyra (lokalt navn) i nord har store areal med bratt, ekstremrik bakkemyrvegetasjon. Dikkelmyra i sør har mest fattig og intermediær vegetasjon. Kalkåre går gjennom området og gir også rik skogvegetasjon.

Inngrep: Myrene ble slått til 1950. Ingen tekniske inngrep.

Diverse: Verneverdien av lok. 18,19,20 ble omtalt i notat av nov. 1972 av A. Moen (Angående fredning av myrer i Strompdalen, Namsskogan, K. norske

Vidensk. Selsk. Mus. 4 s.). Lokalitet 18 og 20 ble oppsøkt i 1972 sammen med bonde Osvald Falmår, og hensikten var å prøve å finne vernealternativ til lok. 19 som Moen (1969) foreslo vernet. Det forelå dyrkingsplaner for lok. 19. Omtalen av lok. 18,19 og 20 er i samsvar med notatet av november 1972. En kjenner ikke til om det er foretatt grøfting for noen av lokalitetene etter at de ble oppsøkt i 1972. Beliggenheten til lokaliteten er inntegnet på de nye kartene som dels har nye navn (jfr. fig. 8).

Lokalitet 19. Namsskogan. Stormyra, Strømpdalen

Kbl. M711: 1824 IV	UTM: UM 88-89,85	H o.h.: Ca. 250 m
Flybilde: 4875 D20,21	Areal: 500 daa	Oppsøkt: 20.9.72 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 8	

Myrtype: Sørvendt bakkemyr med størst helling i nordvest (10-12^g) og avtagende helling nedover. Store, fine strengmyrpartier med moderat helling, og flatmyr nederst.

Flora: Myra har rik flora og store areal med rik vegetasjon, dels også ekstremrik vegetasjon (av typer beskrevet under lok. 18,21).

Diverse: Myra har vært slått til 1950, og en rekke stakkstenger og høylør vitner om denne aktivitet.

Langs øvre del av myra går det en bilveg som påvirker partiene nedenfor. Dessuten deles myra av en veg som går til et grustak ved elva. Uten tekniske inngrep ville denne lokalitet hatt svært høy verneverdi [(jfr. beskrivelse hos Moen(1969))]. På grunn av inngrepene bør typene søkes bevart innen andre lokaliteter (jfr. beskrivelse av lok. 18).

20. Namsskogan. Myrer nordøst for Tveråa, vest for Lindsetelva

Kbl. M711: 1824 IV	UTM: UM 87-88,86-87	H o.h.: 300 m
Flybilde: 4875 D20,21	Areal: 300 daa	Oppsøkt: 20.9.72
Verneverdi: 2-3	Figur: 8	

Myrtype: Bratte bakkemyrer med helling til 20^g. I nord ei lita strengmyr (mindre enn 10 daa) med gjøler. Flatmyr fins.

Diverse: Fattigmyr fastmatte dominerer der Narthecium ofte er dominerende art. Intermediær og rik fastmatte fins. Myrene ble slått til 1946, og er upåvirket av tekniske inngrep. Størst interesse knytter seg til de bratte bakkemyrene, men flora og vegetasjon synes triviell (vurdert etter kort befarings).

Lokalitet 21. Namsskogan. Sätermyra

Kbl. M711: 1824 IV UTM: UM 90-91,83-84 H o.h.: 230 m
Flybilde: 4875 D20,21 Areal: 100 daa Oppsøkt: 25.7.69 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 8

Myrtype: Bakkemyr, strengmyr og flatmyr. Kilder inngår. Strengmyrene er fine med løsbunn/gjøel i vekslng med fastmatte.

Flora: Svært rik floristisk, med ekstremrikarter som dels er sjeldne.

Dactylorhiza incarnata, D. pseudocordigera, Epilobium davuricum, Equisetum variegatum, Gymnadenia, Listera ovata, Schoenus ferrugineus.

Vegetasjon: Rik- og ekstremrik vegetasjon er vanlig, og kalkkilder tømmer seg utover myra.

Inngrep: Noen grøfter i vest og nord som synes å påvirke de nederste delene av lokaliteten (med fine strengmyrer).

Diverse: Lokaliteten kan være aktuell som verneobjekt for å verne om sjeldne arter/vegetasjonstyper. Men lokaliteten er liten og en god del påvirket av inngrep. Typen bør søkes vernet innen større, intakte myrsystem.

Lokalitet 22. Namsskogan. Ved Stormoen (Stormyra vest for Namsen)

Kbl. M711: 1924 IV 1824 I UTM: VN 15-16,05-06 H o.h.: 230 m
Flybilde: 4080 A10-11 Areal: 300 daa Oppsøkt: 25.7.69 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr med parti av ombrotrof myr i kantene og ombrotrofe tuer omgitt av minerotrof myr (ofte løsbunn). Sistnevnte areal føres til blandingsmyr.

Flora: Fattig flora, Narthecium inngår.

Vegetasjon: Størstedelen av myra har løsbunn/mykmatte med fattig vegetasjon. Fastmattevegetasjon fins og representerer både fattig og ombrotrof vegetasjon. Tuevegetasjon er for en stor del ombrotrof og Racomitrium lanuginosum dominerer store tuer. Pleurozium schreberi, Sphagnum fuscum, S. nemoreum og lavarter er og vanlige i tuevegetasjonen.

Inngrep: Grøfter i vest (ved vegen) og i sør. Myra ligger mellom europavei E6 og Namsen og er utsatt for ytre påvirkning.

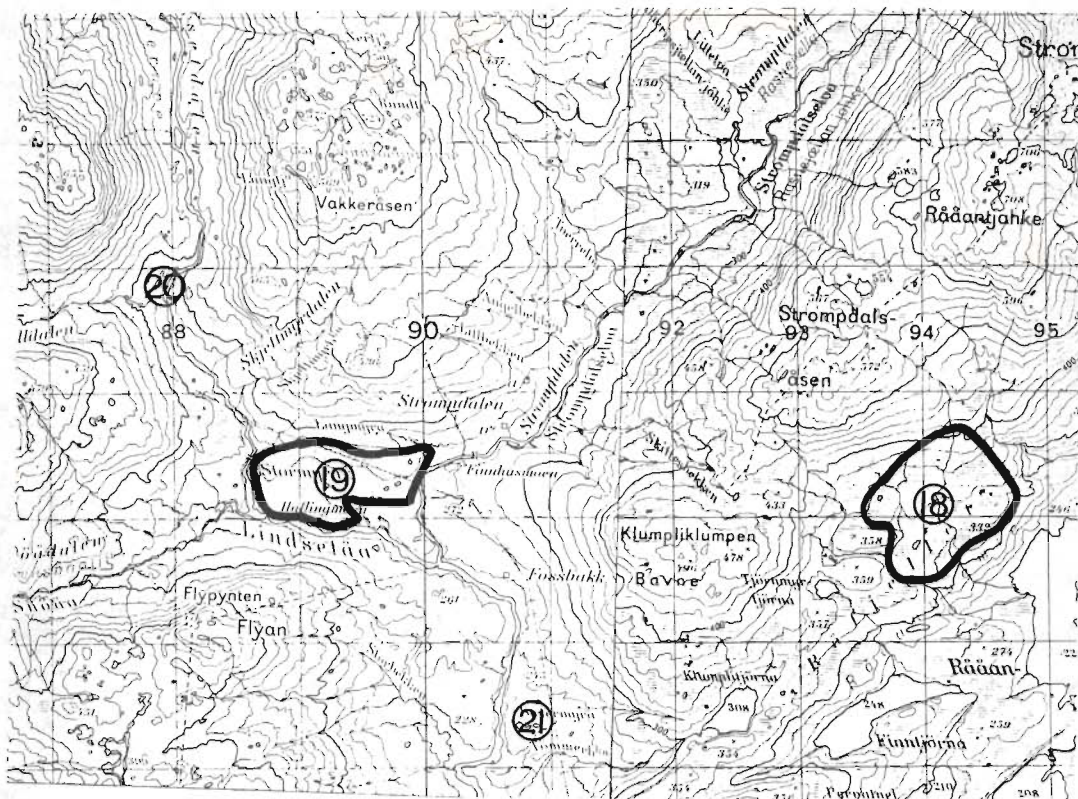

Fig. 8. Lokalitet 18, myrer nordvest for Austvatnet, Namskogan. Verneforslag. Lokalitene 19, Stormyra med verneforslag; 20, myrer i nordøst for Tveråa og 21, Sætermyra i Stroompdalen, Namskogan. Utsnitt av kbl. 1824 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

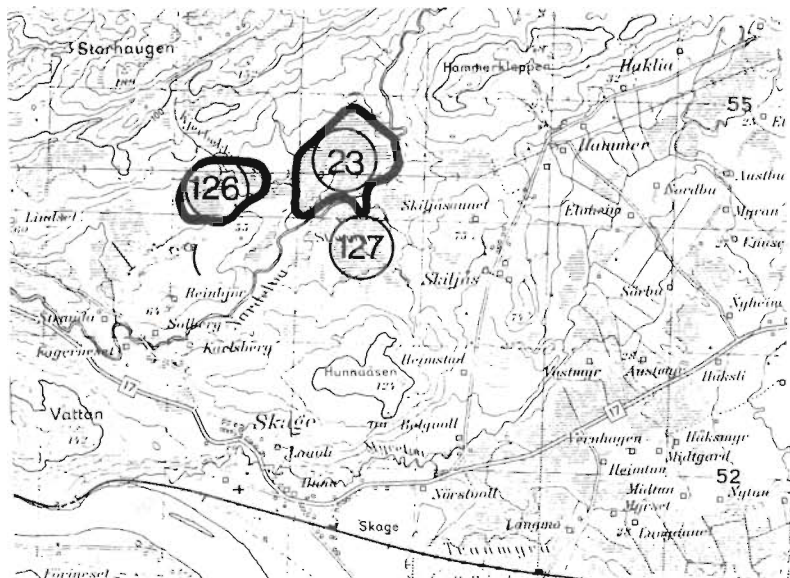

Fig. 9. Lokalitetene 23, Stormyra ved Hammer med verneforslag; 126, myrer nord for Reinbjør med verneforslag og 127, Stormyra sør for Nordelva. Overhalla. Utsnitt av kbl. 1723 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Diverse: Beliggenheten gjør at myra knapt er aktuell i fredningssammenheng. De store myrene øst for Namsen, 1 km nord for lok. 22 er grøftet (1980) og dermed ikke aktuelle som alternativ.

Lokalitet 23. Overhalla. Stormyra ved Hammer

Kbl. M711: 1723 I	UTM: PS 32-33,54	H o.h.: Ca. 50 m
Flybilde: 3190 F21,22	Areal: 350 daa	Oppsøkt: 24.7.69 A.M.
Verneverdi: [1b-2]	Figur: 9	23.9.82 A.M.

Myrtype: Ett ombrotroft kompleks som oppfattes å bestå av to hovedtyper. I nordvest ei eksentrisk høgmyr som dekker litt mindre enn halvparten. Tuestrenger og mattehøljler dannes svakt, men tydelig mønster. Fin kantskråning mot vest. Ellers opptrer planmyr med markerte, men uregelmessige strukturer. Dels inngår minerotrofe arter i de mange forsinkingene, og deler av planmyra kunne oppfattes som blandingsmyr. Små flatmyrparti inngår. Helt i sørvest fins ei lita velavgrensa høgmyr som er allsidig hvelva.

Flora: Erica tetralix og Lycopodium inundatum fins. Ved Nordelva fins Scirpus sylvaticus, Carex vesicaria.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dekker en stor del og av artene nevnes: Betula nana, Racomitrium lanuginosum, Cladonia stellaris. Narthecium fins i ombrotrof fastmatte, og Rhynchospora alba er vanlig i mykmatte/løsbunn. Mange små gjøler, og mye løsbunn på den østlige delen.

Inngrep: Kraftlinje krysser myra, og det er noen få grøfter i kanten i nord.

Diverse: Lokaliteten er beskrevet hos Vorren (1979, lok. 69). Den representerer en av de fineste høgmyrene i Namdalen. Det fins flere høgmyrer i området (bl.a. like øst for lok. 23), men ingen av disse kan måle seg med Stormyra i størrelse og utforming. Myra ble grøftet i 1981, se s. 148.

Lokalitet 24. Nærøy. Ved Gravvik kirke.

Kbl. M711: 1724 I	UTM: PT 30,10	H o.h.: 30-60 m
Flybilde: 4875 A8,9	Areal: 15 daa	Oppsøkt: 5.7.70 A.M.
Verneverdi: 4	Figur: 10	

Flatmyr like nord for vegen. Tuer med Racomitrium lanuginosum. Fattigmyr med fastmatte dominerer, men rikmyr fins, bl.a. med Dactylorhiza incar-

nata og Equisetum hyemale.

Lenger vest fins grøfta myr. Det ble foretatt rask befaring av lokaliteten.

Lokalitet 25. Nærøy. Stormyra ved Haltussvatnet

Kbl. M711: 1724 I	UTM: PT 34,08	H o.h.: Ca. 70 m
Flybilde: 4875 A8,9	Areal: 100 daa	Oppsøkt: 5.7.70 A.M.
Verneverdi: 3	Figur: 10	

Myrtype: To ombrotrofe parti i kantene adskilt av flatmyr og flommyr. De ombrotrofe partiene er svært svakt hvelva, og med mineralvannindikatorer i mange forsenkninger, og de klassifiseres som planmyr med markerte strukturer. Dels fins fin kantskog.

Flora/vegetasjon: Ombrotrofe tuer har variert bunnsjikt med Racomitrium lanuginosum, Pleurozium schreberi, Sphagnum fuscum, S. nemoreum, S. rubellum, og Cladonia spp.

Rhynchospora alba er vanlig i høljerne som har mye løsbunn. Intermediære og rike sig og sumpområder dekker mye, og Carex livida og Juncus stygius er vanlige. Sphagnum platyphyllum, S. pulchrum er vanlige arter i bunnen sammen med brunmoser.

Diverse: Flere garder ligger inntil myrområdet, og en veg skjærer over myrene. Disse inngrepene reduserer verneverdien i høg grad.

Lokalitet 26. Nærøy. Gravvik ved Lavvatnet

Kbl. M711: 1724 I	UTM: PT 30-31,05	H o.h.: 60 m
Flybilde: 4875 A8,9	Areal: 150 daa	Oppsøkt: 5.7.70 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 10	

Myrtype: Variert myrlandskap med flatmyr (dels flommyr), ombrotrofe partier (planmyr), svakt hellende bakkemyr.

Flora: Schoenus ferrugineus og andre ekstremrikmyrarter inngår også innen denne lokalitet (se lok. 27). Dessuten nevnes arter som Carex livida, Dactylorhiza incarnata, Lycopodium inundatum, Juncus stygius, Scirpus quinqueflorus.

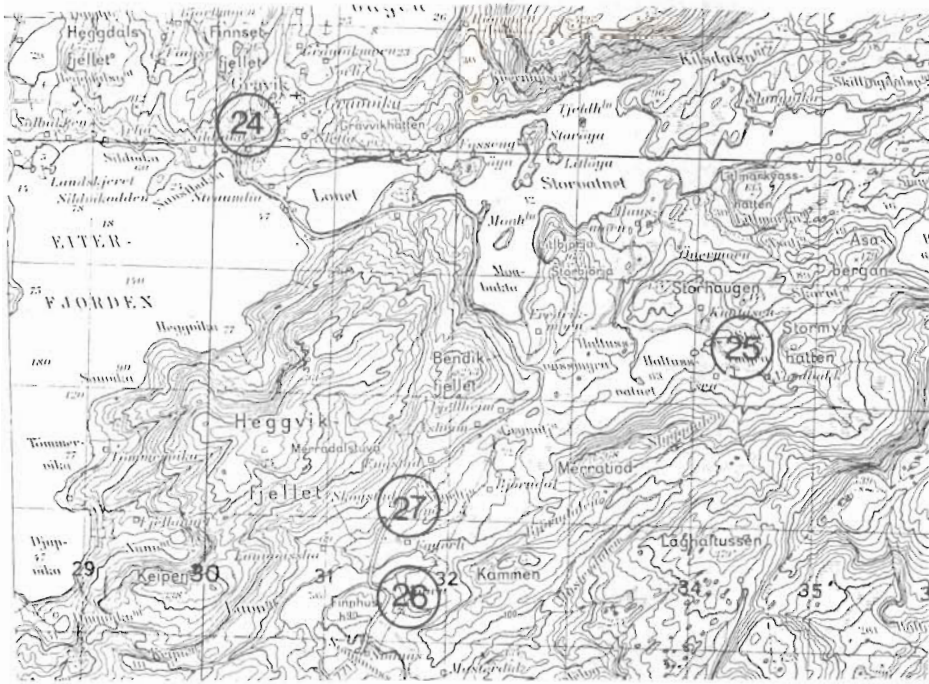

Fig. 10. Lokaltetene 24, myr ved Gravik kirke; 25, Stormyra ved Haltussvatnet; 26, Gravik ved Lavvatnet og 27, Gravik ved Skogstad, Nærøy. Utsnitt av kbl. 1724 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

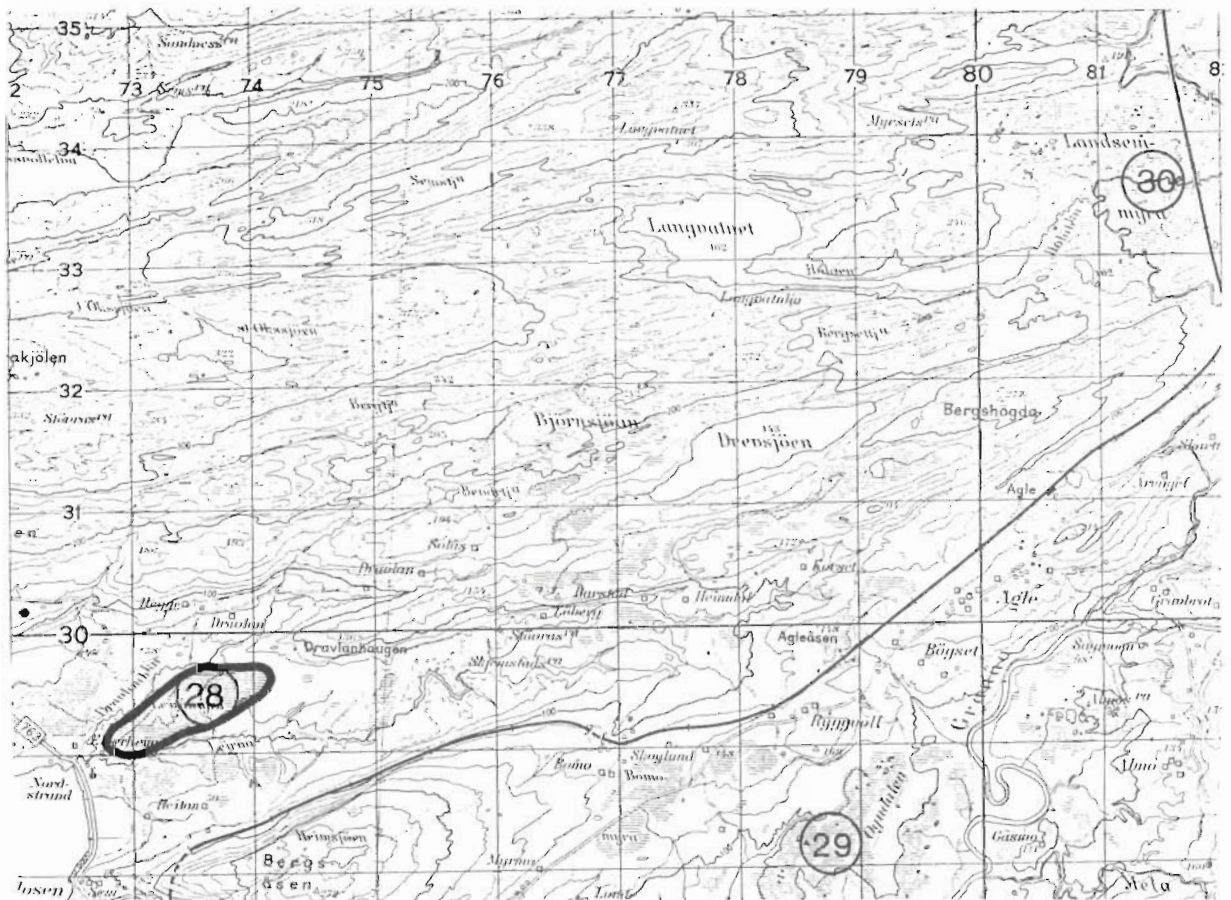

Fig. 11. Lokaltetene 28, Leiråmyra, med forslag til verneområde; 29, Hauganmyra og 30 Landsemmyra, Snåsa. Utsnitt av kbl. 1823 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Vegetasjon: Dels ombrotrof vegetasjon (i vest grøftet), dels intermediær, rik og ekstremrik vegetasjon. I nord store sumpområder ved Lavvatnet.

Diverse: Lokaliteten ville hatt høg verneverdi om den ikke var delvis grøftet. Forhåpentligvis kan typene fredes innen et mer intakt område. Imidlertid kan det være aktuelt å frede de østlige delene som er intakt (ca. 80 daa).

Lokalitet 27. Nærøy. Gravvik ved Skogstad

Kbl. M711: 1724 I	UTM: PT 316,070	H o.h.: 60 m
Flybilde: 4875 A8,9	Areal: 15 daa	Oppsøkt: 5.7.70 A.M.
Verneverdi: 2-3	Figur: 10	

Myrtype: Flatmyr ved Angeltjønna, svak helling mot nordvest helt i sør

Flora: Floristisk rik og interessant lokalitet med arter som: Carex adlo-stoma, C. buxbaumii, Dactylorhiza incarnata, Schoenus ferrugineus.

Vegetasjon: Mest rik- og ekstremrik vegetasjon, mot tjern sumpområder.

Schoenus fins i svakt hellende fastmatte og som "tuer" omgitt av mykmatte. I bunnen av Schoenus-samfunnene inngår torvmoser (Sphagnum auriculatum, S. papillosum, S. pulchrum, S. subnitens) sammen med brunmoser.

Diverse: Myra sør for tjern og bekk er ikke påvirket av tekniske inngrep. Selv om lokaliteten er liten, har den uhyre rik flora/vegetasjon, og om ikke typene kan vernes andre steder i distriktet, er ikke lokaliteten helt uaktuell i reservatsammenheng.

Lokalitet 28. Snåsa. Leiråmyra

Kbl. M711: 1823 IV	UTM: UM 72-73,29	H o.h.: 50 m
Flybilder: 3401 K5,6	Areal: 500 daa	Oppsøkt: 24.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b	Figur: 11, bilde B	

Myrtype: Eksentrisk høgmyr med fin hvelving der en elementsamling dekker så godt som hele myrarealet. Små flekker av flatmyr i kantene, særlig i øst. Høgmyra har gjennomgående helling mot vest og er ca. 1,4 km lang. I vest og øst er hellinga svak og strukturene relativt svake. Midt på myra er hellinga mot vest ca. 1,5-2^g og strukturene er markerte og danner bueform. Fine kantskoger i hellingene i nord og sør ned mot fastmark og bekker. Lagg fins i nordøst. I øst er det helling østover.

Flora: Floristisk fattig da minerotrof vegetasjon dekker lite og bare har fattigmyr. Alnus glutinosa i kanten. Carex pauciflora, Narthecium, Rhynchospora alba, Scheuchzeria og Sphagnum pulchrum vokser ombrotroft.

Vegetasjon: Myrflata har mest mykmatte, tue og fastmatte. Løsbunn dekker mindre og fins særlig på de sentrale delene med markerte strukturer (og i erosjonsfurer lenger vest). Dels inngår grunne gjøler. Tuene har spredt med lågvokst furu, mens busker av bjørk (opp til 2 m) og gran (opp til 20 cm) fins ombrotroft. Tett feltsjikt og artsrikt bunnsjikt der Sphagnum fuscum og Cladonia spp er vanligst, og der Racomitrium lanuginosum bare fins spredt på høge tuer. Fastmatter mangler sentralt, og domineres av Sphagnum papillosum og S. tenellum. Mykmattene har variert bunnsjikt, dels ekspansive mykmatter der Sphagnum magellanicum er vanlig, dels mer stagnerende samfunn med S. tenellum-dominans.

Inngrep: I vest er det grøfta et areal, og i kantene av myra fins noen grøfter. Ei grøft i sør ble tatt opp i 1957, i nordøst i 1965, og ellers ble fuktskogene i øst grøftet i 1935-37.

Diverse: Leråmyra representerer den fineste eksentriske høgmyra nord for Dovre. Ved fredning bør grøftene fylles igjen, og en bør ta med deler av gran/svartorskogene i øst innenfor reservatet. Se ellers Kjølvik (1977).

Lokalitet 29. Snåsa. Hauganmyra

Kbl. M711: 1823 IV	UTM: UM 78-79,27-28	H o.h.: 100 m
Flybilde: 3401 K6,7	Areal: 600 daa	Oppsøkt: 24.8.73 A.M. 23.7.69 A.M.
Verneverdi: (1b)-2	Figur: 11	

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks med ca. 10 ombrotrofe elementsamlinger der eksentriske høgmyrer dominerer. Den største elementsamlinga dekker ca. 200 daa og ligger i vest med svak helling vestover. Flere av de 6 eksentriske høgmyrene har gjøler og fine kantskoger. Dessuten fins svakt hvelva ombrotrofe parti med mineralvannindikatorer som klassifiseres som planmyr. Flatmyr som dels fungerer som lagg i nord. Dessuten flere furubevokste minerotrofe parti.

Flora: Flatmyra i nord har rik/ekstremrik vegetasjon der det bl.a. inngår: Carex capillaris, Dactylorhiza incarnata, Gymnadenia, Platanthera bifolia, Scirpus quiqueflorus, Thalictrum alpinum, Lophozia borealis, L. rutheana.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene har mest mykmatte og tue, mens fastmatte fins på parti med svake strukturer; og løsbunn (dels gjøler) er vanlig der strukturene er markerte. Furu fins spredt i tuevegetasjon, der feltsjiktet ofte er tett. Cladonia spp. dominerer bunnen der også Sphagnum fuscum er vanlig, mens Racomitrium lanuginosum og flere andre mosearter fins ganske vanlig. I høljene er Sphagnum tenellum vanligst, men også S. magellanicum, S. rubellum og andre torvmoser er vanlig. Fine furudominerte kantsamfunn av både ombrotrof og minerotrof karakter.

Inngrep: Dyrkamark grenser til de ombrotrofe delene midt på myra i øst. I vest er minerotrofe parti grøfta, og rikmyra i dette området er påvirket av grøfting.

Diverse: Myra er meget variert og har høg verneverdi. Spesielt gjelder dette for å verne om eksentrisk høgmyr dersom Leiråmyra ikke fredes. Som høgmyr har Leiråmyra større verdi.

Lokalitet 30. Snåsa. Landsemmyra

Kbl. M711: 1823 IV	UTM: UM 80-81,32-34	H o.h.: 170 m
Flybilde: 3401 J7,8	Areal: 1500 daa	Oppsøkt: 24.8.73 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 11	

Myrtype: Stort myrlandskap med veksling mellom ombrotrofe og minerotrofe parti. Kanthøgmyr fins i kanten flere steder, men dekker små areal. Store parti er erodert. Størstedelen av myra klassifiseres som flatmyr, mens mindre parti er planmyr og øyblandingsmyr.

Flora: Fattig flora.

Vegetasjon: Fattigmyr dekker mest, og vanligst er løsbunn og tue. Intermediær vegetasjon fins, men dekker lite. Rikere vegetasjon er ikke registrert.

Ombrotroft dominerer tuevegetasjon (dels som øytuer), og Racomitrium lanuginosum er ofte dominerende art. Ombrotrof fastmatte fins, mens mykmatte og løsbunn oftest har mineralvannindikatorer. Store areal med ekstremfattig vegetasjon.

Diverse: Jernbane i østkant og veg i nordkant av det aktuelle verneområdet. Grøfter midt på myra i nord. Bare deler av det store myrlandskapet er undersøkt. Myrene har trivielt planteliv, og myrtypene er ikke spesielt fint utvikla.

Lokalitet 31. Snåsa. Ålomyra

Kbl. M711: 1823 IV UTM: UM 80-81,28-29 H o.h.: 100 m
Flybilde: 3401 K7,8 Areal: 300 daa Oppsøkt: 23.7.69 A.M.
Verneverdi: 5

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks med mange tjern og noen fastmarkskoller. Det hele ligger på en avgrensa forhøyning (terasse) og kan tolkes som ei høgmyr. Myra har imidlertid mange eementsamlinger og disse klassifiseres som platåhøgmyr (uten markerte strukturer), planmyr (med markerte strukturer), eksentrisk høgmyr og flatmyr. Fine kantskoger omgir nesten hele myrkomplekset.

Flora/vegetasjon: Forsenkninger har innslag av fattigmyr, ellers dominerer ombrotrof vegetasjon av samme type som beskrevet fra lok. 29.

Diverse: Myra er sterkt påvirket av grøfting, og er derfor uaktuell i verne-sammenheng.

Lokalitet 32. Snåsa. Steinkjermyra

Kbl. M711: 1823 III UTM: UM 77-79,16-17 H o.h.: 200 m
Flybilde: 3401 M7-8 Areal: 2000 daa Oppsøkt: 24.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 12

Myrtype: Stort ombrotroft myrkompleks der 2/3 dekkes av ei sammenhengende planmyr med markerte, men uregelmessige strukturer. Planmyr uten strukturer fins flekkvis i kanten (delvis likheter med kanthøgmyr). Flatmyr inngår.

Flora: Fattig flora. I sørøst fins intermediært parti med Parnassia og Pedicularis palustris.

Narthecium mangler. Rhynchospora alba bare funnet på myr 500 m lenger vest.

Vegetasjon: Mykmatte dominerer, og det fins stor forskjell mellom samfunn som grenser mot løsbunn (oftest Sphagnum tenellum-dominert) og samfunn på overgang mot fastmatte (Sphagnum magellanicum, S. papillosum, S. rubellum o.a.). Tuevegetasjon fins i øytuer og strenger ute på myrflata, og i bunnen er Sphagnum fuscum, Cladonia spp. og Racomitrium lanuginosum vanligst. Tuevegetasjon på steder uten strukturer har spinkelt myrdekke og mest lav. Løsbunn dekker mye. Fine kantsamfunn særlig i sør.

Fig. 12. Lokalitet 32, Steinkjermyra, Snåsa. Utsnitt av kbl. 1823 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Fig. 13. Lokalitet 34, Seisjøen og andre myrer i Storåsdalen, Snåsa. Utsnitt av kbl. 1823 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Inngrep: Små dyrka flekker på fastmark i nord, ellers uten inngrep i 1973. Planer om oppdryking.

Diverse: Triviell flora og vegetasjon, og planmyrer av lignende type er vanlige. Det spesielle med Steinkjermyra er størrelsen, og det er av fredningsinteresse å verne om noen store, enhetlige myrer som kan utvikle seg fritt (se innledningskap. I, vernekriterium 6).

Lokalitet 33. Snåsa. Hafellmyra

Kbl. M711: 1823 IV

UTM: UM 69-70,30-31

H o.h.: Ca. 160 m

Flybilde: 3401 K4-5

Areal: 500 daa

Oppsøkt: 24.7.69 A.M.

Verneverdi: 3(-5)

Myrtype: Ombrominerotroft kompleks som ligger på terrasse, men der fastmarkskoller og tjern splitter opp myrkomplekset i mange elementsamlinger. Mellomformer mellom planmyr og høgmyr, men alt karakteriseres som planmyr (vanligst med markerte strukturer). Flatmyrer er vanlige, dels med ombrotrofe tuer.

Flora: Rikmyr fins i små flekker med Carex capillaris, Crepis paludosa, Eriophorum latifolium, Thalictrum alpinum. Corallorhiza inngår.

Vegetasjon: Innen de ombrotrofe delene dekker tuevegetasjon mest, men også mykmatte, fastmatte og løsbunn inngår vanlig. Tuene har tett feltsjikt der Cladonia spp. er vanligst i bunnen og der Racomitrium lanuginosum er vanlig på høge tuer. Sphagnum fuscum og andre torvmoser er og vanlige. Fastmattene har Narthecium ombrotroft, mens mykmatter og løsbunn har Rhynchospora alba. Sphagnum tenellum, S. papillosum, S. magellanicum og andre torvmoser i bunnen.

Inngrep: Grøfter i sør og sørøst. I nord et intakt parti vest for vegen.

Diverse: Inngrepene reduserer verneverdien i høg grad, og lokaliteten er knapt aktuell i fredningssammenheng.

Lokalitet 34. Snåsa. Seisjømyrene og andre myrer i Storåselvdalen

Kbl. M711: 1823 II, 1823 I UTM: UM 92-96,24-27 H o.h.: Ca. 300 m
Flybilde: 3401 L13-14 Areal: 3000 daa Oppsøkt: 23.7.69 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 13

Myrtype: Myrrik dal der bakkemyrer dominerer, men også strengmyr (fastmatte-strenger i veksling med løsbunn, sjeldnere gjøl) og flatmyr er vanlig. Små ombrotrofe flekker fins, mest som tuer på flatmyr (øyblandingsmyr).

Flora: Juncus squarrosus er vanlig på nordsida av elva i fukthei/myrkant.

Sphagnum angermanicum og S. molle (jfr. Flåtberg & Moen 1972) inngår spredt. Innen en rikmyrflekk fins arter som Dactylorhiza incarnata, Lophozia borealis, Leiocolea rutheana. Ellers er området svært artsfattig.

Vegetasjon: Fattigmyr dekker det aller meste, og fastmatte og løsbunn dominerer. Sphagnum compactum og S. tenellum dominerer fattigmyrene, men også S. papillosum og S. magellanicum er vanlig. Små ombrotrofe tueparti har mest Cladonia spp., Pleurozium schreberi, Sphagnum fuscum og S. nemoreum. Racomitrium lanuginosum fins.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep. Noen få setrer og hytter fins spredt.

Diverse: Myrene er trivielle og typiske og lignende myrlandskap fins i samme høydenivå i distriktet. Området ligger like sør for Gressåmoen nasjonalpark, og eventuelt vern må sees i sammenheng med nasjonalparken.

Lokalitet 35. Snåsa. Brennmyra

Kbl. M711: 1823 III UTM: UM 68-69,24-25 H o.h.: 80 m
Flybilde: 3401 L3-4 Areal: 500 daa Oppsøkt: 29.8.74 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks som består av ett stort ombrotroft parti som er nesten sirkelformet og omgitt av til dels fin kantskog. Dråg og lagg utenfor kantskogen. Den store "myrflata" har ett sentralt parti (som dekker knapt halvparten) med mye løsbunn og drenering mot vest og nordøst. Mineralvannindikatorer i noen forsenkninger, og partiet klassifiseres som planmyr. Både sør og nord for det sentrale partiet fins ett høgmyrparti med regelmessige strukturer og helling mot sentrum. Disse partiene klassifiseres som eksentrisk høgmyr. Dessuten fins flatmyr.

Flora: Ombrotroft vokser Narthecium og Sphagnum pulchrum. På intermediær eller rik myr vokser: Dactylorhiza incarnata, Juncus stygius, Scirpus quinqueflorus, Cinclidium stygium, Tomentypnum nitens, Leiocolea rutheana.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dominerer de ombrotrofe partier i sør og nord, men de sentrale deler har mest løsbunn med adskilte, høge tuer. Racomitrium lanuginosum dominerer de høge tuene, ellers er Sphagnum fuscum og lavarter vanligst. Fastmatte inngår, mens mykmatte dekker mer. Løsbunn dekker også mye. Rhynchospora alba er vanlig i høljene.

Inngrep: Jernbanen kutter av en liten bit av myra i nord og hovedvegen går over en liten del av myra i nordvest. Ellers noe grøfter i kantene, men også store, fine areal er intakt.

Diverse: Inngrepene reduserer verneverdien, og andre låglandsmyrer i Snåsa har høgere verneprioritet. Beskrivelsen omfatter den myra som ligger øst og sør for jernbane/veg. Like vest for lokaliteten (egentlig sammenhengende med den) ligger ett mindre myrkompleks som består av 3-4 eksentriske høgmyrer. Denne myra er helt ødelagt av veg og grøfting.

Lokalitet 36. Steinkjer. Myr øst for Bjørdal

Kbl. M711: 1723 II UTM: PS 35,11 H o.h.: 200 m
Flybilde: 3190 N35-36 Areal: 100 daa. Oppsøkt: 27.8.74 A.M.
Verneverdi: 3

Myrtype: Ombrominereotrof myr i smal forsenkning. Ved kantene har de ombrotrofe partiene tuedominans, mens de sentrale partiene er høljedominert. De ombrotrofe delene er vanskelig å klassifisere, men tolkes som planmyr. Flatmyr og svakt hellende bakkemyr inngår.

Flora: Narthecium vokser ombrotroft. Floraen er mangelfullt kartlagt.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer. Tuene har mest Sphagnum fuscum i bunnen, men Cladonia spp. dekker også mye. Fastmatter og mykmatter har flere arter som lokalt dominerende, bl.a. Sphagnum magellanicum, S. papillosum, S. tenellum og S. cuspidatum (våtest). Løsbunn er vanlig.

Noe rik vegetasjon i kantene.

Inngrep: I nord er det dyrka, og grøft ligger i nordkant av myra.

Diverse: Innen lokaliteten ble det i 1974 utført en rekke analyser av plantesamfunn o.l. i forbindelse med hovedfagskurs for botanikkstudentene ved Univ. i Trondheim. Flybilder viser at det like sør for lokaliteten ligger et myrkompleks med to eksentriske planmyrer og dråg/parti med svakt hellende bakkemyr.

Lokalitet 37. Steinkjer. Bågåmyra

Kbl. M711: 1722 IV UTM: PR 24-26,93-94 H o.h.: 60 m
Flybilde: 1998 A8-9 Areal: 800 daa Oppsøkt: 22.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 16

Myrtype: Stort høgmyrkompleks som ligger på en forhøyning (terasse) med fall i alle retninger. Myra er ca. 2 km lang. I kanten mot fastmarksskog fins små parti med minerotrof skogsmyr, ellers er det hele ombrotroft. Fin kantskog omgir hele komplekset. I nord en liten elementsamling (dekker 10%) uten regelmessige strukturer og med mye furu på tuene. Dette parti klassifiseres som platåhøgmyr. Ellers dominerer eksentrisk høgmyr, med regelmessige, men ikke spesielt markerte strukturer. I sør et parti med helling sørover. Ellers heller størstedelen svakt nordover og det går en erosjonsfure sentralt langs myra.

Flora: Fattig floristisk, da det bare fins små flekker med fattigmyr, resten er ombrotroft. Ombrotroft vokser arter som: Betula pubescens (bare mindre enn 0,5 m), Carex limosa, C. pauciflora, Rhynchospora alba, Scheuchzeria, Sphagnum lindbergii, S. pulchrum.

Vegetasjon: Myra er dominert av høljer, mens tuevegetasjon dekker ca. 1/5. Sentralt på myra fins store løsbunnparti, ellers fins små areal med løsbunn. Typiske fastmattearter dekker lite, og størstedelen av høljerne klassifiseres som mykmatte. Tuevegetasjonen har spredt med furu (særlig mot kanten). Betula nana er svært vanlig i feltsjiktet. Vanligste bunnsjiktarter er: Racomitrium lanuginosum (spesielt på høge tuer), Sphagnum fuscum, Cladonia spp., Pleurozium schreberi. Høljerne er ofte dominert av Rhynchospora alba, og Sphagnum magellanicum og S. papillosum er vanligst i et bunnsjikt som har varierende dominansforhold av mange torvmoser (bl.a. S. rubellum, S. tenellum, S. balticum, S. cuspidatum). Fine kantsamfunn med furu.

Diverse: Noen få grøfter (i nordvest og øst), litt torvtekt (i nord) og hogst i myrkanten (i nord). Inngrepene har ikke stor betydning, og Bågåmyra er blant de mest verneverdige høgmyrene i Midt-Norge.

Lokalitet 38. Steinkjer. Okstadmyra

Kbl. M711: 1722 IV UTM: PR 28-29,95-96 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1998 A9-10 Areal: 450 daa Oppsøkt: 22.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 16

Myrtype: Langstrakt høgmyr ca. 2 km sørøst-nordvest som består av to element-samlinger. I sørøst er det et parti med helling ca. 1,5^g mot nord-nordvest med mer markerte strukturer enn det en vanligvis finner på myrene i distriktet. Nivåforskjellen mellom tuestrenger og høljer (der løsbunn dominerer) er ca. 0,5 m. Ellers domineres myra av parti med svake strukturer (og svakere helling). Fine kantskoger.

Flora: Triviell flora som ellers på høgmyrene i området.

Vegetasjon: Partiet med markerte strukturer har stagnerende/oksyderende forhold med mye løsbunn. Arter som Sphagnum magellanicum og S. papillosum (som dominerer innen Bågåmyra lok. 37) utgjør lite innen disse partiene, men fins som dominerende arter andre steder på myra (særlig i nord). Ellers er vegetasjonen lik med det beskrevne for Bågåmyra.

Inngrep: Noen grøfter i sør og nordvest, og markert vintersti krysser myra.

Diverse: Myra har høg verneverdi, men vurderes å ha lågere verdi enn Bågåmyr. Okstadmyra og Elimyra burde helst vernes sammen.

Lokalitet 39. Steinkjer. Elimyra

Kbl. M711: 1722 IV UTM: PR 29,96 H o.h.: 90 m
Flybilde: 1998 A9-10 Areal: 300 daa Oppsøkt: 22.8.73 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 16

Myrtype: En elementsamling av eksentrisk høgmyr med svak helling mot nord-vest (partiet med de fineste strukturene har ca. 1^g helling). Markerte strukturer, fine kantskoger.

Flora: Triviell flora der minerotrofe parti er ubetydelige og med fattig vegetasjon.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dekker litt mindre enn halvparten av myrflata, øverst dekker tuene større areal. Tuestrengene har ganske høgvekst furu. Fastmatte dekker ca. 1/5 og er vanligst øverst. Mykmatte dekker ca. 1/3, og løsbunn ca. 10% (mest sentralt). Endel høljer har innslag av mineralvann-indikatorer (Carex rostrata).

Inngrep: Noe grøfta i kantene, ellers intakt.

Diverse: Dette er ei eksentrisk høgmyr med fin utforming. Imidlertid vurderes andre lokaliteter å ha noe høgere verdi. Men myra er aktuell som verneobjekt, helst sammen med Okstadmyra.

Lokalitet 40. Steinkjer. Stormyra

Kbl. M711: 1722 IV	UTM: PR 30,96-97	H o.h.: 90 m
Flybilde: 1998 A10-11	Areal: 400 daa	Oppsøkt: 22.8.73 A.M.
Verneverdi: 4	Figur: 16	

Myrtype: Ombrotroft kompleks, der deler i sør, øst og nord klassifiseres som eksentrisk høgmyr, og midtpartiet som planmyr med markerte strukturer. Det midtre partiet har ofte mineralvannindikatorer (Carex rostrata) i forsinkingene, (partiet kunne også klassifiseres som øyblandingsmyr).

Flora/vegetasjon: Partiene i nord og sør har mye tue og fastmatte, mens de sentrale deler er dominert av mykmatte, og med en god del løsbunn. I de sentrale deler fins høge tueparti. Artssammensetning i hovedsak som de øvrige myrer i området.

Diverse: Grøfter i sør og øst. Myra har svært markerte strukturer, men er dårligere utvikla som høgmyr enn flere av nabomyrene. Grøftene reduserer verneverdien.

Lokalitet 41. Steinkjer. Finstadmyra

Kbl. M711: 1723 II	UTM: PS 35-37,01-02	H o.h.: 100 m
Flybilde: 3190 P34-35	Areal: 800 daa	Oppsøkt: 23.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2	Figur: 15	

Myrtype: Lokaliteten omfatter et stort myrområde avgrenset av veg og bekker. Eksentriske høgmyrer dekker mest, og særlig er det to fine elementsamlinger (tilsammen dekker de ca. 300 daa) i nord. Tydelig lagg og fine dråg avgrenser disse høgmyrene. Drågene er breiere nederst og med noe diffus avgrensing mot de ombrotrofe delene. Fine strukturer innen partiene med 1-2^g helling mot sør med nivåforskjell 0,5-0,8 m. Flere små høgmyrparti omgitt av flatmyrer og avgrenset i sør mot Oгна.

Flora: Sphagnum imbricatum i ekstremtue. Racomitrium lanuginosum er også vanlig i tuene. Narthecium danner ombrotrof fastmatte.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene har mest tue og løsbunn der strukturene er mest markerte. Dels et oksydert/erodert preg, og furu inngår spredt på strengene. Cladonia spp. er vanligst i bunnen, men og Racomitrium og Sphagnum spp. fins spredt. Mattevegetasjon fins det mest av der strukturene er mindre markerte. Dråg og lagg har fattig og intermediær vegetasjon (med bl.a. Scirpus hudsonianus).

Inngrep: Veg i østkant av myrområdet, og et fellesbeiteprosjekt øst for vegen. I vest er det grøfter i kanten av det aktuelle området. To kraftlinjer innen området, den ene krysser myra i nord.

Diverse: Myrområdet ligger inntil, og like nord for elva Ognå som er midlertidig fredet.

Lokalitet 42. Steinkjer. Møytlamyra

Kbl. M711: 1723 II	UTM: PS 37-38,02	H o.h.: 100 m
Flybilde: 3190 P35-36	Areal: 300 daa	Oppsøkt: 23.8.73 A.M.
Verneverdi: 1b-2	Figur: 15	

Myrtype: Hele myrkomplekset består av ei fin eksentrisk høgmyr med regelmessige strukturer. Svak helling mot sør. Myra er smal øverst og blir breiere nedover. Noen få svake gjøler.

Diverse: Myra ble befart på kort tid. Vegetasjonen ligner i hovedtrekkene det beskrevne for lokalitet 41, men lok. 42 synes å ha noe mindre løsbunn, og mer mykmatte (med Sphagnum magellanicum, S. papillosum). Myra er uten tekniske inngrep, og den regelmessige fine oppbygging gjør myra aktuell i reservatsammenheng.

Lokalitet 43. Steinkjer. Tangeråsmyra

Kbl. M711: 1723 II	UTM: PS 33,02	H o.h.: Ca. 130 m
Flybilde: 3190 P34-35	Areal: 250 daa	Oppsøkt: 23.8.73 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 15	

Myrtype: Høgmyr med svak helling hovedsaklig mot vest. Klassifiseres som en høgmyrsamling, men denne er noe uryddig, bl.a. inngår sentrale drenerings/erosjonsfurer i vest. Markerte, tverrorienterte strukturer med ca. 50 cm nivåforskjell tuestreng/høljer. Dels inngår gjøler i veksling med tuestreng.

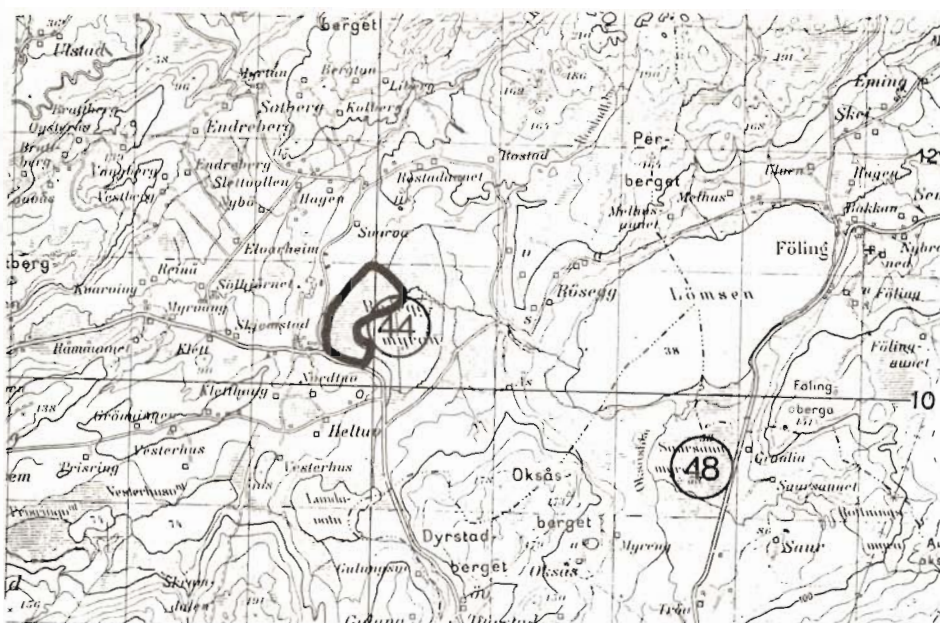

Fig. 14. Lokalitetene 44, Røsegemyra med verneforslag og 48 Saursumyra, Steinkjer. Utsnitt av kbl. 1723 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

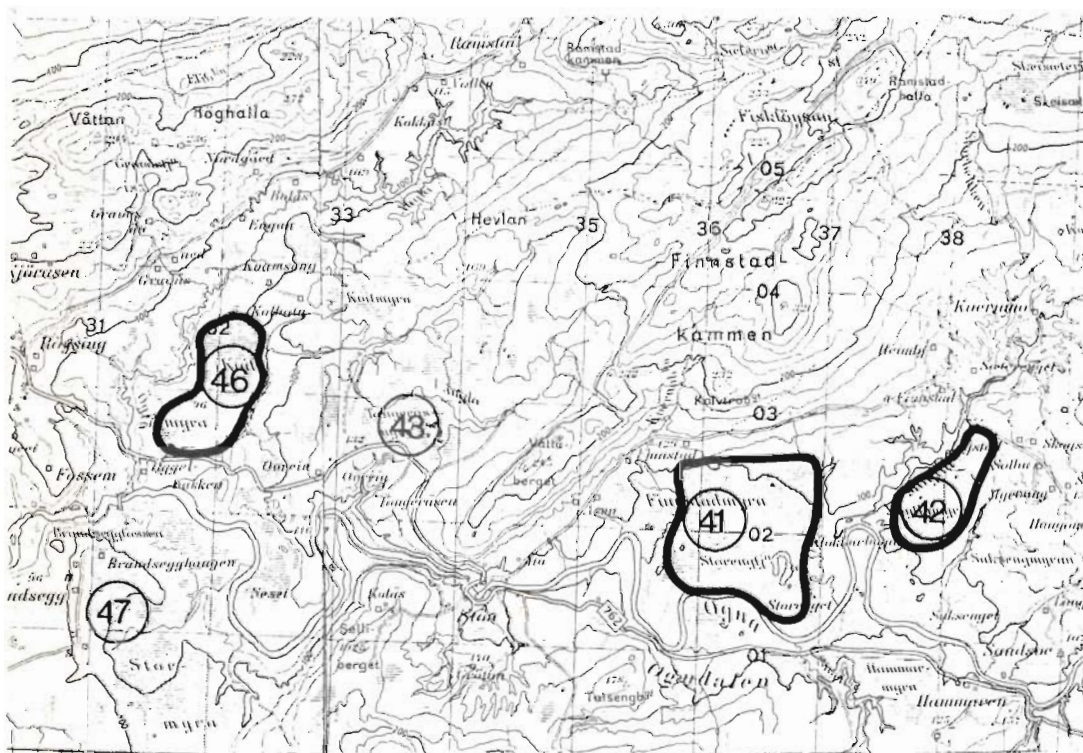

Fig. 15. Lokalitetene 41, Finstadmyra med verneforslag, 42, Møytlamyra (Saksengmyra); 43, Tangeråsmyra; 46 Kvitmyra med verneforslag og 47 Brandsegemyra. Steinkjer. Utsnitt av kbl. 1723 II og III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

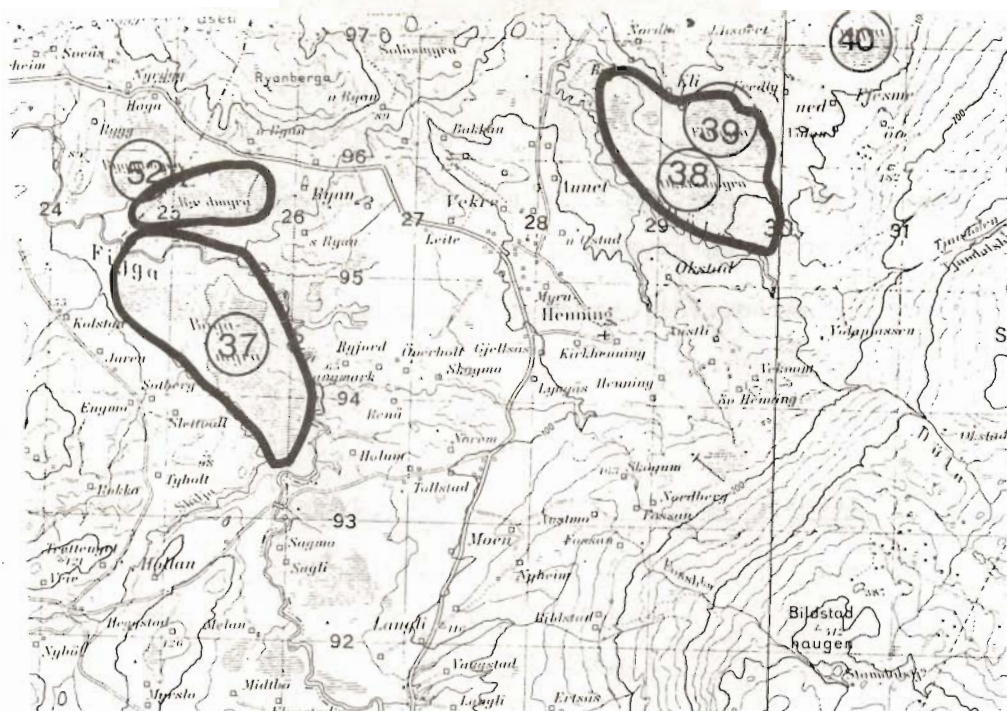

Fig. 16. Lokaltetene 37, Bågmyra med verneforslag; 38, Okstadmyra og 39, Elinyra med verneforslag; 40, Stormyra og 52, Ryggmyra/Raudmyra med verneforslag, Steinkjer. Utsnitt av kbl. 1722 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

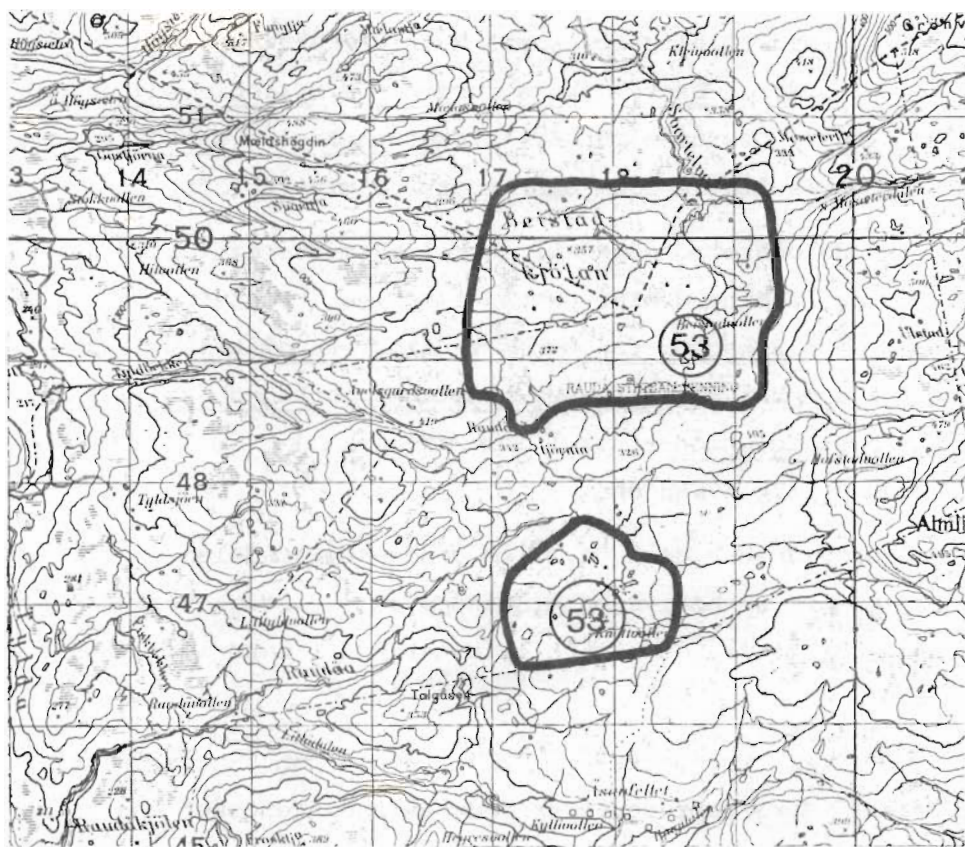

Fig. 17. Lokalitet 53, Beistadjølan, Raudätjørnin, Stjørdal/Levanger. Innen det store myrlandskapet er det avmerket to særlig aktuelle verneområder. Utsnitt av kbl. 1722 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Flora/vegetasjon: Narthecium er svært vanlig ombrotroft, og er rikt fertil. Racomitrium lanuginosum er ganske vanlig på tuene. Tue og mykmatte dekker hver noe mer enn 1/3, mens fastmatte, løsbunn og kantskog dekker ca. 10%.

Inngrep: Dyrka helt i vest, og bilvegen går i kanten av myra i sørvest. Ny grøft i vest, og vinterveg krysser i øst.

Diverse: Myra har verneverdi, men det fins andre objekt i området som prioriteres.

Lokalitet 44. Steinkjer. Vestre del av Røseggmyran

Kbl. M711: 1723 III	UTM: PS 19-20,10-11	H o.h.: 80 m
Flybilde: 3190 033-34	Areal: 250 daa	Oppsøkt: 22.7.69 A.M.
Verneverdi: (1b)-2	Figur: 14	

Myrtype: Elementsamlinger av eksentrisk høgmyr med ensidig helling og ryggformet parti som høyeste område. Myra har form som en bue med helling mot nord (i sør) og øst. Mot fastmarkskanten er det lag og flere dråg splitter opp de ombrotrofe partiene. Nederst grenser myra mot bekk. Kilder i kanten mot fastmark.

Flora: Rik flora med rikelig forekomst av rik/ekstremrikarter: Carex diandra, C. lepidocarpa, Dactylorhiza incarnata, Epilobium davuricum, Thalictrum alpinum. Dessuten inngår Alisma plantago-aquatica i bekk. Narthecium danner fastmatte både ombrotroft og minerotroft.

Vegetasjon: På de ombrotrofe delene dekker mykmatte ca. halvparten, mens tue, fastmatte og løsbunn dekker nesten like mye. På tuene dominerer Cladonia spp. i bunnen, mens Sphagnum fuscum er vanlig. Racomitrium lanuginosum inngår. Mykmattene har mye Sphagnum tenellum, og Rhynchospora alba inngår. Rike kilder med Cratoneuron-arter i kantene gir rike og ekstremrike dråg. Fattigmyr er og vanlig i kantene.

Inngrep: Røseggmyran har dekt ca. 2 km², men størstedelen er grøftet (synes å ha tilhørt eksentrisk høgmyr og platåhøgmyr). Partiet vest for bekken er påvirka i sør av grøfter, og ellers litt påvirka i nord og ved små grøfter i vest.

Diverse: Myra vest for bekken utgjør en enhet som kan fredes selv om resten av myra grøftes. Myra representerer andre verneinteresser enn de store høgmyrene i Steinkjer først og fremst gjennom en fin oppbygging av eksentriske høgmyrparti avgrenset av dråg som for en del har ekstremrik vegetasjon.

Lokalitet 47. Steinkjer. Brandseggmyra (Stormyra)

Kbl. M711: 1723 III UTM: PS 31-32,00-01 H o.h.: 100 m
Flybilde: 1998 A10-11 Areal: 800 daa Oppsøkt: 22.8.73 A.M.
Verneverdi: 4 Figur: 15

Myrtype: Stort ombrotroft myrkompleks. Ca. 1/6 har helling mot sørøst og består av 2-3 eksentriske høgmyrer adskilt av dråg. Størstedelen har svak helling mot nord og med uryddig avgrensing av elementsamlinger (3-4 stk.). Dels er det svært markerte, regelmessige strukturer med høge tuestrenger (0,5-0,8 m) og løsbunn. Delvis opptrer svake gjøler. Fine kantskoger.

Flora/vegetasjon: Tue- og mykmatte er vanligst, dessuten fins fastmatte og løsbunn. Vegetasjonen tilsvarende det beskrevne for andre høgmyrer i området (jfr. lok. 37).

Diverse: Partiet i nord er grøftet for en tid tilbake, mens hovedmyra har noen få nye grøfter (1973) sentralt over myra. Eldre grøfter i kantene. Inngrepene gjør myra uaktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 48. Steinkjer. Saursaunmyra (sør for Lømsen)

Kbl. M711: 1723 III UTM: PS 22,08-09 H o.h.: Ca. 50 m
Flybilde: 3190 033-34 Areal: 550 daa Oppsøkt: 22.7.69 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 14

Myrtype: Lokaliteten er delt i to myrkompleks av bekk og fastmark. I sør ei eksentrisk høgmyr (ca. 200 daa) med helling mot sørøst. Myra er smal øverst og brei nederst. Fint utforma med markerte strenger. Nord for bekk/grøft er det et større myrkompleks med fastmarkskollen sentralt. Flere elementsamlinger delt av dråg fra fastmarkskollen. Eksentrisk høgmyr og flatmyr.

Flora: Lathyrus palustris har sin eneste lokalitet i Trøndelag i området. (Gjærevoll 1957). Arten er ikke gjenfunnet siden 1950-åra. I nordøst fins rikmyr med Carex lepidocarpa og Scirpus quinqueflorus.

Vegetasjon: I øst flatmyr med mye Carex livida, Rhynchospora alba, Scheuchzeria og Sphagnum pulchrum. Ombrotrofe parti er dominert av mykmatte med mye tuevegetasjon, og spredt forekomst av fastmatte og løsbunn.

Inngrep: Bilveg skjærer av begge myrkompleksene i østkant. Ellers fins små parti med grøfter på begge kompleksene, særlig gjelder det myra i S.

Diverse: Et aktuelt verneområde, men med litt lågere prioritet enn enkelte andre høgmyrer i låglandet i området. Myra i sør har fineste elementsamling av eksentrisk høgmyr.

Lokalitet 49. Steinkjer. Noemsmyra

Kbl. M711: 1723 II UTM: PS 36,18 H o.h.: Ca. 150 m
Flybilde: 3190 M37-38 Areal: 50 daa Oppsøkt: 22.7.69 A.M.
Verneverdi: 4

Flatmyrer ved vegen med kilder. Mye ekstremrik vegetasjon med bl.a. Carex capillaris, Epilobium davuricum (kilde), Gymnadenia, Schoenus ferrugineus, Scirpus quinqueflorus, Thalictrum alpinum.

Myrene er en god del grøftet, og derfor mindre aktuelle i verne-sammenheng.

Lokalitet 50. Steinkjer. Myr vest for Leksdalsvatn, ved Hodalsaune

Kbl. M711: 1722 IV UTM: PR 26,86 H o.h.: Ca. 80 m
Flybilde: 1998 C8-9 Areal: 150 daa Oppsøkt: 21.7.69 A.M.
Verneverdi: 5

Høgmyr som er totalt grøfta, og derved vanskelig å klassifisere og uaktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 51. Steinkjer. Myr nord for Leksdalsvatn

Kbl. M711: 1722 IV UTM: PR 25-26,90-91 H o.h.: 80 m
Flybilde: 1998 B7-8 Areal: 130 daa Oppsøkt: 21.7.69 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Platåhøgmyr som ligger på vannskille med helling mot sør og nord, og med lagg mot fastmarka i vest og øst. I kantene og i nord er myra skogbe-vokst, mens det sentrale parti er åpent og veksler mellom markerte tuer og høljer.

Flora/vegetasjon: Mykmatte og tuevegetasjon dominerer. Tuene har mest Cladonia spp. i bunnen, men også Sphagnum fuscum og S. nemoreum er vanlige arter. Høljene har mye Rhynchospora alba.

Diverse: I sør er det noen gamle grøfter ellers er myra intakt, og den kan være aktuell å verne.

Lokalitet 52. Steinkjer. Ryggamyra og Raudmyra

Kbl. M711: 1722 IV

UTM:PR 24-25,95-96

H o.h.: 60 m

Flybilde: 1998 A8-9

Areal: 650 daa

Oppsøkt: 21.7.69 A.M.

Verneverdi: (1b)-2

Figur: 16

Myrtype: Eksentriske høgmyrer, der hele Raudmyra danner en elementsamling med fin utforming. Myrene har mer markerte regelmessige strukturer enn lok. 37, men ligner ellers denne.

Flora: På Ryggamyra fins noen sig med intermediær og rik vegetasjon med arter som: Carex flava, C. livida, Scirpus hudsonianus. Juncus conglomeratus fins i myrkant. Raudmyra som er nesten rent ombrotrof er artsfattig.

Vegetasjon: Høljene dekker ca. 2/3, og utforminger av mykmatte dominerer (fastmatte fins, og fordelinga mellom mattetypene er vanskelig p.g.a. helt glidende overganger). Løsbunn dekker en del på de sentrale myrdelene. Vegetasjonen på tuene (med spredt furu) og høljene i hovedtrekk som skissert under lok. 37. Fine kantskogsamfunn.

Diverse: Raudmyra (350 daa). Langstrakt (ca. 1 km) med svak helling mot nordøst, med fine kantskoger og relativt markerte, regelmessige strukturer. Svakt grøfta i kanten nederst (i nordøst). Dette er en av de mest regelmessige eksentriske høgmyrene som er intakt i Midt-Norge. Likevel vurderes lok. 37 å ha litt høgere verneverdi.

Ryggamyra (300 daa). Ei stor eksentrisk høgmyr, og 2-3 mindre elementsamlinger. Grøfta i alle kanter og derfor uaktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 53. Stjørdal/Levanger. Beistadjølan, Raudåtjørnin, mellom
Grønningen og Åstjern

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 16-19,46-50 H o.h.: 300-400 m
Flybilde: 1530 F43-44 Areal: 8000 daa Oppsøkt: 28.-29.8.69 A.M.
 E49-50
Verneverdi: 1b Figur: 17

Myrtype: Stort myrlandskap med bakkemyr (til 20^g helling), flatmyr og strengmyr (svake strenger i veksling med løsbunn, sjeldnere gjøl). Små flekker med kanthøgmyr (særlig registrert i N), terrengdekkende myr (flere steder, men vanligvis med tynn torv og derfor spredt innslag av minerotrof myr) og planmyr. Ett parti på ca. 30 daa har strengblandingsmyr med markerte, regelmessige strukturer (tuestrenger/gjøl). Flere bekker, tjern o.l. innen området. Kilder fins spredt.

Flora: Artsrik flora p.g.a. innslag av ekstremrik vegetasjon (bl.a. i forbindelse med kalkårer). Schoenus ferrugineus er funnet to steder, Carex cfr. jemtlandica ved Beistadvollen. Ellers inngår kalkkrevende arter som Carex buxbaumii, C. capillaris, C. hostiana, C. pulicaris, Epilobium alsinifolium, E. davuricum, Gymnadenia, Juncus castaneus, J. triglumis, Saxifraga aizoides. Ellers nevnes: Carex livida, Juncus conglomeratus, J. effusus, J. stygius, Rhynchospora alba, Sphagnum angermanicum, S. molle, S. subfulvum, S. teres, S. warnstorffii.

Vegetasjon: De ombrotrofe flekkene er vanligvis små og tuedominert. Racomitrium lanuginosum er vanlig særlig på høge tuer og i forbindelse med erosjon. Pleurozium schreberi, Sphagnum fuscum, S. nemoreum er også vanlige arter. Store areal har ekstremfattig vegetasjon der mineralvannindikatorerne står spredt i forsenkninger. Mye erosjon. Trivielle typer der fastmattefattigmyr dominerer. Også mye løsbunn og endel mykmatte inngår. Intermediær mattevegetasjon dekker store areal.

Rik/ekstremrik bakkemyr fins en rekke steder med brunmoser i bunnen, der også Lophozia borealis er vanlig. Rikkildene har Cratoneuron spp. i bunnen.

Inngrep: Nydyrking pågår ved Åsanfeltet. Gjerde krysser området. Myrene har tidligere vært nyttet til slått.

Diverse: Stort og variert myrlandskap med høg verneverdi. I området inngår en rekke arter og vegetasjonstyper som mangler i Øvre Forradalsområdet (som ligger ca. 100 m høgere). I fig. 17 er avgrenset to delområder som dekker viktige verneinteresser. Spesielt verdifullt er det nordre delområdet ved

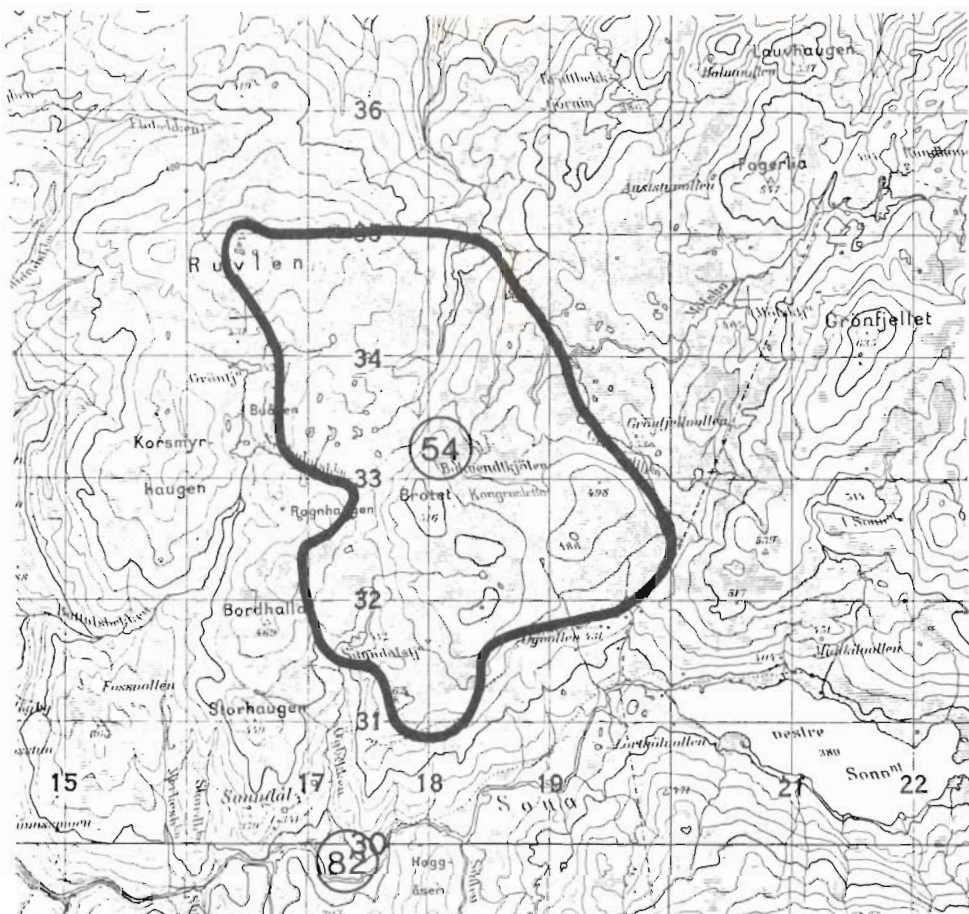

Fig. 18. Lokaltetene 54, Kongrosletta - Ruvlen med verneforslag og 82, myr øst for Sundal, Stjørdal. Utsnitt av kbl. 1721 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

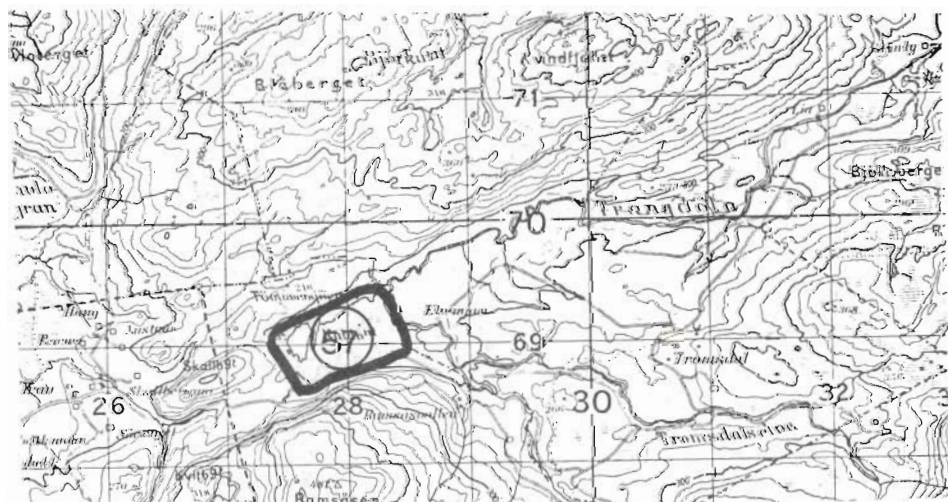

Fig. 19. Lokaltet 57, Kaldvassmyra, Verdal. Verneforslag. Utsnitt av kbl. 1722 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

lok. 6, myrene ved Raudåtjørnin lok. 53), og et utvalg av disse bør vernes. Dersom lok. 6 og lok. 53 fredes som foreslått, er det mindre nødvendig med vern av et stort myrlandskap innen lok. 54.

Lokalitet 55. Stjørdal. Myr sørvest for Åstjønna

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 18,44 H o.h.: 300 m
Flybilde: 1530 F43-44 Areal: 10 daa Oppsøkt: 29.6.69 A.M.
Verneverdi: 4

Diverse: Lokaliteten omfatter små, bratte bakkemyrglenner ved bilvegen. Myrene har rik vegetasjon der arter som Bartsia, Carex tumidicarpa, Dactylorhiza incarnata, Linum catharticum, Succisa, Thalictrum alpinum inngår. Store myrlandskap der det også inngår andre typer og annen vegetasjon i området (se lok. 53).

Lokalitet 56. Stjørdal. Myr mellom Almli-Skolmli

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 20,44 H o.h.: 300 m
Flybilde: 1530 F44-45 Areal: 10 daa Oppsøkt: 29.6.69 A.M.
Verneverdi: 4

Diverse: Små bakkemyrer, dels skogbevokst med rik/ekstremrik vegetasjon bl.a.: Carex hostiana, Dactylorhiza incarnata, Listera ovata, Salix pentandra, Saxifraga aizoides, Succisa, Thalictrum alpinum. Rik flora og vegetasjon, men typene kan vernes innen større myrområder som er mindre utsatt for menneskelig påvirkning (bilveg, gardsbruk).

Lokalitet 57. Verdal. Kaldvassmyra

Kbl. M711: 1722 III UTM: PR 27,68-69 H o.h.: 200 m
Flybilde: 1530 A46-47 Areal: 400 daa Oppsøkt: 20.7.69 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 19, bilde D.

Myrtype: Ett myrkompleks der ombrotrofe parti dominerer, og en element-samling som klassifiseres som platahøgmyr med markerte strukturer dekker de sentrale delene (dekker ca. 1/3). I øst fins flere høgmyrer (klassifisert som platahøgmyr uten markerte strukturer) adskilt av dråg. I vest, omkring

Kaldvatnet, er det flatmyr som dekker ca. 1/3. I kanten i vest og sørvest er det store kildeområder.

Flora: En rekke næringskrevende arter inngår på myra eller i kildene: Carex appropinquata, C. diandra, C. lepidocarpa, Cystopteris montana, Dactylorhiza incarnata, Epilobium alsinifolium, E. davuricum, Equisetum hyemale, E. scirpoides, E. variegatum, Hammarbya, Salix arbuscula, S. myrsinites.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer, og vanligst er tuevegetasjon og fastmatte. Det sentrale partiet har størst areal med mykmatte og løsbunn i veksling med markerte høge tuer (opp til ca. 1 m).

Racomitrium lanuginosum dominerer store tuer, Sphagnum fuscum er også vanlig. Mattevegetasjon har mange torvmøser, bl.a. er Sphagnum magellanicum, S. papillosum, S. rubellum vanlig i høgere høljer, og S. balticum, S. cuspidatum og S. tenellum i lågere nivå.

Ekstremrik fastmatte og mykmatte dekker store areal i vest. Kildevegetasjonen har alpine innslag.

Inngrep: Bilveg i sør helt inntil kildehorisonten, grøft i dråg som deler to ombrotrofe parti i øst.

Diverse: De minerotrofe delene er særegne med uvanlig store kildehorisonter, "kalksjø" med kaldt, basisk vann og store areal med ekstremrik, sjelden vegetasjon. Disse partiene kjenner en ikke noe vernealternativ for. De ombrotrofe partiene er typisk for området, og det fins en rekke lignende høgmyrer i området. Det har stor verdi at disse typene kan vernes innen samme myrkompleks. Myra har høg verneverdi.

Myra er beskrevet hos Moen (1969), J. Moen (1977) og Moen & Moen (1977).

Lokalitet 58. Verdal. Leinsmyra

Kbl. M711: 1722 IV

UTM: PR 24-25,77-78

H o.h.: 40 m

Flybilde: 1998 D41-42

Areal: 750 daa

Oppsøkt: 21.7.69 A.M.

Verneverdi: 4-5

Diverse: Stor høgmyr som er ødelagt av torvtekt og grøfting. På intakte flekker er mattevegetasjon vanligst med dominerende Sphagnum magellanicum.

Lokalitet 59. Verdal. Skaffelimyran

Kbl. M711: 1722 II

UTM: PR 48,59-60
UL 51-52,59-60

H o.h.: 520 m

Flybilde: 1530 D59-60

Areal: 1500 daa

Oppsøkt: 10.9.75 A.M.

Verneverdi: 2

Figur: 20

Myrtype: Myrlandskap splittet opp i flere kompleks av fastmark og vannsystem. Bakkemyrer dominerer, helling opp til 12^g. Flatmyrer er også svært vanlige. Ombrotrofe parti er vanlige, vanligst planmyr med tuedominans. Kanthøgmyr og svakt utvikla terrengdekkende myr inngår.

Flora: Arctostaphylos alpina og Racomitrium lanuginosum på tuetopper. Rikmyrarter bl.a. Carex buxbaumii, C. capillaris, Hierochloe, Juncus alpinus, J. triglumis, Thalictrum alpinum. Dessuten: Sphagnum angermanicum, Narthecium.

Vegetasjon: Mest fattigmyr der fastmatte dominerer, men tue, mykmatte og løsbunn er meget vanlig. En god del erosjonsområder. Ombrotrofe parti har oftest tuer i veksling med fattige løsbunnsamfunn. Intermediærmyr ganske vanlig, mens rik- og ekstremrikmyr fins flere steder, men dekker små areal. Rikere partier er vanligst i øst, mot Skaffelia.

Inngrep: Tekniske inngrep av betydning er ikke observert.

Diverse: Myrlandskap i veksling med fattig barskog.

Lokalitet 60. Verdal. Myrer sør for Sullia

Kbl. M711: 1722 II

UTM: UL 51-52,60-63

H o.h.: 480-500 m

Flybilde: 1530 D59-60

Areal: 100 daa

Oppsøkt: 10.9.75 A.M.

Verneverdi: 3

Figur: 20

Myrtype: Flere små myrkompleks. Bakkemyrer dominerer, helling i Sollia til 15^g. Flatmyr er vanlig. Små ombrotrofe parti.

Flora: Narthecium er vanlig. På myr ved tjern fins trivielle rikmyrarter. I tjern: Utricularia minor, U. intermedia, Hippuris vulgaris, Potamogeton natans, P. alpinus. Carex vesicaria, Phalaris arundinacea.

Vegetasjon: Fattige fastmattesamfunn dominerer. Rikere parti fins spredt.

Inngrep: Ikke observert.

Lokalitet 61. Verdal. Bellingsflata ved svenskegrensa

Kbl. M711: 1822 III UTM: UL 62-65,63-66 H o.h.: Ca. 500 m
Flybilde: 1530 B58-59 Areal: 1500 daa Oppsøkt: 8.9.75 A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 21

Myrtype: Stort myrlandskap splittet opp av fastmarksøyer med skog. Flatmyrer dominerer sammen med slakke bakkemyrer. Bratte bakkemyrer (til 15^g) inngår. Små ombrotrofe flekker, mest tuevegetasjon. Strengmyrer (fastmatte/løsbunn) er små og dekker lite.

Flora: Narthecium inngår flere steder.

Vegetasjon: Mest fattigmyr, vanligst er fastmatte, mens mykmatte og løsbunn og dekker mye. Ombrotrof tuevegetasjon inngår spredt. Rikere vegetasjon også vanlig, særlig ved bekker.

Myrene veksler med furukoller og granskog.

Diverse: Stort myrlandskap, aktuelt verneobjekt som stort myrlandskap med myrer, elver/bekker (Bellingåa o.a.) og skog. Skoggrensa på knapt 600 m o.h. utgjøres av gran.

Lokalitet 62. Verdal. Brattåsen, Spjeldberget

Kbl. M711: 1722 II UTM: UL 52-54,67-68 H o.h.: 580-660 m
Flybilde: 1530 B55-56 Areal: 600 daa Oppsøkt: 9.9.75 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 20

Myrtype: Bakkemyrer dominerer, vanligst 3-8^g, men også bakkemyrer med 8-12^g helling er vanlige. Flatmyrer er og vanlige. Små, svake strengmyrer med fastmattestrenger/mykmatte, løsbunn og flarker. Ombrotrof tuevegetasjon, tendens til terrengdekkende myr, men ikke skikkelig utformet.

Flora: Mange kalkkrevende arter: Coeloglossum, Gymnadenia, Saxifraga aizoides, Thalictrum alpinum, Carex adelostoma, C. capillaris, Juncus triglumis.

Narthecium er vanlig.

Vegetasjon: Mest fattigmyr, men også rik- og ekstremrikmyr inngår vanlig. Det aller meste er fastmattevegetasjon, men også de øvrige typene fins. Stor variasjon i vegetasjonen. Kalkfukthei opp mot Spjelberget.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep.

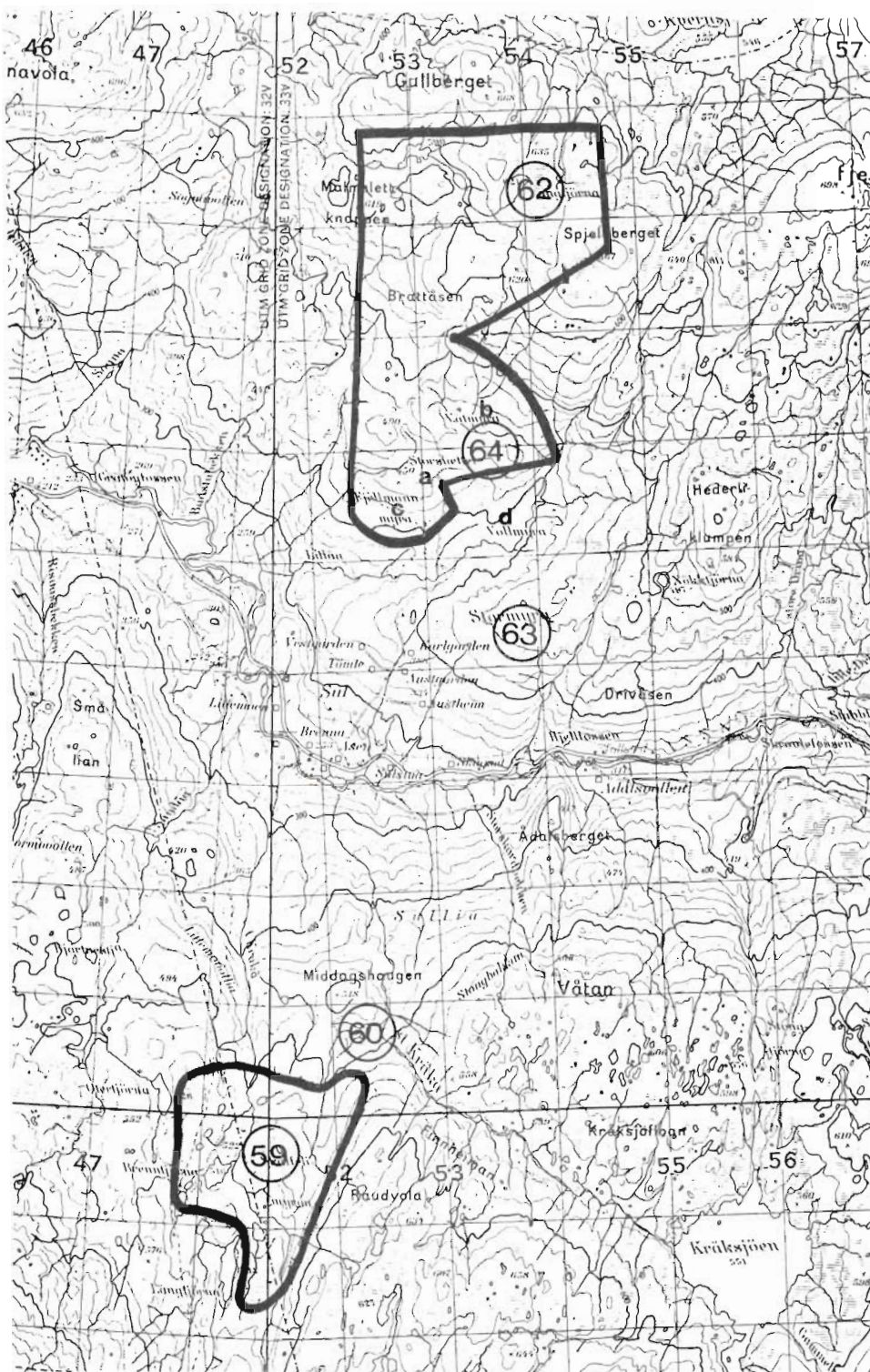

Fig. 20. Lokaltetene 59, Skaffelinyran med verneforlag; 60, myrer sør for Sullia; 62, Brattåsen, Spjeldberget; 63, Stormyra; 64a, Storslattet; 64b, Vårmyra; 64c, Fjellmannmyra og 64d, Vollmyra, med verneforslag. Verdal. Utsnitt av kbl. 1722 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Vegetasjon: Omtrent like store areal av fattig og rik vegetasjon. Dessuten dekker ombrotrof, intermediær og ekstremrik vegetasjon betydelige areal. Fastmattesamfunn dominerer, de øvrige typene forekommer. Meget variert myrvegetasjon.

Inngrep: Skiferbrudd nord for myrene. Bekk fra bruddet påvirker deler av Våtmyra. Dårlig kjerreveg til skiferbruddet krysser området. Slåttemyrer er brukt til etter krigen.

Diverse: Lokaliteten består av flere myrer. Omkring Våtmyra og flere andre steder fins høgstaudegranskog og rik oreskog. De viktigste myrene er:

a. Storslettet. 200 daa. Egentlig flere myrer, mest bakkemyr. Flat myr, kanthøgmyr og andre ombrotrofe parti.

b. Våtmyra. 150 daa. Svakt hellende bakkemyr dominerer. Dessuten bratte bakkemyr i kantene. Flatmyr, svakt utvikla strengmyr (fastmattestrenger, løsbunn, flark), kanthøgmyr og andre ombrotrofe parti. Mest rik vegetasjon, ellers svært variert. Bekk fra skiferbrudd krysser myra og gir spesiell (påvirka) vegetasjon.

c. Fjellmannmyra. 100 daa. Bakkemyr, opptil 15^g helling, ekstremrik, slått til etter krigen, flere stakkstenger.

d. Vollmyra. 100 daa. Bakkemyr, flatmyr og ombrotrofe parti. Fattig og ombrotrof vegetasjon.

Myrene a,b,c, sammen med lok. 62 representerer meget stor variasjon og er aktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 65. Verran. Myrer i Simadalen

Kbl. M711: 1622 I

UTM: NR 87-88,93-94

H o.h.: Ca. 280 m

Flybilde: 1863 A32-33

Areal: 100 daa

Oppsøkt: 1.-2.7.72 A.M.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Små myrer splittet opp av bekker og fastmarkskoller. Bakkemyr dominerer, men også flatmyr og kanthøgmyr inngår. Kilder er vanlige.

Flora: Rik- og ekstremrikmyrarter: Bartsia, Carex buxbaumii, C. capillaris, C. flava, C. pulicaris, Coeloglossum, Crepis paludosa, Platanthera bifolia. I kilder inngår: Cystopteris montana, Epilobium alsinifolium, Juncus triglumis.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene har mest tuevegetasjon, men fastmatte og løsbunn inngår. Bunnsjiktet på tuene har følgende arter som de vanligste: Pleurozium schreberi, Racomitrium lanuginosum, Sphagnum fuscum. Fastmattene har Narthecium.

Rik og ekstremrik fastmatte dekker store deler av myrene, og særlig er det Eriophorum latifolium som preger disse myrene, med brunmoser i bunnen. Kildene har Cratoneuron-arter og Jungermannia cordifolia som typiske arter i bunnen.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer. I øst ligger en tidligere gard/seter (Simadalen). Myrene i vest er ikke påvirket av tekniske inngrep.

Diverse: Fosenhalvøya har små areal med kalkrike bergarter, og den rike vegetasjonen i Simadalen er derfor et relativt sjeldent innslag i området. Den samme kalkåra som går gjennom Simadalen setter også sitt preg på områder i Sør-Trøndelag lenger vest (Sekkenområdet i Åfjord) der lignende naturtype forekommer.

I Simadalen (som i Sekkenområdet) er det knyttet like store (eller større) verneinteresser til fastmarkstypene (kalkskog, kalkbakker o.l.), og for begge områdene gjelder at myrene eventuelt vernes sammen med andre naturtyper i et større verneområde. Verneinteressene i Simadalen er tidligere beskrevet, jfr. Moen (1973).

Lokalitet 66. Verran. Myrer ved Nedre Silderen

Kbl. M711: 1623 II	UTM: NS 89,01-02	H o.h.: Ca. 290 m
Flybilde: 3190 P20-21	Areal: 100 daa	Oppsøkt: 11.9.75 A.M.
Verneverdi: 1c-2	Figur: 22	

Myrtype: Bakkemyr dominerer, og overgang til flatmyr nederst. I nordøst også små flekker av nedbørsmyr (kanthøgmyr). Kilder fins. Bakkemyr med opp til ca. 18^g helling.

Flora: Artsrik flora på ekstremrikmyr med bl.a. Carex buxbaumii, C. capillaris, C. hostiana, Dactylorhiza incarnata, Equisetum variegatum, Juncus triglumis, Schoenus ferrugineus, Scirpus quinqueflorus, Thalictrum alpinum.

Vegetasjon: Ekstremrik fastmatte dekker store areal i lia øst for nedre Silderen. I nordøst er det et skarpt geologisk skille, og myrene vest for øvre Silderen er fattige og ombrotrofe. I tuevegetasjon er Racomitrium lanuginosum vanlig.

Inngrep: Nydyrking ved nedre Silderen. De rike bakkemyrene er tidligere slåttemyrer.

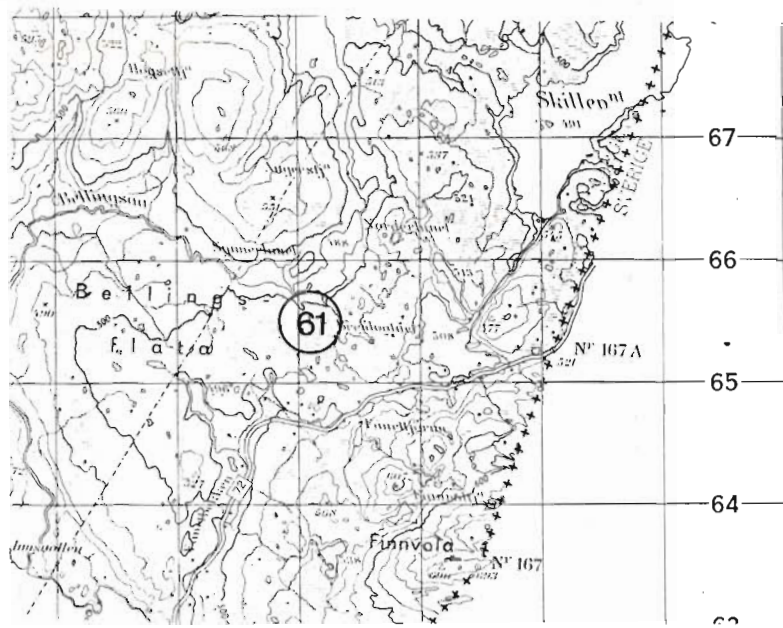

Fig. 21. Lokalitet 61, Bellingflata, Verdal. Utsnitt av kbl. 1822 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

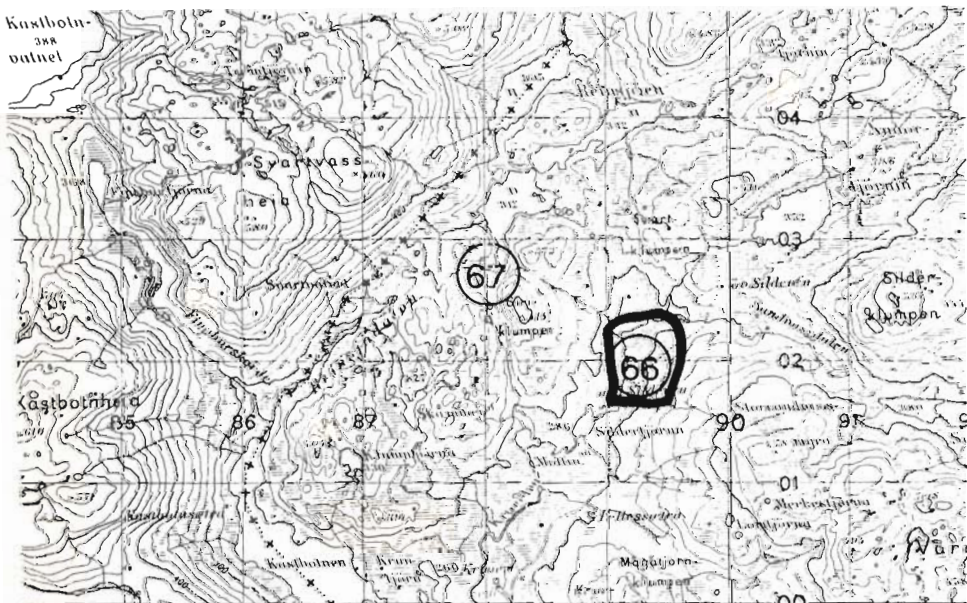

Fig. 22. Lokalitetene 66, myrer ved nedre Silderen og 67, myrer ved Siriklumpen og Reinsjødalen. Utsnitt av kbl 1623 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Flora: Artsrik lokalitet med stort innslag av rikmyrarter, særlig fjellarter: Bartsia, Carex capillaris, C. livida, C. microglochis, C. saxatilis, Coeloglossum, Epilobium alsinifolium, E. davuricum, E. hornemanni, Juncus biglumis, J. castaneus, J. triglumis, Gymnadenia, Pedicularis lapponica, P. oederi, P. sceptrum-carolinum. Mange rikmyrmoser, bl.a. Catoscopium nigritum, Lophozia borealis. Loiseleurea i tuevegetasjon. (Alle disse artene er registrert i Meråker).

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og vanligst er fastmatte, men også mykmatte, tue og løsbunn er vanlig. Små tueparti er ombrotrofe, ellers bare minerotrof vegetasjon. Tuene har variert og artsrikt bunnsjikt der Pleurozium schreberi og Sphagnum fuscum er blant de viktigste artene. Ved bekkene fins krattbevokst myr (med Salix) og vierfukteng. Intermediær mykmattevegetasjon (med Carex livida) er vanlig. Rikmyr (og ekstremrik myr) er vanligst på bakkemyr, men også mykmattesamfunn på flat myr fins.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep er registrert, og det er nok lang tid siden området har vært nyttet til slått.

Diverse: Et stort, variert og intakt myrlandskap som grenser mot et stort våtmarksområde på svensk side. Det bør vurderes å opprette et større verneområde som på norsk side også bør ta med Bustvola, Sankkjølen i Tydal (se lok. ST 58,115,116), i rapport som er under arbeid over verneverdige myrer i Sør-Trøndelag. Se også Sivertsen (1977).

Lokalitet 69. Nærøy. Arnhaugmyra sør for Løypmotjern

Kbl. M711: 1724 IV	UTM: PS 13,91	H o.h.: 20 m
Flybilde: 4875 C3-4	Areal: 250 daa	Oppsøkt: 26.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 5		

Myrtype: Ombrotrof tuedominert myrområde.

Flora: Erica tetralix er svært vanlig. Narthecium dekker store areal.

Vegetasjon: Sphagnum imbricatum er vanligste art i botn, ofte sammen med Sphagnum fuscum. Cladonia-arter er vanlig.

Inngrep: Mye grøfta, og nydyrking foregår.

Diverse: Myra ligger sør for Løypmotjern. Løypmotjern er et fint utvikla våtmarksområde med bl.a. rød nøkkerose (jfr. Sæther 1981). Arnhaugmyra har ingen verdi p.g.a. store tekniske inngrep. Området er foreslått tatt med i våtmarksplanen for Nord-Trøndelag (Fylkesmannen i Nord-Trøndelag 1981).

Lokalitet 70. Vikna. Myr vest for Årlivatnet

Kbl. M711: 1624 I

UTM: PS 02,98-99

H o.h.: 20 m

Flybilde: 1261 G12-13

Areal: ca 300 daa

Oppsøkt: 26.7.80 T.Ø.O.

Verneverdi: (1b)-2

Figur: 24

Myrtype: Et variert myrområde der flere typer inngår. Svake atlantiske høgmyrpartier uten strukturer fins, de følger til stor grad topografien (dekker ca 10-15%). Små ombrotrofe partier med uregelmessige strukturer, der høljene dekker ca 80% og tuene ca 20%, i veksling med dråg og flatmyrelementer som ofte er tuedominerte. Hellende teppemyr dekker små areal. Sentralt på myra et stort minerotroft parti (dekker ca. 10%) dominert av gjøler med svake strenger. I nordøst et sammenhengende flatmyr/bakkemyrparti som dekker ca. 25 % av området.

Flora: Kystarter som inngår: Erica tetralix, Myrica gale (dels dominerende på fattigmyrene), Narthecium ossifragum (dekker store areal), Carex flacca (vanlig på rikmyr).

I rikmyrpartiet i nordøst fins rikmyrarter, bl.a. Dactylorhiza incarnata, Pyrola rotundifolia, Saussurea alpina, Selaginella, Thalictrum alpinum, Tofieldia, Triglochin palustre, Carex buxbaumii, C. capillaris, C. lepidocarpa, C. flava, Eriophorum latifolium, Fissidens adianthoides, Tomentypnum nitens.

På tuene er Sphagnum imbricatum og S. fuscum de viktigste torvmosene.

Vegetasjon: Tuevegetasjonen ombrotroft er dominert av Calluna vulgaris og Eriophorum vaginatum i feltsjiktet, mens Cladonia-arter, Racomitrium lanuginosum dekker mest i bunnen. Empetrum nigrum, Rubus chamaemorus og Sphagnum-arter dekker mindre areal. I gjølene er det store areal hvor Carex limosa totalt dominerer. Sphagnum lindbergii er her vanlig.

Rikmyrene er stedvis dominert av Phragmites og Carex lasiocarpa. I bunnen dominerer Campylium mens Drepanocladus revolvens, Scorpidium og andre brunmoser dekker mindre areal.

Scirpus hudsonianus er ofte dominant.

Inngrep: Skigard i vest, noe torvskjæring mot vegen. Torvskjæring i sør (torvhus). I nordvest noe grøfta - granplanting. Vinterveg (utydelig) langs myra i vest.

Diverse: Området bør vernes sammen med lok. 71. Lokalitet 70 er en av de mest varierte områdene på Vikna, og den gis høgere verneverdi enn lok. 71 og 72.

Fig. 23. Lokaltet 68. Rangledalen, Meråker/Tydal. Utsnitt av kbl. 1721 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

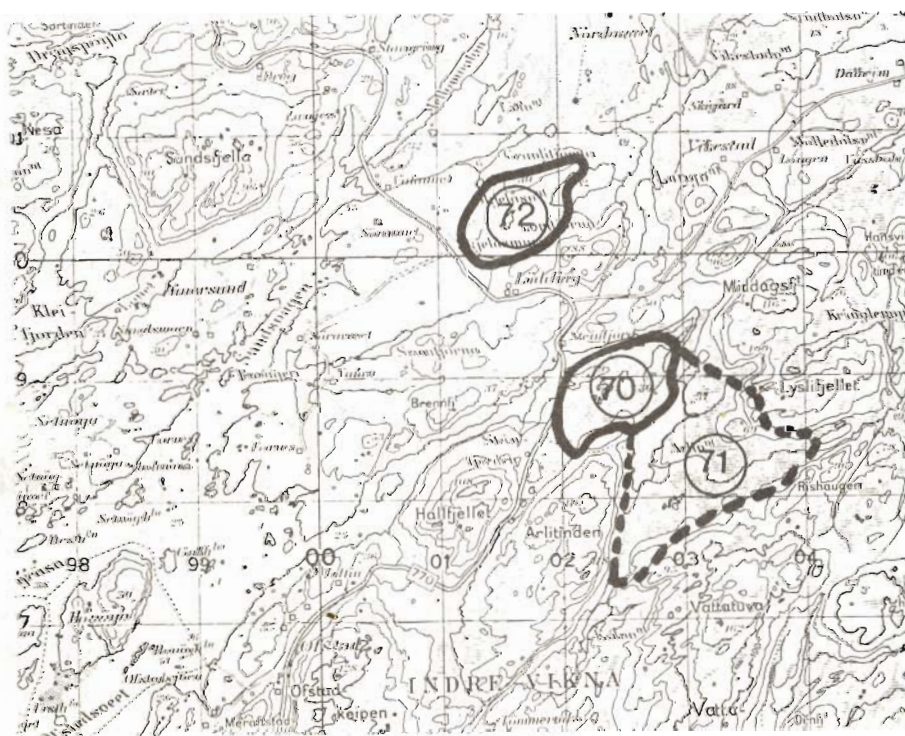

Fig. 24. Lokalitetene 70, myr vest for Arlivatnet med verneforslag; 71, myrene øst for Arlivatnet, verneforslag og 72, Skjelåsmyra, verneforslag, Vikna. Utsnitt fra kbl. 1624 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 71. Vikna. Myr øst for Årlivatnet

Kbl. M711: 1624 I UTM: PS 02-03,97-98 H o.h.: 20 m
Flybilde: 1261 G12-13 Areal: ca 450 daa Oppsøkt: 27.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 2 Figur: 24, bilde F

Myrtype: Et variert myrområde, gjennomskåret av bekk, hvor flere typer inngår. Store tuedominerte minerotrofe myrflater dominerer, dels flate, dels med svak helling. Disse partiene fins i veksling med ombrotrofe tuedominerte partier - overgangstyper mellom plan nedbørsmyr (svakt hellende) og hellende teppemyr. Ensidig hellende (eksentrisk) planmyr fins, (ca 15 daa) hvor tuene dekker ca 20%, høljerne ca 80%. Nederst går det ombrotrofe parti over i minerotrof strengmyr og store minerotrofe gjølparter.

Flora: Mange kystarter fins: Erica, Myrica, Narthecium, Carex hostiana, C. pulicaris, Sphagnum imbricatum. Følgende rikmyrarter inngår: Bartsia alpina, Selaginella, Tofieldia pusilla, Triglochin palustre, Eriophorum latifolium, Ctendium molluscum.

Vegetasjon: Myrica gale er en delvis dominerende art på de fattige myrflatene. Stedvis inngår mye Eriophorum angustifolium, Carex lasiocarpa og Narthecium. I bunnen domineres tuene av Racomitrium lanuginosum og Cladonia spp.

De ombrotrofe partiene er dominert av Eriophorum vaginatum, Calluna dekker noe mindre.

Empetrum sp. og Erica tetralix er vanlige arter. I bunnen dominerer Cladonia spp., mens Racomitrium lanuginosum dekker nest mest. Sphagnum fuscum, S. rubellum er mer spredt.

I øvre del av myra fins rike Eriophorum latifolium sig. Carex lasiocarpa-dråg er vanlig. Langs gjølene fins Carex limosa/Menyanthes-samfunn. I bunnen fins her mye Sphagnum papillosum, S. cuspidatum, S. majus, S. cfr. annulatum. Sphagnum lindbergii dominerer disse mykmattesamfunnene.

Inngrep: Ingen inngrep av betydning.

Diverse: Myra må sees i sammenheng med området vest for Årlivatnet (lok. 70) og helst vernes sammen med denne.

Lokalitet 72. Vikna. Skjelåsmyra

Kbl. M711: 1624 I UTM: PT 01,00 H o.h.: 15 m
Flybilde: 1261 F13-14 Areal: 160 daa Oppsøkt: 27.7.80 T.Ø.O
Verneverdi: (2)-3 Figur: 24

Myrtype: Relativt store, svakt hvelva; atlantiske høgmyrer, uten strukturer (dekker ca. 30%) i veksling med tuedominerte flatmyrer. Mye berg i dagen. Et tjern og avgrensa løsbunnpartier fins, med fine mykmatter i kantene.

Flora: Vestlige arter: Erica, Narthecium. Sphagnum fuscum er ofte viktigste tueart. S. imbricatum ble ikke registrert. Betula nana er stedvis dominant. Intermediær vegetasjon med Tofieldia.

Vegetasjon: Flatmyrpartier domineres av Myrica, Carex lasiocarpa, C. rostrata, Menyanthes og Erica. Mattevegetasjon rundt løsbunnpartiene er preget av: Menyanthes/Carex limosa-vegetasjon i feltsjiktet. I bunn dominerer Sphagnum pulchrum, mens S. magellanicum, S. papillosum og S. rubellum er og vanlige arter.

Ombrotroft dominerer Eriophorum vaginatum, mens Calluna dekker nest mest. Rubus chamaemorus, Empetrum sp., Scirpus caespitosus og vanlige arter. Bunn-sjiktet er ofte dårlig p.g.a. tett feltsjikt. Sphagnum dominerer (S. rubellum, S. magellanicum, S. fuscum). Racomitrium lanuginosum og Cladonia-arter er spredt. Pleurozium er vanlig.

Inngrep: Mye grøfting i vest.

Diverse: Skjelåsmyra har klart større område med mer markerte atlantiske høgmyrer uten strukturer enn myrene ved Årlivatn (lok. 70). Likevel vurderes lok. 70 å ha høgere verneverdi først og fremst p.g.a. mindre omfattende inngrep. Lokalitet 70 er dessuten mer variert enn lok. 72.

Lokalitet 73. Vikna. Borgan, Sandstad

Kbl. M711: 1624 I UTM: NT 88-89,06-07 H o.h.: 0-10 m
Flybilde: 1261 C12-13 Areal: 30 daa Oppsøkt: 28.7.80 T.Ø.O
Verneverdi: 5 Figur: 27

Myrtype: Små myrpartier bestående av overgangstyper mellom hellende teppe-myrr, og plan nedbørsmyr. Mot Vollalonet fin strandeng/flatmyr.

Flora: Ophioglossum vulgatum fins øst for Vollalonet. Vestlige arter fins: Erica tetralix, Narthecium, Myrica, Carex flacca, C. pulicaris, Sphagnum imbricatum.

Mange rikmyrarter fins ved Vollalonet: Carex cappilaris, C. diandra, C. appropinquata, Triglochin palustre, Parnassia palustris.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon er dominert av Eriophorum vaginatum og Calluna, Racomitrium lanuginosum og Cladonia spp.

Inngrep: Mye torvskjæring på de ombrotrofe partiene.

Diverse: Området er en del av landskapsvernområdet. Små myrer med store inngrep (torvskjæring) og sterkt kulturpåvirket gjennom beite.

Lokalitet 74. Vikna. Borgan. Myr øst for Svanflog

Kbl. M711: 1624 I

UTM: NT 90-91,06-07

H o.h.: 5-10 m

Flybilde: 1261 D15-16

Areal: Ca. 75 daa

Oppsøkt: 28.7.80 T.Ø.O.

Verneverdi: 5

Figur: 27

Myrtype: Kupert landskap med små ombrotrofe, tuedominerende parti. Flatmyrer fins.

Flora: Cladonia stellaris fins på fastmark i kanten av myr. Vestlige arter er til stede: Erica tetralix, Myrica, Narthecium.

Vegetasjon: Nedbørsmyrene er dominert av Calluna og Eriophorum vaginatum.

Empetrum sp. og Rubus chamaemorus dekker mindre areal. Erica tetralix er spredt. Eriophorum angustifolium og Carex rostrata inngår også.

Narthecium er vanligste art i fattigmyrvegetasjonen. I bunnen dominerer Racomitrium lanuginosum mens Cladonia spp. dekker nest mest. Sphagnum-arter er sjeldne (S. magellanicum, S. rubellum).

Carex lasiocarpa-flatmyr/sump fins med Carex limosa og Menyanthes. Rikmyrpartier fins spredt.

Inngrep: Det er foretatt mye torvskjæring i området og mye grøfter fins. Myra blir beita.

Lokalitet 75. Vikna. Kalvøya

Kbl. M711: 1624 I

UTM: NT 86-87,06-07

H o.h.: 0-20 m

Flybilde: 1261 C11-12

Areal: Ca. 300 daa

Oppsøkt: 29.7.80 T.Ø.O.

Verneverdi: (1b)-2

Figur: 27

Myrtype: Et variert myrlandskap. I sør flatmyrpartier med mattevegetasjon i smale forsenkninger i veksling med berggrygger. På de store sentrale flatene inngår store terrengdekkende teppemyrpartier (dekker 25% av området). Tuevegetasjon dominerer og få "høljer" fins. Her inngår også tuepregete flatmyrer. Mange løsbunnpartier, gjøler og tjern fins. Høgstarr-sump inngår.

Flora: En del kystarter inngår: Narthecium, Erica tetralix, Carex flacca, C. pulicaris, C. hostiana. Myrica og Sphagnum imbricatum ble ikke registrert.

Cladonia stellaris er ganske vanlig på tuene. Arctostaphylos alpina inngår ombrotroft.

Flere rikmyrarter inngår: Dactylorhiza incarnata, Listera ovata, Parnassia palustris, Platanthera bifolia, Saussurea alpina, Saxifraga aizoides, S. oppositifolia, Selaginella, Thalictrum alpinum, Triglochin palustre, Carex appropinquata, C. capillaris, C. diandra, C. flava, C. lepidocarpa, C. cfr. oederi, Eriophorum latifolium, Scirpus quinqueflorus.

Vegetasjon: Flatmyrpartiene i sør er dominert av rik vegetasjon der Campylium stellatum og andre brunmoser dominerer i bunnen.

Carex limosa/Menyanthes-samfunn preger ofte de våteste fattigmyrpartiene. Calluna og Eriophorum vaginatum dominerer tuene ombrotroft. Rubus chamaemorus, Empetrum sp. er vanlig, mens Vaccinium-arter er stedvis vanlig. Erica tetralix er spredt til vanlig. Eriophorum angustifolium, Betula pubescens og B. nana fins spredt.

I bunnen dekker Cladonia spp. og Racomitrium lanuginosum størst areal. Sphagnum-arter er mer spredt: S. rubellum er vanligst, S. papillosum, S. nemoreum, S. fuscum dekker stedvis mye. Pleurozium er stedvis vanlig.

Inngrep: Ingen tekniske inngrep. Myrene og heiene er tidligere brent (opplysning fra lokalbefolkningen).

Diverse: Myrområdet ligger i det naturfreda området. Isolert vurdert har myrene forholdsvis høy verneverdi.

Lokalitet 76. Vikna. Sørvest for Trollskardfjellet

Kbl. M711: 1624 I

UTM: NT 89-90,01-02

H o.h.: 10 m

Flybilde: 1261 D13-14

Areal: 175 daa

Oppsøkt: 30.7.80 T.Ø.O.

Verneverdi: 2

Figur: 25 og 27

Myrtype: Et variert myrområde bestående av flere typer. 3 adskilte atlantiske høgmyrer, 2 i nordøst ligger tett sammen, adskilt av bekk.

Uten strukturer. De dekker ca. 20% av arealet.

Flatmyr (dels svakt hellende) dominerer området og dekker vel 60%. (Både mattedominert og tuedominert minerogen myr samt noe flommyr). Rikkilde fins. Hellende teppemyr og plane nedbørsmyrer uten regelmessige strukturer dekker mindre areal. Få høljer fins. Området er oppstykket av fastmarkskoller og bekker.

Flora: Vestlige arter: Myrica svært vanlig minerotroft, Erica, Narthecium ossifragum mest fattig, Succisa, Carex hostiana, C. pulicaria (rikt), Sphagnum imbricatum, Iris pseudacorus fins i en bekk. Noen rikmyrarter fins: Selaginella, Triglochin palustre, Eriophorum latifolium, Campylium stellatum, Drepanocladus revolvens, Scorpidium scorpioides.

Vegetasjon: På de atlantiske høgmyrene dominerer Eriophorum vaginatum og Calluna. Empetrum sp. og Rubus chamaemorus er svært vanlig. Erica tetralix og Scirpus caespitosus dekker noe mindre. I bunnen er Cladonia spp. vanligst mens Sphagnum-arter dekker nest mest (S. fuscum- vanlig, S. rubellum, S. imbricatum - spredt til vanlig).

Ombrotrofe partier fins der Sphagna dekker mest i bunnen - ofte er da S. magellanicum vanligst. Rike "latifolium"-myrer fins. De dekker ca. 10-15% av flatmyrene. Carex lasiocarpa-flatmyrer fins - tenderer til flommyr da bunnsjiktet dels mangler, mye strø.

Inngrep: Myra i nordvest er dels grøfta. Noe torvskjæring i sørvest.

Diverse: Myra ligger i vakre omgivelser inne i "gryta" ved Trollskardfjellet - et treffende navn. De uberørte høgmyrene i nordøst er de best utvikla av denne typen som en kjenner fra Vikna. Lokaliteten vurderes å ha høgere verneverdi enn lok. 77 som representerer myr av samme type (og som kan være et vernealternativ).

Fig. 25. Lokalitetene 76, myrer sørvest for Trollskarfjellet og 77, myr ved Trontjørna, Vikna. Utsnitt av kbl. 1624 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

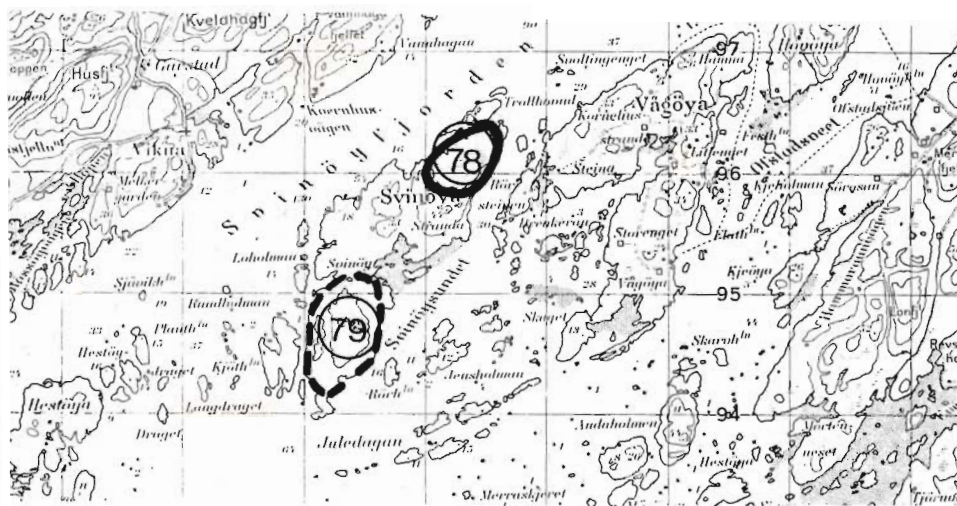

Fig. 26. Lokalitetene 78, myrer nord på Svinøya, verneforslag og 79, myrer sør på Svinøya, avgrenset med stiplet strek, Vikna. Utsnitt av kbl. 1624 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 77. Vikna. Myr ved Trontjørna

Kbl. M711: 1624 I

UTM: NS 87,96

H o.h.: 15 m

Flybilde: 1261 D11-12

Areal Ca. 75 daa

Oppsøkt: 30.7.80 T.Ø.O.

Verneverdi: 2(-3)

Figur: 25

Myrtype: Området består av ei ca. 15 daa stor svakt hvelva atlantisk høgmyr med uregelmessige strukturer (40% tue, ca. 30 cm høge, 60% høljer, klar tuedominans på det høyeste nivået) og 1-2 små, svakt utvikla høgmyrer uten eller med svake strukturer. Disse er i veksling med og adskilt av dråg (ofte tuepreg). Flatmyrpartier dekker ca. 30% av myra, der mykmatte- og løsbunnpartier inngår. Overgangstyper av hellende teppemyr og plane nedbørsmyrer dekker nesten halvparten av myra.

Flora: Vestlige arter: Erica tetralix, Myrica, Narthecium, Succisa, Sphagnum imbricatum. Siphula ceratites inngår i kanten. Noen rike moser inngår: Campylium stellatum, Drepanocladus revolvens.

Vegetasjon: De atlantiske høgmyrene domineres på tuene av Eriophorum vaginatum, Empetrum sp. og Calluna. Erica tetralix, Rubus chamaemorus, Betula nana er spredt. Eriophorum angustifolium fins. I bunnen dekker Cladonia spp. mest, Racomitrium lanuginosum nest mest, mens Sphagna er mer spredt (S. imbricatum, S. rubellum, S. fuscum). Høljene domineres av Scirpus caespitosus. Eriophorum angustifolium er ofte vanlig. Calluna, Rubus chamaemorus og Eriophorum vaginatum fins. I bunnen dekker Sphagnum tenellum mest. S. papillosum, S. magellanicum, S. compactum, Cladonia spp. er også vanlige arter. Flere tuedominerte fattige dråg/flatmyrer fins der Myrica er svært vanlig. Carex rostrata dominerer de fleste flatmyrpartier. Phragmites-parti fins.

Langs vatnet i nord fins små rike partier og flekkvis inngår løsbunnparti med Menyanthes-dominans.

Inngrep: Gjerde i vest skjærer over myra.

Lokalitet 78. Vikna. Svinøya i nord

Kbl. M711: 1624 I

UTM: NS 94-95,94-96

H.o.h.: 10-20 m

Flybilde: 1261 F10-11

Areal: Ca. 110 daa

Oppsøkt: 31.7.80 T.Ø.O.

Verneverdi: 1b-(2)

Figur: 26

Myrtype: Myrkomplekset som sentralt består av ei flat - svakt hvelva nedbørsmyr (atlantisk høgmyr dekker 40% av komplekset med uregelmessige strukturer der tuene (ca. 20 m høge) dekker 50% og høljene (3-4 m² store) dekker 50%. Noe løsbunn fins. Den sentrale nedbørsmyra er omgitt av flatmyr (dekker 40%) som fungerer som "lagg". Øyblendingsmyr dekker ca. 15%. Noe svak bakkemyr fins i nord og området er ellers omgitt av hellende teppemyr og fukthei.

Flora: Vestlige arter: Erica, Narthecium (disse ble ikke observert ute på nedbørsmyra!), Sphagnum imbricatum. Myrica gale ble ikke registrert.

Sphagnum subnitens fins ombrotroft.

Noen rikmyrarter ble observert: Selaginella, Thalictrum alpinum, Triglochin palustre, Carex capillaris, C. diandra, C. dioica, Scirpus quinqueflorus, Campylium stellatum, Drepanocladus revolvens.

Vegetasjon: Calluna, Empetrum sp., Eriophorum vaginatum og Rubus chamaemorus dominerer feltsjiktet på tuene på nedbørsmyra. I bunn dominerer Cladonia-arter og Racomitrium lanuginosum, Sphagnum-arter er mer spredt.. Sphagnum rubellum (vanligst), S. fuscum, S. imbricatum, S. magellanicum. Dicranum-arter og Aulacomnium palustre fins mer spredt. Høljene er totalt dominert av Scirpus caespitosus. Eriophorum vaginatum og Rubus chamaemorus fins spredt. I bunnen er Sphagnum lindbergii vanligst i fuktige partier, ellers dominerer S. tenellum.

Laggen er ofte totalt dominert av Carex rostrata. Fattigmyr dekker klart mest, men små areal med rikmyr fins (særlig i nordøst).

På øyblendingsmyra dominerer Racomitrium lanuginosum tuene, mens Carex limosa, Sphagnum lindbergii, S. cuspidatum er svært vanlig i mykmattene her.

Inngrep: Strømledning går over myra. Gammel gjenvokst grøft fra lite ut-tappa tjern fins i nord. Disse inngrepene har liten betydning for myra.

Diverse: Lokaliteten har vært forskånet for torvskjæring (jfr. lok. 79).

Lokalitet 79. Vikna. Svinøya i sør

Kbl. M711: 1624 I UTM: NS 94,94 H o.h.: 10-40 m
Flybilde: 1261 F10-11 Areal: 100 daa Oppsøkt: 31.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 2c Figur: 26

Myrtype: Terrengdekkende myr som dekker en topp (haugmyr). Låge tuer dominerer klart, noen små høljer fins. Noe erosjon mot nord. Ombrotrof vegetasjon i sterkt hellende terreng.

Flora/vegetasjon: Tuene domineres av Eriophorum vaginatum, Scirpus caespitosus, Empetrum sp. Calluna og Rubus chamaemorus. I bunnen er Cladonia spp. klart vanligst. Noe Sphagna fins (S. fuscum, S. rubellum), Racomitrium lanuginosum er mer spredt. Forsenkningene domineres av Scirpus caespitosus og Sphagnum tenellum.

Inngrep: På toppen er det foretatt mye torvskjæring og myra er her erodert ned til berget.

Diverse: Området ville utvilsomt ha høg prioritet om det ikke hadde vært så kraftig påvirket av torvskjæring. Likevel har lokaliteten den best utvikla terrengdekkende myra en kjenner i Vikna. Oppsøkt kort tid. Eventuelt vern av lokaliteten bør sees i sammenheng med vern av lok. 78 som ligger nord på øya.

Lokalitet 80. Vikna. Bøsseløya

Kbl. M711: 1624 I UTM: NT 84-85,07-08 H o.h.: 0-10 m
Flybilde: 1261 C11-12 Areal: 40 daa Oppsøkt: 1.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 3 Figur: 27

Myrtype: Små myrer med ombrotrofe partier i veksling med små tjern, heisamfunn og bjørkekratt. Fine minerotrofe mykmattepartier.

Flora: Interessant at Sphagnum obtusum er klart viktigste bunnart i flere fattige mykmattepartier. S. fuscum er vanlig på tuene (S. imbricatum ble ikke funnet!). Flere rikmyrarter inngår: Listera ovata, Parnassia palustris, Platanthera bifolia, Selaginella, Carex capillaris, C. flacca, C. pulicaris, Eriophorum latifolium.

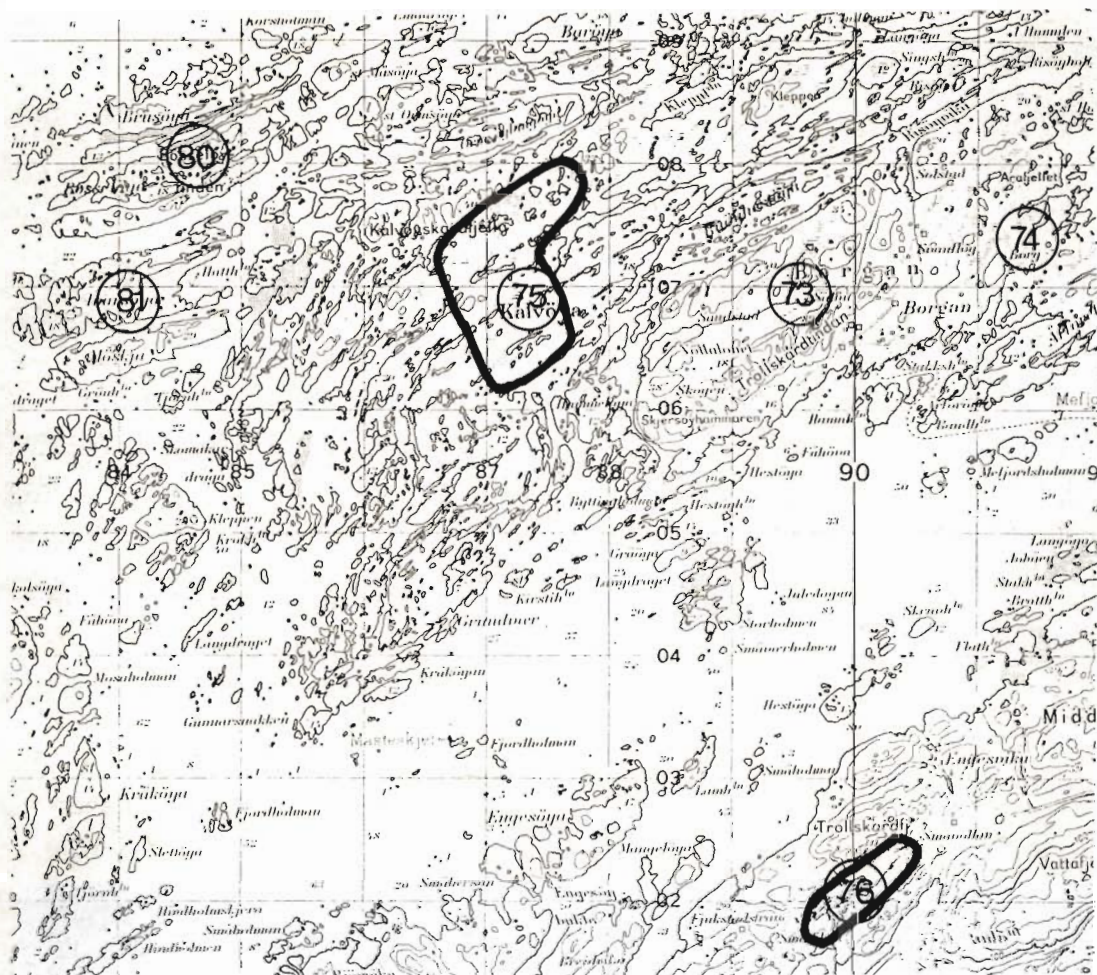

Fig. 27. Lokalitene 73, Borgan, Sandstad; 74, myr øst for Svanflor, Borgan; 75, myrer på Kalvøya (innafor freda område); 76, myrene sørvest for Trollskardfjellet; 80, Bøsseløya (innafor freda område) og 81, Ivanøya (innafor freda område). Vikna. Utsnitt av kbl. 1624 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

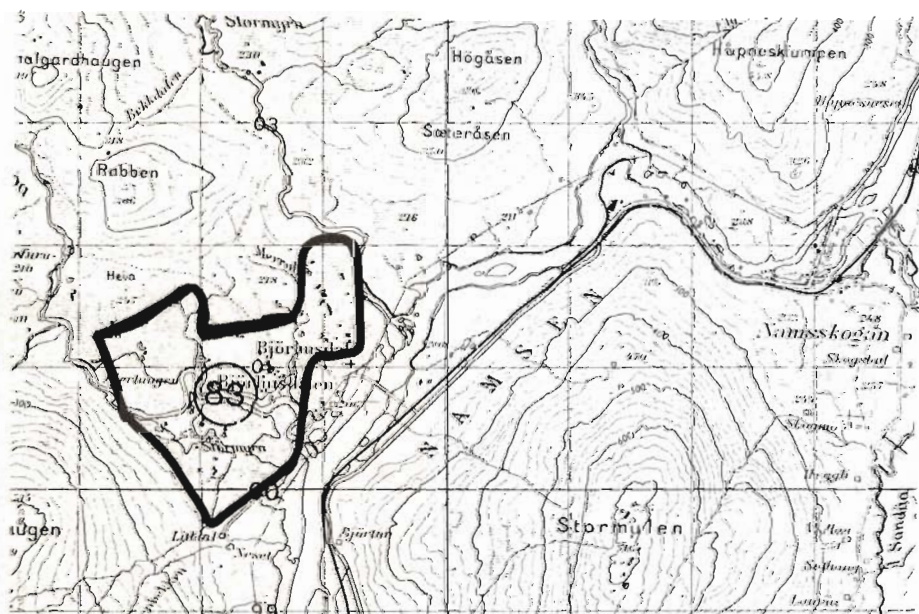

Fig. 28. Lokalitet 83. Myrer ved Bjørhusdal, verneforslag. Namskog. Utsnitt av kbl. 1824 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Vegetasjon: Tuevegetasjonen er dominert av Eriophorum vaginatum, Calluna og Empetrum sp. Rubus chamaemorus og Arctostaphylos alpina er vanlige arter. Betula nana fins. I bunnen dominerer Cladonia-arter. Sphagna dekker mindre areal, (S. rubellum, S. fuscum). Pleurozium og Rhytidiadelphus loreus fins. Rike flekker fins.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: Området ligger innenfor naturreservatet.

Lokalitet 81. Vikna. Ivarsøya

Kbl. M711: 1624 I

UTM: NT 83-84,06-07

H o.h.: 10 m

Flybilde: 1261 C11-12

Areal: 50 daa

Oppsøkt: 1.8.80 T.Ø.O.

Verneverdi: 3

Figur: 27

Myrtype: Fine terrengdekkende myrer, der en rygg dekt av myr dominerer. Flatmyr fins.

Flora: Iris pseudacorus står ved tjern.

Vegetasjon: Eriophorum vaginatum og Empetrum sp. dominerer på ei lita terrengdekkende myr.

Calluna, Rubus chamaemorus, Vaccinium uliginosum er og vanlige arter. Feltsjiktet er tett slik at bunnsjiktet er dårlig: Cladonia-arter, Sphagnum rubellum, Pleurozium schreberi. Noe rikt fins.

Diverse: Området ligger i naturreservatet og bare små deler ble oppsøkt.

Lokalitet 82. Stjørdal. Myr øst for Sunndal

Kbl. M711: 1721 IV

UTM: PR 17,29-30

H o.h.: 300 m

Flybilde: 1400 C20-21

Areal: 100 daa

Oppsøkt: 27.8.69 A.M.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr og bakkemyr (med helling til ca. 10^g) dominerer. Planmyr med tue og hølje, kanthøgmyr mot kantene. Strengmyr med strenger i veksling med løsbunn. Dessuten fins parti med markerte ombrotrofe tuer på minerotrof myr (blandingsmyr).

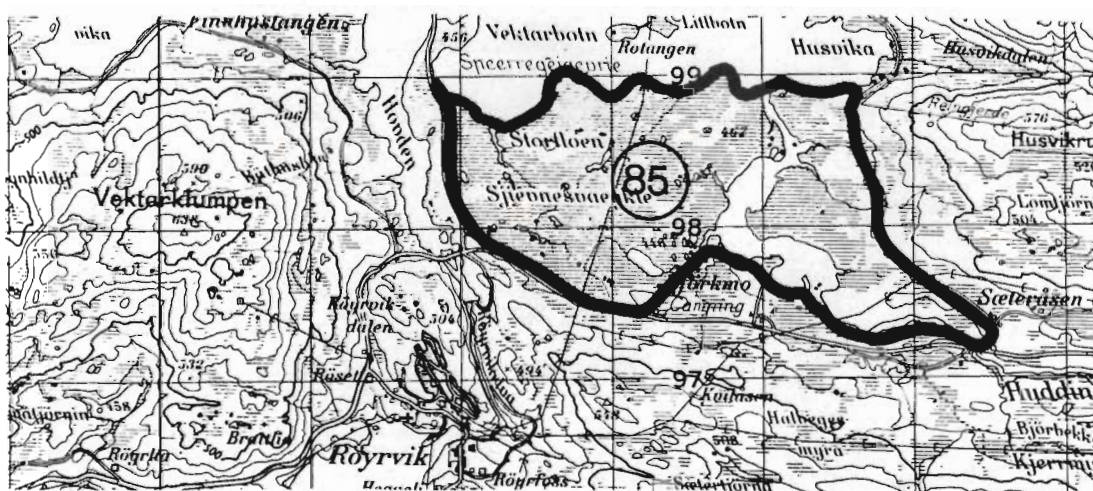
Flora: Hammarbya fins i rike sig på bakkemyr. Rhynchospora alba, Narthecium, og Sphagnum pulchrum er vanlige. Rikmyrarter inngår.

Flora: Rikmyr med Carex flava, C. dioica, Hierochloe odorata, Bartsia alpina, Thalictrum alpinum.

Vegetasjon: Fastmattesamfunn dominerer, dels rikt (lok. a). Ombrotrof tuevegetasjon dekker lite, og domineres i bunnen av Sphagnum fuscum, mens Racomitrium lanuginosum inngår.

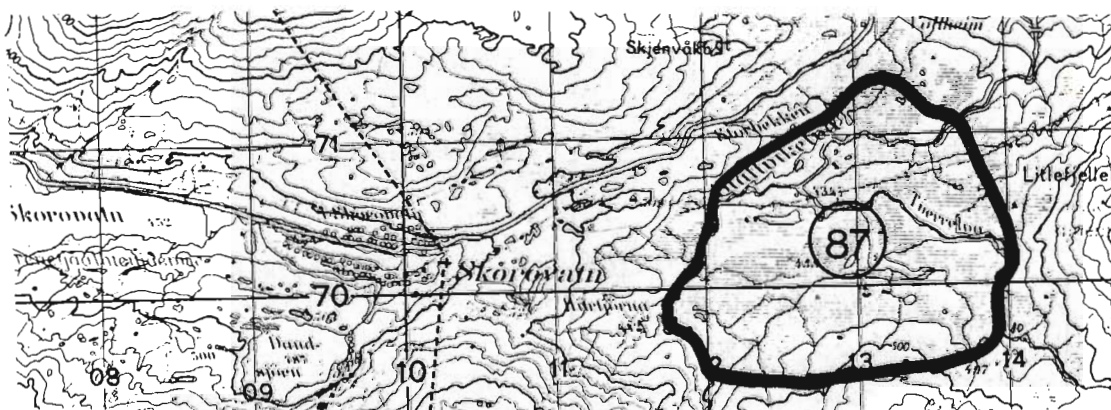
Diverse: Lok a. 600 daa. Bakkemyr dominerer, med store flatmyrer ved Spunstjønna. Rik vegetasjon dominerer. Riksvegen krysser i kanten av myra på forhøyning med sig til myrene. Rikt fugleliv ved Spunstjønna (opplysning: A. Tingstad).

Lok. b. 800 daa. Vekslenne flatmyr og bakkemyr. Rikkilde gir flekker av rikmyr, ellers fattig fastmattevegetasjon. Veg og grustak reduserer verneverdien.

Figur 29. Lokalitet 85. Storfloren v/Vekteren med verneforslag. Namskogan Utsnitt av kbl. 1924 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 30. Lokalitet 87. Myrer ved Stallvikelva - Tverrelva med verneforslag. Røyrvik. Utsnitt av kbl. 1824 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 85. Røyrvik. Storfloen

Kbl. M711: 1924 IV UTM: VM 32-33,97-98 H o.h.: 445-460 m
Flybilde: 4080 C15-16 Areal: 2000 daa Oppsøkt: 20.8.80 M.S.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 29

Myrtype: Flatmyrer er vanligst. Bakkemyrer særlig i sør, helling 3-7^g. Små ombrotrofe partier (tue-fastmatte). Strengmyrer med løsbunn og gjøl i veksling med fastmatter. Minerotrofe gjøler og tjern er vanlige.

Flora: Scirpus hudsonianus dominerer rikmyra, ellers fins rikmyrarter som Bartsia og Thalictrum alpinum. Carex livida i fattigere løsbunn. Racomitrium stedvis dominant i tuer.

Vegetasjon: Fastmattesamfunn dominerer, vekslende fattig og rikt. Store areal med fattig løsbunn.

Inngrep: Kraftlinje (enstolpet) over myra. Grøft med synkekum ved Vektarbotn. Veg sør i myra. Vektarbotn er regulert, men vannstanden holdes konstant ved en terskel. Huddingselva forurenset fra Jåma gruver.

Diverse: Inngår i våtmarksplanen for Nord-Trøndelag. (Fylkesmannen i Nord-Trøndelag 1981).

Lokalitet 86. Røyrvik. Flatmyra

Kbl. M711: 1924 IV UTM: VM 22-23,88 H o.h.: 460 m
Flybilde: 4080 D11-12 Areal: 120 daa Oppsøkt: 21.8.80 M.S.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Bakkemyrer, uten strukturer, 8-10^g helling.

Flora: Vorren (1979) angir Carex hostiana, Dactylorhiza incarnata. Ellers inngår bl.a. Bartsia, Coeloglossum, Narthecium.

Vegetasjon: Rik vegetasjon dominerer.

Inngrep: Veg gjennom området. Stakkstenger vitner om at dette er gamle slåttemyrer.

Diverse: Nevnt hos Vorren (1979, myr nr. 107). Myrene øst for vegen ble oppsøkt kort tid, og bare små areal er vurdert. Det er aktuelt med reservat i området, men registreringene i 1980 gir ikke godt nok grunnlag for å avgrense et verneområde.

Lokalitet 87. Røyrvik. Myrer ved Stallvikelva-Tverrelva

Kbl. M711: 1824 II UTM: VM 12-13,69-71 H o.h.: 430-458 m
Flybilde: 3401 C18-19 Areal: 2500 daa Oppsøkt: 21.8.80 M.S.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 30

Myrtype: Bakkemyrer (3-5^g) og flatmyrer dominerer. Strengmyrer og terrengdekkende myrer inngår. Ombrotrofe partier mest som tue og fastmatte. Rik fukteng forekommer.

Flora: Rik/ekstremrikmyrarter inngår, bl.a. Bartsia, Carex hostiana, Dactylorhiza incarnata, Saxifraga aizoides, Thalictrum alpinum.

Vegetasjon: Fastmattesamfunn dominerer, mest fattig, mye rikt. I ombrotrof tuevegetasjon dominerer Sphagnum-arter, mens Pleurozium schreberi og Racomitrium lanuginosum er vanlige arter.

Inngrep: Kraftlinje over området (2 x 2 stolper). Veg nord i området. Grøfting i nordøst. Mange reingjerder.

Diverse: Sjelden å finne såpass fine terrengdekkende myrer så langt inn i landet. Variert myrlandskap med høg fredningsverdi. Områdene sør for elva er viktigst, men små rikmyrer nord for elva bør inkluderes.

Lokalitet 88. Høylandet. Stormyra, Teigmyra, Hundsåvatnet, myrer i Folldal

Kbl. M711: 1824 IV UTM: UM 76-78,86-88 H o.h.: 200-240 m
Flybilde: 4875 D17-18 Areal: 1200 daa Oppsøkt: 22.8.80 M.S.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Bakkemyrer (3-15^g) dominerer. Flatmyr er vanlig. Strengmyr. Små strengblandingsmyrer. Plane nedbørsmyrer er vanlige med tue og fastmatter. Minerotrofe gjøler/myrtjern.

Flora: Fattig flora, der Narthecium er svært vanlig. Parnassia og Tofieldia inngår.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon av fastmatte dominerer. Intermediær vegetasjon dekker små areal. Ombrotrof tuevegetasjon domineres av Racomitrium lanuginosum.

Inngrep: Veg/sti inn til området. Hytte ved Teigmyra.

Diverse: Myrrik dal med triviell flora og vegetasjon. Dalen er uberørt av tekniske inngrep. Knapt aktuelt å verne myrene isolert, men som "type-område" synes dalen aktuell.

Lokalitet 89. Høylandet. Flåttmyra

Kbl. M711: 1824 III UTM: UM 72,76 H o.h.: 65 m
Flybilde: 3401 B4-5 Areal: 200 daa Oppsøkt: 21.8.80 M.S.
Verneverdi: 3-(4)

Myrtype: Flatmyr dominerer, og i nordvest fins svak planmyr. Lita, svak bakkemyr i øst. Myrtjern og høgstarrsump.

Flora: Narthecium og Rhynchospora alba er vanlige.

Vegetasjon: Fastmatte av fattigmyr dominerer, dessuten fins mykmatte, løsbunn og høgstarrsump (med Phragmites). Ombrotrof fastmatte med små tuer. Intermediær vegetasjon fins i små areal.

Inngrep: Spor av torvtekt. Skogsveg øst for myra. Telefonlinje tangerer myra. Reingjerde.

Diverse: Inngår i våtmarksplanen for Nord-Trøndelag. (Fylkesmannen i Nord-Trøndelag 1981).

Lokalitet 90. Høylandet. Myr ved Øy

Kbl. M711:1824 III UTM: UM 73,82-83 H o.h.: 65 m
Flybilde: 3401 A4-5 Areal: 200 daa Oppsøkt: 21.8.80 M.S.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr og flommyr dominerer ved meandrerende elv ved utløpet i Øyvatnet. Planmyr inngår med tue og fastmatte og kantskog.

Flora: Dactylorhiza incarnata inngår, ellers stort sett triviell flora.

Vegetasjon: Fattigmyr mykmatte dominerer sammen med høgstarrsump. Intermediær mykmatte inngår. Dessuten fins fastmatte- og løsbunnsamfunn. Ombrotrof tue har mest Sphagnum fuscum.

Inngrep: Kraftledning og veg med grøft i sør.

Diverse: Inngår i våtmarksplanen for Nord-Trøndelag. (Fylkesmannen i Nord-Trøndelag 1981).

Lokalitet 91. Høylandet. Myrer på Hovdin og Kjølen

Kbl. M711: 1824 III UTM: UM 67-68,69-71 H o.h.: 140-250 m
Flybilde: 3190 C22-23 Areal: 1500 daa Oppsøkt: 22.8.80 M.S.
Verneverdi: 2 Figur: 44

Myrtype: Bakkemyrer (til 10^g helling) dominerer. Flatmyr er vanlig. Terrengdekkende myr (Kjølen). Plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer og kanthøgmyr. Svake strengmyrer med fastmattestrenger og mykmatte flarker.

Flora: Stor Narthecium-dominans i bakkemyrene. Myrica gale, Dactylorhiza incarnata.

Vegetasjon: Fattigmyr fastmatte dominerer. Små areal har intermediær vegetasjon. Ombrotrofe parti har tuevegetasjon (vanligst er Racomitrium lanuginosum) og fastmatte.

Inngrep: Veg nord for Lille Grønningen og sør for Sela. Grøfter omkring Sela. Flere hogstflater.

Diverse: Et stort og typisk myrlandskap. Området er aktuelt i vernesammenheng, og de sentrale delene omfatter Kjølen.

Lokalitet 92. Høylandet. Myr omkring Hevlan

Kbl. M711: 1724 II UTM: UM 65-66,75 H o.h.: 210-228 m
Flybilde: 3190 B21-22 Areal: 1000 daa Oppsøkt: 22.8.80 M.S.
Verneverdi: 4-(3)

Myrtype: Bakkemyrer (3-7^g) dominerer. Flatmyr og strengmyr (både løsbunn og små gjøler i flarkene) inngår. Små ombrotrofe parti som klassifiseres som planmyr, og som har likheter med terrengdekkende myr.

Flora: Narthecium-dominans over store areal.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer. Dessuten dekker løsbunn, mykmatte og ombrotrof tue og fastmatte små areal.

Inngrep: Ny veg med grøfter over Hevlan. Grustak. Kraftlinje.

Diverse: Inngrepene reduserer verneverdien, og lokalitet 91 som representerer de samme typene prioriteres.

Lokalitet 93. Overhalla. Risvikmyran

Kbl. M711: 1724 II UTM: UM 60-61,57-58 H o.h.: 40 m
Flybilde: 3190 E22-23 Areal: 600 daa Oppsøkt: 23.8.80 M.S.
Verneverdi: 1b-(2) Figur: 31 23.9.82 A.M.

Myrtype: To store myrkompleks adskilt av bekkedal. Begge kompleksene ligger på flate, svakt hellende terrasser og har kantskog mot fastmarkskanten. Begge kompleksene har flere elementsamlinger og det er vanskelig å karakterisere og skille disse. Fire eksentriske høgmyrer dekker 50% med dominans av fastmatte. Tuestrengene er regelmessige, men ikke høge. Sentralt på begge kompleksene er det høgere strenger og våte flarker, dels gjøler. Disse partiene klassifiseres som strengblandingsmyr. Dessuten fins små parti med planmyr.

Flora: Narthecium i ombrotrof vegetasjon. Rhynchospora alba, Luzula sylvatica i fuktskog ved myra. Myrica gale - dominans på de minerotrofe delene på vestre kompleks. Sphagnum pulchrum ombrotroft. S. imbricatum inngår.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene domineres av fastmatte og tue (der Racomitrium lanuginosum dominerer høge tuer), mens små areal har mykmatte. Løsbunnpartiene er minerotrofe.

Inngrep: Veg i nordøst, og i øst. Grøfter enkelte steder i kantene. Kraftlinje (to-stolpet) krysser myrene.

Diverse: Store myrområder like vest for lokaliteten er grøftet. Lokalitet 93 representerer viktig regional type som er sterkt utsatt for grøfting. Selv om myrene har noen inngrep, er de gitt høg prioritet i vernesammenheng.

Lokalitet 94. Fosnes. Stormomyran, Engesmomyran, Galtmyra

Kbl. M711: 1724 III UTM: PS 16-19,75 H o.h.: 35-50 m
Flybilde: 3190 B9-10 Areal: 750 daa Oppsøkt: 25.8.80 M.S.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Myrlandskap med mange myrkompleks innover et dalføre. Plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer og kantskog dominerer. Flatmyr er vanlig. Små bakkemyrer inngår ofte i tilknytning til drag. Flarkgjøler. Ombrotrof myr i helling og over svake rygger i terrenget.

Flora: Narthecium, Sphagnum imbricatum, Rhynchospora alba og Erica tetralix går inn i ombrotrof vegetasjon.

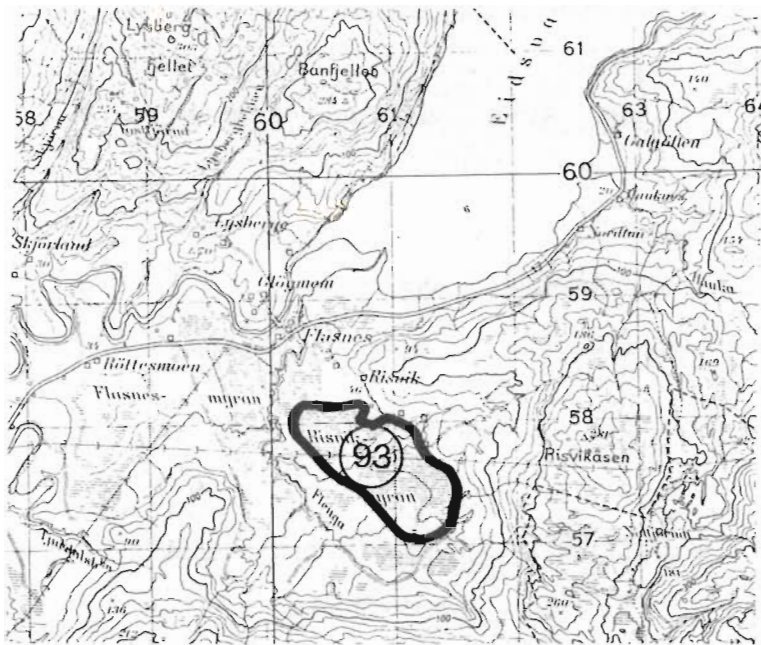

Fig. 31. Lokalitet 93. Risvikmyran med verneforalg. Overhalla. Utsnitt av kbl. 1724 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

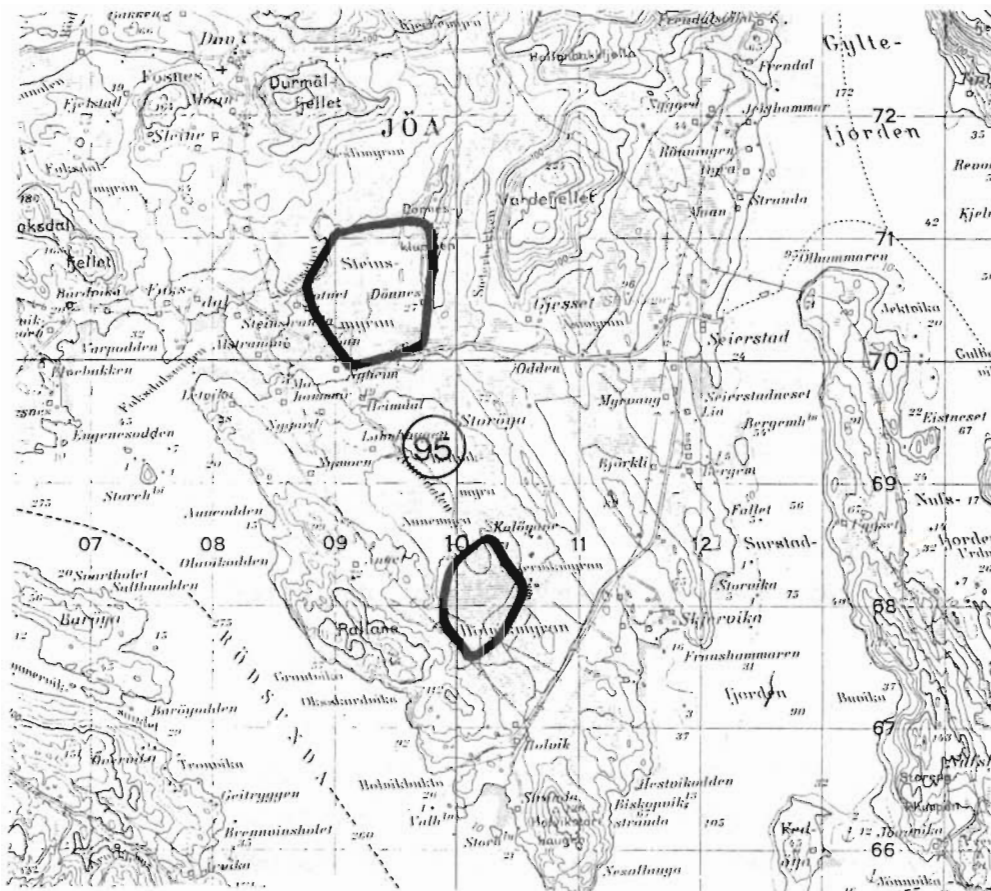

Fig. 32. Lokalitet 95. Holvikmyran m.fl. Verneforslag. Fosnes. Utsnitt av kbl. 1724 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon domineres av tue (med mest Pleurozium schreberi, Racomitrium lanuginosum) og fastmatte. Minerotrof myr med fattig vegetasjon, mest fastmatte, noe mykmatte og løsbunn.

Inngrep: Engesmomyran er sterkt grøfta. Traktorspor. Store hogstflater. Veg tangerer Galtmyra. Veg krysser Stormomyran.

Diverse: Inngrepene reduserer verneverdien. Myrene er nevnt hos Vorren (1979, som lok. 18,20,21).

Lokalitet 95. Fosnes. Holvikmyran, Aunemyra, Lettvikmyra, Steinsmyran

Kbl. M711: 1724 III

UTM: PS 09-10,68-70

H o.h.: 20-40 m

Flybilde: 3190 C8-9

Areal: 2500 daa

Oppsøkt: 25.8.80 M.S.

Verneverdi: 2(1b)

Figur: 32

Myrtype: Stort myrlandskap som tidligere stort sett har vært sammenhengende. Fastmarkskoller stikker opp som øyer. Hydrotopografisk komplisert med en rekke elementsamlinger. Små parti klassifiseres som atlantisk, asentrisk høgmyr, og disse har markert hvelving. Størstedelen av myra klassifiseres som planmyr, og det fins både elementsamlinger med regelmessige strukturer (eksentrisk planmyr), uregelmessige strukturer (ofte erosjon) og uten strukturer. Kantskog fins flere steder, og det fins overgangstyper mot ekte høgmyr. Dels fins parti der minerotrofe høljer dominerer og veksler med tuestrenger (strengblandingsmyr).

Flora: Carex livida, Erica tetralix, Rhynchospora alba, Sphagnum imbricatum, Myrica inngår. Iris pseudacorus i kanten av bekk. Molinia synes å gå ombrotroft. Narthecium går ombrotroft.

Vegetasjon: Størstedelen har ombrotrof vegetasjon, mesteparten i veksling mellom tue og fastmatte. I tuene dominerer Racomitrium lanuginosum, og Sphagnum fuscum og S. imbricatum inngår. I feltsjiktet er Erica tetralix vanlig både i tue og fastmatte. Fattigmyrene har trivielle samfunn.

Inngrep: Steinsmyra er uten inngrep. Forøvrig: Kanåler, grøfter, veg. Hogst i kanten. Spor av traktor. Store dyrkingsplaner.

Diverse: Det har stor interesse å få vernet et brukbart myrareal for å ivareta viktige regionale typer. Dessverre er mye grøftet, men i figuren er antydnet to areal som synes å være særlig aktuelle som verneområder. Vorren (1979, lok. 25) nevner lokaliteten.

Lokalitet 96. Namsos. Flymyra. Åsheim

Kbl. M711: 1724 III UTM: PS 07-08,62-63 H o.h.: 30-40 m
Flybilde: 3190 D10-11 Areal: 450 daa Oppsøkt: 24.8.80 M.S.
Verneverdi: 3-4

Myrtype: To myrkompleks adskilt av bekkedal. Det sørlige dekker ca 1/4. Plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer dominerer. Erosjon er utbredt. Kantskog inngår. I nord et parti med strengblandingsmyr.

Flora: Narthecium i ombrotrofe tuer. Erica tetralix, Rhynchospora alba, Sphagnum imbricatum (tuer).

Vegetasjon: Fastmatte og tue dominerer de ombrotrofe partiene. Racomitrium lanuginosum dominerer i tuene.

Inngrep: Sterkt grøfta nord for Langdalen. Traktorspor.

Lokalitet 97. Namsos. Flymyran

Kbl. M711: 1624 II UTM: PS 04-05,56-57 H o.h.: 100-110 m
Flybilde: 3190 E9-10 Areal: 600 daa Oppsøkt: 24.8.80 M.S.
Verneverdi: 2 Figur: 33

Myttype: Plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer. Store erosjonskompleks. Kantskog i vest og i sør. Mange flarkgjøler og høljegjøler.

Flora: Narthecium går ombrotroft. Sphagnum imbricatum og Erica tetralix inngår i tuer. Rhynchospora alba finnes. Sparganium angustifolium i flarkgjøl.

Vegetasjon: De ombrotrofe parti domineres av tue og fastmatte (vanskelig å skille). Racomitrium dominerer i tuene. Ombrotrof mykmatte og løsbunn fins, men dekker lite. Forsenkninger har ofte fattigmyrvegetasjon.

Inngrep: Dyrket areal i sørøst. Grøfter omkring dyrkamarka. Traktorveg til dyrkamarka.

Diverse: Denne lokalitet er aktuell i vernesammenheng og vurderes å ha høyere verneverdi enn lokalitet 96 som den ligner på.

Lokalitet 98. Grong. Stormyra

Kbl. M711: 1823 IV UTM: UM 78,45 H o.h.: 170-180 m
Flybilde: 3401 G7-8 Areal: 450 daa Oppsøkt: 28.8.80 M.S.
Verneverdi: 2

Myrtype: Ett myrkompleks splittet opp i mange elementsamlinger. Plan ombrotrof myr dekker mest, dessuten inngår flatmyr (ofte som dråg), strengblandingmyr (med gjøl), strengmyr (med mykmatte flarker). Kanthøgmyr og svake bakkemyrpartier i kanten.

Flora: Narthecium går ombrotroft. Rhynchospora alba fins.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer og fastmatter er vanligst. Tuevegetasjon har Racomitrium lanuginosum og Sphagnum fuscum som vanligste arter. Ellers inngår fattigmyr og en liten flekk intermediær vegetasjon.

Inngrep: Noen grøfter i nordøst. Traktorspor.

Lokalitet 99. Grong. Myr ved samløpet mellom Sandøla og Luru

Kbl. M711: 1823 IV UTM: UM 73-74,42-43 H o.h.: 100-120 m
Flybilde: 3401 H4-5 Areal: 400 daa Oppsøkt: 28.8.80 M.S.
Verneverdi: 3-(4)

Myrtype: Fire myrkompleks adskilt av fastmarksskog. Fine, små eksentriske planmyrer (tendenser mot eksentrisk høgmyr) med regelmessige strukturer, elementsamlingene adskilt av dråg. Høljegjøler fins (vanligvis med minerotrofe innslag). Bakkemyrelement i kanten.

Flora: Narthecium går ombrotroft. Rhynchospora alba fins.

Vegetasjon: Ombrotrof fastmatte er vanligst, dessuten mye tuevegetasjon (se ellers lok. 98).

Inngrep: Kraftlinje over myrene. En hel del grøfter. Store hogstflater.

Lokalitet 100. Grong. Storfloa og myrer ved Storåstjønna

Kbl. M711: 1823 I UTM: UM 97-98,48-49 H o.h.: 350-420 m
Flybilde: 3401 G14-15 Areal: 2000 daa Oppsøkt: 26.8.80 M.S.
Verneverdi: 2 Figur: 34

Myrtype: Myrlandskap som deles i to av Tverrelva. Bakkemyrer (med helling helt til 25^g) dominerer, men også betydelige areal har flatmyr og strengmyr (med løsbunn flarker). Terrengdekkende myr på stor morenehaug, ellers små

parti med ombrotrof myr, hovedsakelig tuedominert. Noe erosjon i tilknytning til ombrotrof myr.

Flora: Carex livida, Scheuchzeria palustris, Narthecium går ikke ombrotroft. Hierochloa odorata, Parnassia.

Vegetasjon: Fattigmyr fastmatte dominerer, ellers fins fattigmyrsamfunn av flere typer. Rik vegetasjon inngår i bakkemyr. Terrengdekkende myr har vekslende fastmatte og tue. I tuevegetasjon er Racomitrium lanuginosum og Sphagnum fuscum vanligst.

Inngrep: Endel hogst nord for området og ned til Sanddøla.

Diverse: Stort sett trivielle typer, men de terrengdekkende myrene og bakkemyrene (dels svært bratte) gjør området aktuelt i fredningssammenheng.

Lokalitet 101a, 101b. Snåsa. Øvre Lurudalen, Gressåmoen, Andorsjøen

Kbl. M711: 1823 I	UTM: UM, VM 98-03,30-36	H o.h.: 290-400 m
Flybilde: 3402 J14-15 K14-15	Areal: 3000 daa	Oppsøkt: 27.8.80 M.S.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Lok. 101 a. Flatmyrer dominerer. Store fine strengmyrer og strengblandingmyrer. Noen små bakkemyrer. Flarkgjøler og myrtjern er vanlige. Skogbevokst myr inngår.

Lok. 101b. Bakkemyr dominerer. Flatmyrer og strengmyrer er vanlige. Planmyr med tendens til terrengdekkende myr like øst for Andorsjøen. Flarkgjøler og myrtjern er vanlige.

Flora: Narthecium går ikke ombrotroft. Sphagnum subnitens er vanlig i fattigmyr. Racomitrium er vanlig tuedanner.

Vegetasjon: Minerotrof fastmatte er vanligst. Ombrotrof vegetasjon inngår i strengblandingmyrene ved Luru og planmyra ved Andorsjøen.

Inngrep: Store hogstflater langs Luru. Noen få grøfter langs Luru.

Diverse: Streng og strengblandingmyrene langs Luru og tendensene til terrengdekkende myr øst for Andorsjøen er viktigst i vernesammenheng.

Lok. 101a. 1400 daa. Omfatter myrer øverst i Lurudalen. UM,VM 98-01,35-36. H o.h.: 290 m

Lok. 101b. 1600 daa. Myrer øst for Andorsjøen. VM 00-02,29-31. H o.h.: 370-400 m.

Lokalitet 102. Steinkjer. Myrområde vest for Tømmeråsen, Aunvatna,
Myrslotjønna, Storbutjønna, Ystadtjønna

Kbl. M711: 1722 I, (1722 IV) UTM: PR 33-35,92-94 H o.h.: 310-360 m
Flybilde: 1998 B10-11 Areal: 5000 daa Oppsøkt: 29.8.80 M.S.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Store myrlandskap med myr i veksling med små fastmarkskoller, bekker, vann o.l. Bakkemyr (til 10⁹ helling) dominerer, dessuten mye flatmyr. Tre steder fins partier (på store flater) der ombrotrofe tuer veksler med eroderte minerotrofe parti (oftest løsbunn). I kanten av disse myrene fins ofte rene ombrotrofe parti som er tuedominert og klassifisert som planmyr (overgangstyper mot kanthøgmyr). Ombrotrofe parti som klassifiseres som planmyr har og likheter med svake terrengdekkende myrer. Svake strengmyrer med løsbunn og mykmatte flarker.

Flora: Narthecium dominerer, men går ikke ombrotroft. Siphula ceratites fins.

Vegetasjon: Trivielle fastmattesamfunn av fattigmyr dominerer. Små areal er intermediære. Ombrotrofe tuer har Racomitrium lanuginosum og Sphagnum fuscum som vanligste bunnsjiktarter.

Inngrep: Høgstflater i Tømmeråsen og nordøst for Henningvatn. Bilveg til Henningvatn og traktorspor fra Henningvatn til Storbutjønna.

Diverse: Trivielle typer, og lokalitet 103 som representerer samme typene vurderes å ha høyere verneverdi.

Lokalitet 103. Steinkjer/Verdal. Myrområde omkring Lauvvatnet,
Breivvatnet og Økstjønna

Kbl. M711: 1722 I UTM: PR 41-43,88-93 H o.h.: 390-440 m
Flybilde: 1998 B12-13 Areal: 3000 daa Oppsøkt: 29.8.80 M.S.
Verneverdi: 2(1b) Figur: 35

Myrtype: Stort myrlandskap i område med store moreneavsetninger (dels drumlines). Bakkemyr (til 15⁹) dominerer, dessuten mye flatmyr, små svake strengmyrer inngår. Terrengdekkende myr fins i fin utvikling på drumline nord for Breivvatnet. Øyblandingsmyr med ombrotrofe tuer og eroderte minerotrofe parti dekker små areal ved Lauvvatnet (dels har "øyene" strengform). Flarkgjøler inngår.

Flora: Narthecium ossifragum dominerer store areal, men går ikke ombrotroft.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, svært små areal har intermediær vegetasjon. Ombrotrof vegetasjon mest som tue og fastmatte. Sphagnum fuscum dominerer i tuene, men og Racomitrium lanuginosum er vanlig.

Inngrep: Hogstflater nord for Lauvvatnet. Veg til Tjuvholstua. Endel hytter omkring Lauvvatnet. Noen få hytter ved Breivatnet.

Diverse: Myrlandskapet representerer typiske utforminger av myrtyper, der fint utvikla terrengdekkende myr har størst interesse. Triviell flora og vegetasjon. Lokaliteten har høyere verneverdi enn lok. 102, og flybildestudier viser at det knapt fins finere myrlandskap av denne type i dette myrrike distriktet av fylket.

Lokalitet 104. Lierne, Myrer ved Gosen og Øystre Tverråa

Kbl. M711: 1823 I

UTM: VM 11-13,51-53

H o.h.: 400-500 m

Flybilde: 3401 F19-20

Areal: 2000 daa

Oppsøkt: 26.8.80 M.S.

Verneverdi: 3

Myrtype: Myrlandskap med fastmarkskoller og bekker. Bakkemyrer dominerer, og det fins flekker med helling over 20°. Flatmyr er vanlig. Små, svake strengmyrer inngår spredt. Små ombrotrofe tueparti fins, men dekker lite. Gjølør inngår.

Flora: Arctostaphylos alpina går inn i ombrotrofe tuer. Narthecium er vanlig og stedvis dominant.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, og det fins små areal med intermediær vegetasjon. Ombrotrof vegetasjon dekker lite, men fins som tue og fastmatte. Tuene har mest Racomitrium lanuginosum og Sphagnum fuscum.

Inngrep: Riksveg og småveger gjennom området. Noen få hus og hytter.

Diverse: Vorren (1979, lok. 109) nevner myrene innen lokaliteten. Trivielle typer.

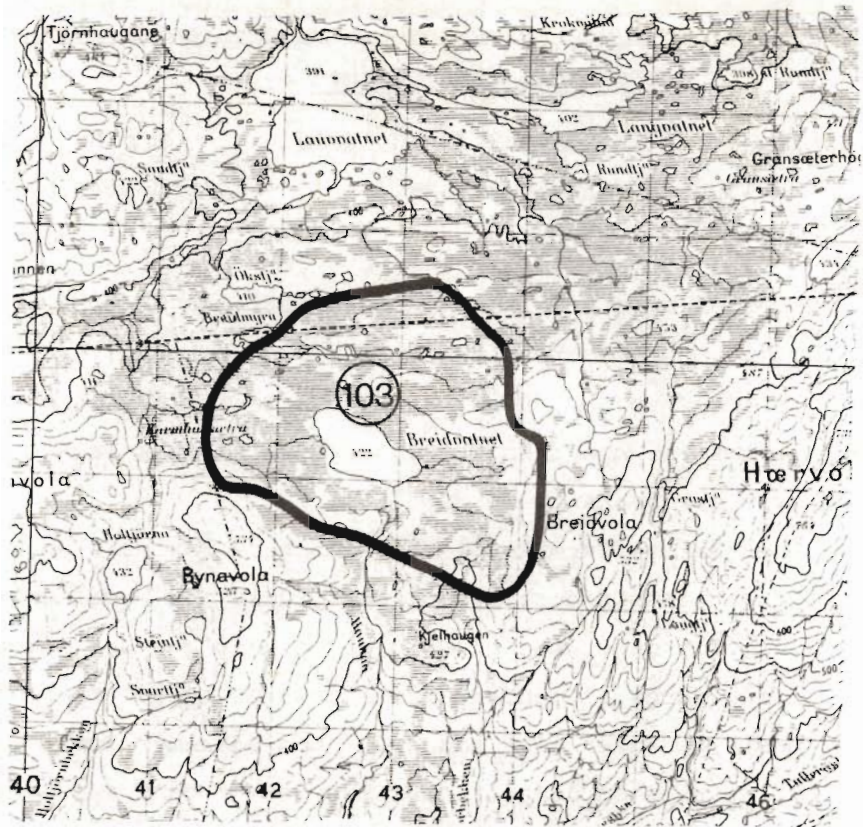

Fig. 35. Lokalitet 103, myrområdene omkring Lauvatnet, Breivatnet og Økstjønna i Steinkjer/Verdal. Det mest aktuelle området er avgrenset. Utsnitt av kbl. 1722 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

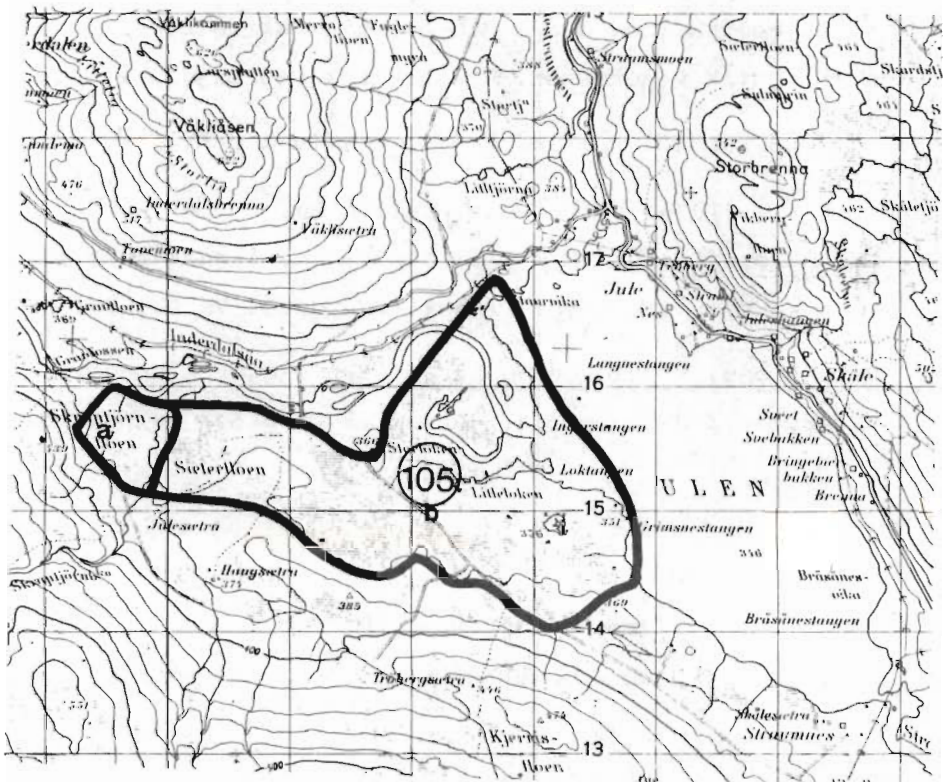

Fig. 36. Lokalitet 105a, Skrapptjørnfloen og 105b, Sæterfloen/Storfloen, med verneforslag. Liere. Utsnitt av kbl. 1923 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 105a, 105b. Lierne. Skraptjørnfloen, Sæterfloen, Storloken,
Litleloken, Ulen-deltaet

Kbl. M711: 1923 II UTM: VM 39-43,14-15 H o.h.: 350-360 m
Flybilde: 3800 K12-13 Areal: 3-4 km² Oppsøkt: 6.8.80 M.S.
Verneverdi: 1b Figur: 36, bilde F

Myrtype: Lok. a består av ett myrkompleks, der halvparten utgjøres av ei fin eksentrisk høgmyr. Det ombrotrofe partiet er klart hvelva, selv om oppbyggingen er relativt svak. Fine, regelmessige strukturer av tuestrenger og høljer (mest fastmatte, noe mykmatte og løsbunn). Svak lagg i øst, i vest grenser høgmyra mot svakt hellende flatmyr.

Lok. b består av flere kompleks adskilt av fastmark og bekker. De ombrotrofe partier er klassifisert som planmyr, dels med regelmessige strukturer (eksentrisk planmyr), dels uten strukturer og dels med uregelmessige strukturer. Det fins mange elementsamlinger av hver type. Flatmyr er den type som dekker mest, dessuten fins små areal med bakkemyr (til 7^g helling). Strengblandingsmyr fins innen lokaliteten, men dekker bare små areal.

Flora: Racomitrium lanuginosum som tuedanner er vanlig. Betula nana er vanlig i myrflatene. Carex livida i nordvest, C. elongata øst for myr a. Andre rikarter: Carex buxbaumii, Dactylorhiza incarnata, Utricularia intermedia finnes i rike mykmatter.

Vegetasjon: Variert vegetasjon, med store areal av ulike typer av ombrotrof, fattig, intermediær og rik vegetasjon. Ekstremrik vegetasjon fins.

Inngrep: Veger som på kartet. Litleloken er grøfta i øst.

Diverse: Nygård et al. (1976) beskriver lokaliteten.

105 a. Skraptjørnfloen. VM 39,15, 360 m o.h. ligger rett sør for Inderdalsåa omlag 3 km vest for Ulen. Areal: 270 daa. Verneverdi 1b.

105 b. Sæterfloen, Storloken og Litleloken ligger i og omkring Ulen-deltaet. VM 42,15, 350-360 m o.h. Areal: 2000 daa. Verneverdi 2.

Lokalitet 106. Lierne. Storfloen

Kbl. M711: 1923 II UTM: VM 45-46,09-10 H o.h. 380 m
Flybilde: 3800 L13-14 Areal: 600 daa Oppsøkt: 6.8.80 M.S.
Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Flatmyr og bakkemyr (til 6^g helling) dekker tilsammen halvparten. Planmyr (flere elementsamlinger, flere utforminger) er vanlige. Eksentrisk planmyr har fine regelmessige strukturer. Øyblandingsmyr inngår.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker omtrent halvparten, og fastmatte er vanligst, mens tue også dekker mye. Fattigmyrer domineres av fastmatte, og det fins mykmatte og løsbunn. Noe intermediær vegetasjon inngår. Sphagnum fuscum dominerer i bunnen i tuene.

Inngrep: Kraftlinje i nordøst. Hogst i sørvest.

Diverse: Trivielle typer.

Lokalitet 107. Lierne. Fjelløyfloan

Kbl. M711: 1923 II

UTM: VM 52-53,17

H o.h.: 520 m

Flybilde: 3800 K16

Areal: 1000 daa

Oppsøkt: 7.8.80 M.S.

Verneverdi: 3

Myrtype: Bakkemyr (3-8^g) dominerer. Flatmyr er vanlig. Plan nedbørsmyr og strengmyr inngår.

Flora/vegetasjon: Triviell flora og vegetasjon, med dominans av fastmatte fattigmyr. Ombrotrofe tuer domineres av Sphagnum fuscum. I fastmarkskant liten rikflekk med Carex buxbaumii.

Inngrep: Traktorspor. Tråkk. Veg sør for Kvernelva. Tidligere slåttemyrer og gamle setrer.

Diverse: Trivielle typer.

Lokalitet 108. Lierne. Myrområde øst for Sørli

Kbl. M711: 1923 II

VM 45-48,20-25

H o.h.: 560-640 m

Flybilde: 3800 J13-14

Areal: 9000 daa

Oppsøkt: 8.8.80 og

10.8.80 M.S.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Store myrlandskap med små fastmarkskoller og tjern. Bakkemyrer (3-7^g) dominerer. Flatmyrer er vanlige. Plan nedbørsmyr med småkuppert tuedominans (kantplanmyr). Små øyblandingsmyrer.

Flora: Narthecium forekommer. Også rikmyrarter inngår: Bartsia, Eriophorum latifolium, Saxifraga aizoides (ved elv). Pedicularis sceptrum-carolinum i elv nord for Gravtjørn.

Vegetasjon: Minerotrof, fattig fastmattevegetasjon dominerer myrlandskapet. Små areal med ombrotrof vegetasjon (vesentlig tue og fastmatte) forekommer.

Inngrep: Noen få setrer og hytter. Tråkk og traktorspor.

Diverse: Trivielle typer som dekker svært store areal i distriktet.

Lokalitet 109. Lierne. Storfloen og myrer ved Holmåsen

Kbl. M711: 1923 II+III

UTM: VM 37-39,20-22

H o.h.: 520-580 m

Flybilde: 3800 J10-11

Areal: 2000 daa

Oppsøkt: 9.8.80 M.S.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Stort myrlandskap. Bakkemyrer (3-15^g) dominerer. Flatmyr er vanlig. Små strengmyrer og øyblandingsmyrer. Plan nedbørsmyr som små tue-dominerte areal er ganske vanlig. Tendens til terrengdekkende myr ved Holmåsen (men klassifiseres som planmyr).

Flora: Carex buxbaumii, Dactylorhiza incarnata, Listera ovata, Scirpus hudsonianus.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer. Små areal har rikere vegetasjon, men til og med ekstremrikmyr inngår. Ombrotrof tuevegetasjon og fastmatte fins spredt.

Inngrep: Grøfter sørvest for Holmåsen.

Diverse: Stort sett trivielle typer, men rikmyrflekker skaper rikere flora. Aktuelt som verneområde, men alternative verneområder fins.

Lokalitet 110. Lierne. Gravfloen

Kbl. M711: 1923 II

UTM: VM 38-39,16

H o.h.: 369 m

Flybilde: 3800 K11

Areal: 100 daa

Oppsøkt: 11.8.80 M.S.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: To elementsamlinger av eksentrisk høgmyr som henger sammen og har regelmessige strukturer, bl.a. markerte gjøler. Fin lagg nord i myra.

Flora: Dominans av Cladonia stellaris i tuene.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dominerer, dessuten fins de øvrige typer. Minerotrof vegetasjon er intermediær (i laggen).

Inngrep: Kraftlinje over myra. Store hogstflater. Veger omkring myra.

Diverse: Lita fin myr med særlig regelmessige og markerte strukturer. Hogst ved myra har redusert verneverdien noe.

Lokalitet 111. Lierne. Myrer ved Berglia, Berglielva, Sæterfloen,
Lakavassfloen, Bukkerauva, myrer ved Knuttjønna

Kbl. M711: 1923 III UTM: VM 26-31,20-22 H o.h.: 390-410 m
Flybilde: 3800 J7-8 Areal: 3000 daa Oppsøkt: 11.8.80 M.S.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 37

Myrtype: Flatmyrer og bakkemyrer (3-5^g) dekker store areal. Svake strengmyrer med løsbunn/mykmatte i flarkene. Ombrotrofe parti er vanlige, og fins i mosaikk med flatmyr. En elementsamling klassifiseres som eksentrisk planmyr (svake strenger som dominerer, med mattehøljær, nederst svake gjøler), ellers fins flere parti med andre typer planmyr. Øyblandingsmyr og strengblandingsmyr fins.

Flora: Racomitrium lanuginosum fins spredt i bunnen på høge tuer.

Vegetasjon: Fattigmyr dekker mest, men ombrotrofe parti dekker mer enn 1/3 og domineres av tuevegetasjon (vanligst er Sphagnum fuscum) og fastmatte. Intermediær vegetasjon fins spredt, og det fins små rike flekker.

Inngrep: Grøfting og dyrking sør for Berglia. Tråkk til Berglisetra.

Diverse: Området beskrives hos Nygård et al. (1976). Et variert myrlandskap som gjennomskjæres av meanderende elv. Vassdraget er verna i 10 år.

Lokalitet 112. Lierne. Endlausfloen

Kbl. M711: 1923 III UTM: VM 35-37,18-19 H o.h.: 366-396 m
Flybilde: 3800 K10-11 Areal: 1500 daa Oppsøkt: 11.8.80 M.S.
Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Flatmyr dominerer. Bakkemyr (3-5^g) inngår. Partier av plan nedbørsmyr uten strukturer og med uregelmessige strukturer veksler med flatmyrene. Svake strengmyrer og små øyblandingsmyrer inngår.

Flora: Triviell flora.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, men også store areal med ombrotrof tue og fastmatte inngår. Små areal har intermediær vegetasjon.

Inngrep: Myrene innen lokaliteten er ikke påvirket av inngrep. Sør for elva er myrene grøfta og skogen snauhagd.

Diverse: Trivielle typer, ligner lok. 111, men med lågere verneverdi. Ligger ved 10-års verna vassdrag.

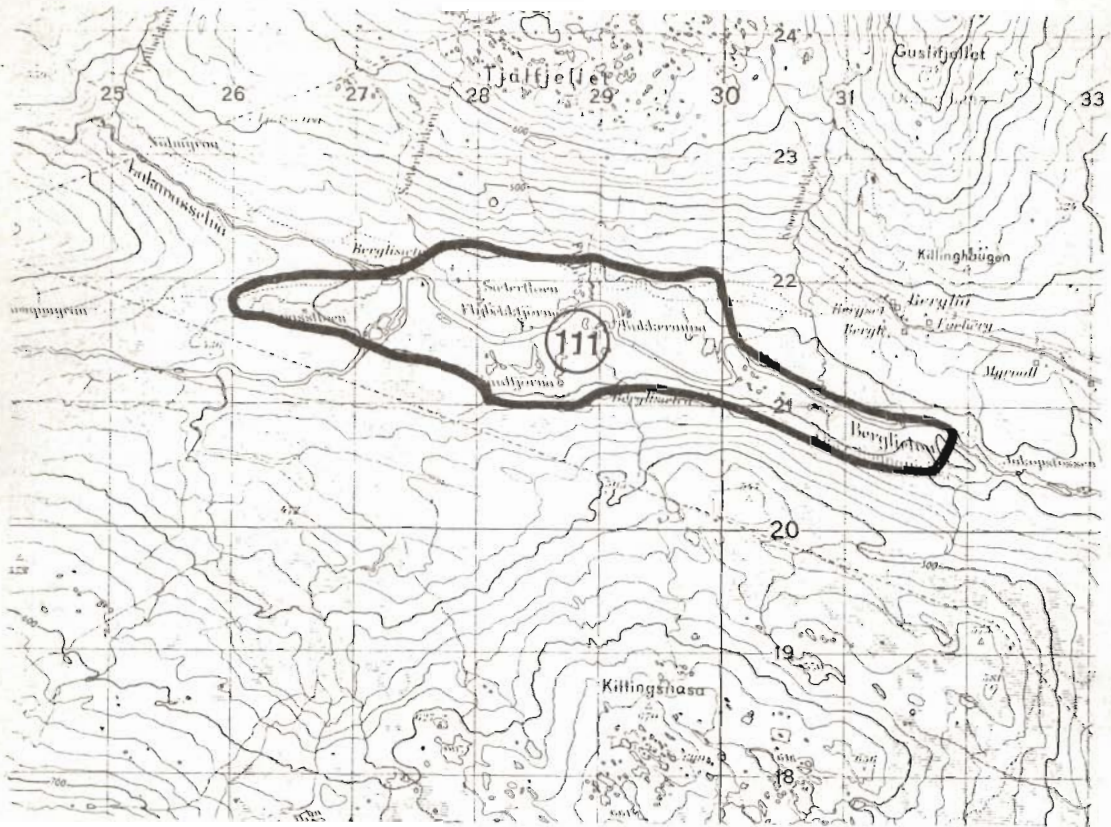

Fig. 37. Lokalitet 111, Berglyne med verneforslag, Lierne. Utsnitt av kbl. 1923 III.
Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

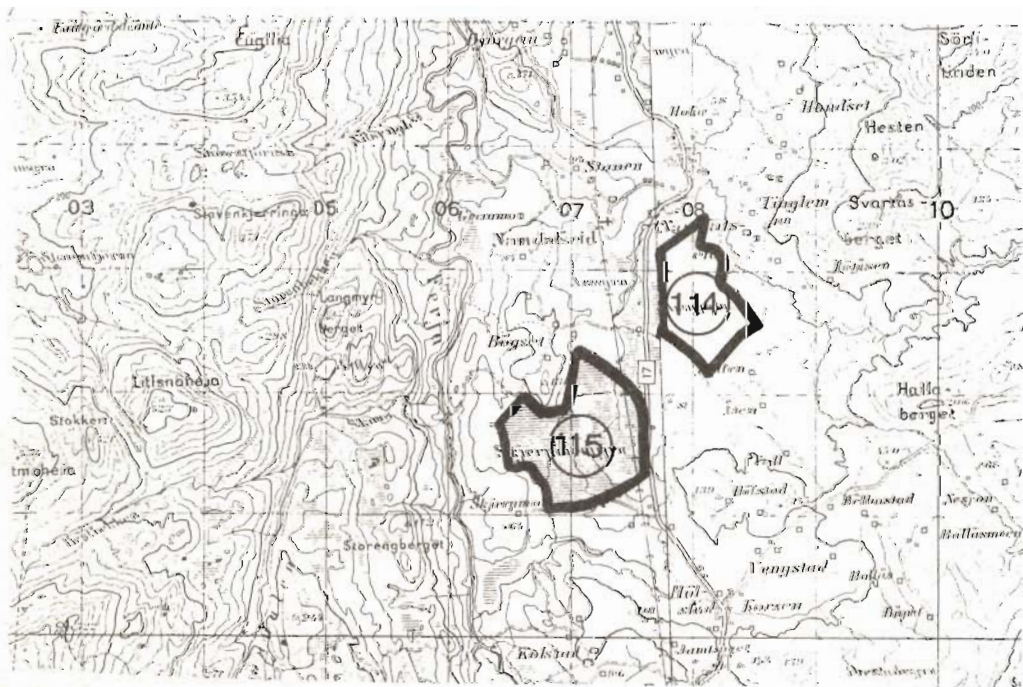

Fig. 38. Lokalitetene 114, Asamyrå med verneforslag og Skjenpuomyrå med verneforslag.
Nandalseid. Utsnitt av kbl. 1623 II og 1723 III.
Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 113. Lierne. Fossdalen

Kbl. M711: 1923 IV UTM: VM 20-25,34-35 H o.h.: 480-540 m
Flybilde: 3800 G4-6 Areal: 2500 daa Oppsøkt: 12.-13.8.80 M.S.
Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Bakkemyrer (3-15^g) dominerer, og i dalbunnen fins flatmyr, øyblandingsmyr og plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer. Flere svake strengmyrer fins. Grunne myrer.

Flora: Narthecium er vanlig. Racomitrium lanuginosum er vanlig tuedanner. Betula nana er vanlig i myrflatene.

Vegetasjon: Fattigmyr av fastmatte dominerer, og bare små areal har ombrotrof (tue og fastmatte) og intermediær vegetasjon.

Inngrep: Noen få hytter ved Klokkeklumpen.

Diverse: Nygård et al. (1976: 16-17) omtaler lokaliteten. Lokaliteten ligger øverst i Sørlivassdraget som er vernet i 10 år. Trivielle typer som er svært vanlige i distriktet. Eventuelt fredning må omfatte andre interesser enn myr.

Lokalitet 114. Namdalseid. Åsmyran

Kbl. M711: 1723 III UTM: PS 07-08,22-23 H o.h.: 60-70 m
Flybilde: 3190 L19-20 Areal: 600 daa Oppsøkt: 29.7.80 M.S.
Verneverdi: 2(1b) Figur: 38

Myrtype: Eksentriske høgmyrer dominerer med 7-8 elementsamlinger der de største dekker ca. 100 daa. Fin oppbygging og fine, markerte strukturer. Fine kantskoger. En elementsamling klassifiseres som platåhøgmyr, der strukturene er svake. Små minerotrofe parti i kantene mot fastmark og i dråg.

Flora: Erica tetralix, Myrica gale, Rhynchospora alba. Narthecium fins ombrotroft. Racomitrium dominerer tuevegetasjonen der Sphagnum fuscum er vanlig. Sphagnum imbricatum inngår.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker alt unntatt små kantområder. Tuer og fastmattesamfunn dominerer, noe mykmatte og løsbunn. Fine kantskoger.

Inngrep: Sørvestre del er sterkt grøfta. Kraftlinje krysser myra.

Diverse: I området har det tidligere vært mange, store og fine høgmyrer. De fleste er sterkt påvirket av grøfting. Av de gjenværende vurderes lok. 114 og 115 å være mest verdifull, og oppretting av reservat er aktuelt.

Lokalitet 115. Namdalseid. Skjerpmomyra

Kbl. M711: 1623 II UTM: PS 06-07,21-22 H o.h.: 70-80 m
Flybilde: 3190 L19-20 Areal: 13-1400 daa Oppsøkt: 29.7.80 M.S.
Verneverdi: 2 Figur: 38

Myrtype: To myrkompleks adskilt av fastmarksrygg. Mange elementsamlinger innen hvert kompleks. Eksentriske høgmyrer (den største elementsamling i vest dekker 100 daa) dekker tilsammen halvparten. Dessuten fins platåhøgmyr og planmyr. Erosjon fins. Flatmyr fins som myrflate i øst og som dråg flere steder.

Flora: Nartheceum fins ombrotroft. Myrica gale fins i nord. Sphagnum fuscum er vanlig. Sphagnum imbricatum inngår. Mye Vaccinium uliginosum i tuene. Racomitrium lanuginosum er vanligste tuedanner. Erica tetralix og Rhynchospora alba fins. I myrkant (lagg) fins rikmyrarter som Carex flava, Eriophorum latifolium, Parnassia palustris.

Vegetasjon: Ombrotrof tue- og fastmatte dominerer. Carex lasiocarpa-dominerte dråg.

Inngrep: Små grøfter i vest og sør. Dyrka i nord. Spor av torvtekt. Kraftlinje over myra. Hogst og traktorspor.

Diverse: Skjerpmomyra er utsatt for større inngrep enn lokalitet 114, men har større variasjon. Begge lokalitetene har høg verneverdi, og en av lokalitetene bør vernes.

Lokalitet 116. Namdalseid. Finnmyra, Holimyra

Kbl. M711: 1723 III UTM: PS 07-08,24-25 H o.h.: 30-32 m
Flybilde: 3190 L20 Areal: 300 daa Oppsøkt: 29.7.80 M.S.
Verneverdi: 3

Myrtype: Tre myrkompleks adskilt av fastmarksrygger og bekkedal. Eksentriske høgmyrer (3 elementsamlinger) og platåhøgmyr uten strukturer (3-4 elementsamlinger) dekker det aller meste. Fin lagg inngår sør for eksentrisk høgmyr. Fine kantskoger og dråg flere steder.

Flora: Vaccinium uliginosum dominans på mange tuer. Sphagnum fuscum er vanlig. Erica tetralix inngår.

Vegetasjon: Ombrotrof tue og fastmatte dominerer. Fattigmyr dominerer i lag og drag, men intermediær vegetasjon fins.

Diverse: Finnmyra: Sterkt grøfta og dyrka i nordvest og nord, og lokaliteten omfatter bare den østlige delen.

Holimyra: Grøfta i sør og sørøst. Djupe, nye grøfter ned til leirbunnen. Inngrepene reduserer verneverdien.

Lokalitet 117. Flatanger. Beingårdsstormyra og myrene omkring

Kbl. M711: 1623 I UTM: NS 96-97,43-44 H o.h.: 115-130 m
Flybilde: 3190 H13-14 Areal: Ca. 1000 daa Oppsøkt: 30.7.80 M.S.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 39

Myrtype: Ett stort, rundt myrkompleks som ligger på terasse, og flere småmyrer i nordøst. Plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer dominerer. I kantene dominerer ombrotrofe tuesamfunn, mens sentralt er det fuktigere typer. Strengblandingsmyr og erosjonskomplekser med ombrotrofe tuer. Flatmyr, bakke- myr og strengmyr inngår. Flarkgjøler og myrtjern.

Flora: Rhynchospora alba, Sphagnum imbricatum (i tuene), Siphula ceratites, Erica tetralix, Narthecium.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon (fastmatte) dominerer. Minerotrof fattig vegetasjon dominerer på småmyrene omkring og nordøst for Stormyra.

Inngrep: Kraftlinje over myra. Veg tangerer myra i sør. Traktorspor.

Diverse: Lokaliteten omfatter en av de største, urørte myrene i distriktet.

Lokalitet 118. Namdalseid. Myrer omkring Sandvasselva og Tverrelva

Kbl. M711: 1623 I UTM: NS 97-00,27-33 H o.h.: 167-340 m
Flybilde: 3190 K15-16 Areal: 2500 daa Oppsøkt: 31.7.80 M.S.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 40

Myrtype: Stort myrlandskap splittet opp av små fastmarkskoller. Bakkemyr (med helling til 18^g) dominerer. Flatmyr er også vanlig, og dessuten fins små, svake strengmyrer (løsbunn i flark) og eroderte parti med markerte tuer (blandingsmyr). Ganske fint utvikla terrengdekkende myr (Tverrlimyra på drumliner). Men minerotrofindikatorer fins spredt også nært toppen av den terrengdekkende myra.

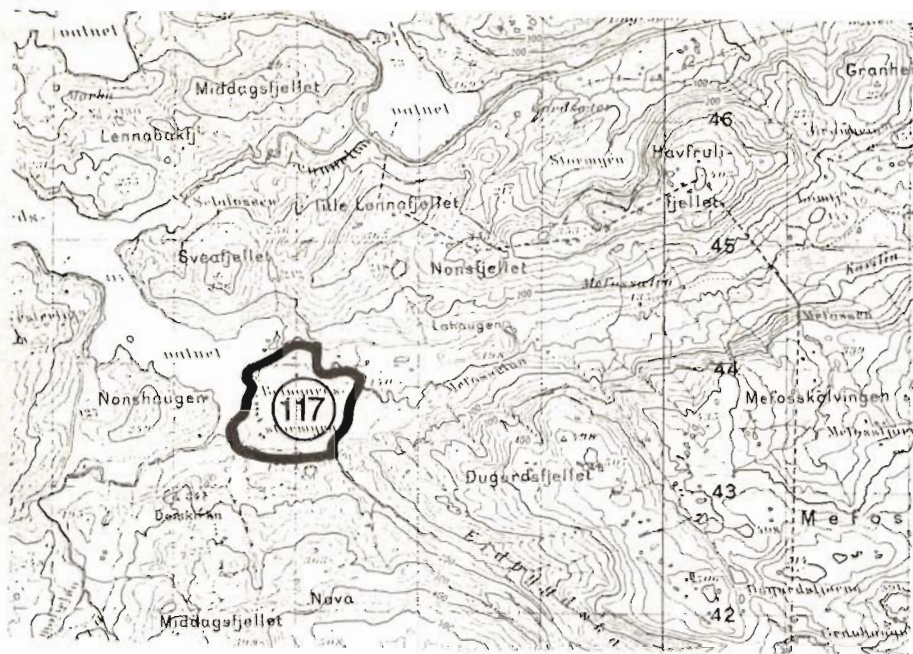

Fig. 39. Lokaltet 117, Beingårdsstormyra med verneforslag. Flatanger. Utsnitt av kbl. 1623 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

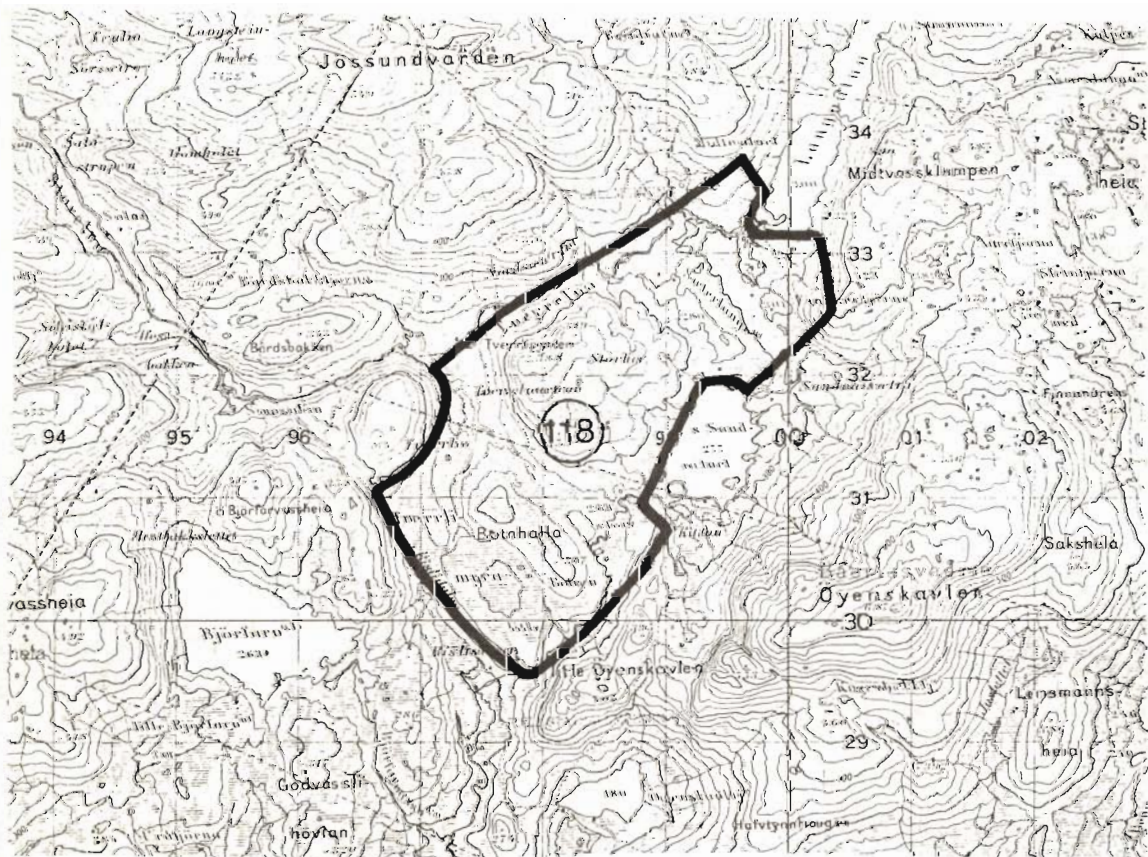

Fig. 40. Lokaltet 118. Myrer ved Sandvasselva med verneforslag. Nordaløeid. Utsnitt av kbl. 1623 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Flora: Scheuchzeria, Sphagnum fuscum. Suboseaniske arter er vanlige bl.a. Erica tetralix, Narthecium og Racomitrium lanuginosum som dominerer tuene.

Vegetasjon: Fastmatte av fattigmyr dominerer. Små areal med intermediær vegetasjon. Ombrotrof vegetasjon har overveiende tuevegetasjon. Løsbunn fins i tilknytning til eroderte parti.

Inngrep: Ubetydelige inngrep.

Diverse: Stort fint myrlandskap med fine bakkemyrer og brukbare terrengdekkende myrer. Har store likheter med lok. 10 Kongsmyran, og en av disse lokalitetene bør fredes.

Lokalitet 119. Namsos/Steinkjer. Myrer omkring Bongna og Spøtta, Storspøttmyra, Djupkjeppmyra, Skongbakkmyra, Storfuglhaugen

Kbl. M711: 1723 IV	UTM: PS 26-29,27-31	H o.h.: 140-160 m
Flybilde: 3190 K25-26	Areal: 1500 daa	Oppsøkt: 1.8.80 M.S.
Verneverdi: 2	Figur: 41	

Myrtype: Flere myrkompleks adskilt av elver og fastmark. Omtrent like store areal nord og sør for Bongna. Flatmyr dominans. Dessuten fins små element-samlinger av bakkemyr, og strengmyr (vanligst i nord). Ombrotrofe planmyrer fins spredt flere steder. Dessuten parti med ombrotrofe tuer og minerotrofe matter (øyblandingsmyr, dels også strengblandingsmyr).

Flora: Sphagnum fuscum er vanlig. Erica tetralix på Skongbakkmyra.

Rhynchospora alba fins.

Vegetasjon: Fastmatte av fattigmyr dominerer. Intermediær vegetasjon fins, men dekker lite. Ombrotrof tue- og fastmatte er vanlig.

Inngrep: Skogsbilveg fra Solem til myr mellom Djupkjeppmyra og Storspøttmyra. Grøfter omkring vegen. Grustak. Stor kraftlinje krysser området. Store hogstflater.

Diverse: Det er utført omfattende grøfting i området. Det er myrene sør for Bongna som er aktuelle i vernesammenheng.

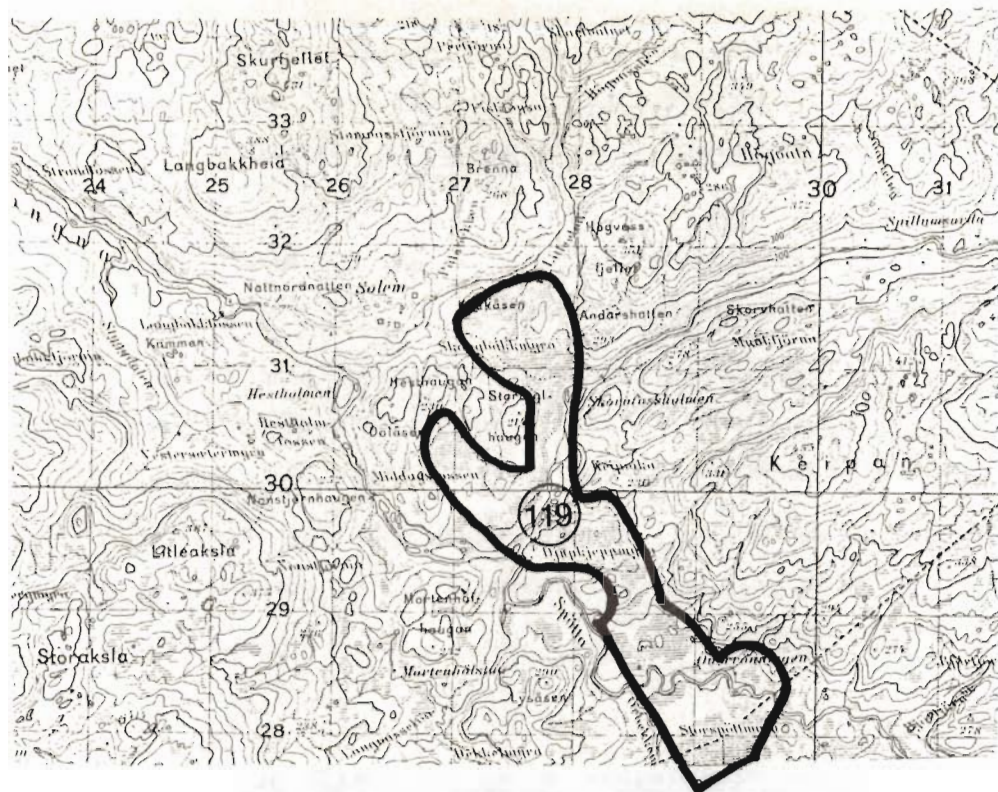

Fig. 41. Lokalitet 119. Myrer ved Bogna og Spøtta, med verneforslag. Namsos. Utsnitt av kbl. 1723 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

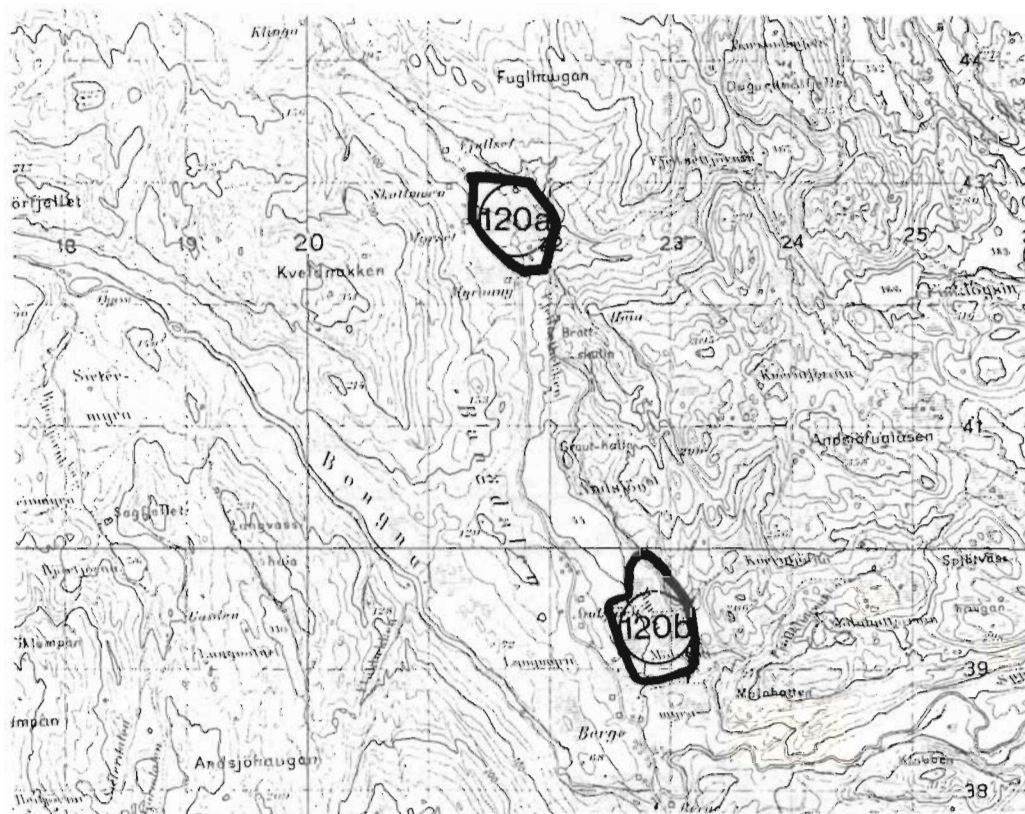

Fig. 42. Lokalitetene 120a, myrer ved Myrset, med verneforslag og 120b, Mølnhattmyra med verneforslag. Namsos. Utsnitt av kbl. 1723 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, intermediær vegetasjon er ganske vanlig og dessuten inngår noe rikt. Ombrotrof vegetasjon dekker en god del, og vanligst er tue (Racomitrium lanuginosum) og fastmatte.

Inngrep: Langvatnet er senket ca. 2 m. Dette har ført til erosjon langs strendene og langs bekkene, særlig Daltjørbekken. Endel hogstflater øst i området. Veg tangerer området i øst.

Diverse: Myrene ligger innenfor Aursundvassdraget som er varig verna mot vassdragsregulering (objekt nr. 130). Inngrepene reduserer verneverdien. Myr nord for Daltjørbekken har størst verneinteresse.

Sætermyran 4 km lenger nord har veksling mellom bakkemyr, flatmyr og strengmyr (med løsbunn i flarkene). Sætermyran er påvirket av grøfting og uaktuelle i vernesammenheng.

Lokalitet 122a, 122b. Namdalseid. Myrer ved Dorrås og Øystersætran.

Myrer vest for Tømmeråshøgda og myr ved Lomtjørna

Kbl. M711: 1723 III

UTM: PS 10-15,22-26

H o.h.: 75-120 m

Flybilde: 3190 L21-23

Areal: 1200 daa

Oppsøkt: 31.7.80 og
2.8.80 M.S.

Verneverdi: 2-3

Figur: 43

Myrtype: En rekke adskilte myrkompleks, dels små myrer, i granskog. Flatmyr er vanligst, men det inngår også små elementsamlinger av flere typer planmyr, strengmyr og strengblandingsmyr. Små flekker av bakkemyr inngår. De fleste sammenhengende ombrotrofe elementsamlinger er små (sjelden over 40 daa), og det fins overgangstyper mot høgmyr. Men alle de ombrotrofe elementsamlingene er klassifisert som planmyr. Ved Dorrås finnes en større ombrotrof planmyr som inngår i verneforslaget.

Flora: Sphagnum fuscum, Rhynchospora alba, Erica tetralix. Ved Lomtjørna lita rikmyr med: Carex flava, Eriophorum latifolium.

Vegetasjon: Mest fastmatte av fattigmyr, men ellers variert vegetasjon.

Inngrep: Veger. Noen få grøfter. Kraftlinje.

Diverse: Lok. a. Myr vest for Tømmeråshøgda og myr ved Lomtjørna. Samlet areal 400 daa.

Lok. b. Myrer ved Øystersætran og Dorrås. Samlet areal 800 daa. Aktuelt verneområde er avmerket, og av disse prioriteres det østre området.

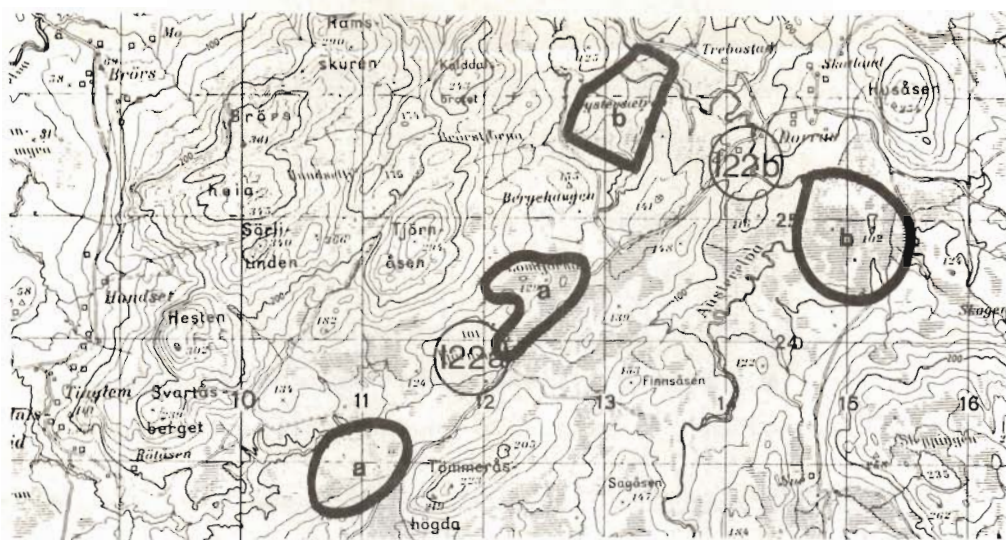

Fig. 43. Lokalitetene 122a, myrer vest for Tommeråshøgda, med verneforslag og 122b, myrer ved Øystesåtran og Dorrås, med verneforslag. Namdalseid. Utsnitt av kbl. 1723 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

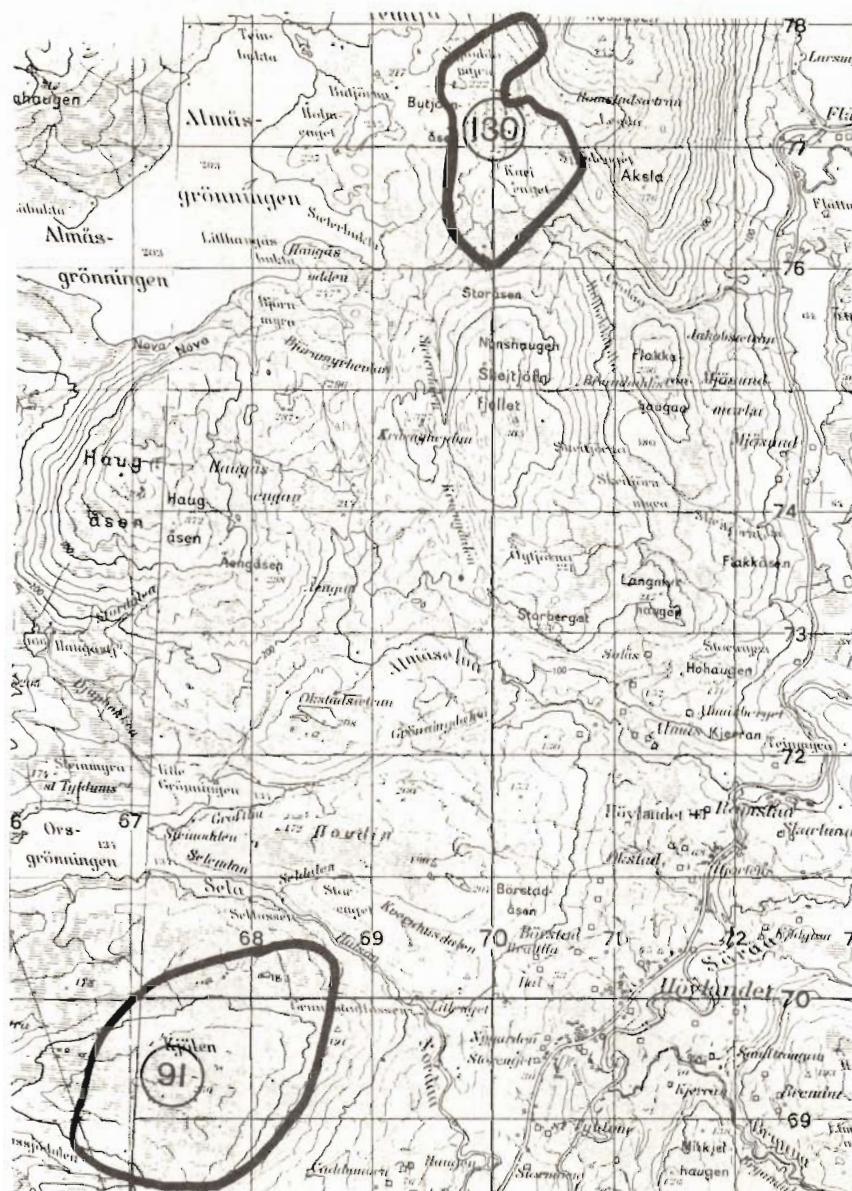

Fig. 44. Lokalitetene 91, myrer på Hovden og Kjølén, med verneforslag og lokalitet 130, Nyloddomyra (Karienget), med verneforslag. Høylandet. Utsnitt av kbl. 1824 III og 1724 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 123. Namdalseid. Myrer omkring Skatlandsvatnet

Kbl. M711: 1723 III + IV UTM: PS 14-15,27-28 H o.h.: 128-140 m
Flybilde: 3190 L22-23 Areal: 750 daa Oppsøkt: 2.8.80 M.S.
Verneverdi: 3

Myrtype: Myrlandskap splittet opp av fastmarkskoller. Bakkemyr dominerer, dessuten mye flatmyr. Planmyr og øyblandingsmyr er også vanlig, mens strengmyr og strengblandingsmyr dekker lite. To delvis gjengrodde tjern fins.

Flora: Rhynchospora alba, Scheuchzeria palustris, Erica tetralix, Sphagnum fuscum.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer. Noe ombrotrof og intermediær vegetasjon fins.

Inngrep: Grøftet og delvis dyrka i sørvest og øst. Veg til dyrkingsområdet. Hytte sør for vatnet. Hogst i øst.

Diverse: Mindre verneverdi enn lok. 122.

Lokalitet 124. Verdal. Kulstaddalsflåa i Skjækerdalen

Kbl. M711: 1722 I UTM: UL 59-62,86-89 H o.h.: 280-340 m
Flybilde: 1998 C15-18 Areal: 3000 daa Oppsøkt: 17.-20.7.79 av
J.E.K. og M.G.N.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Myrlandskap brutt opp av fastmarkskoller bestående av flatmyr, bakkemyr og noe øyblandingsmyr. Små, svake strengmyrer med fastmatte-strenger i veksling med løsbunn og gjøl. Små ombrotrofe, tuedominerte parti.

Flora: Rhynchospora alba, Gymnadenia conopsea, Listera ovata, Platanthera bifolia.

Vegetasjon: Fattig minerotrof: Tuer: Calluna vulgaris, Eriophorum vaginatum, Racomitrium lanuginosum. Fastmatte: Type 1: Scirpus caespitosus, Eriophorum vaginatum, E. angustifolium, Sphagnum papillosum, S. magellanicum. Type 2: Molinia caerulea, Narthecium ossifragum, Scirpus caespitosus. Rik/ekstremrik minerotrof: Molinia caerulea, Scirpus caespitosus, S. hudsonianus, Dactylorhiza incarnata, Eriophorum latifolium, Carex flava.

Inngrep: Spor etter vinterveg.

Diverse: Landskapet er dominert av fattigmyr, men rik/ekstremrikmyr er også vanlig. Landskapet er brutt opp av koller med blåbærgranskog og lav/lyngrik furuskog. Noe bjørkeskog fins også innen området.

Ingen av enkeltmyrene peker seg spesielt ut, derfor bør et større område vernes som dekker variasjonsbredden. Vassdraget er 10-års verna, og eventuelt vern av myrene må sees i sammenheng med vern av vassdraget.

Lokalitet 125. Namdalseid. Kjølmyra.

Kbl. M711: 1723 III UTM: PS 19-20, 24-25 H o.h.: 120 m
Flybilde : 3190 L 23-24 Areal: 460 daa Oppsøkt: 22.9. 82. A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Flatmyr dominerer, og mot S er det overgang mot bakkemyr (til 12^g helling). I Ø gjengroende tjern. Små ombrotrofe parti som er tuedominert.

Flora: Erica tetralix og Narthecium ossifragum er vanlige. Dessuten fins Hamarbya paludosa, Scheuchzeria palustris, Carex livida, Rhynchospora alba, R. fusca, Sphagnum molle.

Vegetasjon: Fastmatte av fattigmyr dominerer, dessuten fins flekker av andre fattigmyrenheter. Ombrotrof tuevegetasjon med Racomitrium lanuginosum. Intermediære samfunn dekker små areal.

Inngrep: Gamle grøfter i vestre del, ellers urørt.

Diverse: Triviell vegetasjon utenom forekomstene av intermediære mykmatte-samfunn ved tjern i øst.

Lokalitet 126. Overhalla. Myrer N for Reinbjør.

Kbl. M711: 1723 I UTM: PS 32,54 H o.h.: 30 m
Flybilde : 3190 F 21-22 Areal: ca. 135 daa Oppsøkt: 23.9.82. A.M.
Verneverdi: 2 Figur: 9

Myrtype: Flere myrkompleks atskilt av bekker/elver.

Flora: Rikmyrarter: Parnassia palustris, Carex buxbaumii C. flava, Eriophorum latifolium, Campylium stellatum, Tomentypnum nitens, Lophozia rutheana. I bekkekant: Scirpus sylvaticus, Sphagnum lindbergii.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer de fleste småmyrer. Store areal er dekt av jevn tuevegetasjon med kantpreg. Myrflatene med markerte strukturer der bl.a. Racomitrium lanuginosum og Sphagnum fuscum er vanlige i tuevegetasjonen. Sphagnum lindbergii og S. pulchrum fins ombrotroft. Narthecium er vanlig.

Inngrep: Skogsvilveg i kanten av a. Snauhogst, kraftlinjer og spredte, små grøfter fins.

Diverse: a. 87 daa. Rund salforma myr med to elementsamlinger atskilt av drag. Fin lagg i S, og overgang mot rike skogsmyrer videre østover (lok. d.)

b. 21 daa. Lita rund høgmyr med fin kantskog og forholdsvis stor myrflate med høljer og tuer. c. 16 daa. Storparten av myra er hvelva (klassifiseres som platåhøgmyr), men høljer mangler, og myra er tuedominert. d. Skogsmyrer som fortsetter østover for a, dels fuktskog. Rik vegetasjon ca. 10 daa myr.

Lokalitet a er størst og har høgst verdi. Lokalitet a,b og d med sumpsamfunn o.l. ved bekker, representerer en stor variasjonsbredde og dette området har fredningsinteresse.

Lokalitet 127. Overhalla. Stormyra sør for Nordelva.

Kb. M711: 1723 I. UTM: PS 33,53 H o.h.: 30 m
Flybilde: 3190 F 21-22 Areal: 50 daa Oppsøkt: 23.9.82. A.M.
Verneverdi: 2(3) Figur: 9

Myrtype: To høgmyrer med fin hvelving.

Flora: Erica tetralix og Narthecium vokser ombrotroft (begge dekker lite). Følgende arter er ikke registrert på høgmyra: Rynchospora alba, Racomitrium lanuginosum, Sphagnum pulchrum.

Vegetasjon: Myrflata har ca. 20% tuevegetasjon der Pleurozium schreberi, Cladonia spp., Sphagnum rubellum, S. fuscum dominerer. Mattevegetasjon er dominert av Sphagnum-arter, vanligst: S. papillosum, S. rubellum, S. tenellum. Løsbunn dekker lite. Fine kantskoger.

Inngrep: To kraftlinjer over myrene. Snauhogst i kantene. Grøfter i V.

Diverse: a. 38 daa, fin høgmyr som er intakt, men to kraftlinjer skjærer over, bare den ene har to stolper på myra. Lågere verneprioritet enn lok. 126.
b. 13 daa som omfatter den sørøstre del som er ugrøftet. Hele myra dekker ca. 60 daa. Uaktuell i vernesammenheng på grunn av inngrep.

Lokalitet 128. Namsos. Aursundlimyra.

Kbl. M711: 1723 IV UTM: PS 12, 35-36 H o.h.: 85 m
Flybilde : 3190 J 18,19 Areal: 570 daa Oppsøkt: 24.9.82. A.M.
Verneverdi: 2-3

Flora: Dactylorhiza pseudocordigera, D. incarnata, Equisetum hyemale, E. variegatum, Listera ovata, Carex hostiana, Eriophorum latifolium og Schoenus ferrugineus fins. Carex lasiocarpa og C. rostrata dominerer. Bartsia alpina og Carex flava er vanlige.

Vegetasjon: Rik og ekstremrik vegetasjon dominerer. Fattigmyrer fins - særlig omkring Kariengenget. Ombrotrofe tuer forekommer. Kildene (pH over 7) er eustatiske og har interessant og rik vegetasjon.

Inngrep: Veg krysser myrene. Grøftet areal plantet med smågran ved Nyloddomyra.

Diverse: Myrene ble oppsøkt første gang ved undersøkelser av 10-årsverna vassdrag (av B. Sæther, M. Selnes). Det er svært sjelden å finne så store ekstremrikmyrer i denne del av fylket. Til tross for inngrepene vurderes lokaliteten å ha høg verneverdi, og den gis høyere verdi enn de øvrige rikmyrer i denne del av Namdal-området. Det er Nyloddomyra og de vestvendte liene av Rossåsen som har kildehorisontene, den rikeste vegetasjonen og den høyeste verneverdien.

Lokalitet 131. Overhalla. Stormyra ved Engan

Kbl. M711: 1723 I	UTM: UM 56, 50-51	H o.h.: 80 m
Flybilde : 3190 F 25-26	Areal: 100 daa	Oppsøkt: 25.9.82 A.M.
Verneverdi: 2	Figur:	

Myrtype: Ombrotrof myr på terrasse med helling bort fra myra i alle retninger. Sentralt et høgmyrparti (platåhøgmyr) omgitt av planmyr. Hele myra kan og tolkes som ei elementsamling (platåhøgmyr).

Flora: Artsfattig myr da den bare inneholder små fattigmyrflekker i tillegg til ombrotrof vegetasjon. Scheuchzeria bare minerotroft. Narthecium, Rhynchospora alba, Sphagnum lindbergii, S. pulchrum vokser ombrotroft.

Vegetasjon: Tuevegetasjon domineres i bunnen av Sphagnum fuscum, Cladonia spp., S. rubellum, Pleurozium schreberi og Racomitrium lanuginosum. Høljene er dels ekspansive (Sphagnum magellanicum, S. papillosum, S. rubellum) dels stagnerende og erodert (S. tenellum). Fine kantskoger.

Inngrep: Svake grøfter i kanten nesten rundt hele myra.

Diverse: Et fint myrkompleks som er lite påvirket av inngrep og som er aktuelt i reservatsammenheng. Men Risvikmyran (lok. 93) har lik vegetasjon og klart høyere verneverdi.

Lokalitet 132. Grong. Spennmyra.

Kbl. M711: 1824 III UTM: UM 72, 56-57 H o.h.: 150 m
Flybilde : 3401 E 4-5 Areal: 755 daa Oppsøkt: 25.9.82 A.M.
Verneverdi: 2-3

Myrtype: Myrkompleks på terrasse som er svakt undulert. Vanskelig å klassifisere. I kantene fins sammenhengende ombrotrofe parti (kanthøgmyr), mens de sentrale deler har minetrofe forsenkninger i veksling med tuer. Mye erosjon.

Flora: Narthecium, Rhynchospora alba, Sphagnum lindbergii, S. pulchrum fins ombrotroft.

Vegetasjon: Stagnerende forhold med erosjon preger myra. Tuene er for en stor del høge og dominert av Racomitrium lanuginosum.

Inngrep: Dyp grøft i N har i flere tiår tappet ut tjern/gjøler på nordlige halvdel. Små grøfter av mindre betydning fins i kantene.

Diverse: Den ene grøfta har nok hatt stor innvirkning på myra. Triviell type som ikke har høg verneverdi.

STORMYRA I OVERHALLA OG ANDRE HØGMYRER I NAMDALEN

Stormyra ved Hammer i Overhalla ble første gang vurdert i i verne-sammenheng sommeren 1969 (Moen 1969), og den ble funnet å ha høy verneverdi. Myra er også omtalt hos Vorren (1979) som også viser et vegetasjonskart av myra.

Etter at Fylkesmannen i Nord-Trøndelag hadde startet det praktiske arbeidet med å gjennomføre verneplan for myr, ble Stormyra grøftet sommeren 1981. I alt er det utført tre runder med grøfting i 1981/82 før myra ble midlertidig vernet vinteren 1982. Tilsammen er det tatt opp ca. 4 000 m grøft på myra (se fig. 45).

Sommeren 1982 ble Botanisk avdeling av Fylkesmannen i Nord-Trøndelag bedt om å vurdere:

1. den fortsatte verneverdi av Stormyra etter grøfting, og muligheter for restaurering,
2. alternative verneobjekt for Stormyra og andre høgmyrer i Namdal-området.

Arbeidet med disse problemstillinger startet med ny gjennomgang av flybilder for denne del av fylket. Ut fra disse studiene og forslag fra Landbruksmyndighetene (i brev av 5.5.82 med vedlegg til Fylkesmannen i Nord-Trøndelag med forslag om lokalitetene 125, 128 som alternativ) ble lokalitetene 125-129 og 131-132 oppsøkt (se beskrivelse av lokalitetene). Også Stormyra (lok. 23) og Risvikmyran (lok. 93) i Overhalla og Åsmyra (lok. 114) og Skjerpmyra (lok. 115) i Namdalseid, ble oppsøkt.

I tillegg til de nevnte lokaliteter ble også en lokalitet til oppsøkt. Dette var Stormyra ved Sandmoen i Overhalla der flybildene viste ei ganske fin høgmyr. Lokaliteten var imidlertid ødelagt (avfalls plass).

Stormyra i Overhalla (lok. 23) er så sterkt grøftet at fortsatt vern er mindre aktuelt. Restaurering vil være ressurskrevende og samtidig vil selv en omfattende restaurering ikke garantere noe godt resultat fra et vernesynspunkt.

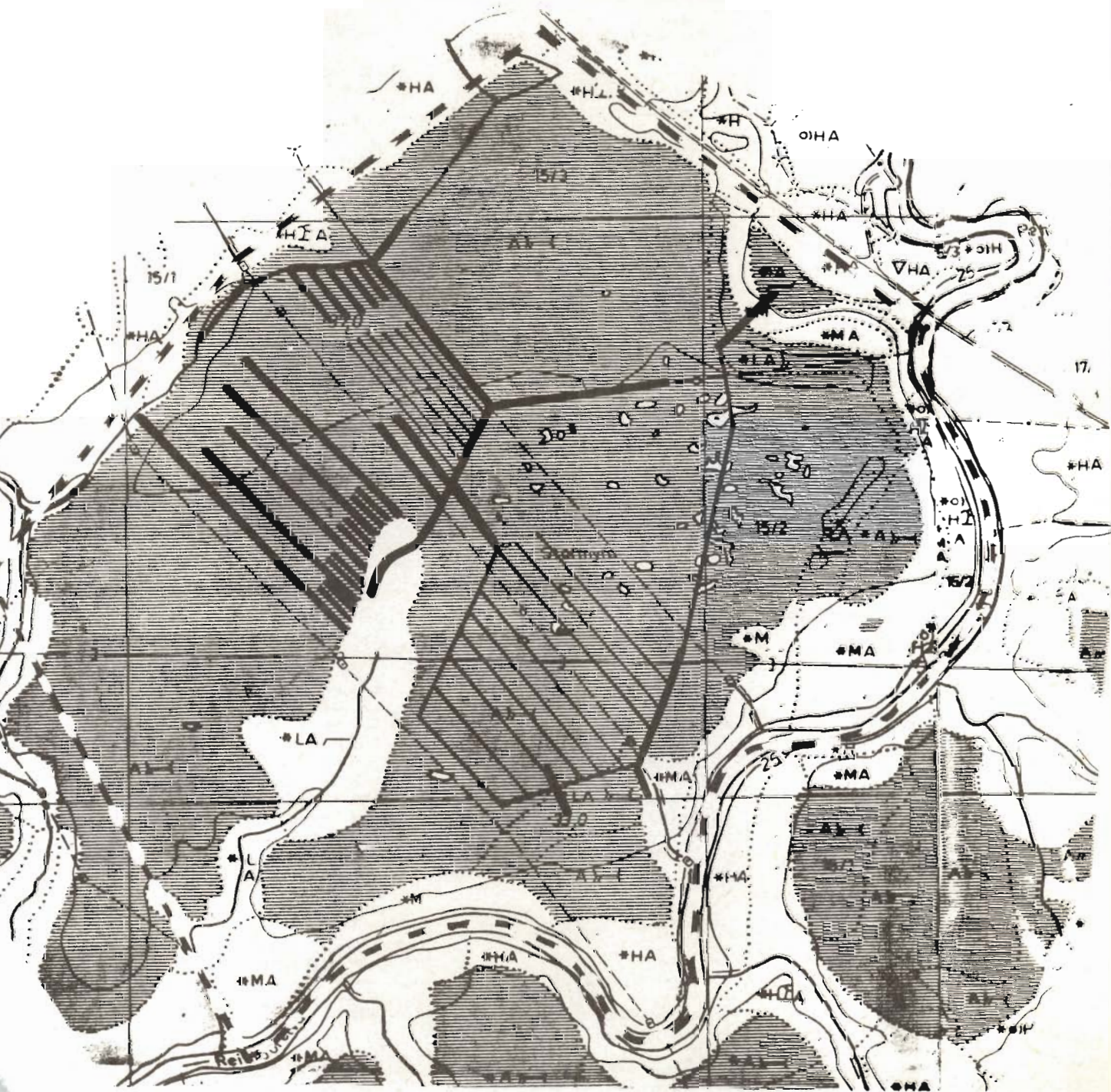
Alternativer

Noe fullgodt vernealternativ for Stormyra fins ikke. Etter grøfting av Stormyra representerer Risvikmyran de klart fineste høgmyrene i Namdalen, med høy verneverdi. Risvikmyran ligger lengre inne i dalen og det er regionale forskjeller til myrene lenger vest (se Vorren 1979). I verneplanen er det derfor av verdi også å sikre et myrområde i nedre del av Overhalla/Namsos. Myrene like V for Stormyra (lok. 126) er aktuelle, og inneholder også rikmyrvegetasjon.

De to aktuelle høgmyrlokalitetene i Namdalseid (lok. 114, 115) har ingen gode vernealternativ, og en av disse lokalitetene bør med i verneplanen.

Disse myrene har klart mer oseaniske trekk enn Risvikmyran, og etter at Stormyra i Overhalla er grøftet har verneverdien til disse myrene økt. Aursundlimyran (lok. 128) og Kjølmyran (lok. 125) representerer ikke noe reelt vernealternativ til disse høgmyrene.

Av de øvrige myrene som ble vurdert i september 1982, representerer Stormyra ved Engan i Overhalla (lok. 131) den fineste høgmyra.

- Grøft tatt opp med gravemaskin
- Grøft tatt opp med fres
- - - Forslag til vernegrense

g. 45. Grøftkart over Stormyra ved Hammer, Overhalla. Kartet laget ut fra befaring og viser ikke eksakt beliggenhet og lengde til alle grøftene.

Tabell 6 . Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter. Lista over moser og lav inneholder et utvalg av arter.

• Arten er omtalt i kap. IV.

Trær, busker, lyng (liqnider).

• <i>Alnus glutinosa</i>	Svartor	• <i>E. hornemanii</i>	Såtermjølke
<i>A. incana</i>	Gråor	<i>E. lactiflorum</i>	Kvitmjølke
<i>Andromeda polifolia</i>	Kvitlyng	<i>E. palustre</i>	Myrmjølke
• <i>Arctostaphylos alpina</i>	Rypebær	<i>Epipactis helleborine</i>	Breiflangre
• <i>Betula nana</i>	Dvergbjørk	<i>E. palustris</i>	Myrflangre
• <i>B. pubescens</i>	Vanlig bjørk	<i>Equisetum arvense</i>	Åkersnelle
• <i>Calluna vulgaris</i>	Røsslyng	<i>E. fluviatile</i>	Elvesnelle
• <i>Empetrum hermaphroditum</i>	Fjellkrekling	• <i>E. hyemale</i>	Skavgras
• <i>E. nigrum</i>	Krekling	<i>E. palustre</i>	Myrsnelle
• <i>Erica tetralix</i>	Klokkelyng	<i>E. pratense</i>	Engsnelle
<i>Juniperus communis</i>	Einer	• <i>E. scirpoides</i>	Dvergsnelle
<i>Ledum palustre</i>	Finnmarkspors	<i>E. sylvaticum</i>	Skogsnelle
• <i>Loiseleuria procumbens</i>	Greplyng	• <i>E. variegatum</i>	Fjellsnelle
• <i>Myrica gale</i>	Pors	<i>Euphrasia</i> spp.	Øyentrøst
<i>Oxycoccus microcarpus</i>	Småtranebær	<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjødurt
<i>O. quadripetalus</i>	Tranebær	<i>Galium boreale</i>	Kvitmaure
• <i>Picea abies</i>	Gran	<i>G. palustre</i>	Myrmaure
• <i>Pinus sylvestris</i>	Furu	<i>G. saxatile</i>	Kystmaure
<i>Prunus padus</i>	Hegg	<i>G. trifidum</i>	Dvergmaure
<i>Rhamnus frangula</i>	Trollhegg	<i>G. uliginosum</i>	Sumpmaure
• <i>Salix arbuscula</i>	Småvier	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	Klokkesøte
<i>S. aurita</i>	Ørevier	<i>G. purpurea</i>	Søterot
<i>S. caprea</i>	Selje	<i>Geranium sylvaticum</i>	Sjuskjære
<i>S. glauca</i>	Sølvvier	<i>Geum rivale</i>	Enghumleblom
<i>S. hastata</i>	Bleikvier	• <i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore
<i>S. herbacea</i>	Musøre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Fugletelg
<i>S. lanata</i>	Ullvier	• <i>Hammarbya paludosa</i>	Myggblom
<i>S. lapponum</i>	Lappvier	• <i>Hippuris vulgaris</i>	Hesterumpe
• <i>S. myrsinites</i>	Myrtevier	• <i>Iris pseudacorus</i>	Sverdillje
<i>S. myrtilloides</i>	Blokkevier	<i>Isoetes echinospora</i>	Mjukt brasme-gras
<i>S. nigricans</i>	Svartvier	<i>I. lacustris</i>	Stivt brasme-gras
• <i>S. pentandra</i>	Istervier	<i>Koenigia islandica</i>	Dvergsyre
<i>S. phyllifolia</i>	Grønnvier	<i>Lemna minor</i>	Andmat
<i>S. repens</i>	Krypvier	<i>L. trisulca</i>	Korsandmat
<i>S. starkeana</i>	Blåvier	<i>Leontodon autumnalis</i>	Følblom
<i>Sorbus aucuparia</i>	Rogn	• <i>Linum catharticum</i>	Vill-lin
<i>Vaccinium myrtillus</i>	Blåbær	<i>Listera cordata</i>	Småtteblad
• <i>V. uliginosum</i>	Blokkebær	• <i>L. ovata</i>	Stortveblad
<i>V. vitis-idaea</i>	Tyttebær	<i>Littorella uniflora</i>	Tjønng-ras

Urter, urteaktige planter (herbider).

<i>Alchemilla</i> sp	Marikåpe	• <i>L. trisulca</i>	Korsandmat
• <i>Alisma plantago-aquatica</i>	Vassgro	<i>Leontodon autumnalis</i>	Følblom
<i>Anemone nemorosa</i>	Kvitsymre	• <i>Linum catharticum</i>	Vill-lin
<i>Angelica archangelica</i>	Kvann	<i>Listera cordata</i>	Småtteblad
<i>A. sylvestris</i>	Sløke	• <i>L. ovata</i>	Stortveblad
• <i>Bartsia alpina</i>	Svarttopp	<i>Littorella uniflora</i>	Tjønng-ras
<i>Blechnum spicant</i>	Bjønnekam	<i>Lobelia dortmanna</i>	Botnegras
<i>Calla palustris</i>	Myrkongle	<i>Lycopodium alpinum</i>	Fjelljamne
<i>Caltha palustris</i>	Soleihov	<i>L. annotinum</i>	Stri kråkefot
<i>Cardamine amara</i>	Bekkekarse	• <i>L. inundatum</i>	Myrkråkefot
<i>C. flexuosa</i>	Skogkarse	<i>L. selago</i>	Lusegras
<i>C. nymanii</i>	Polarkarse	<i>Lycopus europaeus</i>	Klourt
<i>C. pratensis</i>	Engkarse	<i>Lysimachia thyriflora</i>	Gullusk
<i>Cerastium cerastoides</i>	Breiarve	<i>L. vulgaris</i>	Fredlaus
<i>C. fontanum</i>	Vanlig arve	<i>Lythrum salicaria</i>	Katthale
<i>Chamaenerion angustifolium</i>	Geitrams	<i>Maianthemum bifolium</i>	Maiblom
<i>Cicuta virosa</i>	Selsnepe	<i>Melampyrum pratense</i>	Stormarimjelle
<i>Cirsium heterophyllum</i>	Kvitblattistel	<i>Mentha aquatica</i>	Vassmynte
<i>C. palustre</i>	Myrtistel	<i>M. arvensis</i>	Åkermynte
• <i>Coeloglossum viride</i>	Grøn-kurle	• <i>Menyanthes trifoliata</i>	Bukkeblad
<i>Comarum palustre</i>	Myrhatt	<i>Montia fontana</i>	Kildeurt
• <i>Coraliorhiza trifida</i>	Korallrot	<i>Myosotis baltica</i>	Bogeminneblom
<i>Cornus suecica</i>	Skrubber	<i>M. caespitosa</i>	Dikeminneblom
• <i>Crepis paludosa</i>	Sump-haukskjegg	<i>M. scorpioides</i>	Engminneblom
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	Vanlig malgull	<i>Myriophyllum alterniflorum</i>	Tusenblad
• <i>Cystopteris montana</i>	Fjell-lok	• <i>Narthecium ossifragum</i>	Rome
<i>Dactylorhiza cruenta</i>	Blødmarihand	<i>Nigritella nigra</i>	Svartkurle
<i>D. fuchsii</i>	Skogmarihand	<i>Nuphar lutea</i>	Gul nøkkerose
• <i>D. incarnata</i>	Engmarihand	<i>N. pumila</i>	Soleinøkkerose
<i>D. maculata</i>	Flekkmarihand	<i>Nymphaea</i> spp.	Kvit nøkkerose
• <i>D. pseudocordigera</i>	Fjellmarihand	<i>Orthilia secunda</i>	Nikkevintergrønn
<i>D. traunsteineri</i>	Smalmarihand	<i>Oxyria digyna</i>	Fjellsyre
<i>Drosera anglica</i>	Smalsoldogg	• <i>Parnassia palustris</i>	Jåblom
<i>D. intermedia</i>	Dikesoldogg	• <i>Pedicularis lapponica</i>	Bleikmyrklegg
<i>D. rotundifolia</i>	Rundsoldogg	• <i>P. oederi</i>	Gullmyrklegg
<i>Epilobium adenocaulon</i>	Amerikamjølke	• <i>P. palustris</i>	Vanlig myrkle
• <i>E. alsinifolium</i>	Kildemjølke	• <i>P. scep-trum-carolinum</i>	Kongsspir
<i>E. anagallidifolium</i>	Dvergmjølke	<i>P. sylvatica</i>	Kystmyrklegg
• <i>E. davuricum</i>	Linmjølke	<i>Petasites frigidus</i>	Fjellpestrot
		<i>Peucedanum palustre</i>	Mjølkerot
		<i>Pinguicula alpina</i>	Fjelltetteg
		<i>P. villosa</i>	Dvergtatteg
		<i>P. vulgaris</i>	Tettegras
		• <i>Platanthera bifolia</i>	Vanlig nat
		<i>P. chlorantha</i>	Grov nattf

Polygala serpyllifolia	Heiblåfjør	● C. buxbaumii	Klubbstarr
P. vulgaris	Storblåfjør	C. caespitosa	Tuvestarr
Polygonum viviparum	Harerug	C. canescens	Gråstarr
● Potamogeton alpinus	Rusttjønnaks	● C. capillaris	Hårstarr
P. filiformis	Trådtjønnaks	C. capitata	Hodestarr
● P. natans	Vanlig tjønnaks	C. chondrorhiza	Strengstarr
P. polygonifolius	Kysttjønnaks	● C. diandra	Kjevlestarr
Potentilla erecta	Tepperot	● C. dioica	Tvebstarr
Prunella vulgaris	Blåkoll	C. disperma	Veikstarr
Pyrola minor	Perlevintergrønn	C. echinata	Stjerne-starr
● P. rotundifolia	Lægevintergrønn	C. elata	Bunkestarr
Ranunculus acris	Engsoleie	● C. elongata	Langstarr
R. confervoides	Dvergvassoleie	● C. flacca	Blåstarr
R. flammula	Grøftesoleie	● C. flava	Gulstarr
Rubus arcticus	Akerbær	C. globularis	Granstarr
● R. chamaemorus	Molte	C. heleonastes	Huldrestarr
Rumex acetosa	Engsyre	● C. hostiana	Engstarr
● Saussurea alpina	Fjelltistel	C. juncella	Stolpestarr
Sagina nodosa	Knopparve	C. lapponica	Lappstarr
S. procumbens	Tunarve	● C. lasiocarpa	Trådstarr
● Saxifraga aizoides	Gulsildre	C. laxa	Finnmarkstarr
S. hirculus	Myrsildre	● C. lepidocarpa	Nebbstarr
S. nivalis	Snøsildre	● C. limosa	Dystarr
S. stellaris	Stjernesildre	● C. livida	Blystarr
Scutellaria galericulata	Skjoldbærer	C. loliacea	Nubbestarr
● Selaginella selaginoides	Dvergjamne	C. magellanica	Frynsestarr
Solidago virgaurea	Gullris	● C. microglochin	Agnorstarr
● Sparganium angustifolium	Flotgras	● C. nigra	Slåtte-starr
S. erectum	Kjempe-piggknopp	C. norvegica	Fjellstarr
S. hyperboreum	Fjellpiggknopp	● C. oederi	Beitestarr
S. minimum	Småpiggknopp	C. pallescens	Bleikstarr
Stellaria alsine	Bekkestjerneblom	C. panicea	Kornstarr
S. calycantha	Fjellstjerneblom	C. parallela	Smalstarr
S. nemorum	Skogstjerneblom	● C. pauciflora	Sveltstarr
● Succisa pratensis	Blåknapp	● C. pilulifera	Bråte-starr
● Thalictrum alpinum	Blåsprett	● C. pilularis	Loppestarr
Thelypteris limbosperma	Smørtelg	C. rariflora	Snipe-starr
T. palustris	Myrtelg	C. remota	Slakkstarr
T. phegopteris	Hengeving	● C. rostrata	Flaskestarr
● Tofieldia pusilla	Bjønbrodd	C. rotundata	Rundstarr
Trientalis europaea	Skogstjerne	● C. saxatilis	Blankstarr
● Triglochin palustre	Myrsaulauk	C. scandinavica	Musestarr
Trollius europaeus	Ballblom	C. stenolepis	Vierstarr
Tussilago farfara	Hestehov	C. tenuiflora	Trillingstarr
● Utricularia intermedia	Gytjelærerot	● C. tumidicarpa	Grønnstarr
● U. minor	Småblærerot	C. vaginata	Slirestarr
U. ochroleuca	Mellomblærerot	● C. vesicaria	Sennegras
U. vulgaris	Storblærerot	Deschampsia caespitosa	Sølvbunke
Valeriana sambucifolia	Vendelrot	D. flexuosa	Smyle
Veronica alpina	Fjellveronika	● Eriophorum angustifolium	Duskull
V. beccabunga	Bekkeveronika	E. brachyantherum	Gullull
V. scutellata	Veikveronika	● E. gracile	Småull
V. serpyllifolia	Snauveronika	● E. latifolium	Breiuull
Vicia cracca	Fuglevikke	E. medium	Vrangull
Viola biflora	Fjellfiol	E. russeolum	Brannull
V. epipsila	Stor myrfiol	E. scheuchzeri	Snøull
V. palustris	Myrfiol	● E. vaginatum	Torvuull
		Festuca rubra	Rødsvingel
		F. vivipara	Geltsvingel
		Glyceria fluitans	Mannasøtgras
		● Hierochloë odorata coll.	Marigras
		Holcus lanatus	Englodnegras
		● Juncus alpinus	Skogsiv
		J. arcticus	Finnmarkssiv
		● J. articulatus	Ryllsiv
		J. balticus	Sandsiv
		● J. biglumis	Tvillingsiv
		J. bufonius	Paddesiv
		● J. bulbosus/kochii	Krypsiv/Dysiv
		● J. castaneus	Kastanjesiv
		● J. conglomeratus	Knappsiv
		● J. effusus	Lyssiv
		J. filiformis	Trådsiv
		● J. squarrosus	Heisiv
		● J. stygius	Nøkkesiv
		● J. triglumis	Trillingsiv
		Kobresia simpliciuscula	Myrtust
		Luzula multiflora	Engfrytle
		L. sudetica	Myrfrytle
<u>Gras, grassaktige planter (graminider)</u>			
Agrostis canina	Hundekvein		
A. stolonifera	Krypkvein		
A. tenuis	Engkvein		
Alopecurus aequalis	Vassreverumpe		
A. geniculatus	Knereverumpe		
Anthoxanthum odoratum	Gulaks		
Briza media	Hjertegras		
Calamagrostis canescens	Vassrørkvein		
● C. neglecta	Små-rørkvein		
C. purpurea	Skogrørkvein		
● Carex acuta	Kvass-starr		
● C. adelostoma	Tranestarr		
● C. appropinquata	Taglstarr		
C. aquatilis	Nordlandsstarr		
C. atrata	Svartstarr		
C. atrofusca	Søtstarr		
C. bigelowii	Stivstarr		
C. brunnescens	Seterstarr		

Melica nutans	Hengeaks	R. triquetrus	Kransemose
● Molinia caerulea	Blåtopp	Scleropodium purum	Narrefurumose
● Nardus stricta	Finnskjegg	● Scorpidium scorpioides	Makkemose
● Phalaris arundinacea	Strandrør	Splachnum ampullaceum	Pårekumose
Phleum commutatum	Fjelltimotei	● S. luteum	Gul parasollmose
● Phragmites communis	Takrør	S. spaericum	Blank-kumose
Poa alpigena	Seterrapp	S. vasculosum	Knapp-kumose
P. alpina	Fjellrapp	● Tomentypnum nitens	Gullmose
P. palustris	Myrrapp		
P. pratensis coll.	Engrapp	<u>Torvmoser (Sphagnopsida):</u>	
● Rhynchospora alba	Kvitmyrak	● Sphagnum angermanicum	Glasstorvmose
● R. fusca	Brunmyrak	● S. angustifolium/fallax	Klubbe/broddtorvmose
● Scheuchzeria palustris	Sivblom	● S. annulatum	Fisktorvmose
● Schoenus ferrugineus	Brunskiene	S. aongstroemii	Fjelltorvmose
● Scirpus caespitosus	Småbjønnskjegg	● S. balticum	Svelt-torvmose
S. germanicus	Storbjønnskjegg	S. centrale	Kratt-torvmose
● S. hudsonianus	Sveltull	● S. compactum	Stivtorvmose
S. lacustris	Sjøsvivaks	S. contortum	Vrittorvmose
S. mamillatus	Mjuksvivaks	● S. cuspidatum	Vass-torvmose
S. palustris	Sumpsivaks	S. fimbriatum	Frynsetorvmose
● S. quinqueflorus	Småsvivaks	S. flexuosum	Bleiktorvmose
● S. sylvaticus	Skogsvivaks	● S. fuscum	Rusttorvmose
● Sieglingia decumbens	Knegras	S. girgensohnii	Grantorvmose
Typha angustifolia	Smalt dunkjevle	● S. imbricatum	Kysttorvmose
T. latifolia	Bredt dunkjevle	S. lescurii/inundatum/auricularium	Horn/fløttorvmose
		● S. lindbergii	Bjørnetorvmose
		● S. magellanicum	Kjøtt-torvmose
		● S. majus	Lurvtorvmose
		● S. molle	Fløyelstorvmose
		● S. nemoreum	Furutorvmose
		● S. obtusum	Butt-torvmose
		S. palustre	Sumptorvmose
		● S. papillosum	Vortetorvmose
		● S. platyphyllum	Skjetorvmose
		● S. pulchrum	Fagertorvmose
		S. quinquefarium	Lyngtorvmose
		● S. riparium	Skartorvmose
		● S. rubellum	Rødtorvmose
		S. russowii	Tværtorvmose
		S. squarrosum	Spriketorvmose
		● S. strictum	Heitormose
		● S. subfulvum	Lapp-torvmose
		● S. subnitens	Blanktorvmose
		S. subsecundum	Kroktorvmose
		● S. tenellum	Dvergtorvmose
		● S. teres	Beitatorvmose
		S. warnstorffii	Røsetorvmose
		S. wulfianum	Huldretorvmose
		<u>Levemoser (Marchantiopsida):</u>	
		Bazzania trilobata	Stor tretannmose
		● Jungermannia cordifolia	
		Leiocolea bantriensis	
		● L. rutheana	
		● Lophozia borealis	
		Moerchia sp.	
		Riccardia multifida	
		R. pinquus	Stor fettmose
		Scapania uliginosa	Kjeide-tvebladmose
		S. undulata	Bekke-tvebladmose
		<u>Lav (Lichenes):</u>	
		Cetraria delisei	Snøskjerpe
		C. ericetorum	Smal islandslav
		C. islandica	Islandslav
		C. nivalis	Gulskim
		● Cladonia arbuscula	Lys reinlav
		C. ciliata var. ciliata	} Gaffelreinlav
		C. ciliata var. tenuis	
		C. gracilis	Syllav
		C. mitis	Fjellreinlav
		C. portentosa	Kystreinlav
		● C. rangiferina	Grå reinlav
		● C. stellaris	Rvitkrull
		C. uncialis	Pigglav
		Cornicularia aculeata	Groptagg
		C. divergens	Fjelltagg
		● Icmadophila ericetorum	Torvmoselav
		● Siphula ceratites	Pyttlav
<u>Moser (Bryofytter):</u>			
<u>Bladmoser (Bryopsida):</u>			
● Aulacomnium palustre	Vanlig filtmose		
● Bryum pseudotriquetrum	Bekkevragmose		
B. weigelii			
● Calliergon giganteum	Tjønnmose		
C. richardsonii			
C. sarmentosum			
C. stramineum	Bladmose		
● C. trifarium	Grasmose		
Calliergonella cuspidata	Navermose		
● Campylium stellatum	Broddmose		
● Catoclopium nigritum	Stjernemose		
● Cinclidium stygium			
Climacium dendroides	Gåttormose		
● Cratoneuron commutatum	Palmemose		
● C. decipiens	Stor tuffmose		
● C. filicinum			
● Ctenidium molluscum	Fjør-tuffmose		
Dicranella palustris	Kalk-fjør-mose		
Dicranum bonjeani			
● D. leioneuron	Pjusk-sigdmose		
Drepanocladus badius			
D. exannulatus coll.	Vrangklomose		
D. fluitans coll.	Vassklomose		
D. intermedius			
● D. revolvens	Brunklomose		
D. tundrae			
D. uncinatus	Bleik-klomose		
● Fissidens adianthoides	Vanlig sagmose		
F. osmundoides	Stiv-sagmose		
Helodium blandowii	Myrfjør-mose		
Hypnum cupressiforme coll.	Flettemose		
Leucobryum glaucum	Blåmose		
Meesia trifaria			
M. uliginosa	Svanemose		
Mnium cinclidioides	Kjempefagermose		
M. hornum	Kyst-fagermose		
M. pseudopunctatum	Vrang-fagermose		
M. punctatum	Bekke-fagermose		
M. rugicum	Sump-fagermose		
M. seligeri			
Onchoporus virens			
O. wahlenbergii			
Paludella squarrosa	Piperenser-mose		
Philonotis calcarea			
P. fontana/tomentella	} Kildemoser		
P. seriata			
● Pleurozium schreberi	Furumose		
Pohlia wahlenbergii	Kaldmose		
Ptilium crista-castrensis	Fjør-mose		
● Racomitrium lanuginosum	Vanlig gråmose		
Rhodobryum roseum	Rosettmose		
● Rhytidiadelphus loreus	Kråkefotmose		
R. squarrosus	Engmose		

V. LITTERATUR

1. LITTERATUR KAPITTEL I OG II

- Abrahamsen, J. et al. 1977. Naturgeografisk regionindelning av Norden.
NU B 1977 34: 1-137, 1 pl.
- Aletsee, L. 1967. Begriffliche und floristische Grundlagen zu einer pflanzen-
geographischen Analyse der europäischer Regenvassermoorstandorte.
Beitr. Biol. Pflanzen 43: 117-283.
- Elveland, J. 1976. Myrar på Storön vid Norrbottenskyten. *Wahlenbergia*
3: 1-234, 2 pl.
- Euroola, S. 1962. Über die regionale Einteilung der südfinnischen Moore.
Ann. Bot. Soc. "Vanamo" 33 2: 1-243.
- Flatberg, K.I. 1971. *Myrundersøkelser i fylkene Vestfold, Buskerud, Telemark*
og Oppland sommeren 1970. Rapport i forbindelse med Naturvernrådets
landsplan for myrreservater og IBP-CT-Telmas myrundersøkelser i Norge.
K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim. 127 s. (rapport utenom
serie).
- Fægri, K. 1960. Maps of distribution of Norwegian plants. I. The coast plants.
Univ. Bergen Skr. 26: 1-134, 54 pl.
- Gjessing, J. (red.) 1980. Naturvitenskapelig helhetsvurdering. Foredrag og
diskusjoner ved konferanse 17.-19. mars 1980. Kontaktutv. Vassdragsreg.
Univ. Oslo. Rapp. 20: 1-316.
- Holmboe, J. 1903. Planterester i norske torvmyrer. *Skr. Vidensk. Selsk. I.*
1903 2: 1-232.
- Holmsen, G. 1922. Torvmyrernes lagdeling i det sydlige Norges lavland.
Norges Geol. Unders. 90: 1-247, 5 pl.
- Holmsen, G. 1923. Våre myrers plantedække og torvarter. *Ibid 99*: 1-181, 5 pl.
- Krogh, K. 1969. *Oversikt over forslag til naturvernområder.* Statens natur-
verninspektør. Trondheim, (stensiltrykk).
- Løddesøl, A. & Lid, J. 1950. *Myrtyper og myrplanter.* Oslo, 95 s.
- Malmer, N. 1973. Riktlinjer för en enhetlig klassificering av myrvegetasjon
i Norden. *IBP i Norden 11*: 155-172.
- Moen, A. 1970. *Myr- og kildevegetasjon på Nordmarka - Nordmøre.* Cand.real.
thesis. Univ. Trondheim, 245 s., 35 pl. (upubl.).
- 1973. Landsplan for myrreservater i Norge. *Norsk Geogr. Tidsskr.*
27: 173-193.
- 1973b. Erfaringer fra vegetasjonskartleggingen i Trøndelagsområdet,
med hovedvekt på myrenhetene. *IBP i Norden 11*: 93-109.

- Moen, A. 1975. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1975 3: 1-126.
- 1979. Preservation of mires in Norway: a situation report. s. 18-21 i: *Classification of peat and peatlands. Suppl. Proceed. International Symposium. International Peat Society.* Helsinki.
 - 1981. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1981 1: 1-49.
 - & Jensen, J.W. (red.) 1979. Naturvitenskapelige interesser og verneverdier i Forravassdraget og Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag. *Gunneria* 33: 1-94, 2 pl.
 - & Wischmann, F. 1972. Verneverdige myrer i Oslo, Asker og Bærum. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Miscellanea* 7: 1-69.
- Nordhagen, R. 1928. Die Vegetation und Flora des Sylenegebietes. I. Die Vegetation. *Skr. norske Vidensk. Akad. I. Mat.-Naturv. Kl.* 1927 1: 1-612.
- Nordhagen, R. 1943. Sikilsdalen og Norges fjellbeiter. *Bergens Mus. Skr.* 22: 1-607.
- Ness, T. 1969. Østlandets myrområder-utbredelse og morfologi. *Myrers økologi og hydrologi. IHD rapp. I:* 75-88, 3 pl.
- Osvald, H. 1925. Zur Vegetation der ozeanischen Hochmoore in Norwegen. *Svenska Växtsociol. Sällsk. Handl.* 7: 1-114.
- Overbeck, F. 1975. *Botanisch-geologische Moorkunde.* Neumünster, 719 s.
- Ratcliffe, D. 1977. *A nature conservation review.* 1 & 2. Cambridge, 401 s., 320 s.
- Sjørs, H. 1948. Myrvegetation i Bergslagen. *Acta Phytogeogr. Suec.* 21: 1-299.
- Sjørs, H. 1971. A tentative qualitative evaluation of swedish mires. *Acta Agr. Fenn.* 123: 74-86.
- Sollid, J.L. & Sørbel, L. 1974. Falsa bogs at Haugtjørnin, Dovrefjell, South Norway. *Norsk Geogr. Tidsskr.* 28: 53-60.
- Vorren, K.D. 1967. Evig tele i Norge. *Ottar* 51: 1-26.
- 1970. Nedbørsmyrene og deres verneverdi. *Ottar* 66: 7-25.
 - 1979. Myrinventeringer i Nordland, Troms og Finnmark, sommeren 1976, i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *Troms. Naturvitenskap* 3: 1-118.

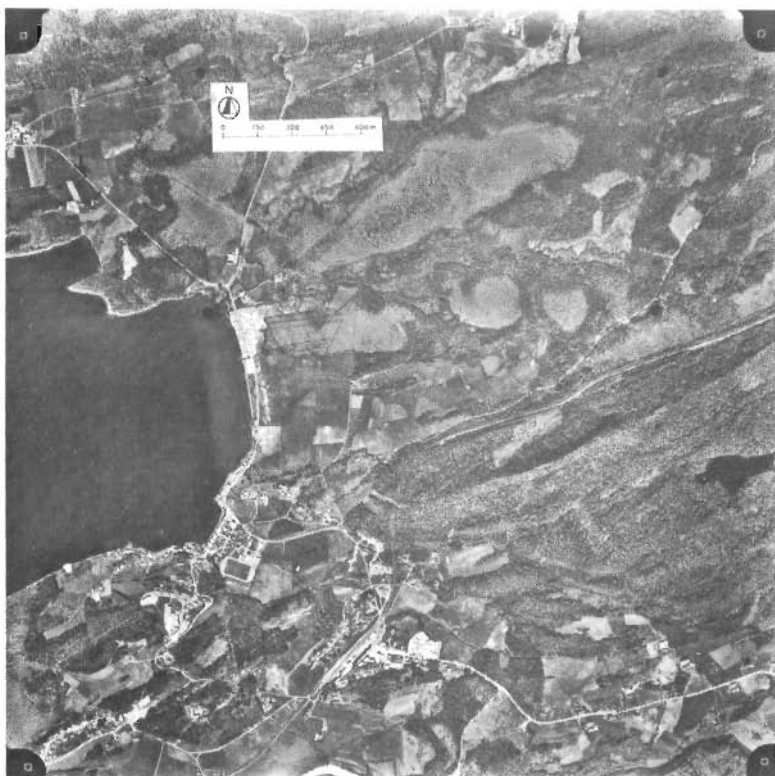
2. LITTERATUR KAPITTEL III OG IV

- Arnell, S. 1956. *Illustrated moss flora of Fennoscandia. I. Hepaticae.* Lund, 308 s.
- Flatberg, K.I. & Moen, A. 1972. *Sphagnum angermanicum* of *S. molle* i Norge. *K. norske Vidensk. Selsk. Skr.* 1972(3): 1-15.
- Flatberg, K.I., Moen, A., Pedersen, A., Skogen, A. & Vorren, K.D. 1977. Norske navn på torvmoser (*Sphagnum*). *Blyttia* 35: 11-13.
- Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, 1981. *Utkast til verneplan for våtmarksområder i Nord-Trøndelag fylke.* Steinkjer, 130 s.
- Kjelvik, L. 1976. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1976 4: 1-55.
- Krogh, H., Østhagen, H. & Tønsberg, T. 1980. *Lavflora. Norske busk- og bladlav.* Oslo, 312 s.
- Lid, J. 1974. *Norsk og svensk flora.* 4. utgave. Oslo, 808 s.
- Lye, K.A. 1968. *Moseflora.* Oslo, 140 s.
- Løvseth, T. & Nordby, Ø. 1980/in prep. *Landskogtakseringen 1964-76. Sør-Trøndelag/ Nord-Trøndelag.* Norsk inst. skogforskning, Ås, 184 s./ ? s.
- Moen, A. 1969. *Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag og Nordmøre. Foreløpig rapport fra sommeren 1969.* K. norske Vidensk. Selsk. Mus., Trondheim, 21 s. (stensiltrykk), 9 pl.
- 1973. [Norsk botanisk forening, Trøndelagsforeningens ekskursjon. Til Simadalen, Verran, Nord-Trøndelag.] *Blyttia* 31(1): 77-78.
- 1975. *Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag. Foreløpig oversikt over oppsøkte myrer.* K. norske Vidensk. Selsk. Mus., Trondheim, 13 s. (stensiltrykk).
- 1979. *Utnytting og vern av naturressursane. Årbok for Trøndelag 1979:* 95-109.
- Moen, A., Kjelvik, L., Bretten, S., Sivertsen, S. & Sæther, B. 1976. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1976 9: 1- 135, 2 pl.
- Moen, A. & Moksnes, A. 1970. Forradalsområdet - nordtrøndersk naturperle som trues av kraftutbygging. *Norsk Natur* 1970 4: 130-141.
- Moen, A. & Selnes, M. 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1979 4: 1-96, 1 pl.
- Moen, J. 1977. *Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal med hovedvekt på Kaldvassmyra.* Cand. real. thesis. Univ. i Trondheim, 238 s., 19 pl. (upubl.)

- Moen, J. & Moen, A. 1977. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1977 6: 1-94, 1 pl.
- Nygård, T., Thingstad, P.G., Karlsen, S., Krogstad, K. & Kvam, T. 1976. Ornitologiske undersøkelser i fjellområdet fra Vera til Sørli, Nord-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Zool. Ser.* 1976 3: 1-91.
- Nyholm, E. 1954-69. *Illustrated moss flora of Fennoscandia. II. Musci. Fasc. 1-6.* Lund, 799 s.
- Selnes, M. & Sæther, B. 1982. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-års verna vassdrag. Delrapport 7. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1982 1: 1-95.
- Sivertsen, I. 1977. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1977 2: 1-47.
- Sæther, B. 1981. De røde nøkkerosene i Nærøy, Nord-Trøndelag. *Blyttia* 40: 45-51.
- Sæther, B., Kofoed, J.-E. & Øiaas, T.H. 1981. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækra nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-års verna vassdrag. Delrapport 5. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1981 9: 1-67.
- Vorren, K.-D. 1972. Namdalens Sphagnum-flora. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Miscnea* 6: 1-41.
- Vorren, K.-D. 1979. Die Moorvegetation in Namdalen, Mittel-Norwegen. Eine Untersuchung mit besonderer Berücksichtigung des ozeanischen Gradienten der südborealen Hochmoorvegetation. *Tromsø Naturvitensk.* 8: 1-102.

Bilde A. Lokalitet 6 Levanger/Stjørdal. Skillingsmyra i Forra, fotografert fra Hundskinnryggen mot øst. I forgrunnen bakkemyr med ca. 10^g helling som avtar nedover mot de store, flate myrområdene. Myra grenser mot de tette kantskogene langs Forra. (09.07.1974, A. Moen).

Bilde B. Lokalitet 28, Snåsa. Leiråmyra. Velutvikla eksentrisk høgmyr. De mørke partiene viser løsbunn/åpent vann. Flybilde nr. 1362 N13 Norfly A/S.

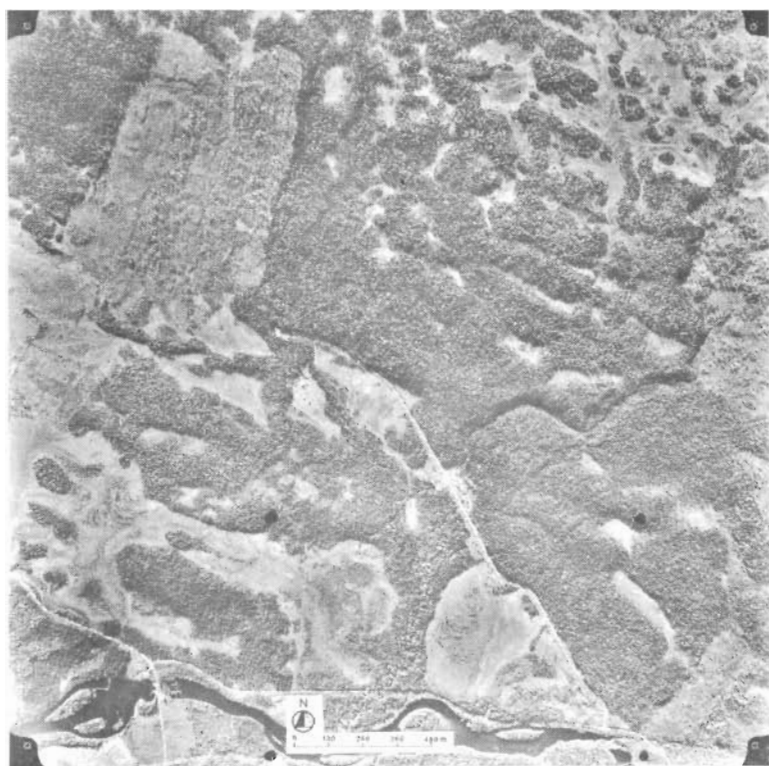
Bilde C. Lokalitet 68, Meråker. Rangeldalen. Svak pøls som er ca. 7 m i diameter og hever seg ca. 30 cm over mattenivå. (31.08.1979, A. Moen).

Bilde D. Lokalitet 57, Verdal. Kaldvassmyra i Tromsdalen. Fotografert mot NNØ fra Ståggåberget i Ramsåsen. Platåhøgmyr uten markerte strukturer lengst i øst, platåhøgmyrer med tydlige strukturer i de sentrale områdene og flatmyrer lengst i vest ved Kaldvatnet. (08.07.1974, A. Moen).

Bilde E. Lokaltet 71, Vikna. Myrer øst for Årlivatnet. Bildet er tatt mot S og viser bekker som deler opp det store myrlandskapet. (27.07.1980, T.Ø. Olsen).

Bilde F. Lokaltet 105a, Lierne. Skrapptjørnfloen. Eksentrisk høgmyr med helling mot N der de mørke partiene viser løsbunn/åpent vann. Flatmyr i V. Flybilde 1993. G8 Norfly A/S.

1980	1. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbely- og Hellemo-området, Nordland, med vegetasjonskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl.	kr 60,-
	2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheisen. 42 s.	kr 20,-
	3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 104 s.	kr 40,-
	4. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Hattfjelldal. 58 s., 1 pl.	kr 40,-
	5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning. (red.) Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll, 16.3.1980. 279 s.	kr 60,-
	6. Aune, E.I. & J.I. Molten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl.	kr 40,-
	7. Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvold. Flora og vegetasjon i Gaulas nedbørfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl.	kr 60,-
1981	1. Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, D.K.N.V.S., Museet. 49 s.	kr 20,-
	2. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s.	kr 40,-
	3. Moen, A. & L. Kjelvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. 106 s., 2 pl.	kr 60,-
	4. Kofoed, J.-E. Forsøk med kalibrering av ledningsevneålere. 14 s.	kr 20,-
	5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s.	kr 60,-
	6. Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvold & L.E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas nedbørfelt, Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s.	kr 60,-
	7. Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s.	kr 60,-
	8. Iversen, S.T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s.	kr 40,-
	9. Sæther, B., J.-E. Kofoed & T. Øiaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækraas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s.	kr 40,-
	10. Vold, L.E. Flora og vegetasjon i Toåas nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s.	kr 40,-
	11. Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Lekevik kommune, Nord-Trøndelag. 39 s.	kr 40,-
1982	1. Selnes, M. & B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørilvassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s.	kr 40,-
	2. Nettelbladt, Mats. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s.	kr 40,-
	3. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Intras nedbørfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 9. 19 s.	kr 20,-
	4. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s.	kr 20,-
	5. Sæther, B. & A. Jakobsen. Flora og vegetasjon i Stjerdalselvas og Verdalselvas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s.	kr 40,-
	6. Kristiansen, J.N. Registrering av edellauvskoger i Nordland. 125 s.	kr 40,-
	7. Molten, J.I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s.	kr 60,-
	8. Baadsvik, K. & O.I. Rønning. (red.) Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 14.-16.3.1982. 250 s.	kr 60,-

K. NORSKE VIDENSK. SELSK. MUS. KAPP. BOT. SER.

- 1974 1. Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 30 s. kr 20,-
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s. kr 20,-
 3. Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s. (utgått)
 4. Baadsvik, E. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s. kr 40,-
 5. Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s. (utgått)
 6. Sivertsen, S. Botanisk befaring i Abjgravesområdet 1972. 20 s. (utgått)
 7. Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s. kr 20,-
 8. Flatberg, K.I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s. kr 40,-
- 1975 1. Flatberg, K.I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s. (utgått)
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Ålfjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s. kr 40,-
 3. Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 126 s. kr 40,-
 4. Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s. kr 20,-
 5. Moen, A. & B.F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogun, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl. kr 60,-
- 1976 1. Aune, E.I. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Høne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s. kr 40,-
 2. Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Bedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl. (utgått)
 3. Flatberg, K.I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s. kr 20,-
 4. Kjelvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grøvoområdet i Sundal kommune, Møre og Romsdal. 57 s. kr 40,-
 6. Sivertsen, S. & A. Erlandsen. Foreløpig liste over Bacillidomycetes i Rana, Nordland. 15 s. kr 20,-
 7. Hagen, M. & J.I. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s. kr 40,-
 8. Flatberg, K.I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s. kr 40,-
 9. Moen, A., L. Kjelvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl. kr 60,-
- 1977 1. Aune, E. I. & O. Kjerem. Botaniske undersøkingar ved Vefsnavaasdraget, med vegetasjonskart. 138 s., 4 pl. kr 60,-
 2. Sivertsen, S. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s. kr 20,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjerem. Vegetasjon i planlagte mesasin i Bjellådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart 1:110 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Baadsvik, K. & J. Soul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlivatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjerem. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjellådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl. kr 60,-
 6. Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Trondalen i Vardal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s. kr 20,-
 8. Aune, E.I., O. Kjerem & J.I. Koksvik. Botaniske og ferskvasbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålsvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s. kr 20,-
- 1978 1. Elven, B. Vegetasjonen ved Flatisen og Saterdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Elven, B. Botaniske undersøkelser i Rlen-Byllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s. kr 40,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjerem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltdal-, Beiarne-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s. kr 20,-
 4. Holten, J.I. Verneverdige edellausvekster i Trøndelag. 199 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjerem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 96 s. kr 40,-
 6. Aune, E.I. & O. Kjerem. Botaniske registreringer og vurderinger. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk slutt rapport. 78 s., 4 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Mosefloraen i området Borraåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s. kr 40,-
 8. Aune, E.I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart i 1:10 000. 67 s., 6 pl. kr 40,-
- 1979 1. Moen, B.F. Flora og vegetasjon i området Borraåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Gjerrevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppland kommune, Sør-Trøndelag. 44 s. kr 20,-
 3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s. kr 40,-
 4. Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Posen, med vegetasjonskart. 96 s., 1 pl. kr 60,-
 5. Kofod, J.-E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 61 s. kr 40,-
 6. Elven, B. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Botaniske undersøkelser i øvre Sundalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årerna vassdrag. Delrapport 1. 37 s. kr 20,-